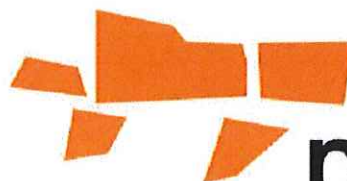

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 24 MAIG 2016
i acordada la seva publicació i l'efecte
d'executivitat en sessió de 04 OCT. 2016

La secretària

M. Teresa Manté i Prats

poum
revisió

INFORME DE SOSTENIBILITAT AMBIENTAL

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLÈS .
TEXT REFÓS.

CASTELLAR DEL VALLÈS, JUNY 2016

6907

1. INTRODUCCIÓ

El present Informe de Sostenibilitat Ambiental es redacta per tal d'establir els condicionants ambientals i les mesures d'actuació integrats en PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL).

L'àmbit del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal correspon al terme municipal de Castellar del Vallès, al Vallès Occidental.

1.1 OBJECTE

L'objecte del present Informe de Sostenibilitat Ambiental és el desenvolupament dels aspectes ambientals en relació a la formulació del Pla d'Ordenació Urbana Municipal de Castellar del Vallès, que s'inicia de forma completa amb el present document.

1.2 MARC LEGAL

El marc legislatiu que determina la redacció del present document és el següent:

- Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental
- LLEI 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost.
- DECRET LEGISLATIU 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.
- LLEI 6/2009, del 28 d'Abril, d'avaluació ambiental de plans i programes
- REIAL DECRET LEGISLATIU 1/2008, d'11 de gener, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de projectes.
- DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme
- LLEI 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient
- DIRECTIVA 2001/42/CE, de 27 de juny, relativa a l'avaluació de determinats plans i programes en el medi ambient.

Concretament, el Decret legislatiu 1/2010, es refereix a la documentació referent als plans d'ordenació urbanística municipal de la següent manera:

Article 59. Documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal es formalitzen, salvant el que estableix l'apartat 2, mitjançant els documents següents:

- a) La memòria descriptiva i justificativa del pla, amb els estudis complementaris que escaiguin.*
- b) Els plànols d'informació i d'ordenació urbanística del territori i, en el cas del sòl urbà consolidat, de traçat de les xarxes bàsiques d'abastament d'aigua, de subministrament de gas i d'energia elèctrica, de comunicacions, de telecomunicacions i de sanejament i les corresponents als altres serveis establerts pel pla.*
- c) Les normes urbanístiques.*
- d) El catàleg de béns a protegir, d'acord amb l'article 71.*
- e) L'agenda i l'avaluació econòmica i financera de les actuacions a desenvolupar.*
- f) La documentació mediambiental adequada i, com a mínim, l'informe mediambiental.*
- g) El programa d'actuació urbanística municipal, si escau.*
- h) La memòria social, que ha de contenir la definició dels objectius de producció d'habitatge de protecció pública en les modalitats corresponents que aquesta Llei determina. A més, si el planejament ha inclòs les reserves a què fa referència l'article 34.3, cal justificar-ho en la memòria social.*

D'altra banda, la Llei 6/2009, estableix:

Article 5. Plans i programes sotmesos a avaluació ambiental

1. S'han de sotmetre a avaluació ambiental:

- a) Els plans i els programes relacionats en l'annex 1.*
- b) Els plans i els programes que compleixin els requisits establerts per l'article 6.*

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6908

c) Les modificacions de plans i programes a què fan referència les lletres a i b en els casos i amb les condicions que especifica l'article 7.

d) Els plans i els programes a què fa referència l'article 8 si així es resol en la decisió prèvia d'avaluació ambiental.

Annex 1. Plans i programes sotmesos a valuació ambiental

(...)

2. Instruments de planejament urbanístic:

a) Els plans d'ordenació urbanística municipal.

b) Els plans parcials urbanístics de delimitació.

c) El planejament urbanístic derivat per a la implantació en sòl no urbanitzable...

Per tant, el planejament que es proposa es troba en els supòsits del citat decret, comportant el tràmit d'avaluació ambiental.

L'article 115, del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, estableix el procediment en la tramitació dels documents urbanístics:

Article 115. Procediment d'avaluació ambiental dels plans urbanístics

L'avaluació ambiental dels instruments de planejament urbanístic que hi estiguin sotmesos s'integra en el procediment establert en la Llei d'urbanisme per a llur formulació i tramitació, d'acord amb les següents regles:

a) Prèviament a la presentació a tràmit del pla urbanístic per a la seva aprovació inicial, l'òrgan o persones que el promoguin han de sol·licitar a l'òrgan ambiental l'emissió del document de referència que determini, un cop efectuades les consultes necessàries, l'abast de l'informe de sostenibilitat ambiental i els criteris, objectius i principis ambientals aplicables, i identifiqui les administracions públiques afectades i el públic interessat. A aquests efectes, cal presentar a l'òrgan ambiental un avanç de l'instrument de planejament amb el contingut que assenyalava l'article 106 d'aquest Reglament. En el cas que l'avanç se sotmeti a informació pública, bé perquè sigui preceptiu, bé voluntàriament, la sol·licitud del document de referència a l'òrgan ambiental es formula simultàniament a la informació pública de l'avanç. En qualsevol dels casos indicats, si l'òrgan ambiental no resol sobre la sol·licitud en el termini d'un mes des de la seva presentació, es poden continuar les actuacions.

b) L'informe de sostenibilitat ambiental, amb el contingut que correspongui a cada una de les figures de planejament, d'acord amb el què estableix, si s'escau, la legislació aplicable en matèria d'avaluació ambiental i amb el què estableix aquest Reglament respecte als informes ambientals dels plans, ha de formar part de la documentació de l'instrument de planejament objecte d'aprovació inicial.

c) L'informe de sostenibilitat ambiental se sotmet a informació pública, durant un termini mínim de 45 dies, conjuntament amb l'instrument de planejament del qual forma part, després de la seva aprovació inicial i, simultàniament, s'han d'efectuar les consultes que procedeixin, d'acord amb el què estableix el document de referència.

d) El pla objecte del següent acord d'aprovació ha d'incorporar una memòria ambiental, en la qual, tenint en compte l'informe de sostenibilitat ambiental i el resultat de les consultes realitzades, s'ha de valorar la integració dels aspectes ambientals en la proposta d'ordenació. La memòria ambiental la realitzen l'òrgan o persones que promoguin el pla i requereix l'acord de l'òrgan ambiental, sense el qual no es pot entendre produït per silenci administratiu el següent acord d'aprovació que correspongui. A aquests efectes, cal lliurar a l'òrgan ambiental la proposta de memòria ambiental, juntament amb la resta de documents del pla exigits per aquest Reglament, que integren la proposta que ha de ser objecte del següent acord d'aprovació, i l'òrgan ambiental ha de resoldre sobre la proposta de memòria ambiental en el termini d'un mes des que li hagi estat presentada. En el cas que l'òrgan ambiental no estigui conforme amb la proposta de memòria, ha d'assenyalar quins aspectes han de ser esmenats, completats o ampliat i ha de donar la seva conformitat a la proposta de memòria ambiental esmenada.

e) Correspon a l'òrgan competent per a l'aprovació definitiva de l'instrument de planejament de què es tracti la presa en consideració de l'informe de sostenibilitat ambiental i de la memòria ambiental del pla per a l'adopció de la resolució que correspongui. Aquesta presa en consideració s'ha de fer constar en l'acord d'aprovació definitiva mitjançant una declaració, amb el contingut que estableix la legislació aplicable.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6909

L'article 106 estableix:

Article 106. Informació pública de l'avanç de l'instrument de planejament
106.2 L'avanç de l'instrument de planejament ha de contenir:

d) Si l'instrument de planejament està sotmès a avaluació ambiental, un informe ambiental preliminar per tal que l'òrgan ambiental pugui determinar l'amplitud, nivell de detall i grau d'especificació de l'informe de sostenibilitat ambiental. Sens perjudici del què pugui establir la normativa sobre avaluació ambiental de plans i programes, l'informe ambiental preliminar, quan es tracti del pla d'ordenació urbanística municipal, ha de contenir els aspectes assenyalats en les lletres a i b de l'article 70 d'aquest Reglament i, quan es tracti de plans urbanístics derivats, ha de contenir els aspectes assenyalats en les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 100 d'aquest Reglament.

Ahora, Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, en el seu article, 70, estableix els continguts dels Informes de Sostenibilitat Ambiental:

Informe de sostenibilitat ambiental

En el cas de formulació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal, i en els casos de modificacions sotmeses a avaluació ambiental, l'informe ambiental que preveu la Llei d'urbanisme ha de tenir la naturalesa i contingut de l'informe de sostenibilitat ambiental que regula la normativa sobre avaluació ambiental de plans i programes, amb el grau d'especificació que estableixi l'òrgan ambiental en el document de referència, i, en tot cas, amb el contingut mínim següent:

a) Determinació dels requeriments ambientals significatius en l'àmbit del pla, el què inclou:

1r. La descripció dels aspectes i elements ambientalment rellevants de l'àmbit objecte de planejament i del seu entorn.

2n. La determinació dels objectius, criteris i obligacions de protecció ambiental, aplicables en l'àmbit del pla, establerts en la normativa internacional, comunitària, estatal, autonòmica o local, o en els instruments de planejament territorial, els plans directors urbanístics o altres plans o programes aplicables.

3r. La definició dels objectius i criteris ambientals adoptats en la redacció del pla, d'acord amb els requeriments ambientals assenyalats en els apartats anteriors i amb els principis i directrius establerts als articles 3 i 9 de la Llei d'urbanisme, els quals han de referir-se, entre d'altres aspectes, a la sostenibilitat global del model d'ordenació; al cicle de l'aigua; a la biodiversitat territorial, la permeabilitat ecològica i el patrimoni natural; a la qualitat del paisatge; a la qualitat de l'ambient atmosfèric; i a la contaminació acústica i lluminosa.

Aquests objectius ambientals han de ser formulats de forma jerarquitzada en funció del seu grau d'importància relativa.

b) Justificació ambiental de l'elecció de l'alternativa d'ordenació proposada, el què inclou:

1r. La descripció de les característiques de les alternatives considerades.

2n. L'anàlisi, per a cada alternativa considerada, dels efectes globals i dels de les seves determinacions estructurals, d'acord amb els objectius i criteris ambientals als què es refereix l'apartat 1.c) d'aquest article.

3r. La justificació ambiental de l'elecció de l'alternativa seleccionada.

c) Descripció ambiental del pla d'acord amb l'alternativa d'ordenació adoptada, incloent:

1r. Una síntesi descriptiva del contingut del pla amb expressió de les seves determinacions amb possibles repercussions significatives sobre el medi ambient.

2n. La identificació i quantificació dels sòls objecte de transformació i de les demandes addicionals de recursos naturals i d'infraestructures de sanejament, de gestió de residus i similars derivades de l'ordenació proposada.

3r. La descripció de les mesures previstes per al foment de la preservació i la millora del medi ambient.

d) Identificació i avaluació dels probables efectes significatius (secundaris, acumulatius, sinèrgics, a curt o llarg termini, permanents i temporals, positius i negatius i d'altres) de l'ordenació proposada sobre el medi ambient, incloent:

1r. Els efectes sobre els recursos naturals.

2n. Els efectes sobre els espais i aspectes identificats d'acord amb l'apartat 1.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

3r. Els efectes ambientals derivats de la mobilitat generada per l'ordenació prevista pel pla.

e) Avaluació global del pla i justificació del compliment dels objectius ambientals establerts, el què comprèn:

1r. La verificació i justificació detallades de la congruència del pla amb els requeriments ambientals assenyalats a l'apartat 1.

2n. L'avaluació global del pla, tenint en compte l'anàlisi comparativa dels perfils ambientals inicial i resultant de l'àmbit del pla, d'acord amb l'apartat anterior i les jerarquies entre objectius ambientals establertes en l'apartat 1.c).

3r. Descripció de les mesures de seguiment i supervisió previstes.

f) Síntesi de l'estudi, consistent en un resum del seu contingut que ha de contenir una ressenya dels objectius i criteris ambientals fixats, i l'explicació justificada de l'avaluació global del pla.

En el transcurs del tràmit d'aquest planejament s'ha produït un canvi normatiu, entrant en vigor la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, que integra tant l'avaluació de plans i programes, com l'avaluació de projectes en un sol text legislatiu.

La Llei va entrar en vigor el 12 de desembre de 2013, aquesta preveia una disposició transitòria per a que en un termini d'un any les comunitats autònomes adaptessin, en el marc de les seves competències, el seu marc normatiu a aquesta Llei, i això no s'ha produït. El present planejament va iniciar però el tràmit amb anterioritat a aquesta data, i per tant no s'ha de adaptar el procediment a la nova llei, mantenint doncs la tramitació segons la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental de plans i programes.

1.3 OBJECTIUS I CRITERIS GENERALS DEL PLANEJAMENT

El nou POUM demana una revisió que tingui també presents en la definició de les seves propostes una base suficientment sòlida d'executabilitat de les seves propostes i estratègies. Així mateix, el Pla haurà d'atendre les determinacions derivades de processos de gestió urbanística en tràmit.

El POUM ha de servir, a més, per a articular el planejament urbanístic amb la planificació global dels serveis municipals i, també, amb els serveis dependents d'altres administracions. Les propostes del Pla no es poden limitar a aquelles que siguin planificables i executables en l'àmbit de la competència local, sinó que caldrà plantejar-ne algunes que requeriran de l'acord institucional per garantir la seva viabilitat.

El Pla s'ha d'orientar en el marc estratègic del conjunt del municipi i ha d'integrar les reflexions que en els àmbit de les determinacions sectorials tinguin incidència en el model de ciutat que es proposi.

Finalment, es considera imprescindible afrontar aquest procés amb la màxima voluntat de debat dels problemes i de les propostes i, per tant, es demana que es garanteixin mecanismes de participació ciutadana àmplia i que, si cal, vagin més enllà dels obligats per les disposicions legals vigents, definint un nou model de preparació i presentació de propostes urbanístiques.

1.4 MARC GENERAL DELS TREBALLS

En el present document s'inclouen els treballs de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental, que s'estructura en els següents apartats:

- Capítol u, d'Introducció.
- Segon capítol, de Presentació del Pla, on es descriuen els trets bàsics o paràmetres del present Pla, així com la relació amb altres plans i programes. També es valora l'alternativa 0, o l'evolució de l'àmbit de planejament sense actuació.
- El tercer capítol de Criteris i objectius ambientals generals del Pla.
- El quart capítol, d'Estudi del medi receptor, que incorpora l'anàlisi de l'àmbit del Pla.
- Cinquè capítol de Sensibilitat Ambiental, on es fa una valoració de l'àmbit en relació als usos pretesos. De la interacció amb els objectius del planejament se'n deriven els aspectes més rellevants a tenir en compte.
- Sisè capítol, de Diagnosi dels principals efectes ambientals. Criteris i objectius ambientals, on a partir dels aspectes més rellevants definits en el capítol anterior, s'estableixen un seguit de criteris i objectius de caire ambiental a tenir presents.
- Setè capítol, el d'Alternatives, on es descriuran les diferents propostes d'ordenació i es procedirà a la seva anàlisi i discussió fins arribar a la solució adoptada. Aquest procés estarà d'acord amb la formulació estratègica del planejament i es desenvoluparà de forma proporcional al grau d'anàlisi de l'àmbit de l'actuació.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6911

- Vuitè capítol d'Identificació i quantificació dels sòls objecte de transformació i de les demandes addicionals.
- Novè capítol és d'Avaluació i proposta de mesures de l'alternativa escollida, concretant l'ordenació, les mesures d'actuació, que es concreten en la normativa urbanística del POUM, i altres mesures que es concretaran en cada un dels sectors o àmbits de desenvolupament del planejament.
- Desè capítol que és el de Tràmit i conclusions, on es farà una breu descripció del tràmit previst per al planejament, fent referència als documents redactats i la situació d'aquests en l'àmbit del pla o programa on és inclòs.
També s'exposaran les conclusions del document preliminar fent referència als aspectes més rellevants.
- Finalment l'onze capítol és un Document comprensiu o de síntesi de la documentació ambiental.

1.5 HISTÒRIC DEL PROCÉS D'AVALUACIÓ AMBIENTAL

En data en data gener de 2013, es va fer, per part de l'Ajuntament, la sol·licitud de document de referència, adjuntant a la sol·licitud l'avanç del POUM, l'informe de sostenibilitat ambiental (ISA) preliminar, del PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL (POUM) DE CASTELLAR DEL VALLÈS,

En data Abril de 2013 es va rebre el Document de Referència, emès per la Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental, Serveis Territorials de Barcelona, del Departament de Territori i Sostenibilitat.

En dates 10 i 17 d'abril i 29 de maig de 2013, es van notificar a l'Ajuntament de Castellar del Vallès l'informe urbanístic i territorial emès per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 14 de març de 2013, l'informe de la Direcció General de Protecció Civil, de 8 de març de 2013, i l'informe de la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, de 12 de març de 2013, respectivament, rebuts amb posterioritat a l'emissió del document de referència.

En el Ple en sessió de 28 de gener de 2014, l'Ajuntament de Castellar del Vallès va aprovar inicialment el POUM.

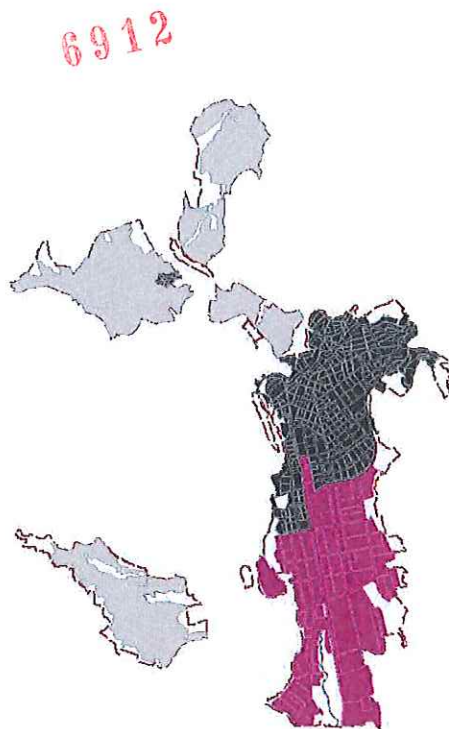
En data 29 d'abril de 2014, es va trametre a aquesta Oficina Territorial la sol·licitud d'informe sobre el Pla d'ordenació urbanística municipal de Castellar del Vallès, aprovat inicialment.

Entre aquesta data d'abril 2014 fins a l'actual, Juny 2015, s'han anat rebent els informes sectorials, així com també al·legacions als processos d'exposició pública, i completant la documentació del pla.

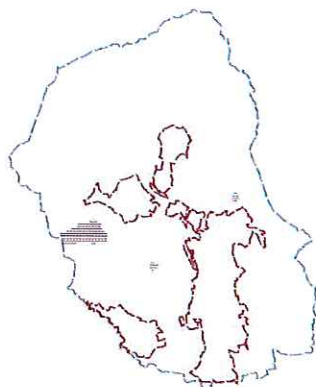
El present document, refós de l'ISA, recull aquestes consideracions, i s'acompanya de la memòria ambiental, per tal de prosseguir amb el tràmit d'aprovació provisional.

En aquest document s'inclouen les prescripcions de Informe-Proposta i la resolució de la Memòria Ambiental, tramesa per la OTAA de Barcelona en data 24 de Novembre de 2015

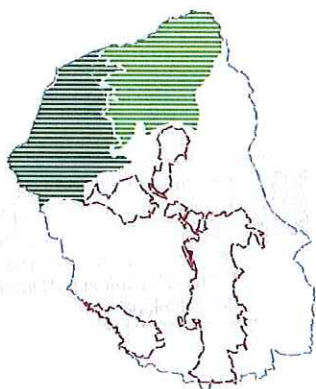

Usos i teixits a Castellà del Vallès.

CLAU 10. RESTAURACIÓ

CLAU 11. ESPAI NATURAL

2. PRESENTACIÓ DEL PLA

2.1 DADES GENERALS

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) constitueix l'instrument d'ordenació integral del territori de Castellà del Vallès, de conformitat amb allò que disposa l'actual legislació urbanística.

Administrativament i en termes de planejament territorial, el municipi de Castellà del Vallès i el seu POUM estan subjectes a les disposicions i determinacions del Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB), aprovat definitivament pel Govern de Catalunya el 20 d'abril de 2010, les quals s'han tingut en compte i s'han integrat en l'elaboració del present POUM.

2.2 RELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES

2.2.1 PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE CASTELLÀ DEL VALLÈS

Segons la Memòria d'ordenació, el PGOU-99 classificava 3.662 hectàrees del municipi com a sòl no urbanitzable, que correspon al 84 % de la seva superfície. La resta, 697 són urbanes. D'aquestes se'n poden diferenciar:

- Sòl residencial, diferenciant el nucli de les urbanitzacions
- Sòl industrial, que ocupa gran part del sud del sòl urbà.

Amb els objectius de preservar els territoris agrícoles i forestals, incloent els àmbits del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, així com garantir la protecció dels elements de major valor natural i la protecció de sistemes, el Pla regula el sòl no urbanitzable en base a 5 zones i 9 subzones:

El sòl no urbanitzable a Castellà es compon de les següents zones i sistemes:

- Zona 10. Restauració
- Zona 11. Parc natural
- Zona 12. Parc forestal
- Zona 13. Zona Agrària
- Zona 14. Zona d'interès ecològic i paisatgístic.
- Sistema D1. Zona Fluvial

Zona 10. Restauració

Inclou aquelles zones d'activitats extractives per les quals, un cop finalitzada la seva activitat i restaurades, preveu el retorn a parc forestal (Clau 12).

Suposa una superfície total de 56 ha, que representa un 1,5 % del total del SNU.

Preveu com a mecanismes de restauració plans especials per aquelles que transformin o hagin transformat substancialment el territori, i que aquesta transformació es consideri incompatible amb l'entorn i/o amb la qualificació del sòl.

Es defineixen tres subzones que fan referència a les tres activitats extractives existents al terme.

Zona 11. PARC NATURAL

Recull els límits del Pla Especial de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i la seva ampliació. Es defineixen dues subzones originàriament, la pròpia àrea PEIN, i l'àrea ampliada. Actualment aquests espais estan inclosos en la Xarxa Natura 2000.

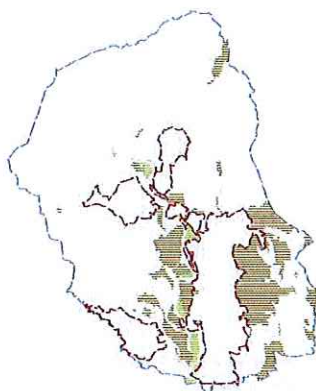
Suposa una superfície total de 1.259 ha, que representa un 34 % del total del SNU

La regulació de les normes respecte aquest espai es remet al del seu Pla especial, que té per objecte la protecció del medi ambient i el seu paisatge.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6913

Zona 12. PARC FORESTAL

Inclou els terrenys en SNU d'especial protecció, al que se li reconeix el seu valor forestal, actual o potencial. De fet inclou tots els sòls forestals, als quals se'ls hi reconeix una funció d'espai obert a l'entorn de la vila. L'objectiu de l'ordenació d'aquests espais és la seva protecció, per assegurar la continuïtat dels espais lliures del terme.

Suposa una superfície total de 1.219 ha, que representa un 33 % del total del SNU.

Inclou dues subzones, sense detallar una ordenació ni objectius per a cada una d'elles, malgrat del seu enunciat se'n desprèn una major nivell de protecció.

- 12.1. Parc forestal
- 12.2. D'especial protecció

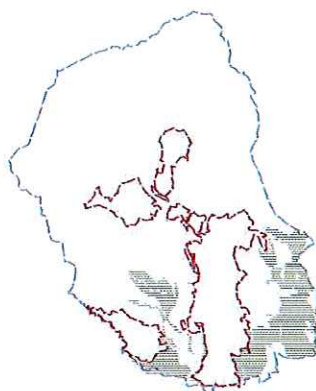
Zona 13. ZONA AGRÀRIA

Inclou els terrenys classificats com a SNU d'especial protecció que, per la seva destinació agrària i per la seva funció d'espais oberts a l'entorn de la ciutat, es volen preservar de qualsevol procés d'urbanització, assegurant la seva millora i desenvolupament. Té per objectiu assegurar la seva protecció per també assegurar la continuïtat de les explotacions agràries.

Suposa una superfície total de 559 ha, que representa un 15 % del total del SNU.

De la mateixa manera que en el sòl forestal, la zona agrària comprèn dues subzones, i tampoc es detalla una ordenació ni objectius específics per a cada una d'elles:

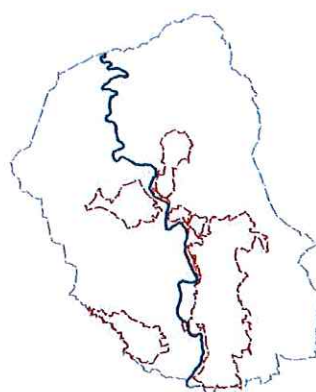
- 13.1. Agrícola i ramader
- 13.2. Hortícola

Zona 14. ZONA D'INTERÈS ECOLÒGIC I PAISATGÍSTIC

Inclou els terrenys en SNU d'especial protecció, als que se li reconeix un valor ecològic i paisatgístic, actual o potencial, i preveu la seva protecció. Té un caràcter bàsicament forestal, i difereix de la Clau 12, de protecció forestal, únicament en la seva posició, en la part baixa del terme.

Suposa una superfície total de 467 ha, que representa un 13 % del total del SNU.

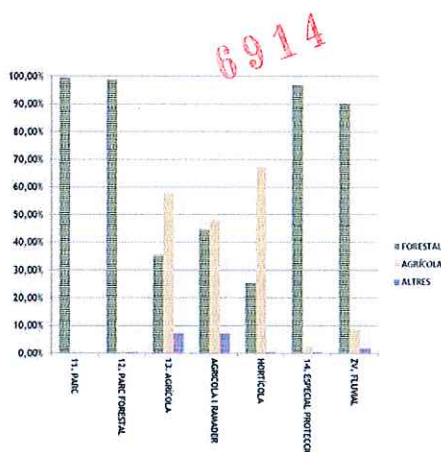
De fet, es podria fer una gradació de zonificació forestal del TM, des dels espais protegits del Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, fins a aquests espais de protecció, passant pels centrals d'exclusivament protecció forestal.

Sistema D1. ZONA FLUVIAL

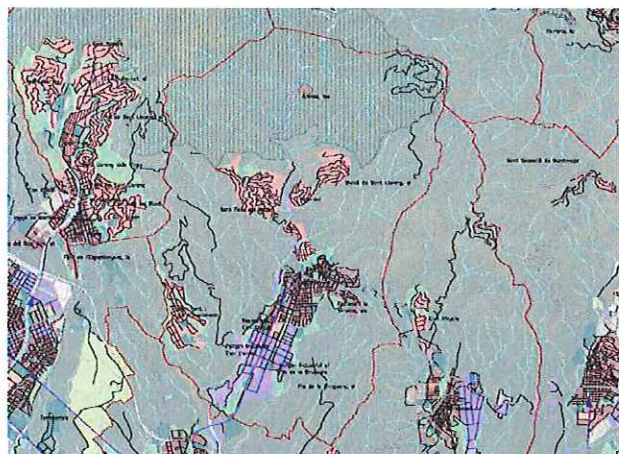
Comprèn els terrenys de les lleres del riu Ripoll i altres torrents. Les seves funcions són ecològiques i paisatgístiques.

Suposa una superfície total de 79 ha, que representa un 2 % del total del SNU.

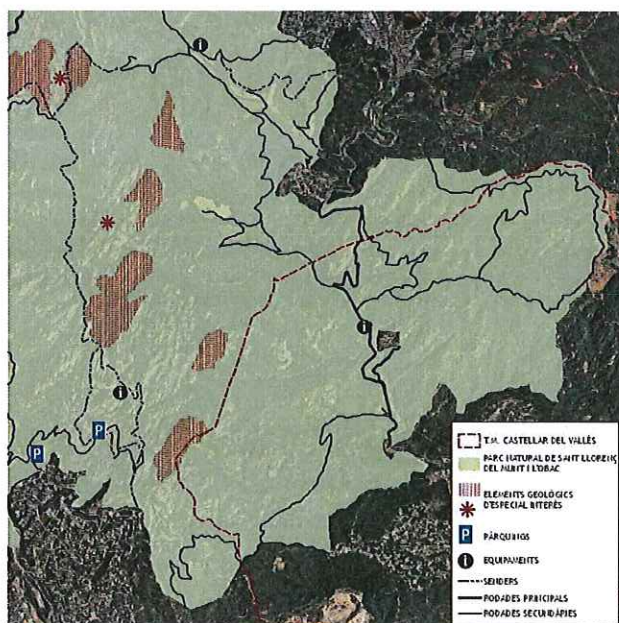
Malgrat que la seva definició és general de la xarxa hidrogràfica del terme, únicament inclou de forma específica l'àmbit del riu Ripoll, quedant exclosos altres cursos importants com el torrent de Canyelles o el torrent de Colobriers.

Tipus d'usos en funció de la qualificació urbanística en el sòl no urbanitzable

PTMB a Castellà del Vallès

Principals elements del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt al municipi de Castellà del Vallès (font: elaboració pròpia a partir de les fonts del PN)

Els usos dins d'aquestes qualificacions no sempre coincideixen amb els seus enunciat, o en tot cas presenten altres realitats fruit de la inèrcia de dinàmiques pròpies, o agressions degudes a pressions excessives.

En el primer dels casos, un progressiu abandó dels sòls agrícoles, especialment de secà, comporta un augment de la superfície forestal. D'aquí se'n desprèn que en aquestes qualificacions d'agricultura, els usos forestals no són menyspreables.

En relació al segon cas, de pressions, es manifesta en el percentatge d'altres usos sobre les claus agrícoles i forestals, fonamentalment també en els espais agrícoles de secà, com a implantacions no conformes amb els usos derivats de la pròpia gestió agrícola.

En menor grau quant a superfície, però altament aparent, són les ocupacions en zones d'horta, generant uns efectes ambientals molt importants, per pressió sobre els sistemes naturals en aquests espais tan sensibles, per l'acumulació de deixalles, conformant elements diversos, o la degradació del paisatge.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2.2.2 PLA TERRITORIAL METROPOLITÀ DE BARCELONA (PTMB)

El municipi de Castellà del Vallès es troba englobat en el Pla territorial metropolità de Barcelona (PTMB), aprovat l'abril de 2010 (DOGC núm. 5627 12-05-2010).

Dins del terme municipal de Castellà del Vallès, el PTMB defineix principalment els següents tipus de sòl:

• ESPAIS OBERTS

El sistema d'espais oberts comprèn el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de l'aprovació del Pla i és considerat un component fonamental de l'ordenació del territori.

- Espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari

Són aquells en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformacions que els poguessin afectar. L'extrem nord, dins del límit del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, pertany a espais amb protecció jurídica supramunicipal (Xarxa Natura 2000, PEIN, parcs de la Diputació de Barcelona i altres consorcis en zones urbanes).

• SISTEMA D'ASSENTAMENTS

De les diferents estratègies que estableix el PTMB respecte els conjunts urbans, Castellà del Vallès s'identifica com una nodalitat de "polaritat comarcal", és a dir, "ciutats externes als continus urbans intermunicipals, que articulen territoris d'entorn, normalment de caràcter rural o amb elevada presència d'àrees residencials especialitzades".

Les propostes que es presenten en aquest document pretenen establir-se amb la màxima coherència possible amb el PTMB.

2.2.3 PLA ESPECIAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC

El Pla especial del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac va ser aprovat en data 24 de juliol de 1972. Té com a objectiu bàsic l'establiment d'un règim de protecció i conservació del medi físic, el paisatge, els sistemes naturals i la diversitat biològica de l'espai natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, compatible amb l'aprofitament sostenible dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants, així com l'ordenació de l'ús públic i el foment del coneixement i el respecte al medi, amb una atenció preferent a l'educació ambiental.

Actualment, existeix una proposta d'ampliació de l'àmbit del Pla Especial a Castellà del Vallès en aproximadament 2,7 km². Aquest nou àmbit recolliria la capçalera del torrent de Canyelles, entre el Sot del Fuster i el torrent de la Font dels Gossos, pel sud, el límit del municipi, per l'est, i la zona agrícola de Can Cadafalch, al nord.

La motivació de l'ampliació ve determinada per diversos factors:

- La nova zona inclou un àmbit que el planejament municipal considera com a sòl forestal d'especial protecció, en continuïtat amb el Pla Especial.
- Zona de màxima funcionalitat per a la connectivitat d'ocells d'ambients forestals.
- L'ampliació s'articula al voltant del camí de Canyelles i Cadafalch, un accés que forma part de la xarxa bàsica segons el Pla d'ús públic del Parc Natural.

2.2.4 ALTRES PLANS SECTORIALS

6915

A continuació es detallen els plans sectorials susceptibles de ser d'aplicació en l'àmbit definit pel POUM de Castellar del Vallès:

PLANS SECTORIALS VIGENTS A CATALUNYA

Àmbit	Nom
Infraestructures i mobilitat	Pla d'Aeroports, Aeròdroms i Heliports de Catalunya (2009 - 2015)
	Pla de Ports de Catalunya 2007-2015
	Pla de Regadius de Catalunya
	Pla Director de les estacions de muntanya
	Pla comarcal de muntanya 2009-2012
	Pla Director de Mobilitat de la Regió Metropolitana de Barcelona (pdM)
	Pla Director d'Infraestructures del Transport Públic Col·lectiu de la Regió Metropolitana de Barcelona 2011-2020 (PDI)
	Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya (PITC)
	Pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012
	Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya 2008-2012
Espais oberts	Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC 1 i 2)
	Directiva Hàbitats
	Pla d'Espais d'Interès Natural
	Proposta Catalana a la Xarxa Natura 2000
Assentaments	Pla Territorial Sectorial de Connectivitat Ecològica (en elaboració)
	Pla d'Àrees Residencials Estratègiques (ARE)
Aigua	Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials de Catalunya (PTSEC)
	Pla Sectorial d'Abastament d'Aigua a Catalunya (PSAAC) (en elaboració)
	Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes (PSARU 2005)
	Planificació d'Espais fluvials
Energia	Directiva Marc de l'Aigua
	Pla de l'Energia de Catalunya 2012-2020
Residus	Planificació dels Sectors d'Electricitat i Gas 2008-2016
	Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2005-2012
Atmosfera	Pla de Protecció de l'Ambient Atmosfèric
Salut	Xarxa Espanyola de Ciutats Saludables

Pla Director d'Infraestructures del Transport Públic Col·lectiu de la Regió Metropolitana de Barcelona 2011 - 2020 (PDI)

El Pla Director d'Infraestructures 2011-2020 (PDI) recull totes les actuacions en infraestructura de transport públic per al decenni 2011-2020 a l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona, amb independència de l'Administració i l'operador que l'explota.

Aquest pla no recull cap actuació en el terme municipal de Castellar del Vallès.

Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya (PITC)

El Pla d'Infraestructures de Transport Públic de Catalunya (PITC) té com objecte definir la xarxa d'infraestructures viàries i ferroviàries necessàries per a Catalunya fins el 2026, en coherència amb les directrius del planejament territorial vigent i amb una visió sostenible de la mobilitat.

El PITC reforça l'estructura nodal del territori, en coherència amb la política territorial adoptada pel Pla Territorial General i els plans territorials parcials, garanteix uns nivells coherents d'accessibilitat i de connectivitat amb els diferents nodes urbans, articula les xarxes de transport catalanes i contribueix a la vertebració de l'Euroregió.

Per a la zona de Castellar del Vallès, el PITC preveu el perllongament de les línies d'FGC al Vallès fins a Matadepera i Castellar del Vallès, amb l'objectiu d'incrementar la cobertura territorial d'aquesta línia. L'estimació pressupostària d'aquesta actuació és de 100 M€ i l'administració competent és la Generalitat de Catalunya.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6916

Pla director de mobilitat de la Regió Metropolitana de Barcelona (PDM)

El Pla Director de Mobilitat de la Regió Metropolitana de Barcelona (pdM) té per objecte planificar la mobilitat de la Regió tenint en compte tots els modes de transport, els passatgers i les mercaderies, i fomentant els desplaçaments dels modes no motoritzats per aconseguir un nou model de mobilitat en l'horitzó temporal de 2012.

El pdM no planteja noves infraestructures viàries ni ferroviàries sinó que garanteix l'execució del PDI i de les infraestructures viàries incloses al PITC (augment en més de 238 km de la xarxa ferroviària i en 290 km de la viària), proposant mesures d'optimització i millora de la seva rendibilitat ambiental i social. Sí que planteja la creació d'una xarxa de 150 km de carril bici que connecti nuclis de l'RMB propers entre ells i nous itineraris de vianants.

Pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012

El Pla de transport de viatgers de Catalunya 2008-2012 és el Pla territorial sectorial que defineix les directrius i les línies d'actuació per als propers anys en relació amb l'oferta dels serveis de transport públic a Catalunya i la gestió del conjunt del sistema.

Abasta el conjunt de serveis de transport col·lectiu interurbà de viatgers de l'àmbit de Catalunya, és a dir:

- Serveis ferroviaris de rodalies i regionals o de distància mitjana
- Serveis regulars d'autobús interurbans i altres modalitats, com ara els serveis discrecionals amb reiteració d'itinerari i cobrament individual, que es desenvolupen com a alternativa i complement dels serveis regulars, de manera especial en les zones de demanda baixa. Dintre d'aquests darrers, s'inclouen els serveis a la demanda i els serveis escolars a portes obertes
- L'àmbit d'actuació es limita, per tant, a les comunicacions interurbanes i no abasta la mobilitat urbana, sens perjudici de l'anàlisi de la coordinació entre els transport urbans i interurbans, amb l'objectiu de configurar una xarxa integral de transport públic de viatgers a Catalunya basada en la intermodalitat de mitjans, més enllà del seu àmbit territorial o de les competències de gestió sobre els diferents serveis de transport.

Els seus objectius són els següents:

- Garantir l'accessibilitat, la sostenibilitat i la competitivitat de la xarxa de transport públic interurbà
- Reestructurar les infraestructures existents i racionalitzar l'oferta de serveis segons les necessitats concretes de cada zona
- Augmentar les freqüències de pas, la capacitat i la cobertura territorial per garantir la qualitat de l'oferta de transport públic
- Coordinar el transport viari i ferroviari i potenciar la intermodalitat, adaptant horaris i freqüències de pas de trens i autobusos urbans i interurbans
- Millorar i coordinar els sistemes d'informació a les persones usuàries, amb dades a temps real, tant a les estacions com a l'interior dels trens i autobusos
- Incrementar l'ús del transport públic perquè suposi el 31% del total, enfront del 28% actual, amb una reducció estimada del 8,22% del nombre d'accidents de trànsit
- Potenciar la sostenibilitat ambiental del transport públic, amb la renovació del parc mòbil i l'ús de combustibles alternatius, per reduir les emissions de CO2 un 6,5% i el consum d'energia un 4,6%.

Aquest Pla fa esment a la nova línia nocturna en funcionament entre Castellar i Barcelona (N65) així com a la necessitat d'incrementar freqüències i itineraris amb Terrassa, Sentmenat i Caldes de Montbui.

Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya 2008-2012

El Pla estratègic de la bicicleta a Catalunya (2008-2012) té com a objectiu fomentar l'ús d'aquest mitjà de transport, que en els darrers anys ha aconseguit consolidar-se com un mitjà de mobilitat dels catalans.

Per tal de donar resposta a una demanda creixent i continuar impulsant aquest mitjà de transport sostenible, el Govern va aprovar el Pla estratègic de la Bicicleta a Catalunya, que representa una forta aposta per la integració planificada i coherent d'aquest mitjà en el seu sistema de mobilitat.

Els principals eixos estratègics d'aquest pla són:

- Elaborar un inventari de tots els camins i vies susceptibles de ser carrils bici o vies pedalables
- Impulsar la construcció d'una xarxa de 1.200 quilòmetres de carrils bici, tal i com preveu el Pla d'Infraestructures de Catalunya (PITC)
- Crear un manual de disseny per a la construcció de la xarxa: característiques geomètriques, enllumenat, estacionament i senyalització

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6917

- Crear una normativa que reguli tots els aspectes referents a la bicicleta i les noves vies previstes
- Prioritzar la seguretat del ciclista mitjançant la pacificació del trànsit, la classificació de zones amb velocitat reduïda i el manteniment i neteja de les infraestructures
- Afavorir la intermodalitat amb els altres mitjans de transport públic, adaptant llocs per transportar les bicicletes al seu interior i modificant els horaris i els requisits d'admissió
- Establir espais segurs per la guarda i custòdia de bicicletes
- Promocionar l'ús de la bicicleta a través de campanyes de comunicació
- Formar en l'ús correcte de la bicicleta des de les escoles i autoescoles
- Impulsar la compatibilitat del Bicing de diferents ciutats

Durant els darrers anys a Catalunya s'ha detectat un canvi en els hàbits de mobilitat de la població. Un bon exemple és l'excel·lent acollida que ha tingut el Bicing a la ciutat de Barcelona. Es va inaugurar el 2007 amb uns 100.000 abonats, i després de l'augment dels anys 2008 i 2009, aquests darrers 3 anys s'ha estabilitzat al voltant dels 120.000 usuaris.

Des de la Generalitat, els ajuntaments i els Consells Comarcals, també s'està treballant per impulsar noves vies ciclistes i millorar els camins ja existents, així com fomentar l'ús d'aquest mitjà sostenible en l'àmbit municipal i comarcal.

Directiva hàbitats

El 21 de maig de 1992, la Unió Europea (UE) va aprovar la Directiva Hàbitats, o Directiva 92/43/CEE. L'annex I d'aquesta Directiva establia una relació d'hàbitats anomenats hàbitats d'interès comunitari (HIC). Posteriorment, el 27 d'octubre de 1997, es va aprovar la Directiva 97/62/CE, per la qual s'adapta al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE. Aquesta nova Directiva, que modifica la Directiva Hàbitats inicial, inclou en el seu annex I una nova relació d'hàbitats d'interès comunitari, adaptada al millor coneixement dels hàbitats naturals assolit amb el pas dels anys.

L'objectiu general de la Directiva Hàbitats és la conservació de la biodiversitat al territori de la Unió Europea (UE), mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i les espècies de flora i fauna silvestres. Per aconseguir-ho, estableix la creació d'una xarxa d'espais naturals protegits a escala europea, la Xarxa Natura 2000.

Dins del municipi de Castellar del Vallès s'hi distingeixen tres HIC, tots ells de caràcter no prioritari:

- 3250. Rius mediterranis amb vegetació del *Glaucion flavii*

Comunitats colonitzant dipòsits de grava de rius mediterranis, caracteritzats per un període de sequera a l'estiu, amb formacions de *Glaucion flavii*.

- 8210. Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola

Vegetació característica de les esquerdes dels penya-segats de pedra calcària, a la regió mediterrània i en les planes eurosiberianes alpines, pertanyents bàsicament a *Potentilletalia caulescentis* i *Asplenietalia glandulosi*.

- 92A0. Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera

Boscos de ribera mediterranis dominats per *Salix alba*, *Salix fragilis* o d'altres semblants. Boscos de ribera multicapa mediterranis o eurasiàtics amb *Populus spp.*, *Ulmus spp.*, *Salix spp.*, *Alnus spp.*, *Acer spp.*, *Tamarix spp.*, *Juglans regia*, lianes. Àlbers de grans dimensions, *Populus alba*, *Populus caspica*, *Populus euphratica* (*Populus diversifolia*), normalment dominants en altura; poden estar absents o ser escassos en algunes associacions i després dominats per espècies dels gèneres esmentats anteriorment.

- 9340. Alzinars i carrascars

Boscos dominats per *Quercus ilex* o *Quercus rotundifolia*, sovint, tot i que no necessàriament, calcícoles.

- 9540. Pinedes mediterrànies

Boscos mediterranis i termo-atlàntics de pins termòfils; en la major part dels casos apareixen com a substitució o etapes paraclimàtiques de boscos de *Quercetalia ilicis* o *Ceratonio-rhamnetalia*.

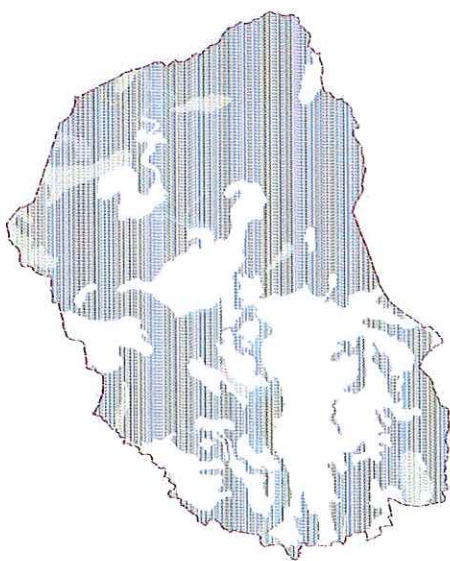
Estan incloses les plantacions llargament establides d'aquests pins, dintre de la seva àrea natural d'ocurrència, i amb un sotabosc bàsicament similar al de les formacions paraclimàtiques.

Pla d'espais d'interès natural de Catalunya

El Pla d'espais d'interès natural (PEIN) de Catalunya estableix la xarxa d'espais protegits existents arreu del país, amb l'objectiu de conservar el patrimoni geològic, els hàbitats i els ecosistemes més representatius i més ben conservats.

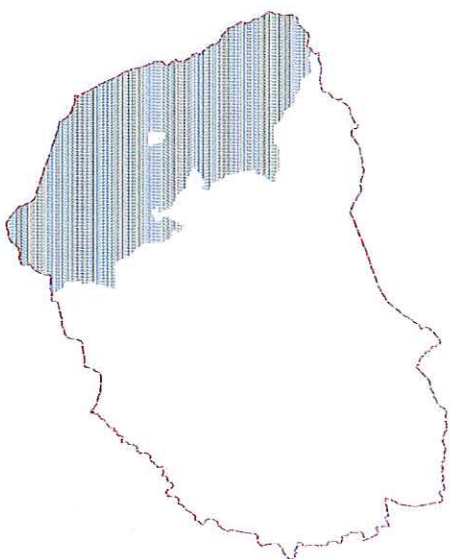
El PEIN té els orígens en la determinació legal que fa el capítol III de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. Aquesta Llei ha estat modificada per la

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Hàbitats d'interès comunitari a Castellar del Vallès. El 68,2% de la superfície municipal està ocupada per HIC (font: elaboració pròpia)

6918

PEIN i Xarxa Natura 2000 a Castellar del Vallès, ocupant el 28,5% de la superfície municipal
(font: elaboració pròpia)

Llei 12/2006, de 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental.

D'altra banda, el PEIN és un instrument de planificació territorial, amb categoria de pla territorial sectorial, i s'equipara a altres instruments d'aquest tipus que es deriven de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial. Això significa que el seu abast comprèn tot el territori de Catalunya i que les disposicions normatives són de compliment obligatori per a les administracions públiques de la mateixa manera que per als particulars.

L'espai d'interès natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, emmarcat en el conjunt del sistema mediterrani septentrional prelitoral, es troba parcialment inclòs dins del terme municipal de Castellar del Vallès (1.282,7 ha, un 28,5% de la seva superfície total). Es tracta d'un espai inclòs en el PEIN per tractar-se d'un bon exemple de massís conglomeràtic amb formes de relles de gran espectacularitat. Presenta una notable diversitat del paisatge vegetal, amb predomini de les comunitats mediterrànies i importants introgressions d'elements de caràcter submediterrani i centreeuropeu. Destaca la singularitat de la vegetació rupícola, i l'elevada diversitat de poblaments faunístics.

Proposta catalana de Xarxa Natura 2000

El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya va aprovar la **proposta catalana de Natura 2000**. Aquesta aprovació implica la designació de noves zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) i la proposta de nous llocs d'importància comunitària (LIC), però també recull les ZEPA designades i els LIC aprovats amb anterioritat. Posteriorment, la xarxa Natura 2000 ha estat modificada per diferents acords de Govern.

Els espais catalans que formen part de la xarxa europea Natura 2000 ocupen un total d'1.062.365 ha, de les quals 977.224 ha són terrestres i 85.141 ha marines.

L'espai pertanyent a la Xarxa Natura 2000 de Sant Llorenç del Munt i l'Obac es troba parcialment inclòs en el terme municipal de Castellar del Vallès, els límits del qual coincideixen amb els de l'espai del PEIN de l'apartat anterior.

Pla territorial sectorial de connectivitat ecològica (pendent d'aprovació)

El **Pla territorial sectorial de connectivitat ecològica de Catalunya (PTSCEC)** és l'instrument de planificació sectorial que constituirà el marc normatiu i d'actuació en matèria de connectivitat ecològica per al conjunt de Catalunya.

Els seus objectius són:

- Assegurar la connectivitat entre els elements del sistema d'espais naturals protegits.
- Garantir la connectivitat dels grans ecosistemes de país.
- Afavorir la connectivitat i la reducció de la fragmentació dels hàbitats en el conjunt de la matriu territorial.
- Recuperar la connectivitat en la major part de la xarxa fluvial de Catalunya.
- Incidir en les àrees on els processos de fragmentació han creat conflictes per reduir-los o eliminar-los.
- Establir les bases per reforçar la protecció efectiva dels espais protegits marins.
- Disposar d'una bona articulació amb el planejament territorial general i parcial.
- Implicar les polítiques i plans sectorials en la conservació i millora de la connectivitat.
- Impulsar la implicació dels diferents actors socials en la conservació i millora de la connectivitat.

El PTSCEC està en fase de redacció des de finals de l'any 2009 i es preveu que la seva tramitació es pugui completar a finals del 2012.

Pla territorial sectorial d'equipaments comercials de Catalunya (PTSEC)

El **Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials de Catalunya (PTSEC)** pretén garantir als consumidors una oferta diversificada i plural d'equipaments comercials, en equilibri amb els diferents formats de distribució.

El PTSEC defineix la concentració comercial del Pla de la Bruguera per a Castellar del Vallès, considerant aquest municipi no assimilable per raó de fluxos turístics, no capital de comarca, i no considerat com a municipi turístic.

Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2005)

El **Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes** presenta diferents objectius a assolir:

- Optimització d'inversions que permeti a l'Administració Hidràulica de Catalunya donar compliment efectiu a les obligacions de sanejament.

6919

- Sanejament del creixement urbà: el reforçament dels sistemes de sanejament obligat pels creixements urbanístics vinculats a canvis en el règim del sòl haurà d'anar a càrrec dels promotors.
- Ordenament d'abocaments industrials segons el Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Industrials (PSARI)
- Reutilització d'aigües depurades satisfent determinats usos amb aigua regenerada.
- Control d'abocaments de sobreexidors per tal d'evitar l'incompliment dels objectius de qualitat.

En el cas concret de Castellar del Vallès, el PSARU preveu les següents actuacions:

ACTUACIONS PREPROGRAMADES EN L'ACTUALITZACIÓ 2010

Actuació	Escenari	Pressupost
Remodelació de la impulsó i l'estació de bombament nord del sistema Castellar del Vallès	2006-08	350.000 €
Col·lectors en alta de connexió al sistema Castellar del Vallès	2006-08	478.800 €
EDAR de Can Joan Coix	2006-08	111.136 €
Reducció química de fòsfor a l'EDAR de Castellar del Vallès	2009-14	60.000 €

ACTUACIONS CANDIDATES A LA PROGRAMACIÓ POSTERIOR A L'ACTUALITZACIÓ DEL PSARU 2005

Actuació	Pressupost
EDAR i col·lector de les Arenes	134.400 €

Planificació d'espais fluvials

L'objectiu general de la Planificació d'espais fluvials és avançar en la resolució i ordenació dels diversos conflictes hidràulics, ambientals i morfodinàmics vinculats a la gestió de l'aigua i el medi hídic de l'espai fluvial. Per això, cal disposar d'un diagnòstic referit a l'estat actual de les xarxes fluvials principals de les conques catalanes en les diferents dimensions, i el plantejament i proposició de solucions de caràcter integral.

Els principals objectius, comuns a tots els treballs de Planificació d'espais fluvials són:

- Determinar els cabals de disseny de la conca i delimitar les zones inundables per a diferents períodes de retorn
- Avaluar l'estat ecològic dels ecosistemes fluvials
- Zonificar l'espai fluvial tenint en compte la funcionalitat i les dinàmiques ecològiques i el comportament hidràulic de la xarxa fluvial.
- Plantejar un conjunt de mesures orientades a resoldre els problemes detectats als diferents àmbits
- Definir els criteris de gestió i d'intervenció en els espais fluvials
- Sensibilitzar, informar i consciència la població, els ens locals i les entitats públiques o privades interessades a portar a cap els plans i programes per reduir la vulnerabilitat dels béns i les persones i millorar l'estat ecològic, a partir del coneixement obtingut amb la informació elaborada.

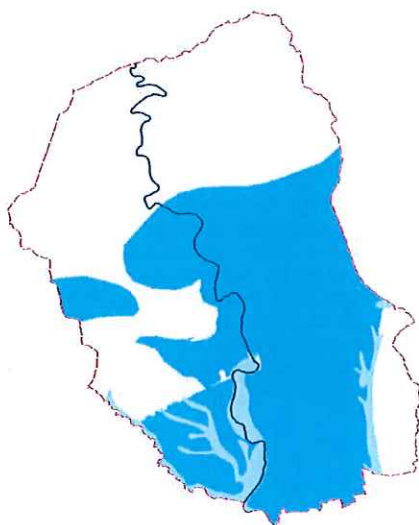
El riu Ripoll, a l'altura de Castellar del Vallès, està inclòs en la Planificació de l'espai fluvial de la conca del Besòs. Queda descrit de la següent manera:

"Pel que fa al riu Ripoll es tracta d'un curs fluvial d'alt valor paisatgístic i ecològic a les seves parts altes. Discorre de forma molt encaixada al llarg de tot el seu recorregut entre camps de conreu i petites zones boscoses. Arran dels aiguats de l'any 1962, on es van produir nombrosos danys materials i humans, el riu va ser endegat en gran part de la seva longitud (des de Sabadell fins a la confluència amb el Besòs), de tal manera que actualment només es produïren afeccions de forma puntual en cas de crescudes molt importants del riu. La pressió antròpica al riu és menys forta que en altres cursos de la conca del Besòs, sent remarcable només a les parts més baixes del curs fluvial, als municipis de Ripoll i Montcada i Reixac."

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6920

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

El document IMPRESS ubica dins de l'àmbit del POUM les següents masses d'aigua: el riu Ripoll, els aqüífers mitjos Prelitoral Castellar de Vallès-La Garriga-Centelles i Ventall al-luvial de Terrassa (blau fosc), i l'aqüífer superior dels Al-luvials del Vallès (blau clar)

Directiva marc de l'aigua

Aprovada pel Parlament Europeu i el Consell el 23 d'octubre de 2000, i publicada al DOCE el 22 de desembre de 2000 (2000/60/CE), la Directiva Marc de l'Aigua origina i condiciona un canvi important en el concepte de gestió, protecció i planificació de l'ús de l'aigua i els espais associats a aquest medi, tant a les masses d'aigua continentals (superficials i subterrànies), com a les costaneres i les de transició. En aquesta Directiva es deixa de veure les aigües que recorren pel territori des d'un punt de vista únicament hidràulic i comercial, i contempla aquest recurs com a part estructural i funcional indispensable del medi natural i integrat, alhora, dins d'un marc d'ús i gestió sostenible. Així, doncs, l'entrada en vigor de la DMPA, el 22 de desembre de 2000 (dia de la seva publicació al DOCE), i la seva posterior transposició a la normativa estatal, requerida per abans del 22 de desembre de 2003, condicionen un seguit de canvis des del punt de vista normatiu, a nivell estatal i autonòmic, així com en la planificació, gestió i control, de manera integrada, de les masses d'aigua, tant continentals com costaneres, a partir de les autoritats competents de les respectives demarcacions hidrogràfiques.

Per a la implantació dels criteris i objectius de la Directiva Marc de l'Aigua caldrà realitzar un seguit de treballs i estudis inicials per a la generació de Plans i Programes, que es sintetitzaran posteriorment al Pla de Gestió. Els treballs realitzats i, en general, els nous criteris de gestió, intervenció i planificació dels sistemes aquàtics, hauran de basar-se en els principis fonamentals de la Directiva. A partir d'aquests principis es fonamentarà i articularà el procediment d'implantació de la DMPA. Aquesta incorpora quatre principis bàsics que hauran de ser tinguts en compte als plans i programes de gestió dels espais aquàtics:

1. Principi de no deteriorament i manteniment del Bon Estat de les masses d'aigua superficials i subterrànies.
2. Principi d'enfocament combinat de la contaminació i gestió integrada del recurs.
3. Principi de participació social i transparència en les polítiques de l'aigua.
4. Principi de plena recuperació de costos en la gestió dels recursos i de l'espai aquàtics.

El principal objectiu de la Directiva Marc de l'Aigua es basa en l'assoliment del bon Estat Ecològic dels sistemes aquàtics superficials, i el bon estat Químic i Quantitatiu de les aigües subterrànies. D'aquesta manera, la gestió i planificació dels recursos hídrics i dels espais associats s'han de desenvolupar sota els següents condicionants:

- Prevenir el deteriorament de l'estat de les aigües des de l'entrada en vigor de la DMPA (finals de 2000).
- Arribar al bon estat de les aigües, sota l'enfocament combinat i la gestió integrada, i amb elements d'anàlisi que ens mesurin l'estructura i el funcionament de l'ecosistema, en el cas de les aigües superficials, i la bona qualitat química i equilibri quantitatiu sostenible, en el cas de les aigües subterrànies, abans de finals de 2015.

Document IMPRESS

Aquest document és una síntesi dels treballs de caracterització i definició de les masses d'aigua (unitat de gestió sobre la que recaurà el programa de mesures per tal d'assolir els objectius de la DMA), i risc d'incompliment d'objectius de la DMA (Directiva marc de l'Aigua), conegut com a document IMPRESS, que dona resposta als Articles 5, 6 i 7 de la DMA.

Les masses d'aigua es caracteritzen i tipifiquen, sobre cada una d'elles s'analitzen les pressions existents (activitats que poden provocar alteracions al medi) i els impactes mesurats, i s'analitza el risc d'incompliment dels objectius de la DMA. Aquesta anàlisi s'ha realitzat per a les masses d'aigua (rius, llacs, zones humides, aigües costaneres, aigües de transició i aigües subterrànies) de les conques internes de Catalunya (àmbit sobre el qual la Generalitat de Catalunya té plenes competències en la planificació hidrològica), i part catalana de les conques intercomunitàries de l'Ebre, la Garona i la Sènia (àmbit de planificació de les conques de l'Ebre i del Xúquer).

L'anàlisi del risc d'incompliment d'objectius permetrà articular el posterior Programa de Mesures i elaborar el futur Pla de Gestió de la Demarcació Hidrogràfica de les conques internes de Catalunya, el qual haurà d'integrar les mesures necessàries per a la gestió integrada i sostenible dels recursos hídrics, compatible amb el bon estat dels ecosistemes. Alhora, aportarà informació per als Programes de Mesures i els Plans de Gestió que hagin de realitzar les demarcacions hidrogràfiques intercomunitàries.

Les masses d'aigua dins d'una demarcació hidrogràfica es diferencien en categories (rius, llacs, zones humides, aigües de transició, aigües costaneres, aigües subterrànies), dins de les quals es classifiquen en diferents tipus en funció de les característiques morfològiques, ambientals, climàtiques, geogràfiques i, en general, aquelles variables que intervenen en la caracterització i distribució de la biocenosi. Una vegada establerts els tipus dins de les categories, es defineixen les masses d'aigua amb criteris de gestió integrada i sota l'enfocament combinat. La

delimitació de les masses d'aigua i les seves zones d'influència, contextualitzada dins d'un tipus i una categoria determinades, permet concretar la gestió i el programa de mesures per a l'assoliment dels objectius marcats per la DMA, i ajustar el Programa de Seguiment i Control.

Mitjançant l'anàlisi IMPRESS es proposen masses d'aigua fortament modificades (HMWB), les quals no hauran d'assolir el bon estat ecològic del sistema sinó el bon potencial ecològic (màxima qualitat possible). Les masses d'aigua es classifiquen com a fortament modificades sota els criteris de forta pressió i impactes hidromorfològics, i en les quals la seva recuperació i assoliment del bon estat ecològic és inviable des d'un punt de vista econòmic o social, o les repercussions de la seva recuperació produeixen impactes ambientals pitjors.

Pla de l'energia de Catalunya 2012-2020

El nou Pla de l'Energia de Catalunya 2012 - 2020 aborda la nova orientació que es vol donar a la política energètica catalana, integrant-ne aquells aspectes de la mitigació del canvi climàtic relacionats amb l'energia.

Les principals motivacions per a la realització d'aquest nou Pla estan relacionades amb les següents problemàtiques:

1. L'actual escenari energètic internacional, amb una previsió de preus elevats del petroli a mig i llarg termini i amb un important risc geoestratègic en l'abastament, exigeix una adequació de les estratègies de les polítiques d'oferta i de demanda energètica de Catalunya.
2. Les exigències de la societat catalana són cada vegada majors tant pel que fa a la qualitat dels subministraments energètics com pel que fa a la disminució de l'impacte ambiental de la producció i l'ús de l'energia, i, en particular, de les emissions de gasos d'efecte hivernacle. La nova planificació energètica ha de respondre a aquests criteris, i combinar-los amb criteris econòmics.
3. La voluntat del Govern català de contribuir en la part proporcional que li correspongui a l'assoliment dels objectius europeus i espanyols de reducció d'emissions de GEH, molt especialment en els sectors difusos (transport, residus, la indústria no coberta per la Directiva de comerç de drets d'emissió, ...) que és on Catalunya disposa de capacitat i d'espai competencial per actuar.
4. L'energia és cada cop més un factor fonamental per a la competitivitat econòmica, tant pel seu efecte sobre els preus com pel seu potencial industrial com a sector d'activitat econòmica. Aquesta planificació energètica ha d'incloure la necessària vertebració d'un potent sector econòmic en l'àmbit de l'energia a Catalunya.

La principal missió que fixa el Pla passa per assolir una economia/societat de baixa intensitat energètica i baixa emissió de carboni, innovadora, competitiva i sostenible a mig-llarg termini.

Planificació dels sectors d'electricitat i gas 2008 - 2016

La Planificació dels Sectors de l'Electricitat i Gas defineix les previsions sobre el futur comportament de la demanda, els recursos necessaris per a satisfer-la i l'evolució de les condicions del mercat per tal de garantir el subministrament i els criteris de protecció ambiental. Aquestes projeccions esdevenen un instrument essencial per la presa de decisions sobre la inversió infraestructural necessària des de l'administració i la iniciativa privada.

També defineix les infraestructures de la xarxa de transport de gas i electricitat (planificació vinculant) necessàries per tal de garantir el subministrament energètic, la qualitat d'aquest i assegurar que es realitzi el menor cost possible, respectant i assegurant la protecció del medi ambient.

Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals de Catalunya (2005-2012)

El Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (2005-2012) pretén determinar i localitzar els equipaments de gestió de residus municipals que han de donar servei als diferents àmbits territorials de Catalunya per tal de garantir l'assoliment dels objectius de reciclatge i valorització definits al Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (PROGEMIC) i en el nou model de gestió de Residus Municipals de Catalunya.

Aquest Pla no preveu la localització de cap nou equipament en l'àmbit de Castellar del Vallès. Dins l'àmbit al que pertany, que correspon al Vallès Occidental, les actuacions previstes tenen lloc dins als termes municipals de Vacarisses, Terrassa i Rubí. Es preveu la construcció d'una planta de tractament de voluminosos i d'un dipòsit controlat de rebuig en una ubicació encara per determinar.

6922

2.3 EVOLUCIÓ PROBABLE SENSE PLANEJAMENT. ALTERNATIVA 0

Actualment Castellar del Vallès presenta poca capacitat d'acollir nou habitatge en el nucli, i unes zones urbanes discontinues de gran extensió, que si bé estan consolidades, quant a la urbanització, presenten buits fins a un 40 % de la seva superfície. Aquestes extensions no tenen prou massa crítica per acollir equipaments i serveis, tenint una relació obligada per tot amb el nucli.

Per altra banda els sectors industrials, amb una gran oferta quant a superfície, tenen mancances quant a elasticitat de producte, reduint l'oferta a una tipologia d'empresa que avui és necessari eixamplar.

La tipologia d'espais lliures, si bé presenten una caracterització molt particularitzada, en quatre tipologies, que es situen tant en sòl urbà com no urbanitzable, no estableixen estratègies entre ells, i en tot cas no permeten la garantia d'una bona relació entre el sòl urbà i el no urbanitzable.

Quant al sòl no urbanitzable, Castellar del Vallès és un municipi principalment forestal, en gairebé el 70 % de la seva superfície. El sòl agrícola queda ara restringit als secans al sud del municipi, i al regadiu seguint el curs del riu Ripoll. El sòl agrícola, i especialment l'horta, rep unes pressions molt importants, amb ocupacions i microparcel·lacions que generen efectes ambientals significatius, i molt especialment també sobre el paisatge.

El planejament urbanístic avui no té instruments per a resoldre aquestes mancances. L'alternativa 0, per tant no és pot proposar com a solució de continuïtat, tot i servir de base per a l'avaluació comparativa de les alternatives que es plantegin.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6923

3. CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS GENERALS

3.1 DERIVATS DEL MARC NORMATIU GENERAL

Cal tenir en compte alguns aspectes a considerar pel POUM en el marc dels programes i estratègies comunitàries:

- Limitar el canvi climàtic i fomentar les energies netes en aquells aspectes en què incideix el POUM, inclosos els plans i projectes que se'n deriven. En aquest context, promoure la mobilitat sostenible.
- Conservar la biodiversitat i impulsar-ne l'ús sostenible.
- En general, potenciar un ús sostenible dels recursos naturals i, en aquest context, una gestió adequada dels residus.

D'altra banda, tal i com estableix el Marc legal urbanístic de referència, el present planejament es desenvolupa en coherència amb el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible definit en l'article 3 de la Llei d'Urbanisme.

Article 3. Concepte de desenvolupament urbanístic sostenible

1. El desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i el medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

2. El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

3. L'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.

També als articles 2 i 3 del reglament que la desenvolupa:

Article 2. Principis generals de l'actuació urbanística

Els principis que informen i presideixen l'actuació urbanística són els següents:

a) El d'ordenació i ús del sòl i del subsòl de conformitat amb el principi de desenvolupament urbanístic sostenible.

Article 3. Concepte de desenvolupament urbanístic sostenible

L'exercici de les competències urbanístiques i, en particular, de la potestat de planejament, es regeix pel principi de desenvolupament urbanístic sostenible definit a l'article 3 de la Llei d'urbanisme, el qual té com a objectiu la utilització racional del territori, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures, i comporta conjuminar les següents finalitats:

a) La utilització del sòl atenent a la seva naturalesa de recurs natural no renovable, el què comporta la configuració de models d'ocupació del sòl que:

1r. Afavoreixin la compactació urbana, evitin la dispersió de la urbanització i les edificacions en el territori mitjançant la previsió dels creixements en continuïtat amb el teixit urbà existent, i considerin la conservació, la rehabilitació i la recuperació de les trames urbanes i del parc immobiliari.

2n. Fomentin la implantació de sistemes de transport col·lectiu i la mobilitat sostenible en general.

3r. Afavoreixin la preservació i millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals, i comportin una gestió adequada del sòl no urbanitzable i, particularment del sòl agrari, que reconegui les seves funcions productives, territorials i paisatgístiques.

4t. Afavoreixin la preservació i consolidació de la identitat del territori.

5è. Consolidin un model de territori globalment eficient.

b) L'atenció a les necessitats socials d'accés a l'habitatge, la previsió i modernització de les infraestructures, la millora dels equipaments existents així com la previsió de nous equipaments de manera que hi hagi una oferta adequada quantitativament i espacialment amb relació als habitatges; el desenvolupament del sistema productiu, i el foment de la diversitat econòmica i de la capacitat per a fer front als canvis socials i les innovacions tecnològiques.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

8924
c) La cohesió social, mitjançant la regulació de l'ús del sòl de forma que es fomenti la mescla equilibrada de grups socials, usos i activitats i es garanteixi el dret dels ciutadans i ciutadanes a gaudir d'un habitatge digne i adequat.

d) La cohesió territorial, amb l'objecte d'afavorir l'accés equitatiu de la ciutadania a les rendes i serveis bàsics amb independència del lloc de residència.

e) La protecció i gestió adequada del medi ambient i del patrimoni natural, mitjançant la preservació de les funcions ecològiques del sòl, la millora de la qualitat ambiental, la gestió del paisatge per tal de preservar-ne els valors, la utilització racional dels recursos naturals i el foment de l'eficiència energètica mitjançant l'elecció dels emplaçaments i l'ordenació de manera que tinguin en consideració les condicions geogràfiques i climàtiques que poden influir en l'estalvi energètic i el millor manteniment de les edificacions.

f) La protecció del patrimoni cultural, mitjançant la conservació, recuperació i millora dels immobles que l'integren, dels espais urbans rellevants, dels elements i tipologies arquitectònics singulars, dels paisatges de valor cultural i històric i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

Cal considerar tots aquells àmbits o vectors ambientals sobre els quals el planejament pot incidir, i també la incidència ambiental global del model territorial resultant. Entre altres:

- Sostenibilitat global del model d'ordenació: ocupació i consum de sòl, mobilitat i eficiència energètica; estructura i identitat del sòl no urbanitzat; fragmentació territorial; riscos naturals i tecnològics; etc.
- Cicle de l'aigua.
- Ambient atmosfèric: contaminació per substàncies, especialment aquelles vinculades al canvi climàtic; contaminació acústica, lluminosa, electromagnètica, etc.
- Gestió dels materials i dels residus.
- Sostenibilitat i ecoeficiència en la urbanització i l'edificació.
- Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural en general.
- Qualitat del paisatge amb la incorporació, si és el cas, dels objectius de qualitat paisatgística fixats pels catàlegs del paisatge i les directrius del paisatge, formulats d'acord amb la Llei 8/2005, de 8 de juny, i de les determinacions conseqüents dels plans territorials parcials i dels plans directors territorials.

3.2 DERIVATS DELS PLANS RELACIONATS

El planejament territorial planteja els objectius en quatre grans grups. Dins d'aquests es detalla quina hauria de ser la prioritat a partir dels elements que s'han considerat claus.

3.2.1 GARANTIR UNA ACCESSIBILITAT I MOBILITAT SOSTENIBLES

El sistema de mobilitat és el factor més determinant en el consum energètic i la generació de contaminació atmosfèrica de la Regió, a més de generar impactes sobre el sistema d'espais oberts en termes de fragmentació ecològica.

La configuració del sistema de mobilitat té conseqüències a nivell territorial, ambiental i humà, ja que condiciona el consum de sòl, l'estructura energètica del país, la salut de les persones, la qualitat de vida, la connectivitat ecològica i la contribució al canvi climàtic.

En l'horitzó temporal del PTMB és sobre el sistema de mobilitat sobre el qual es pot aconseguir una incidència més directa i significativa. Els canvis en aquest sistema es poden condicionar positivament en la concreció del model territorial que el PTMB estableix.

3.2.2 RACIONALITZAR EL MODEL D'OCUPACIÓ DEL SÒL

És un segon objectiu ambiental prioritari en l'àmbit metropolità. El model d'ocupació que ha seguit la Regió metropolitana fins el moment ha condicionat la conservació dels espais oberts agraris i naturals, la tipologia de desplaçaments de persones i mercaderies i, fins i tot, la racionalització i eficiència en la utilització dels recursos. A diferència d'àmbits com l'Alt Pirineu on la prioritat és la gestió dels espais naturals o la Plana de Lleida on els esforços es centren en la comptabilització de l'activitat agrària i la conservació del patrimoni natural, en l'àmbit metropolità, l'ocupació del sòl es presenta com el factor determinant en la preservació de la biodiversitat i la funcionalitat dels espais oberts.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6925

3.2.3 MILLORAR L'EFICIÈNCIA DELS FLUXOS AMBIENTALS I ENERGÈTICS

El planejament territorial planteja que el fet que la Regió metropolitana de Barcelona genera impactes més enllà de les seves fronteres i té una incidència rellevant en la qualitat ambiental del medi envoltant. La qualitat de l'aire, dels cursos fluvials, de l'aigua d'abastament i, fins i tot, dels espais naturals està determinada per les externalitats del metabolisme metropolità en forma de residus, contaminació atmosfèrica, etc.

3.2.4 PRESERVAR ELS VALORS NATURALS I CULTURALS

És un dels objectius finalistes prioritaris del planejament territorial. Aquest repte està altament condicionat pel model d'ocupació del sòl, l'establiment d'infraestructures i el metabolisme (externalitats) dels assentaments urbans.

Els grans espais protegits de la Regió es troben a les serralades, on la pressió del desenvolupament urbanístic és menor, mentre que la resta d'espais d'interès, on la preservació de la biodiversitat es veu més compromesa, estan situats a la plana, i la seva conservació depèn d'una bona planificació dels desenvolupaments urbans i de la permeabilitat i integració paisatgística de les infraestructures de transport.

Així el planejament territorial metropolità el planteja com un indicador finalista de l'èxit dels altres tres grans reptes.

3.3 DETERMINACIONS DEL DOCUMENT DE REFERÈNCIA

En dia 11 de Març de 2013, l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Barcelona va redactar el Document de Referència, com a conseqüència de la sol·licitud que en data 9 de gener de 2013 va tenir entrada al Registre de Barcelona, del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Aquest document determina l'abast i nivell de detall de l'ISA. Concretament es fa una síntesi dels aspectes ambientals més rellevants de l'àmbit, fent referència majoritàriament als aspectes continguts en l'ISAP, i en un segon apartat es determinen els objectius criteris i obligacions de protecció ambiental aplicables a l'àmbit del pla, i alhora es relacionen una sèrie d'indicadors a considerar.

En general, hi ha una gran coincidència amb l'ISAP presentat, incloent però nous criteris i indicadors associats. També es sol·liciten diverses concrecions i compleció del document en diversos aspectes, que es detallen en els següents apartats, de forma correlativa:

- Caldrà incorporar el límit de les activitats extractives i la seva situació administrativa vigent tenint en compte la informació disponible en la Direcció General de Qualitat Ambiental.

S'ha incorporat en els plànols els límits de les activitats extractives, incorporats com ocupacions en el SNU.

- Pel que fa a l'abastament, en l'ISA preliminar es realitza una estimació del consum per cadascuna de les alternatives proposades, sense especificar, no obstant, la justificació de la capacitat de subministrament en funció de l'augment de la demanda. Per tant, en l'ISA caldrà aportar la descripció gràfica i escrita de la xarxa d'abastament, i caldrà justificar el grau de suficiència de l'actual infraestructura tenint en compte els volums d'abastament demandats per la proposta.

S'han aportat les dades de consum d'aigua i georeferenciat. També s'ha completat l'ISA amb la procedència d'aigua i la garantia de la seva suficiència. Per altra banda l'ISA, en base a aquesta informació ha estimat la demanda de recursos pel nou creixement, havent motivat l'informe favorable de l'Agència

- En relació amb el sanejament, en l'ISA caldrà incorporar el volum d'aigües residuals existents i generades arran de la proposta per cadascun dels nuclis, la justificació de la seva destinació, tot especificant tractament i capacitat.

S'han aportat les dades de sanejament, i georeferenciat, així com el destí per a la seva gestió en l'ISA, havent motivat l'informe favorable de l'Agència.

- L'ISA caldrà valorar la compatibilitat de les propostes amb l'impacte acústic existent.

S'ha valorat en un annex específic les fonts de soroll, i la compatibilitat amb el mapa de capacitat acústica.

- L'ISA haurà de tenir en compte la delimitació i superfícies de les diferents zones compreses dins el parc natural, segons el Pla especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural de Sant Llorenç de Munt i l'Obac.

D'aquesta manera, caldrà analitzar les principals fortaleeses, debilitat i amenaces dels espais d'interès connector presents en el terme municipal.

S'han considerat aquesta delimitació, fins i tot amb una proposta d'ampliació. La normativa del POUM es subroga a la del parc en tot allò en que aquesta és més restrictiva.

- En l'ISA caldrà estudiar els impactes paisatgístics existents, així com la fragilitat paisatgística dels principals enclavament paisatgístics del terme municipal.

L'ISA ha avaluat els efectes paisatgístics, que s'ha concretat amb una línia programàtica específica que es materialitza en la formulació del Pla Especial del Ripoll, i en una normativa específica general per tot el POU.

- L'ISA haurà d'incorporar el programa d'actuacions definit en el PMU per tal d'assegurar la coherència de la proposta amb els objectius regulació del funcionament i la convivència de tots els modes de transport a l'espai públic del municipi.

S'ha integrat el programa d'actuacions definit en el PMU, integrant en el POU. L'ISA en fa referència, en els apartats de proposta, recollint les determinacions integrades en la memòria del POU.

- Per altra banda, el DR sol·licita l'adopció d'una sèrie d'indicadors, que en principi no responen a una diagnosi específica del municipi, i per tant s'entén que han d'oferir una informació estàndard de comparació en un conjunt territorial més ampli. Aquests són:

- Indicador B1. Percentatge d'ocupació del sòl no urbanitzable.

Està calculat per a cada una de les qualificacions urbanístiques, definint fins i tot en la normativa els objectius de millora. Es una part estructural de la proposta en el sòl no urbanitzable, integrat en la normativa del POU.

- Indicador B2. Percentatge de sòl artificialitzat

Està calculat per a cada una de les qualificacions urbanístiques, definint fins i tot en la normativa els objectius de millora. Es una part estructural de la proposta en el sòl no urbanitzable.

Per altra banda la quantificació dels components de zona per a cada qualificació també mostra el grau d'artificialització del territori, o l'energia per a mantenir les cobertes actuals. També és una part estructural inclosa a la normativa, per a cada una de les qualificacions urbanístiques en el sòl no urbanitzable.

- Indicador B3. Previsió de nous habitatges.

Està definit per a cada una de les alternatives, i per la proposta finalment definida. La previsió de nous habitatges no es un indicador ambiental, ja que aquesta previsió es deriva de les necessitats d'habitatge que es resolten amb l'existent vacant, el potencial, i si és el cas amb la proposta de nou habitatge. És la memòria social qui estableix aquest llindar, i el planejament és finalista en aquest sentit. El pla no es planteja com alternatives estratègies de més o menys habitatge, sinó escenaris possibles en diferents horitzons.

El creixement o la major oferta d'habitatge no és una proposta que generi alternatives, és una demanda que el POU ha de resoldre.

- Indicador B4. Intensitat d'ús de sòl per a habitatge.

S'ha calculat per a cada alternativa la densitat d'habitatges en el sòl urbà, sent un indicador de decisió per a l'elecció de la millor alternativa de consolidació del nucli.

Concretament és un indicador associat al criteri A.1.1. ADOPTAR ESTRUCTURES URBANES DENSES, COMPACTES I COMPLEXES que es defineix com a prioritari pel POU.

DENSITATS D'HABITATGES PER ALTERNATIVES

Àmbit	ALT 0 habitatges/ha	ALT 1 habitatges/ha	ALT 2 habitatges/ha
Nucli urbà	41,3	59,3	41,3
Urbanitzacions*	4,6	4,6	23,4

*sense comptabilitzar Sant Feliu del Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda

- Indicador B5. Grau de protecció del sòl no urbanitzable

Tot el sòl no urbanitzable està en sòl de protecció especial prevista en el Pla Territorial, llevat una petita taca, no significativa en el límit del sòl urbà, que correspon al Sol de protecció preventiva, i pel qual s'ha definit una clau generalista del SNU, concretament Rústic.

Ahora part del sòl no urbanitzable està en l'interior del parc, i per tant té un nivell màxim de protecció.

El grau de protecció del sòl no urbanitzable no és un indicador apte de seguiment, ja que la qualificació del SNU i per tant la protecció és finalista, i no variarà al llarg de la vigència del pla.

En tot cas aquesta és del 99,8 % del SNU

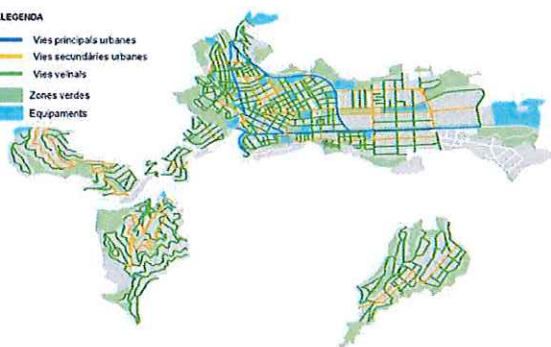

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6927

LLEGENDA

- Vies principals urbanes
- Vies secundàries urbanes
- Vies veïnals
- Zones verdes
- Equipaments

Plànol de jerarquia viària

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

■ Indicador C2. Intensitat de creixement.

No és un indicador de seguiment, ja que el creixement és una demanda derivada de les dinàmiques poblacionals derivades de la memòria social, i de l'estratègia del POUM quant a contenció del SU als límits actuals.

Els indicadors B1, B2, B3, i B4 quantifiquen abastament i de forma concreta, fins i tot portant a normativa els objectius de pressió i intensitat. En aquest sentit els indicadors ja no són únicament de seguiment, sinó executius, establint les estratègies d'objectius, i per tant són claus de decisió, integrades en el dia a dia de la gestió del planejament.

■ Indicador C3. Tipologia de creixement.

El POUM aposta per a la consolidació del nucli, amb propostes de regeneració, havent valorat altres alternatives de densificació de teixits més extensius.

S'han definit per a les diferents alternatives la tipologia de creixement, resultant un indicador per a l'elecció de la millor proposta.

Per al càlcul d'emissions s'han quantificat el nombre d'habitatges potencials, segons planejament, en l'estat actual i en les alternatives plantejades. Aquests són:

- Illa tancada, clau 3
- Illa oberta, clau 4
- Cases agrupades, clau 5
- Cases aïllades, clau 6

La tipologia de creixement és proporcional a la tipologia d'habitatges proposats, per tant es pot fer una comparació de les alternatives:

	Clau 3	Clau 4	Clau 5	Clau 6
Alternativa 0	2793	2369	3015	1263
Alternativa 1	2793	2369	3015	4763
Alternativa 2	3912	2772	4993	1263

L'alternativa 2, de densificació del nucli aposta clarament per tipologies més compactes, d'illa tancada, illa oberta, i cases agrupades, contràriament a l'alternativa 1 que s'aposta per a cases aïllades més disperses.

■ Indicador C5. Percentatge de carrers de prioritat per als vianants.

El POUM caracteritza la pressió sobre els espais lliures i la vitalitat, com a eina de decisió per a la definició de vies pacificades, que es podran desenvolupar al llarg de la vigència del POUM, i integrant les directrius del PMU, per arribar a la millor solució, que també és finalista.

■ Indicador 9. Sòl urbà i urbanitzable amb pendents superiors al 20% i al 40%

S'ha dut a terme una anàlisi dels pendents, segons la qual, la major part del territori presenta pendents superiors al 20%. Només presenten valors inferiors el nucli urbà principal i la zona industrial, assentats majoritàriament sobre l'anomenat pla de la Bruguera, així com la zona agrícola de l'entorn de Can Casamada i la zona forestal que s'estén cap al sud. També cal tenir en compte la presència de pendents molt importants, sovint verticals, en els escarpats ubicats en el límit de sòl urbà amb el riu Ripoll i, en menor mesura, amb el torrent de Canyelles, amb un risc geològic associat elevat.

Els nous creixements, en el cas de l'alternativa 1, es preveuen sobre el nucli urbà de Castellar, és a dir, sobre la zona del pla de la Bruguera, un àmbit planer amb un risc geològic baix (llevat de la zona de contacte amb el Ripoll, on augmenta considerablement). Sembla més adient aquesta opció que la que planteja l'alternativa 2, que emplaça els creixements sobre els discontinus urbans del Racó, els Airesols i El Balcó, amb pendents considerables, i amb un consegüent risc geològic associat.

Malgrat això, el POUM no defineix nou sòl urbà ni urbanitzable, mantenint-se dins els límits actuals, en gran part consolidats. Els sòls amb major pendent estan completament consolidats, i per tant no es possible cap canvi de qualificació.

Per tant aquest no pot ser un indicador, ja que no és possible, amb les directrius del POUM de contenció, d'assolir nivells diferents als actuals.

En tot cas, s'ha fet un mapa de pendents.

6928

▪ **Indicador 10. Sòl urbà i urbanitzable en zones inundables**

No hi ha sòl urbà ni urbanitzable en zones inundables per a períodes de retorn de 100 anys. Tampoc n'hi ha, o és extremadament puntual el SU en períodes d'avinguda 500 anys, sent compatible la proposta amb allò que estableix el RLU en el seu article 6.

A més d'incorporar la informació del PEF s'ha modelat, calculant la inundabilitat de tots els cursos que travessen o limiten el SU. Aquest estudi s'ha annexat a l'ISA. Les seves determinacions s'han incorporat al POUM comportant una nova delimitació del SU, i per tant, quedant excloses les zones inundables.

Per tant el resultat de l'indicador és 0%

- El document de referència exposa "És rellevant l'absència dins de l'ISA preliminar d'una documentació gràfica per cadascuna de les alternatives per tal de poder copsar el desenvolupament. Per tant, en l'ISA s'haurà d'augmentar el nivell d'informació i concreció de les alternatives contemplades, per tal de poder analitzar convenientment el grau de compliment dels objectius ambientals i avaluar els efectes ambientals derivats d'aquestes alternatives. A més, l'ISA haurà de prendre com a referència les propostes definides en la memòria d'ordenació per tal d'assegurar la coherència entre l'anàlisi ambiental realitzat i la proposta seleccionada, tot aportant la informació escrita i gràfica suficient a tal efecte.

En aquest sentit cal dir, que el document presentat d'avanç, estava format per tres parts, una de memòria de l'avanç, una segona de Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar, i una tercera de Documentació gràfica comuna, formulats de forma unitària per evitar reiteracions. Per tant no es pot atribuir a l'ISAP ni a la memòria d'ordenació cap informació gràfica independent, ja que per tal de millorar la comprensió i integració dels aspectes ambientals en la discussió urbanística, aquesta documentació gràfica és comuna. En aquest sentit doncs, no es poden considerar les propostes formulades pel DR.

- En el document d'abast s'exposa "En l'ISA preliminar es conclou que la millor alternativa és establir estratègies de regeneració en el nucli urbà en detriment de densificar les urbanitzacions, atès que els nivells de qualitat ambiental són superiors en la primera proposta, amb uns valors més baixos de consum d'aigua i d'emissions de CO₂. Cal assenyalar que aquesta conclusió no coincideix amb el resultat de càlcul dels indicadors, doncs tant pel consum d'aigua com per les emissions de CO₂, l'alternativa 2 (densificar urbanitzacions) presenta millors resultats que l'alternativa 1 (creixement al nucli).

Per tant, caldrà justificar de manera coherent l'elecció de l'alternativa en funció la seva idoneïtat ambiental, tenint en compte tant el càlcul dels indicadors així com el grau d'acompliment dels objectius i criteris ambientals definits en aquest document de referència i en la documentació ambiental.

Aquesta consideració es deu a un error material subsanat a l'ISA refós, ja que les dades que figuren a l'alternativa 2, són les de l'alternativa 1. Per tant, tal com exposa l'ISAP i ISA, els valors de compactació de nuclis són més favorables, en tots els casos.

Queda per tant aclarit de forma coherent la discussió d'alternatives, quant als indicadors definits en l'ISA. La resta d'indicadors definits en el DR, l'ISA els contempla en la discussió d'alternatives a través dels diferents criteris i objectius definits, i per tant dels indicadors associats.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6929

4. ESTUDI DEL MEDI

L'estudi del medi es divideix en els següents apartats bàsics:

- MEDI FÍSIC
- MEDI NATURAL
- PATRIMONI CULTURAL
- MEDI TERRITORIAL
- ANÀLISI DE RISCOS

En general, tota l'exposició de la descripció del medi parteix del treball de camp realitzat i de l'anàlisi territorial portada a terme, a través de la cartografia temàtica, i que inclou, hidrologia, tant superficial com subterrània, geologia, geomorfologia, concretant pendents i orientacions, ecosistemes, fauna, i hàbitats d'interès comunitari, incendis, usos del sòl i patrimoni cultural.

El Vallès Occidental és un territori amb una forta influència antròpica, on la mà de l'home ha modificat de forma substancial el paisatge original de la comarca. Malgrat tot, conserva alguns espais naturals de gran interès, i el sector econòmic primari, com l'agricultura, ramaderia o aprofitaments forestals, encara juguen un paper prou important.

4.1 MEDI FÍSIC

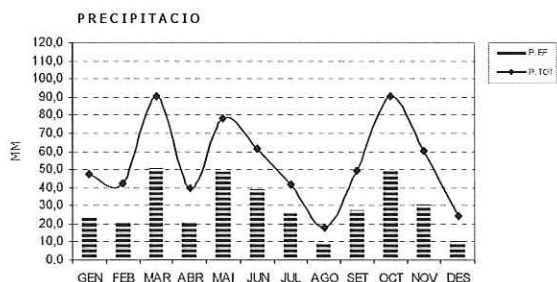
El municipi de Castellar del Vallès està situat entre Sabadell i el massís de Sant Llorenç del Munt, creuat pel riu Ripoll, i al quadrant nord-oriental de la comarca del Vallès Occidental.

El municipi de Castellar del Vallès ocupa un 7,7 % de la comarca del Vallès Occidental, que a l'hora, representa un 1,5% de la superfície de Catalunya.

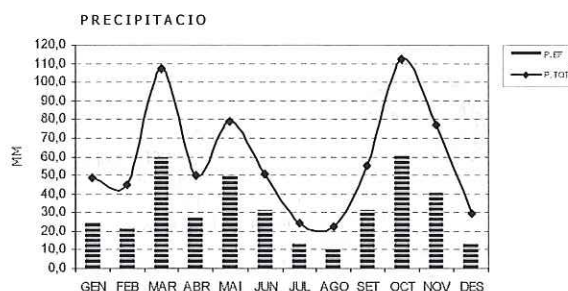
4.1.1 GEOGRAFIA I TOPOGRAFIA

El terme municipal de Castellar del Vallès ocupa una extensió d'uns 44,9 km². Es troba dins la comarca del Vallès Occidental, al costat del massís de Sant Llorenç del Munt i al nord de Sabadell.

L'altitud del terme municipal va dels 190 m sobre el nivell del mar, a l'aiguabarreig del riu Ripoll i el torrent de Can Bages, situat al límit amb el terme de Sabadell, als més de 730 m de sota el Turó del Gurugú, a Sant Llorenç del Munt (tot i que com a altitud més alta consti en alguns documents el Puig de la Creu, a 671 m d'altitud). Tot el municipi presenta un relleu agrest, que es denota fins i tot en els diferents barris del nucli urbà, el qual se situa entre els 300 i 370 m d'altitud.

Gràfic de pluviometria a l'estació meteorològica de Sabadell - Parc Agrari (2009-11)

Gràfic de pluviometria a l'estació meteorològica de Sant Llorenç Savall (2009-11)

COORDENADES QUE DEFINIXEN EL NUCLI

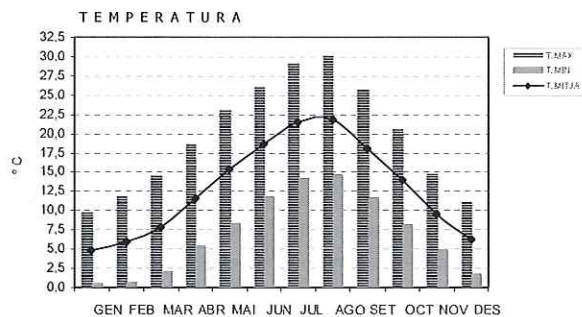
Coordenada	SW	NE
X	412.078	415.327
Y	4.588.268	4.591.081

4.1.2 CLIMATOLOGIA

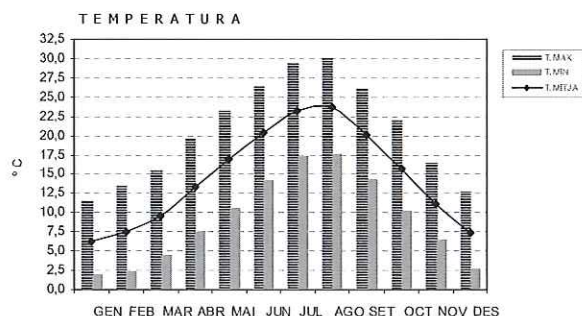
El clima d'aquesta zona és clarament mediterrani, tot i que la proximitat del riu Ripoll afavoreix l'existència d'un gradient climàtic. El clima segons la classificació Thornthwaite és sec subhúmit, mesotèrmic.

Les estacions meteorològiques més properes a Castellar del Vallès, es troben als municipis de Sant Llorenç Savall, Sabadell, i Caldes de Montbui, i disposen de registres des de l'any 1998, 2008 i 1990 respectivament.

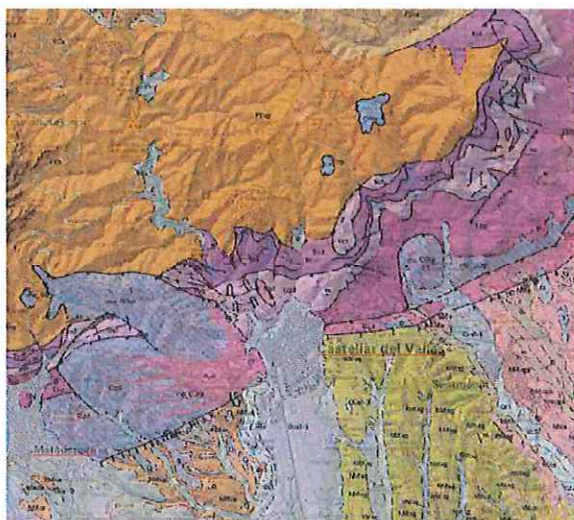
La precipitació mitjana anual obtinguda de les estacions de Sabadell-Parc agrari i de Sant Llorenç Savall, és de 645 mm i 701 mm respectivament, amb un màxim molt semblant a la primavera i a la tardor en ambdues estacions. Els mesos de menys pluges es corresponen a l'estiu, amb una mitjana d'entre 18 i 22 mm. En els gràfics adjunts es pot observar una progressió molt igual de les pluges en ambdues estacions meteorològiques, en part degut a la proximitat, però amb una major quantitat de pluja recollida a Sant Llorenç Savall.

Gràfic de temperatures a Sant Llorenç Savall, 2009-11

Gràfic de temperatures a Sabadell-Parc Agrari, 2009-11

Mapa geològic a l'entorn de Castellar del Vallès (font: IGC)

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Pel que fa a la temperatura, la mitjana anual és d'uns 13°C a Sant Llorenç Savall, i de 14,6°C a Sabadell-Parc Agrari. A Sant Llorenç Savall i Sabadell-Parc Agrari la temperatura mínima mitjana mensual més baixa s'assoleix al mes de gener (0,4 °C i 1,9°C respectivament) i la màxima mitjana mensual més alta a l'agost (30,1°C a ambdues). La temperatura màxima assolida a Sant Llorenç Savall, ha estat d'uns 37,8°C a l'agost, i 37,2°C a Sabadell-Parc Agrari, mentre la mínima absoluta, d'uns -8°C al gener a Sant Llorenç Savall, i de -6°C al desembre a Sabadell-Parc Agrari.

A Sabadell-Parc Agrari hi ha una evapotranspiració potencial anual (ETP anual), calculada pel mètode de Thornthwaite, d'uns 897 mm, força elevada, mentre a Sant Llorenç Savall és de 828,3 mm, una mica més baixa, però només amb dades d'un sol any (2010). Coincideixen els mesos més calorosos amb els de mínima precipitació (juliol-agost).

Al Vallès Occidental predominen els vents de l'oest, però a Castellar del Vallès, l'alineació del Ripoll i les muntanyes que envolten el municipi afavoreixen els vents del N i S.

4.1.3 GEOLOGIA

Castellar del Vallès, i la comarca del Vallès Occidental, se situen dins la fossa tectònica del Vallès-Penedès, a la part nord d'aquesta depressió.

Aquesta fossa tectònica, també anomenada Depressió Prelitoral, separa les serralades Litoral i Prelitoral que formen part de la Cadena Costanera Catalana.

La Depressió del Vallès-Penedès es va formar a principis del Miocè, quan es va produir un enfonsament dels materials paleozoics i mesozoics de l'antic Massís Catalano-Balear, els quals van formar el sòcol que reomple la depressió.

El Massís de Sant Llorenç del Munt forma part de la Serralada Prelitoral tot i que el seu origen es deu a l'orogènia alpina en aquest punt de contacte entre la depressió de l'Ebre i les serralades costaneres.

La primera etapa de l'orogènia alpina, durant el Paleogen, fou de caràcter compressiu, formant-se els extensos mantells d'encavalcament de Castellar - les Preditxes - la Pineda. En una segona etapa, iniciada durant el Neogen i encara actuant, el caràcter fou distensiu i és quan es formà la fossa del Vallès-Penedès i la individualització de la Serralada Prelitoral.

4.1.3.1 Litologia

A Castellar del Vallès es poden trobar materials de molt diverses edats. Així hi ha roques plutòniques, concretament granits, també hi ha pissarres i llicorelles de l'era Paleozoica, triàsic de l'era Mesozoica amb arenites i pelites roges, calcàries i dolomies, de l'Eocè es troben gresos, lutites i els conglomerats; conglomerats també i sorres del Miocè, i finalment els dipòsits al·luvials del Quaternari.

Hi ha la unitat NMag, d'argiles, gresos i conglomerats de tonalitats rosades. A Sabadell és on es localitzen gran part dels jaciments de mamífers.

4.1.4 ESPAIS D'INTERÈS GEOLÒGIC

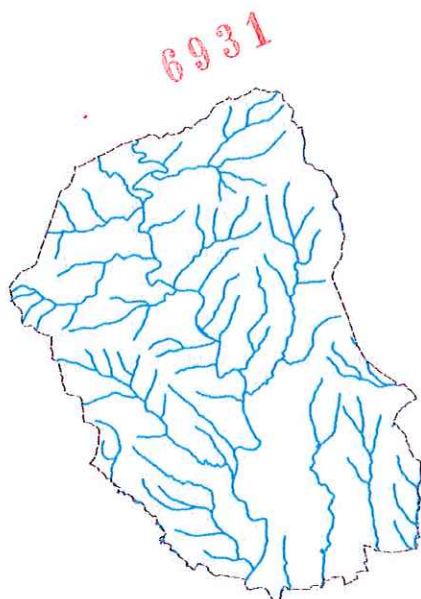
Fruit d'un conveni entre la Generalitat de Catalunya i la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 1999, es va elaborar un inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya. Aquests, representen recursos naturals no renovables de valor científic, cultural i educatiu que permeten reconèixer, estudiar i interpretar l'evolució de la història de la terra i dels processos que l'han modelada.

Dins del municipi hi ha la geozona de Sant Llorenç i l'Obac (codi 223), un dels millors exemples del món de dipòsits en conglomerats conjuntament amb Montserrat. Al sud de la geozona hi ha una línia de falla, orientada de sud-oest a nord-est, en què sobre els materials sedimentaris de la plana, hi afloren materials metamòrfics i plutònics.

4.1.5 EDAFOLOGIA

Seguint els criteris de classificació de sòls de la *Soil Taxonomy* de la USDA (Departament d'Agricultura dels EUA, 1987), els sòls dominants a Castellar del Vallès, són els entisòls. Bàsicament psamments, a causa dels forts pendents, i amb una estructura gruixuda, també alguns haploxeralfs, palexeralf en cultius de vinya abandonats, etc.

Hi ha hagut una pèrdua important de sòls d'interès agrícola per la transformació de les parts més planes, actualment en bona part ocupada per sòl urbà, industrial i residencial.

Xarxa hidrogràfica a Castellar del Vallès (font: elaboració pròpia)

Creuament del Ripoll, al seu pas per Castellar del Vallès

4.1.6 HIDROLOGIA SUPERFICIAL I SUBTERRÀNIA

4.1.6.1 Aigües superficials. Règim ordinari

El municipi de Castellar del Vallès, en el marc de la divisió territorial hidràulica de Catalunya, es troba a la conca del riu Besòs, de les conques interiors.

El riu Ripoll és el curs fluvial principal, que creua el municipi de Castellar del Vallès des de Sant Llorenç Savall i cap a Sabadell. Del riu Ripoll se'n deriven les aigües en alguns trams per al funcionament d'antigues activitats industrials. Un dels primers nuclis originaris de Castellar del Vallès fou les Fàbregues, o Sagrera de les Fàbregues, el nom del qual devia derivar de l'aprofitament de la força hidràulica del riu.

Drenant la resta del municipi, hi ha torrents i rieres, en la major part de règim més o menys torrencial, a causa de la poca superfície de les seves conques respectives. De nord a sud:

- Torrent d'en Carner
- Torrent del Castelló
- Riera Seca
- Torrent del Sot de Malatonga
- Torrent del Sot del Sabater
- Sot del Pujol
- Sot del Guix
- Sot de Turell
- Xaragall de Can Juliana
- Torrent del Ginebre
- Torrent de Canyelles
- Xaragall del Morera
- Torrent de Santa Bàrbara
- Torrent Mitger
- Torrent de Can Messeguer
- Torrent de Sant Antoni
- Torrent de Miralles
- Torrent de Ribatallada
- Torrent de Can Bages
- Torrent de Colobres
- Riu Tort
- Torrent de Can Quer
- Altres de més petits (la Canaleta, i altres Canals)

També hi ha moltes fonts naturals, havent elaborat el Centre Excursionista de Castellar un catàleg "Fonts de Castellar" (2004) i recollides en l'Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental (2010). Entre les més freqüentades:

- Font de Sant Antoni
- Font de la Riera
- Font de Can Casamada
- Font de Can Pèlachs
- Font dels Casots
- Font dels Enamorats o del Refugi
- Font de Can Moragues
- Font dels horts de les Bassetes
- Font de la Boixa o dels Horts de l'Illa
- Font del Castell o de les Canyes
- Font del Boà
- Font dels Ocellets
- Font del Plàtan, o de Sant Jordi

4.1.6.2 Zonificació de l'espai fluvial

La Directiva marc de l'aigua i la Directiva d'avaluació i gestió d'inundacions preveuen la zonificació de l'espai fluvial amb vista a garantir la funcionalitat i preservació.

D'acord amb la legislació sectorial vigent i pel que fa a la zonificació de l'espai fluvial, destaquen dos reglaments: El Reglament de la Llei d'urbanisme i el Reglament del domini públic hidràulic.

El Reglament del domini públic hidràulic (Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Domini Públic Hidràulic, i modificat per Reial decret

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6932

606/2003, de 23 de maig, i pel Reial decret 9/2008) estableix bàsicament tres zones a l'entorn dels cursos fluvials, en el quals l'Administració hi exerceix les seves competències amb unes certes restriccions d'usos:

- D'una banda, la llera de domini públic hidràulic, que són la majoria de cursos fluvials naturals: rius, rieres, rambles, etc. També estableix en quins casos pot ser una llera de domini privat. Per llera s'entén un curs natural d'aigua, ja sigui continu o discontinu, és a dir hi ha lleres que no sempre porten aigua.
- En segon terme, la zona de servitud, una franja a banda i banda de la llera, en terrenys privats, que té certes servituds de pas, però també d'usos atenent aspectes hidràulics, de protecció civil i també ambientals.
- En darrer terme, la zona de policia, una franja encara més ampla, a banda i banda de la llera, amb certes restriccions, bàsicament hidràuliques.

Cadascuna d'aquestes zones comporta una regulació d'usos.

El riu Ripoll és un dels rius avaluats en el programa de qualitat ecològica dels rius que du a terme la Diputació de Barcelona. Un dels punts de control és a Sant Feliu del Racó, per sobre del nucli urbà de Castellar del Vallès.

Els resultats dels índexs biològics per a l'any 2010, han estat de:

ÍNDEXS DE LA QUALITAT ECOLÒGICA DELS RIUS AL NUCLI DE CASTELLAR DEL VALLÈS

Índex	Valor	Interpretació
Amoní	0.08	Aigües netes. Sense risc de toxicitat per als organismes
BMWPC	125	
Cabal	82.00	l/s
Clorurs	18.00	
Conductivitat	622.00	Aigües mitjanament mineralitzades
Fosfats	0.06	Aigües que poden presentar lleugers símptomes d'eutrofització
IASPT	5.20	
Nitrats	1.40	Aigües amb risc de produir eutrofització
Nitrits	0.027	Aigües amb risc de produir efectes tòxics per a alguns organismes
Oxigen	12.18	mg/l
Oxigen %	121.70	
Índex de peixos	0	
pH	8.25	
FBILL	9	Aigües molt netes
BMWP	124	Bona
IHF (Índex d'hàbitat fluvial)	71	Hàbitat ben constituït
QBR (Qualitat del bosc de ribera)	80	Qualitat bona. Bosc lleugerament pertorbat
ECOSTRIMED (Qualitat ecològica)	1	Molt bo

L'entitat *Castellar Sostenible*, també inspecciona un tram del riu Ripoll dins el municipi de Castellar del Vallès per al Projecte Rius de l'associació Hàbitats.

4.1.6.3 Aigües subterrànies

El municipi de Castellar del Vallès no es troba dins cap zona afectada per algun aquífer protegit segons Decret 328/1998, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aquífers de Catalunya. La unitat hidrogeològica on es troba la part més meridional de Castellar del Vallès és l'àrea de la Depressió del Vallès (304).

Aquesta unitat està formada per les masses d'aigua 12 Prelitoral de Castellar del Vallès - la Garriga - Centelles, 16 Al·luvials del Vallès, i 17 ventall al·luvial de Terrassa. La primera d'elles englobant els terrenys des de Sant Feliu del Racó cap a l'est i al sud fins aproximadament la carretera C-1415a. Els al·luvials del Vallès resseguint el riu Ripoll, i els torrents Riutort, Ribatallada i de Miralles, fins a l'altura de la carretera C-1415a, i la tercera massa, a tot el quadrant sud aproximadament al sud de la carretera C-1415a.

Les masses d'aigua 12 i 16 es troben en zones vulnerables per nitrats segons l'IMPRESS, tot i que el municipi de Castellar del Vallès queda fora de les zones vulnerables per nitrats (Decret 479/2004).

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6933

4.1.7 SÒLS CONTAMINATS

Els sòls contaminats són produïts normalment per activitats humanes que provoquen concentracions de contaminants superiors a les pròpies i que comporta un risc real o potencial per a la salut pública o els sistemes naturals.

Aquesta contaminació ve produïda normalment per:

- Mala gestió de residus
- Males pràctiques d'instal·lacions industrials
- Accidents

S'ha consultat a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) sobre la possible presència de sòls contaminats en el municipi de Castellar del Vallès. L'ARC informa de què no consta cap expedient de declaració de sòl contaminat tramitat en relació a l'esmentat municipi, però que sí que existeixen expedients informatius relacionats amb una problemàtica de contaminació de sòl, amb els següents expedients oberts:

EXPEDIENTS INFORMATIUS OBERTS EN RELACIÓ A CONTAMINACIÓ DE SÒLS A CASTELLAR DEL VALLÈS

Expedient informatiu	SC	Descripció
00/1080	154/1	TINTES Y APRESTOS, SA (SATINA)
Q0836/2007/27	218/1	ANTIGUES INSTAL·LACIONS DE VIUDA DE JOSÉ TOLRÀ, SA
00/739	221/1	FERROVELLER DEL CAMÍ DE CAN BAGES
07/1728	405/1	M.C. CLOLS

Font: Agència de Residus de Catalunya

4.1.8 ATMOSFERA

4.1.8.1 Qualitat de l'aire

La qualitat de l'aire en un indret està relacionada bàsicament amb dos factors, les activitats que puguin emetre contaminants, i la meteorologia, que fa dispersar aquests contaminants.

La vigilància i control de la contaminació atmosfèrica a Catalunya es porta a terme per mitjà de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica a Catalunya (XVPCA), adscrita al departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

L'àmbit de Castellar del Vallès es situa en la Zona de Qualitat Atmosfèrica núm. 2 (ZQA 2).

ZONA DE QUALITAT DE L'AIRE.

ZQA 2 VALLÈS-BAIX LLOBREGAT

S'ha delimitat a partir de les emissions existents. El sòl urbanitzat representa un important percentatge de la zona, tant amb relació a les edificacions com a les infraestructures. S'ha definit com a aglomeració per la seva alta densitat de població.

La majoria dels municipis (70%) presenta àrees urbanes. S'hi troben àrees rurals, però no són predominants. Per condicions de dispersió podria agrupar-se amb el Penedès per l'oest i la conca del Tordera per l'est, però es diferencia netament d'aquestes dues zones en l'ocupació del sòl, en els focus emissors i en la densitat de població.

Condicions de dispersió:

Aquesta zona és una plana interior limitada a nord i sud per muntanyes. Es comunica amb el litoral a través de dos congosts (el del Llobregat a Martorell i el del Besòs a Montcada). El règim de brises es veu pertorbat per les muntanyes del litoral.

A dins el municipi de Castellar del Vallès es prenen mesures de les partícules sòlides menors a 10 µm (PM10), però l'estació automàtica més propera inclosa a la Xarxa de Control es troba a Sabadell, a la Gran Via.

L'entorn de la zona, però, fa preveure contaminacions de l'aire en alguns dels valors legistats, a causa de la densitat d'indústries del propi municipi i sobretot de municipis veïns com Sabadell i Terrassa, així com per la proximitat d'algunes infraestructures viàries força transitades.

La informació ha estat facilitada per la Direcció General de Qualitat Ambiental, de la Generalitat de Catalunya.

Zones de qualitat de l'aire (ZQA) a Catalunya

Caracterització general de l'àmbit d'estudi

Actualment l'àmbit d'estudi, el municipi de Castellar del Vallès, conviu amb nivells d'emissió de contaminants a l'atmosfera que responen a:

- Emissions superficials en els propis nuclis urbans, derivats de calefaccions, la circulació a l'interior dels pobles, etc.
- Emissions superficials en polígons industrials.
- Possibles emissions puntuals, com pedreres, obres, i altres.
- Emissions lineals que coincideixen amb les infraestructures viàries com la B-124, la C-1415a, i altres carreteres locals.

Els principals compostos legislat per la qualitat de l'aire són:

PRINCIPALS COMPOSTOS LEGISLAT PER LA QUALITAT DE L'AIRE

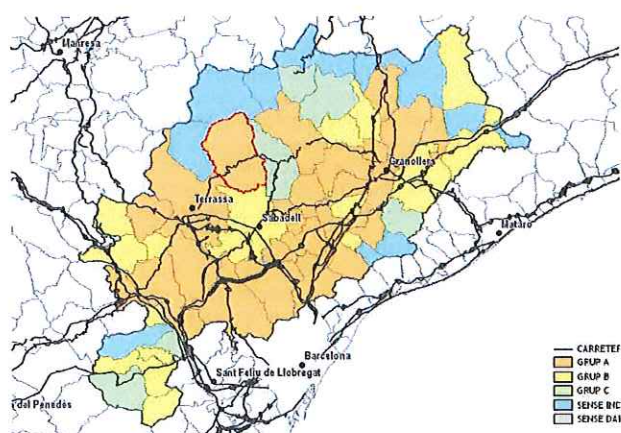
Compost	Símbol
Monòxid de carboni	CO
Hidrocarburs no cremats	HCT
Òxid nítrics	NO _x
Ozó	O ₃
Sulfur d'hidrogen	H ₂ S
Diòxid de sofre	SO ₂
Clor	Cl ₂
Clorur d'hidrogen	HCl
Certs metalls pesats	Zn, Mn, Ni, Fe
Partícules en suspensió	PST

Les estacions valorades són les següents:

ESTACIONS DE VIGILÀNCIA DE LA QUALITAT DE L'AIRE

Cd	Adreça	Municipi	Compostos analitzats
AD	Gran Via - ctra. de Prats	Sabadell	CO, SO ₂ , NO _x , PM10, O ₃ , benzè
AD	Av. Francesc Macià	Granollers	CO, NO ₂ , O ₃ , PM10, O ₃ , benzè
AD	Canyameres - Claret	Martorell	CO, NO ₂ , O ₃ , PM10, O ₃ , benzè
AD	Pl. Lluís Companys	Montcada i Reixach	CO, NO ₂ , O ₃ , PM10, O ₃ , benzè
AD	Rubí	Ca n'Oriol	CO, NO ₂ , O ₃ , PM10, O ₃ , benzè
AD	Terrassa	Pare Alegre	CO, NO ₂ , O ₃ , PM10, O ₃ , benzè

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Detall de la ZQA 2, del Vallès-Baix Llobregat

S'ha realitzat una anàlisi dels últims 5 anys, de les estacions situades en l'àmbit de la ZQA 2. A continuació es descriuen els principals aspectes a nivells de contaminants:

1. **CO:** monòxid de carboni (mg/m³). No s'han superat els valors màxims permesos.
2. **NO₂:** diòxid de nitrogen (µg/m³). Gairebé cada any s'han superat els límits establerts per la Llei, per als valors anuals, no pas horaris diaris.
3. **O₃:** ozó (µg/m³). Es superen els valors màxims horaris a Montcada (any 2010), Rubí (any 2010 i 2011).

No s'han superat els valors màxims permesos en l'àmbit de Sabadell (estació més propera a Castellar del Vallès).

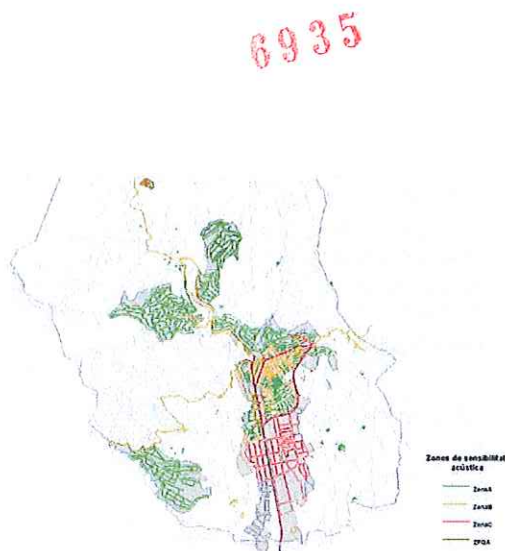
4. **PM10:** partícules en suspensió (PM10) (µg/m³). Tots els anys s'han superat les 50 µg/m³ màximes en l'estació de Sabadell, però els últims anys en menys ocasions que els anys anteriors.

També s'han superat aquests valors a altres estacions de la zona (ZQA 2), com Granollers i Montcada.

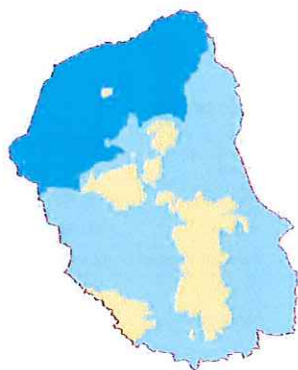
5. **SO₂:** diòxid de sofre (µg/m³). En cap cas no s'han superat els valors màxims permesos.

En general es pot observar que el nivell de qualitat atmosfèrica és bona, amb poca presència de contaminants.

Malgrat tot, Castellar del Vallès disposa d'un Pla de Mobilitat Urbana, de l'any 2011 en què es preveuen mesures per a afavorir el transport públic i reduir les emissions de contaminants a l'atmosfera.

Mapa de capacitat acústica de Castellar del Vallès

Mapa de protecció envers la contaminació lumínica (E1, blau fosc; E2, blau clar; E3, groc)

4.1.8.2 Soroll

La normativa que regula la contaminació acústica a Catalunya (a banda de normativa més concreta pel que fa a habitatges i vehicles a motor) és:

- LLEI 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica
- DECRET 245/2005, de 8 de novembre, pel qual es fixen els criteris per a l'elaboració dels mapes de capacitat acústica.
- DECRET 176/2009, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos.

Castellar del Vallès va aprovar una Ordenança municipal reguladora de la qualitat sonora de la vila de Castellar del Vallès l'any 1991, i modificada l'any 1997. L'Ajuntament de Castellar del Vallès, per Acord de Ple en sessió del dia 28 de gener de 2013, va aprovar el Mapa de Capacitat Acústica del Municipi.

Hi ha diverses zones de tensió, pel que fa a al soroll, que hauran de ser avaluades. El principal focus d'emissió és la zona industrial al sud del nucli urbà, i la seva xarxa viària.

El mapa resultant d'aquesta representació gràfica es concep com a instrument important per establir els nivells de protecció al ciutadà en l'Ordenança del soroll de l'Ajuntament de Castellar del Vallès i facilitar l'aplicació dels valors límit d'immissió sonora als emissors acústics en cada àrea acústica, d'acord amb els objectius de qualitat fixats en el mapa.

Les principals fonts de sorolls del municipi són:

- El trànsit viari: carretera C-1415a, B-124 (C-642)
- Polígons industrials: polígon del Pla de Bruguera, Can Carner

4.1.8.3 Contaminació lluminosa

El Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya va aprovar, el 19 de desembre de 2007, el Mapa que estableix les zones de protecció del medi ambient envers la contaminació lluminosa a Catalunya.

El Mapa contempla quatre zones de protecció:

- Zones de protecció màxima (E1)
- Zones de protecció alta (E2)
- Zones de protecció moderada (E3)

La major part del territori del municipi de Castellar del Vallès està catalogat com a una zona E2, ja que correspon a sòls no urbanitzables que estan situats fora d'espais protegits com PEIN o Xarxa Natura 2000. D'altra banda, el nucli urbà de Castellar del Vallès i altres zones urbanes corresponents en la seva major part a urbanitzacions situades de forma dispersa, estan catalogades com a zones E3.

Per tant, les zones més sensibles a la contaminació lumínica a Castellar del Vallès corresponen a les zones no urbanitzables situades fora del nucli urbà i de les zones residencials adjacents. L'única zona de protecció màxima (E1) correspon a l'extrem nord - oest del terme municipal, corresponent a un extrem del PEIN de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac.

4.1.8.4 Contaminació odorífera

L'any 2010, el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, va posar a informació pública l'Avantprojecte de llei per regular la contaminació odorífera a Catalunya, el primer esborrany del qual es va redactar l'any 2005. Entre el 2005 i el 2010 es va treballar en el seu desenvolupament i millora, considerant entre d'altres qüestions les noves eines d'avaluació de les olors emprades en altres països, els resultats de les campanyes de mesurament d'olor a diferents instal·lacions de Catalunya que donen informació sobre la realitat del nostre territori, i considerant totes les aportacions rebudes de tècnics, administracions i empreses.

La contaminació per olors ja s'inclou com un factor de contaminació a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric. També el Tribunal Europeu de Drets Humans i la jurisprudència contenciosa administrativa han declarat que la contaminació per olors pot arribar a afectar en determinats supòsits el dret a la intimitat domiciliària de les persones.

La norma UNE-EN 13725 defineix l'olor com la propietat organolèptica perceptible per l'òrgan olfatiu quan inspira determinades substàncies volàtils.

En principi, actualment no hi ha focus d'olors que generin conflictes a Castellar del Vallès, malgrat hi hagi contacte en la frontera entre el sòl residencial i el sòl industrial, sent aquest últim el que en major grau pot ser generador de molèsties.

6936

4.2 MEDI NATURAL

Les condicions climatològiques d'aquesta part del Vallès Occidental condicionen el tipus de vegetació que hi pot viure. Per la precipitació mitjana superior als 650 mm, es podria pensar que la vegetació podria ser prou esponerosa, però hi ha unes variacions interanuals i uns períodes de sequera que fan que la vegetació, sobretot al soell, estigui adaptada a l'ariditat.

La fauna s'adapta al tipus de vegetació que predomina a la zona. Podent trobar-se també espècies mediterrànies amb espècies de muntanyes més altes.

4.2.1 FLORA I VEGETACIÓ

Biogeogràficament, la zona d'estudi es troba plenament dins la regió mediterrània. Segons els territoris fisiogràfics es troba dins el territori catalanídic central, que abasta el sector comprès entre la serralada costanera catalana i el mar, al costat del riu Llobregat. Aquesta zona es caracteritza per presentar, majoritàriament, un substrat calcari i tenir un clima marítim, però amb un eixut estival ben sensible. Alguns torrents esdevenen més humits i arriben a tenir un toc submediterrani.

Moltes de les espècies mediterrànies presents a la zona d'estudi, són sobretot espècies adaptades a ambients continentals. Mentre que les espècies mediterrànies muntanyenques són relativament poc nombroses.

- Vegetació potencial. La vegetació potencial de l'àrea d'estudi es troba dins el domini de la vegetació de muntanya mediterrània i submediterrània, i al límit del país de l'alzinar litoral i de l'alzinar continental o carrascar. A les ribes del riu Ripoll i torrents principals, els boscos i herbassars de ribera septentrionals, concretament l'omeda, l'albereda, i la salzeda.
- Vegetació actual. La vegetació actual difereix del model potencial. La major part de bosc està ocupat per pinedes de pi blanc, i l'alzinar només es distribueix en clapes de menor distribució o barrejat amb aquestes pinedes.
- Boscos. L'alzinar potencial correspon a l'alzinar típic amb marfull, bosc esclerofil·le amb l'alzina vera com a arbre acompanyat d'una bona varietat de lianes i arbusts, com el marfull, l'arboç, l'aladern, l'arítjol, l'esperguera, la vidella, el lligabosc, l'heura.

Al municipi es troba una varietat amb una elevada presència de bruc boal (*Erica arborea*), comunitat anomenada *Viburno-Quercetum ilicis* var. *ericetosum*.

- Matollar. Un dels matollars més estesos al municipi és la brolla d'estepes i brucs dominat per l'estepa negra, una elevada freqüència de caps d'ase, i el bruc boal, acompanyats d'altres estepes i arbusts.
- Vegetació de ribera. De la potencial, l'albereda amb vinca, es troben petits claps dispersos. Apart de l'àlber, també hi creixen altres arbres com el freixe de fulla estreta, l'om, el gatell. L'activitat agrària porta associada una espècie exòtica i invasora, la canya, i molts trams a més a més estan ocupats per pollancre.
- Vegetació ruderal i agrícola. L'agricultura de la zona era de cereals, olivera i vinya, amb llegums i en algun temps lli i cànem. Ara es conserven pocs conreus, i els que no s'han urbanitzat s'han abandonat.

En el Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, hi ha les següents espècies protegides: *Saxifraga callosa* ssp. *catalaunica*; *Erodium foetidum* ssp. *glandulosum*; *Arenaria conimbricensis* ssp. *conimbricensis*.

No existeixen arbres declarats monumentals segons Decret 214/1987.

4.2.2 FAUNA

La zona d'estudi presenta una fauna de distribució Paleàrtica, amb diverses espècies típicament mediterrànies, però amb raonades més fresques i ombrívoles que permeten la presència d'algunes espècies més centreeuropees. Els diferents grups faunístics són:

- Ocells. La major part d'espècies presents a la zona hi són de pas. A Castellar hi crieu algunes espècies de rapinyaires, sobretot forestals, com l'Astor, l'Esparver, l'Àligot o l'Àliga marcenca, i l'àliga cuabarrada.
- Amfibis. Poc destacables.
- Rèptils. Tortugues d'aigua i de rierol presents al riu Ripoll.
- Mamífers. Els més abundants són els micromamífers (ratolins o musaranyes, entre d'altres). Els carnívors més estesos són les guineus i les fagines, i el mamífer més gran és el porc senglar.
- Peixos. Al Ripoll, el més abundant és la carpa. La bagra i el barb de muntanya sobreviuen a les parts més altes.
- Invertebrats. Espècies com el cranc de riu americà.

Boscos de pi blanc i alzina, al sector de les Arenes. Al fons, la Mola

Bosc de ribera i el riu Ripoll, al sector de les Arenes

Pla de la Bruguera. 1956 i situació actual

Els hàbitats presents al municipi de Castellar del Vallès són: 3250, 3260, 3270, 3280, 6420, 6430, 92A0, 9340 i 9540.

Quant a la connectivitat, en general és difusa, encara que la meitat nord presenta una bona ocupació de bosc. El Ripoll és un dels principals corredors naturals de la zona.

Pel que fa als espais naturals, destaca la presència del Parc Natural del Massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que alhora és forma part del PEIN i és Xarxa Natura 2000.

4.2.3 PAISATGE

La normativa que regula el paisatge és la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Aquesta llei té per objecte el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, de manera que el paisatge s'integri en el planejament i en les polítiques d'ordenació territorial i urbanístiques. Desenvolupada pel Decret 343/2006, de 19 de setembre, pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i es regulen els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística.

La Llei del paisatge crea el Catàleg de Paisatge, com un instrument nou per a la introducció d'objectius paisatgístics en el planejament territorial a Catalunya, així com en les polítiques sectorials.

En l'àmbit del sector, que se situa en la Regió Metropolitana de Barcelona, no està elaborat el Catàleg del paisatge, que ha estat aprovat en posterioritat a l'aprovació inicial del present POU.

Els aspectes formulats són coincidents amb les directrius de paisatge, que s'adjunten en els annexos.

La caracterització del paisatge s'estructura en els punts següents:

- Anàlisi a través dels factors formadors
- Delimitació de les unitats de paisatge
- Sensibilitat de les unitats de paisatge

4.2.3.1 Anàlisi a través de factors formadors

Es desenvolupa l'estudi del paisatge a través dels factors que intervenen en la seva formació, amb la finalitat d'entendre la seva lògica i d'esbrinar el seu funcionament. Cada un dels factors per separat ens explica la història del lloc i permet intuir la seva evolució, tots junts formen el paisatge.

La geomorfologia

Està caracteritzada per tres unitats:

- La meitat nord i nord-est del municipi, sobretot la inclosa al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, coberts majoritàriament per boscos i matollars.
- Els marges del riu Ripoll i torrents principals, ocupats per boscos de ribera, bosc i matollars.
- Les zones urbanitzades, amb el nucli urbà i urbanitzacions, de caràcter residencial, així com els polígons industrials.

L'aigua

Al municipi de Castellar del Vallès el curs fluvial permanent més important és el riu Ripoll, que travessa el municipi per la seva part central de nord a sud. Hi ha altres torrents i rieres, en bona part de règim torrencial.

L'agricultura

L'agricultura s'ha reduït molt al municipi, excepte als marges del Ripoll i en alguns fons de vall, on hi ha una bona ocupació d'horts periurbans. Encara hi ha alguns conreus extensos al límit amb Sentmenat, sobretot als voltants de Can Sentpere, i a la zona del Vinyet i Can Riera, amb plantacions de fruiters de secà, així com Can Messeguer. És destacable l'extensió i valor paisatgístic de la zona agrícola de Can Ametller-Can Casamada, així com Can Cadafalc, enmig d'una zona forestal.

La vegetació

El paisatge cobert de vegetació forestal ocupa una part important al municipi, afavorit pel seu caràcter muntanyós. Es pot estructurar la vegetació en tres tipologies:

- Boscos de la part alta del municipi, en forma de pinedes i alzinar amb sotabosc de màquia o brolla.
- Matollars ocupant els vessants de les serres i relleus del municipi. Majoritàriament són brolles calcícoles, però també hi ha màquies i garrigues baixes.
- Vegetació de ribera vora el riu Ripoll i torrent principals.

Les infraestructures

6938

L'àmbit del municipi és creuat per algunes infraestructures viàries. Pel que fa a carreteres la principal és la B-124 (C-642), que comunica amb Sabadell al sud, i Sant Llorenç Savall al nord, així com la C-1415a, que a l'est comunica amb Caldes de Montbui, i a l'oest amb Matadepera i Terrassa.

4.2.3.2 Delimitació de les unitats de paisatge

A partir d'aquest marc general es poden establir tres grans unitats incloses en l'àmbit del POUM. Aquestes zones són les que defineixen el caràcter del territori i prevalen per sobre dels diferents usos que es van superposant, amb major o menor ordre, i que acaben de configurar el paisatge actual:

- Les zones forestades, ja sigui per boscos o matollar, que cobreixen els vessants de totes les serres que envolten el municipi, des de les falces de la Mola, a la serra de Pinós, Puig del Grau, Turó de Can Canyameres, Turó del Llop, Serra de Sant Feliu, etc.
- Tota la zona urbanitzada urbana i industrial, amb continuïtat del nucli urbà amb els polígons del Pla de la Bruguera, Can Carner, així com urbanitzacions.
- El riu Ripoll i torrents principals, com el de Colobriers, amb vegetació de ribera i forestal, alguns horts.

4.2.3.3 Sensibilitat de les unitats de paisatge

Respecte el paisatge, el municipi de Castellar del Vallès presenta una bona part coberta de vegetació natural, eminentment forestal, a la seva part nord i voltants del municipi, i una gran zona urbanitzada a la vora del riu Ripoll.

El nucli urbà es continua amb els polígons industrials del propi municipi i del municipi veí de Sabadell. Pel que fa a les urbanitzacions a muntanya, mantenen un continu paisatgístic amb les serres envoltants i presenten forts pendents.

La sensibilitat de les unitats de paisatge s'estima en base al tipus de projecte que s'ha de desenvolupar. En aquest cas, l'elaboració del POUM, sense previsió de nous creixements urbans i més aviat reordenació dels existents, poden comportar poca transformació del paisatge, i més aviat positiva, ja que es proposa reordenar alguns sectors ja aprovats en el planejament vigent.

A més de les característiques pròpies de les unitats de paisatge definides, la sensibilitat del paisatge ve condicionada per la visibilitat, pel nombre d'observadors que poden percebre els canvis que s'originaran. Si s'esquematisa el paisatge actual, vora els principals punts de visibilitat, és d'una base predominant urbana. Les zones muntanyoses, de relleu abrupte i dominades pels boscos i altres formacions vegetals pròximes a la Mola també són visibles des dels principals punts del municipi.

Es pot concloure que bona part del paisatge definit dins l'àmbit d'estudi del planejament com a sensible, mentre que les zones muntanyoses del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i vora el Ripoll són molt sensibles.

4.3 PATRIMONI CULTURAL

S'ha realitzat un inventari dels béns culturals presents inventariats a l'àmbit d'estudi que ha constatat d'una consulta de cartes arqueològiques i bases de béns arquitectònics inventariats, als serveis d'inventari arqueològic i arquitectònic de la Direcció General de Patrimoni Cultural, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, així com de l'Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental (Royo et al. 2010).

En el PGO de Castellar del Vallès es va elaborar un Catàleg de Béns Culturals i d'Interès local que instava a la confecció d'un Pla Especial de Patrimoni Arquitectònic de Castellar on es definís la protecció que s'havia de donar a cada element, però aquest Pla especial mai es va elaborar, per la qual cosa molts elements dels llistats que es disposen d'aquest patrimoni cultural no disposen de protecció específica.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6939

El Castell de Castellar, o dels Clasqueri, catalogat com a BCIN (Font: Ajuntament de Castellar del Vallès)

4.3.1 PATRIMONI ARQUEOLÒGIC

Existeixen 36 elements del patrimoni arqueològic inventariats al Departament de Cultura dins del terme municipal de Castellar del Vallès. Es llisten a continuació:

PATRIMONI ARQUEOLÒGIC			
Núm	Element catalogat	Cronologia	Marc legal
01	BÒBILA D'EN SARGANTANA; VINYA DEL REGALAT	Des de Neolític Antic Postcardial a Neolític Mig-Recent (-4000 / -2500); Calcolític ? (-2200 / -1800)	-
02	CAL CALISSÓ	Des de Modern a Segles XVIII-XX (1453 / 1999)	-
03	CAMPS DE CAN SALLENT	Des de Ferro-Ibèric Final a Medieval (-200 / 1492)	-
04	CAN JULIANA	Desconeguda	-
05	CAN MASSAGUE	Ferro-Ibèric (-650 / -50) Medieval (400 / 1492)	-
06	CA N'OLIVER	Ferro-Ibèric (-650 / -50)	-
07	CAN PÈLACHS	Medieval (400 / 1492)	-
08	CAN RIERA	Ferro-Ibèric (-650 / -50)	-
09	CAN SANTPERE	Desconeguda	-
10	CARRER CALDES; CARRER BONAVISTA	Desconeguda	-
11	CARRER DE LA MINA	Desconeguda	-
12	CARRER ESSLÉSIA, 2 -12 / CARRER GENERAL BOADELLA, 20-28	Medieval Domini visigòtic (401 / 715)	-
13	CARRER MAJOR, 20-26	-	-
14	CARRER SANT MIQUEL - PLAÇA VELLA	Des de Modern a Segles XVIII-XX (1453 / 1999)	-
15	CARRER SÈQUIA - CARRER PUIG DE LA CREU	-	-
16	CASTELLAR VELL; SANT ESTEVE DE CASTELLAR	Des de Ferro-Ibèric a Modern (-650 / -1789)	-
17	CASTELL DE CASTELLAR, EL	Ferro-Ibèric (-650 / -50)	BCIN
18	EL FORN DE RAIG; SOLEIA DEL COSIDOR	Des de Calcolític a Bronze Antic (-2200 / -1500)	-
19	ELS OLIVERARS DEL CASAL MAS DE NOGUERA	Medieval Baixa Edat Mitjana (1230 / 1492)	-
20	ERA D'EN PETASQUES	Medieval (400 / 1492)	-
21	FEIXES DEL CASAL (SOLEIA DEL COSIDOR)	Des de Ferro-Ibèric Final a Romà Republica (-100 / -100); Medieval (400 / 1492)	-
22	HORTS DE CAN TORRAS	Neolític (-5500 / -2200); Medieval Domini visigòtic (401 / 715)	-
23	MALESA, LA	Ferro-Ibèric (-650 / -50)	-
24	MAS ASTAFORT MOLÍ D'EN BUSQUETS	Des de Ferro-Ibèric a Medieval (-650 / 1492)	-
25	MORERIA, LA	Des de Ferro-Ibèric Final a Medieval (-200 / 1492)	-
26	PITU DE CAN BARBA, EL	Ferro-Ibèric (-650 / -50)	-
27	PLAÇA MAJOR (SECTORS 1-2)	Neolític (-5500 / -650); Ferro-Ibèric Antic (-650 / -450); Des de Romà Baix Imperi a Medieval Domini visigòtic (284 / 715)	-
28	PLA DE LA BRUGUERA	Neolític Antic (-5500 / -3500)	-
29	PLA DE LA BRUGUERA-MAGATZEM SONY	Des de Bronze Final III a Ferro-Ibèric Antic (-900 / -600)	-
30	SANT ESTEVE DE CASTELLAR VELL		
31	SITGES DE CASTELLAR VELL		
32	SITGES DELS SAULONS ; CAN RIERA	Medieval (400 / 1492)	-
33	TOMBA DE CAN CADAVALCH, LA; TOMBA DE CATAFAU	Medieval (400 / 1492)	-
34	TORROTA DE CATAFAU, LA ; TORROTA DE CADAVALCH	Medieval Comtes de Barcelona (988 / 1150)	-
35	TURÓ DE SANT FELIU SANT FELIU DEL RACÓ	Ferro-Ibèric (-650 / -50) ; Romà (-218 / 476) ; Medieval (400 / 1492)	-
36	VINYA D'EN SANT	Medieval (400 / 1492)	-

4.3.2 PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

Existeixen 88 elements del patrimoni arquitectònic inventariats al Departament de Cultura dins del terme municipal de Castellar del Vallès. Es llisten a continuació:

PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

Núm	Element catalogat	Èpoques	Marc legal
1	ANTIC AJUNTAMENT	Inici XX	
2	ANTIC COL·LEGI DELS PARES ESCOLAPIS	Final XX	
3	ANTIC SINDICAT AGRÍCOLA	Mitjan XX	
4	ANTIGA ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT ESTEVE DE CASTELLAR VELL	XI/XIII/XVII	
5	ANTIGA SEU DE LA SOCIETAT CORAL "LA LLEBRE"	Inici XX	
6	BOTIGA ANASTASI MIRALLES	Inici XX (1908-1910)	
7	BOTIGA BERNADET	Inici XX	
8	CAN AMATLLER	XVIII	
9	CAN BAGES	-	
10	CAN BALADA	-	
11	CAN BUSQUETA	XVII	
12	CAN CADAFAŁCH	XIV	
13	CAL CALISSÓ	-	
14	CAN CANYELLAS	XIV	
15	CAN CARNER	XIII	
16	CAN CASAMADA - CAN AMADA	XIII-XVIII	
17	CAN JULIANA	XIV	
18	CAN L'ILLA	XIV (1326)	
19	CAN MESSEGUER	-	
20	CAN PÈLACHS	-	
21	CAN QUER	XIV	
22	CAN RIERA	-	
23	CAN SALLENT	XVI	
24	CAN TORRELLA	XV	
25	CAN TORRENTS	XIII	
26	CAN TURELL	Inici XX	
27	CAN TURUGUET	Inici XX	
28	CAPELLA DE LA MARE DE DÉU DE LES ARENES	XII	
29	CAPELLA DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT	Final XIX (1896)	
30	CASA BLANQUER	Inici XX	
31	CASA MASAVEU	XIX	
32	CASA PERICH	Inici XX	
33	CASA TOLRÀ	Final XIX (1890)	
34	CASTELL DE CASTELLAR	XV / Finals XIX, Inici XX	BCIN
35	CEMENTIRI DE CASTELLAR DEL VALLÈS	Inici XX (1916-1920)	
36	EL RIERAL	XIX	
37	ERMITA DE SANT PERE D'ULLASTRE	XII	
38	ESCOLA PÚBLICA EMILI CARLES TOLRÀ	Mitjan XX (1934)	
39	ESCOLA TALLER CAL BOTAFOC	Inici XX	
40	ESCOLES DEL PATRONAT TOLRÀ	Final XIX (1892-1895)	
41	ESGLÉSIA DEL PUIG DE LA CREU - SANTA MARIA DE LA CREU	XII	
42	ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT ESTEVE DE CASTELLAR	Final XIX (1885-1892)	
43	ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT FELIU DEL RACÓ O VALRÀ	XI-XII	
44	FARMÀCIA ALGUER	Inici XX (1910-1913)	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6941

PATRIMONI ARQUITECTÒNIC

Núm	Element catalogat	Èpoques	Marc legal
45	FONT DE LA PLAÇA DEL MESTRE GELONCH	Final XIX (1879)	
46	FONT PÚBLICA	-	
47	GARATGE "LA VALLENSANA S.A." (ENDERROCAT)	Inici XX	
48	HABITATGE A CAN BARBA	XIX	
49	HABITATGE A LA CARRETERA DE SENTMENAT, 102-106	Inici XX (1910-1912)	
50	HABITATGE A LES ARENES 1	Inici XX (1925)	
51	HABITATGE A LES ARENES 2	Inici XX (1925)	
52	HABITATGE A LES ARENES 3	Inici XX (1925)	
53	HABITATGE A SANT FELIU DEL RACÓ	Final XIX (1899)	
54	HABITATGE AL CARRER CALDES, 17	Mitjan XX (1945)	
55	HABITATGE AL CARRER CALDES, 6	XVII	
56	HABITATGE AL CARRER FRANCESC LAYRET, 23	Final XIX - inici XX	
57	HABITATGE AL CARRER SANT JAUME, 15	XIX-XX	
58	HABITATGE AL CARRER TORRAS, 10	Inici XX	
59	HABITATGE AL CARRER TORRAS, 3	Final XIX -inici XX	
60	HABITATGE UNIFAMILIAR A LA CARRETERA DE SENTMENAT, 108	Inici XX	
61	HABITATGES AL CARRER MESTRE ROS, 6-12	Inici XX	
62	JUTJAT DE PAU	Final XIX (1897)	
63	LA SERRA	XIX-XX	
64	L'ESTACA	Final XIX (1892)	
65	MAS CRUPELL	XVIII-XIX	
66	MAS HUMBERT	XVII	
67	MAS OLIVET	XVIII	
68	MASIA EL BRUNET	XVI	
69	MASIA EL GIRBAU	XVI	
70	MOLÍ DE CAN BARBA	XIX-XX	
71	MOLÍ DE FONTSCALENTES	XIX	
72	MOLÍ DEL BOÀ	XIX	
73	MOLÍ DELS HORTS DEL JARDINER	Final XIX (1880)	
74	MOLÍ D'EN BARATA	XIX/XVII	
75	MOLÍ D'EN BUSQUETS	XIX	
76	PLAÇA MAJOR	Mitjan XX (1931)	
77	PONT VELL - PONT DE CAN PÉLACS	Inici XIX (1808)	
78	PUIG DE LA CREU	XVI-XVII	BCIN
79	PUIGVERT	-	
80	RECTORIA	Mitjan XIX (1860)	
81	REIXA DELS HORTS DEL JARDINER	Final XIX (1882)	
82	TORRE BALADA	Final XIX (1897)	
83	TORRE MONTLLÉO	Inici XX (1904)	
84	TORRE SAGALÉS	-	
85	XALET ASSUMPCIÓ: TANCA	Mitjan XX (- 1926)	
86	XEMENEIA AL CARRER TRIAS DE BES	-	
87	XEMENEIA DE CAN BARBA	XIX-XX	
88	XEMENEIAL	XIX	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

4.3.3 JACIMENTS PALEONTOLÒGICS

No hi ha jaciments paleontològics catalogats.

6942

4.3.4 ALTRES ELEMENTS

A més d'un 124 fonts naturals o rurals (ES-IP-06_192) catalogades a més d'un 54 d'urbans (ES-07/193).

També s'han catalogat algunes barraques de pedra seca (ES-01/196), concretament 102 elements repartits per tot el municipi.

Molts d'aquests elements no estan recollits a l'inventari dels béns culturals de la Direcció General de Patrimoni Cultural.

4.4 MEDI TERRITORIAL

4.4.1 SOCIOECONOMIA

Es presenta un resum de les característiques socioeconòmiques del municipi de Castellar del Vallès.

Les dades per a la elaboració del present apartat s'han extret de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

En una memòria específica es detalla informació referent a dades de socioeconomia de Castellar del Vallès, per la qual cosa en aquest estudi de medi només es fa referència als usos del sòl del municipi, així com el planejament urbanístic, activitats extractives, i infraestructures.

4.4.1.1 Població

Castellar del Vallès té actualment, any 2011, una població de 23.238 habitants i una densitat de 517,4 hab/km per a una superfície de 44,9 km².

4.4.1.2 Usos del sòl

En 10 anys, de 1999 al 2009 hi ha hagut una reducció important de la superfície agrícola utilitzada (SAU), de les 465 ha l'any 1999 a 241 ha el 2009. En la seva major part dedicades al conreu de secà (233 ha) front a 7 ha de regadiu i només 1 ha de pastures permanents. Això no treu que l'any 2000 s'incloguessin 671,9 ha de sòl agrícola en l'Espai Agroforestal de Llevant, que agrupa uns quants municipis del Vallès.

USOS DEL SÒL

Usos	Superfície (m²)	% superfície
Bosc	29.778.316,72	66,08
Matollar	4.586.756,11	10,18
Conreus	3.483.466,06	7,73
Cursos fluvials	806.246,14	1,79
Infraestructures viàries	257.316,60	0,57
Zones urbanitzades	5.445.301,42	12,08
Zones nues	236.745,59	0,53
Activitats extractives	470.423,42	1,04
TOTAL	45.064.572,07	100,00

USOS DEL SÒL (RESUMIT EN GRANS USOS)

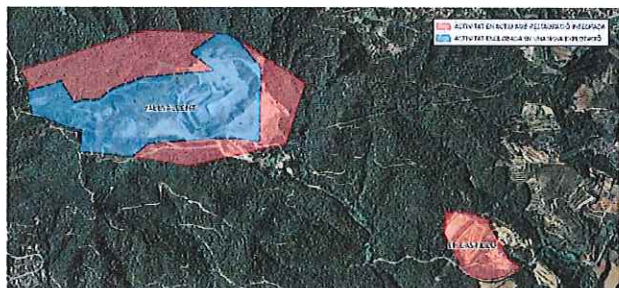
Usos	Superfície (m²)	% superfície
Vegetació natural	35.171.318,97	78,05
Usos agrícoles	3.483.466,06	7,73
Àrees urbanitzades	5.702.618,03	12,65
Altres (zones nues, activitats extractives)	707.169,01	1,57
TOTAL	45.064.572,07	100,00

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

L'ús majoritari és la vegetació natural, amb més del 78% de tota l'ocupació del municipi, sobretot boscos que ocupen un 66% del total. Després les àrees urbanitzades, amb més d'un 12% entre les zones urbanes i industrials, així com les

6943

Activitats extractives a Castellà del Vallès (Font: Direcció General de Qualitat Ambiental)

Torres d'alta tensió a l'entorn del torrent de Canyelles

infraestructures viàries. El conreu, tal com s'ha esmentat anteriorment, s'ha reduït molt, representant actualment poc més del 7% de tot el municipi, i incloent tan conreus herbacis (6%) com arboris i vinya. I finalment, amb un 1,5%, altres usos que inclouen zones nues i activitats extractives. Aquestes últimes, tot i que només representades per dues activitats, ocupen més d'un 1% de tota la superfície de Castellà del Vallès.

4.4.1.3 Activitats extractives

Hi ha una gran activitat extractiva, la pedrera de Can Sallent (Vallsallent), que ocupa més 449.742 m², per a l'aprofitament de calcàries, i la Sorra (amb el nom de "El Castillo"), d'on se n'aprofita el sauló, i amb uns 91.214 m².

Hi havia hagut altres activitats extractives de calcàries en altres parts del municipi i de molt menor superfície.

4.4.2 INFRAESTRUCTURES

4.4.2.1 Radiocomunicació

L'any 2001 el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya va aprovar, a proposta del conseller de Medi Ambient, el Decret 148/2001, de 29 de maig, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació, modificat pel Decret 281/2003, de 4 de novembre.

L'objecte principal d'aquest Decret, en què han participat els ajuntaments a través del consorci Localret, és ordenar la implantació territorial de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació, així com establir les mesures de prevenció i control necessàries per aquestes instal·lacions.

El fonament jurídic del Decret és el compliment de les mesures de protecció recomanades per la Unió Europea en la Recomanació del Consell de 12 de juliol de 1999 (1999/519/CE). En primer terme, el Decret estableix els nivells màxims permesos d'exposició als camps electromagnètics per a les persones en zones d'ús continuat (nivells de referència). També es fixen les distàncies de protecció a les persones.

A Castellà del Vallès hi ha instal·lacions de telefonia mòbil i de radiocomunicació de totes les companyies del mercat.

L'any 2008 el Departament de Medi Ambient i Habitatge, la Secretaria de Telecomunicacions del Departament de Governació i Administracions Públiques, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, el consorci Localret, i les operadores Abertis Telecom, Orange, Telefónica Mòviles i Vodafone, van signar, d'acord amb l'article 10 del Decret 148/2001, un acord voluntari per a l'ordenació de les infraestructures de radiocomunicació, entre d'altres, a la comarca del Vallès Occidental.

En el "Pla d'Ordenació Ambiental d'Infraestructures de Radiocomunicació - Vallès Occidental", es fa una proposta d'ordenació en Àrees programades d'instal·lacions de radiocomunicació (APIRs), amb les següents característiques a Castellà del Vallès:

APIR 1

- **Municipi:** Castellà del Vallès
- **Coordenades UTM:** 423466, 4606939
- **Descripció:** Una única infraestructura propietat de l'Agència Catalana de l'Aigua, amb aspecte visual moderat.
- **Ordenació:** Qualsevol nou operador interessat haurà de compatir aquesta infraestructura existent si és viable tècnicament i/o econòmica, i en el cas que calgués una nova infraestructura caldrà que s'ubiqui dins l'APIR, tan a prop com sigui possible de la infraestructura existent.
- **Mesures correctores:** S'hauran de tenir en compte les mesures genèriques.

4.4.2.2 Infraestructures viàries

Les principals vies de comunicació que transcorren per dins el municipi de Castellà del Vallès són:

- La carretera B-124: uneix el municipi amb Sabadell pel sud, permetent l'accés a altres vies importants com és l'Autopista del Vallès (C-58) i la carretera de Sabadell a Granollers (C-1413a); i amb Calders pel nord, passant per Monistrol de Calders i Sant Llorenç Savall.
- La carretera C-1415a: per l'oest permet la comunicació amb Terrassa, on també es pot accedir a l'autopista C-58, passant per Matadepera, i per l'est amb Sentmenat i Caldes de Montbui, permetent l'accés a l'autovia C-59.
- Altres carreteres més petites locals que comuniquen amb les diferents urbanitzacions.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6944

4.4.2.3 Xarxa de camins

El municipi de Castellar del Vallès no té camins ramaders classificats segons l'Ordre ministerial, de 12 de desembre de 1964, i segons la Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies pecuàries. Al Vallès aquests camins ramaders s'anomenen "colades".

Segurament el camí ramader més important de Castellar del Vallès era el camí del Vallès o carrerada de la Cerdanya, que passava prop del cementiri i Can Mariner, i que unia les grans pastures del Ripollès i el Berguedà amb diferents poblacions del Vallès i del Bages. Aquesta gran carrerada es dividia en moltes altres carrerades.

Hi ha altres camins, que han quedat en bona part integrats per les zones urbanitzades del municipi.

Alguns dels camins històrics de Castellar del Vallès:

- Camí ral de Castellar a Terrassa.
- Camí ral de Matadepera a Sant Feliu del Racó i Castellar.
- Es creu que també hi passava el camí romà de Caldes de Montbui a Martorell, entrant a Castellar pel Serrat de Pisanúvies i fins a Sant Julià d'Altaura passant per ca n'Ametller, can Santpere, la Bruguera, can Bages, el Rieral, i can Ribatallada.
- Camí del riu, com a itinerari paisatgístic i de lleure, i que va seguint les vores del riu Ripoll.
- Itineraris que s'han marcat en l'anomenat Vallès Natural.

4.5 RISCOS

Per al present planejament s'han tingut en compte els següents riscos ambientals:

- Risc d'inundació
- Risc d'incendis forestals
- Risc químic
- Riscos geològics
- Risc d'exposició a camps magnètics

4.5.1 RISC D'INUNDACIÓ

La relació del POUM amb l'espai fluvial es concreta principalment en un eix nord-sud definit pel riu Ripoll, especialment en la seva meitat sud, on aquest es relaciona amb el sòl urbà de Castellar.

D'altres torrents prenen especial rellevància també per la seva relació amb el tram urbà; concretament és el cas del torrent de Canyelles.

Paral·lelament a aquest POUM, es redacta el Pla Especial del Ripoll, que concreta totes aquestes relacions de manera acurada.

D'altra banda, els estudis d'inundabilitat inclosos en la Planificació dels Espais Fluvials de l'Agència Catalana de l'Aigua determina que no existeixen incompatibilitats pel que fa a les zones amb major risc d'inundabilitat. No obstant això, serà el Pla Especial esmentat l'encarregat de delimitar amb precisió la necessitat de portar a terme les obres necessàries per a la protecció dels marges dels diferents cursos fluvials del POUM.

En tot cas, s'ha portat a terme els estudis d'inundabilitat de tots els torrents de Castellar, i dels trams del Riu Ripoll no inclosos en el PEF. Aquest es presenta en els annexos.

4.5.2 RISC D'INCENDIS FORESTALS

Quant als incendis forestals, i pel que respecta als models de combustible, l'àmbit d'estudi està dominat pels models 4, 6 i 7. La combustibilitat resultant és mitja-alta. Respecte als models d'inflamabilitat, predomina el de forestal, que dona com a resultat una inflamabilitat mitja-alta. Per últim, destacar que la causalitat resultant és alta.

Les possibilitats d'estendre's els incendis per la continuïtat de masses forestals és força alta, sobretot entre els sectors nord, central, i oest del municipi.

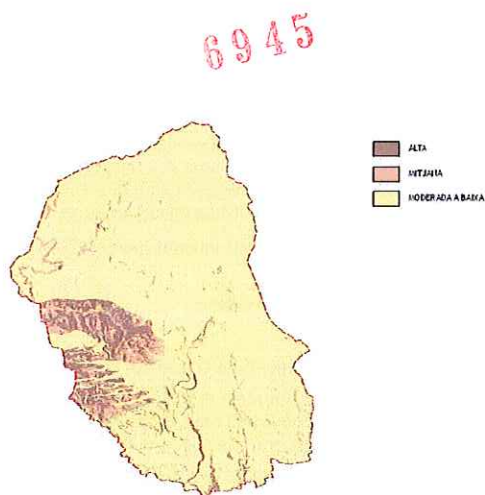
El risc d'incendi forestal es pot considerar ALT al conjunt del municipi, tot i que arriba a ser ALT-MOLT ALT, a les zones amb més continuïtat forestal, concretament al nord del nucli, en l'àmbit del parc natural.

4.5.3 RISC QUÍMIC

Es pot concloure que Castellar del Vallès està condicionat en part pel risc químic, ja que es tracta d'un municipi que el mateix PLASEQCAT obliga a l'elaboració d'un Pla d'Actuació Municipal (PAM). Dins el seu terme municipal existeix una indústria inclosa, a més d'una altra ubicada a Terrassa que també exerceix la seva àrea d'influència en l'àmbit del POUM.

Zones inundables al riu Ripoll, al seu pas per Castellar del Vallès (font: PEF)

Susceptibilitat de moviments de terreny a Castellar del Vallès (font: elaboració pròpia)

Pel que fa al TRANSCAT, no existeix cap carretera ni línia ferroviària amb un flux destacable de transport de mercaderies perilloses.

4.5.4 RISCOS GEOLÒGICS

Es pot concloure, doncs que d'una banda, malgrat l'àmbit del municipi de Castellar del Vallès conté una gran diversitat de litologia i que presenta una orografia força variada amb escarpaments i pendents elevats (que sovint sobrepassen el 20%), en general no és susceptible a la presència d'esdeveniments relacionats amb els riscos geològics. Les zones de major risc més properes a sòls urbans corresponen als escarpats del riu Ripoll, però en tot cas, aquest risc s'emplaça fora d'aquest sòl urbà que, d'altra banda, en l'actualitat ja es troba consolidat.

Aquestes característiques geològiques sí que configuren una susceptibilitat entre baixa i mitjana en el municipi, enfront a la generació d'esfondraments i subsidències, els quals es poden accentuar per l'explotació d'aigua freàtica situada al subsòl. A nivell d'estalvisades, el municipi de Castellar del Vallès també presenta susceptibilitats de tipus baix en pràcticament tot el municipi, augmentant aquest risc en la franja que envolta el riu Ripoll al seu pas pel pla de la Bruguera, on presenta una susceptibilitat ALTA.

D'altra banda, el risc sísmic es considera moderat, donat la conjunció entre la perillositat i la vulnerabilitat mitjanes establertes per l'Institut Geològic de Catalunya.

4.5.5 RISC D'EXPOSICIONS A CAMPS MAGNÈTICS

Les dades disponibles indiquen que els nivells de contaminació electromagnètica es mantenen baixos a Castellar del Vallès. Els camps elèctrics d'origen antròpic en l'ambient són generats principalment per les línies d'alta tensió ($f = 50$ Hz) i pels sistemes de comunicació per radiofreqüència ($f = 0,9-300$ GHz), tot i que, dins d'aquest últim espectre, molts aparells domèstics també generen Camps electromagnètics. A Catalunya, els nivells de referència per a les radiacions de baixa freqüència (50 Hz) són de 5000 V/m i de 27,46 V/m per a la telefonia mòbil GMS 900 (900 MHz), dues tercers part del nivell de referència estatal i europeu.

Pel TM de Castellar del Vallès hi recorren dues línies elèctriques d'alta tensió de 220 kV i de 360 kV. Aquestes línies provenen del municipi de Terrassa al sud-oest de Castellar i travessa el municipi de sud-oest a nord-est. Un cop a travessat el municipi de Castellar, aquesta continua fins a la subestació de Sentmenat.

6946

5. SENSIBILITAT AMBIENTAL**5.1 INTRODUCCIÓ I METODOLOGIA**

La definició de la sensibilitat ambiental té per objectiu establir quins són els àmbits que permeten amb un major nivell acollir els usos previstos.

En aquest cas, es defineixen els criteris per a la redacció del PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE CASTELLAR DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL). El marc de treball, per tant, se centra en el conjunt del terme municipal de Castellar del Vallès.

El plànol de sensibilitat ambiental s'ha realitzat sobre cartografia 1:5.000, amb l'addició de múltiples criteris. En principi, l'organització bàsica ha estat la següent:

1. **MEDI FÍSIC**
 - Geomorfologia. Pendents
 - Geomorfologia. Orientacions
 - Hidrologia superficial. Rius i rieres
2. **MEDI NATURAL**
 - Cobertes del sòl
 - Hàbitats d'interès comunitari
 - Espais d'especial interès natural: PEIN, Xarxa Natura 2000, Zones humides.
3. **MEDI CULTURAL**
 - Patrimoni arqueològic
 - Patrimoni arquitectònic
4. **MEDI TERRITORIAL**
 - Usos del sòl
 - Planejament urbanístic
 - Xarxa de camins (Camins ramaders, GR, xarxa bàsica d'incendis forestals)

A cadascun d'aquests plànols temàtics, i en funció de les subclases definides, s'associa un nivell de sensibilitat. Les classes de sensibilitat o d'acollida són quatre, que correspondrien als nivells d'afecció si s'ocupessin amb l'ús previst:

SENSIBILITAT		
Codi	Sensibilitat	Nivell d'acollida
1	Baixa	Alta
2	Mitjana	Mitjana
3	Alta	Baixa
4	Molt Alta	Excloent

La composició final del plànol es fa per l'addició dels diferents plànols temàtics, quedant com a sensibilitat final la més alta del polígon d'intersecció. És a dir, en un àmbit d'intersecció de dues sensibilitats diferents, respecte a dos conceptes, en el plànol de sensibilitat ambiental queda grafiada la més alta dels dos conceptes.

5.2 INTERPRETACIÓ DELS NIVELLS DE SENSIBILITAT

En les següents taules es mostren els nivells associats, per als diferents plànols temàtics definits. En aquests, a més dels aspectes específics derivats del valor del medi, té especial importància el planejament urbanístic actual.

6947

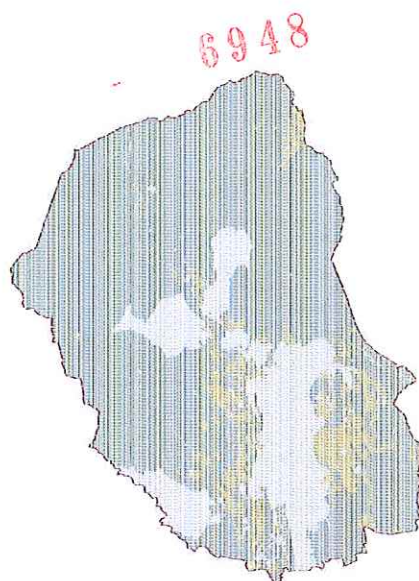
Dels aspectes del medi estudiats, es presenta la seva sensibilitat associada en el present estudi:

SENSIBILITAT ASSOCIADA PER A L'ELABORACIÓ DEL PLÀNOL DE SENSIBILITAT

MEDI	CONCEPTE	SENSIBILITAT				
		ADD	B	M	A	MA
MEDI FÍSIC						
Geòtops i zones d'interès geològic	Geòtops				●	
	Zones d'interès no catalogades				●	
Geomorfologia. Pendants	P < 10 %		●			
	10 % < P < 20 %			●		
	20 % < P < 30 %				●	
	> 30 %					●
Hidrologia superficial. Rius i rieres	Avinguda 50 anys					●
	Avinguda 100 anys				●	
	Avinguda 500 anys				●	
Hidrologia subterrània	Aqüífers protegits			●		
	Altres formacions aqüíferes			●		
MEDI NATURAL						
Cobertes del sòl	Activitats extractives			●		
	Boscos caducifolis			●		
	Boscos de coníferes			●		
	Boscos d'esclerofil·les			●		
	Conreus arboris			●		
	Conreus herbacis			●		
	Cursos fluvials, basses				●	
	Matollars			●		
	Plantacions de ribera			●		
	Prats i herbassars			●		
	Roquissars i tarteres					●
	Vegetació de ribera				●	
	Vials i aparcaments		●			
	Vinyes				●	
	Zones nues		●			
	Zones urbanes		●			
Zones verdes		●				
Hàbitats d'interès comunitari	Codi 3250. Rius mediterranis amb vegetació del Glaucion flavi. No prioritari.			●		
	Codi 3270. Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del Chenopodium rubri (p.p.) i del Bidention (p.p.). No prioritari			●		
	Codi 6430. Herbassars higrofils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya. No prioritari.			●		
	Codi 8210. Costers rocassos calcaris amb vegetació rupícola. No prioritari			●		
	Codi 92A0. Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.			●		
	Codi 9340. Alzinars i carrascs. No prioritari			●		
	Codi 9530. Pinedes submediterrànies de pinassa (Pinus nigra subsp. salzmanii). Prioritari				●	
	Codi 9540. Pinedes mediterrànies. No prioritari			●		

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Cobertes del sòl a Castellar del Vallès. En verd, zona forestal, en carbassa, zona agrícola, en gris, nucli urbà, urbanitzacions, vialitat i edificacions aïllades (font: elaboració pròpia)

SENSIBILITAT ASSOCIADA PER A L'ELABORACIÓ DEL PLÀNOL DE SENSIBILITAT

MEDI	CONCEPTE	SENSIBILITAT				
		ADD	B	M	A	MA
Espais inclosos en el PEIN	Sant Llorenç del Munt i l'Obac	+1				
Zones humides	Zones humides	+1				
MEDI NATURAL						
Xarxa Natura 2000	Sant Llorenç del Munt i l'Obac	+1				
Plans específics de protecció	Llúdriga	-				
	Trencalòs	-				
MEDI CULTURAL						
Patrimoni arqueològic	Catalogat					●
	Possibilitat de jaciments no documentats			●		
Patrimoni arquitectònic	Catalogat					●
MEDI TERRITORIAL						
Pla Territorial Metropolità de Barcelona	Sol Urbà		●			
	Sol Urbanitzable		●			
	Sòl de protecció especial				●	
	Sòl de protecció preventiva			●		
Usos del sòl	Activitats extractives				●	
	Agrícola			●		
	Forestal			●		
	Rius i rieres					●
	Vies de comunicació					●
	Zones nues		●			
	Zones urbanes		●			
Camins Tradicionals	Camins ramaders				●	
	Senders GR i PR				●	

LLEENDA SENSIBILITAT:

ADD. S'addiciona n graus de sensibilitat, al polígon d'intersecció amb conceptes del mateix subcapítol.

B: Sensibilitat BAIXA; M: Sensibilitat MITJANA; A: Sensibilitat ALTA; MA: Sensibilitat MOLT ALTA.

5.3 DIAGNOSI

A continuació es realitza una diagnosi del municipi, des de diferents punts de vista:

- **Elements interiors:** diagnosi d'aquells elements més destacables ubicats dins del municipi.
- **Elements de límit:** diagnosi de les fronteres entre el sòl urbà i el no urbanitzable.
- **Servituds territorials:** diagnosi d'aquells elements que permeten la interrelació dels elements del municipi amb els del seu voltant.

5.3.1 ELEMENTS INTERIORS. USOS DEL SÒL

El municipi de Castellar del Vallès es troba situat al nord de la comarca del Vallès Occidental, al peu de la serra de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac, a la vall del riu Ripoll. Limita al nord amb Sant Llorenç Savall, a l'est amb Sentmenat, al sud amb Sabadell, i a l'oest amb Terrassa i Matadepera.

A grans trets, els àmbits que es poden diferenciar en el conjunt del terme municipal són els següents:

- Una zona forestal ocupant la major part del territori.
- Una zona agrícola al voltant del nucli urbà principal.
- Un nucli urbà i un sector industrial continu, resseguint la riba esquerra del riu Ripoll, entre el torrent de Canyelles i el límit sud amb el terme de Sabadell, al pla de la Bruguera.
- Un conjunt d'urbanitzacions ubicades al nord i a l'oest del nucli urbà principal.

6949

Zona forestal a l'àmbit del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt

Zona agrícola de l'entorn de Can Casamada

Nucli urbà i sector industrial, assentats majoritàriament sobre el pla de la Bruguera

5.3.1.1 Zona forestal

La major part del terme municipal de Castellar del Vallès, gairebé tres quartes parts, i en especial la seva meitat nord, és de caire forestal. Aquesta superfície, pertanyent al sòl no urbanitzable, és majoritàriament ocupada per pinedes de pi blanc. El seu punt culminant se situa a la carena del Sabater, a més de 700m, a l'oest del terme. La part més septentrional, més densa, correspon al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Dintre de la zona forestal, s'hi ubica el nucli antic de Les Arenes, situat al marge esquerre del riu Ripoll, a l'extrem nord del terme municipal.

D'altra banda, també cal destacar la presència d'algunes activitats extractives, com la pedrera de la Sorra i la pedrera de Can Sallent.

Existeix una xarxa de camins definida pel pla de prevenció d'incendis, però que també dona accés a les activitats, a les masies i cases rurals, al forest, i als itineraris al llarg del riu Ripoll i d'accés al Parc Natural.

5.3.1.2 Zona agrícola

Els espais agrícoles de Castellar del Vallès, ubicats majoritàriament sobre el sòl no urbanitzable del municipi, es poden agrupar en dos zones principals.

Una d'elles correspon al sector agrícola que es desenvolupa aproximadament entre el torrent de Colobrers i el riu Tort, i que abasta els àmbits lligats a:

- El Mariner
- Puigverd
- Finca del Saló
- Can Casamada

Aquesta àrea conforma un espai de qualitat, que correspon a camps de conreus herbacis de secà, d'entre els que destaca el de la mongeta de ganxet, lligat a l'explotació de Can Casamada, inclòs dins la zona geogràfica de la denominació d'origen protegida (DOP). Existeix una zona d'oliveres al nord de la zona del Mariner, i alguns arbres fruiters a la zona més central.

D'altra banda, a ponent del nucli urbà de Castellar del Vallès i el seu sector d'activitats terciàries, es desenvolupa tot un seguit d'hortos periurbans lligats al curs del riu Ripoll i del torrent de Canyelles. Corresponen majoritàriament a conreus herbacis, amb algunes parcel·les d'oliveres i fruiters al nord. També existeixen àrees de secà on l'activitat agrícola ha estat abandonada i ha deixat pas a la colonització de moltes parcel·les per matollars, en especial a l'entorn de Ca n'Avellaneda i Can Messeguer.

5.3.1.3 Nucli urbà i sector industrial

El nucli urbà de Castellar del Vallès s'ubica entre el riu Ripoll, la capçalera del torrent de Colobrers i el torrent de Canyelles, sobre el pla de la Bruguera. S'articula al sud del nucli originari, des del qual s'han anat desenvolupant els diferents creixements que estructurin l'actual nucli urbà. Les zones amb una menor densitat d'habitatges se situen a la zona dels Fruiters i a l'àrea ubicada entre el carrer de l'Arbreda i la ronda de Tolosa.

La vialitat principal es vertebrava a través d'un eix nord-sud (B-124) que el comunica amb Sabadell i Sant Llorenç Savall, i dues connexions amb l'exterior a través de la C-1415a en direcció Terrassa, per l'oest, i Sentmenat, per l'est.

Al sud, separat del nucli urbà per mitjà de la ronda de Tolosa i el carrer de l'Urgell, s'hi ubica el sector d'activitats terciàries del municipi, diferenciat en dos sectors: a l'oest de la B-124, el polígon industrial de Can Carner, i a l'est, el polígon industrial del Pla de la Bruguera.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6950

Urbanitzacions del Racó, Airesol D i Airesol C, i nucli antic de Sant Feliu del Racó

5.3.1.4 Urbanitzacions

A banda del nucli de les Arenes, en sòl no urbanitzable, el terme municipal de Castellar del Vallès compta amb un total de 7 entitats de població (Airesol A-B, Airesol C, Airesol D, El Balcó, Can Font, Ca n'Avellaneda i El Racó) i el nucli antic de Sant Feliu del Racó.

Presenten en general baixes densitats d'habitatges en relació al nucli urbà, amb un nivell moderat d'ocupació, i se situen normalment sobre terrenys amb pendents pronunciats, sovint superiors al 20%, i envoltades de superfície forestal densa.

5.3.2 ELEMENTS DE LÍMIT

Els elements de límit és on es generen les majors tensions entre usos diferenciats. Les més importants són entre el sòl urbà i el no urbanitzable, amb diagnòstic diferenciades:

• Límit urbanitzacions - zona forestal

Les urbanitzacions existents al terme municipal presenten unes fronteres amb la zona forestal envoltant que necessàriament necessiten d'una franja de protecció contra els incendis forestals.

En molts casos, aquesta zona forestal presenta una elevada densitat, amb espècies sovint molt inflamables.

Es generen doncs servituds del sòl urbà sobre el sòl no urbanitzable, per criteris d'autoprotecció d'un, com a causa d'ignició, i de l'altre, com a font lineal de calor molt elevada en cas d'incendi forestal.

• Límit nucli urbà - el sòl no urbanitzable- i el riu Ripoll

El límit del sòl urbà i el sòl no urbanitzable rep nombroses pressions, sovint estrictament de contacte, com en el cas anterior amb els sòls forestals, i en altres casos amb una frontera de major extensió, com és el cas de l'abandó de les zones agrícoles i la generació de paisatges de transició. Aquests no és límits estrictament als sòls no urbanitzables, on l'agricultura, o els sòls forestals, han perdut capacitat econòmica per ser competitiu, sinó també als sòls urbans o urbanitzables, amb solars, a vegades de gran extensió sense edificar, que esdevenen erms de molt baixa qualitat.

Té especial importància a Castellar el riu Ripoll. Presenta unes característiques molt singulars des del punt de vista geomorfològic, ja que està format per uns escarpats de pendents molt pronunciats, sovint gairebé verticals. Aquests espais, tractats com a darreres, són façanes de qualitat molt limitades a un SNU en aquest cas de gran qualitat.

Aquests penya-segats són especialment destacats a l'àrea de Can Turuguet i Ca n'Oliver, així com a la zona més meridional de Can Carner, tot i que també són existents a l'entorn de la riera de Canyelles.

Aquests espais reben sovint també pressions pel desguàs poc amable de la xarxa d'aigües pluvials o els sobreixidors de les xarxes unitàries, que són punts d'abocament puntual, associats amb fortes erosions.

5.3.3 SERVITUDS TERRITORIALS. PERMEABILITATS

Les servituds territorials implicades en el POUM de Castellar del Vallès són les següents:

• Riu Ripoll

El riu Ripoll travessa de nord a sud el terme municipal de Castellar del Vallès. Neix a la serra de Granera, a Sant Llorenç Savall, i desemboca al riu Besòs a l'alçada de Montcada i Reixac.

Al seu pas per Castellar del Vallès, el riu ha estat històricament lligat, d'una banda, a l'activitat agrícola, i de l'altra, a l'activitat industrial aprofitant la força de l'aigua del riu. En aquest sentit, existeix un nombrós grup d'indústries assentades al llarg del curs del Ripoll, algunes d'elles en funcionament, i d'altres desaparegudes o amb una activitat menor que la de les darreres dècades. Les més destacables són les següents:

- La Satina
- La Clots
- Can Barba
- Molí Busquets

Un dels afluents més importants del riu Ripoll dins de l'àmbit del POUM correspon al torrent de Canyelles, que neix a la serra de Pinós, i desemboca al Ripoll entre Can Barba i Airesol A-B.

Un altre és el torrent de Colobrers, que discorre en sentit nord-sud, resseguint per l'est el nucli urbà de Castellar i el polígon industrial del Pla de la Bruguera.

Sector del Rieral, al sud

Àmbit agrícola al voltant de Can Casamada, amb l'ermita de Sant Pere d'Ullastre i la Mola, al fons

Entorn agrícola del torrent de Canyelles, amb Aïresol A-B en segon terme

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

• Connector ecològic

Tot l'àmbit del municipi de Castellà del Vallès correspon a un connector ecològic cap a les muntanyes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, vertebrat per la presència del riu Ripoll. No obstant, la continuïtat entre el nucli urbà de Castellà del Vallès amb els polígons industrials del sud, així com la gran extensió i proximitat de les urbanitzacions, són una causa de la limitació en la connectivitat esmentada. La urbanització de Can Font, a més, se situa pròxima a un dels punts més crítics per a la permeabilitat d'aquesta zona del Vallès, entre Sabadell i Matadepera, amb un dels trams de carretera (la BV-1248) on es produeixen més atropellaments de porcs senglars.

• Infraestructures de transport

Corresponen bàsicament C-1415a (Matadepera - Sentmenat, per Castellà), B-124 (Sabadell - Sant Llorenç Savall, per Castellà). No existeixen línies de tren.

• Línies d'alta tensió

360kV, pel nord; altres a l'extrem NE, que van a parar a la subestació elèctrica de Sentmenat; 220 kV, pel centre, remuntant la riera de Canyelles.

5.3.4 DIAGNOSI

Els efectes ambientals previsibles i que comporten major sensibilitat responen a:

• Riu Ripoll

Constitueix l'eix vertebrador del municipi de Castellà del Vallès. Al llarg del seu recorregut, presenta diferents problemàtiques associades:

- Ocupació de les seves lleres per part d'elements d'autoconstrucció associats a l'activitat hortícola, en especial en el tram més meridional, a la zona del Rieral, però en contínua expansió cap al nord.
- Paisatges molt degradats amb activitats molt agressives sobre l'entorn: desguassos, acumulació de deixalles, opacitat lateral de camins, etc.
- Abandonament progressiu d'algunes zones històricament vinculades a l'agricultura.
- Abandonament de l'activitat industrial vinculada.
- Risc geològic associat als marges del riu amb el nucli urbà de Castellà.

• Riera del Canyelles

Representa la frontera entre el nucli històric de Castellà i la urbanització Aïresol A-B. Reprodueix a escala local alguns dels problemes associats al riu Ripoll, principalment el risc geològic associat als seus marges, en especial en el seu marge esquerre, en contacte amb el nucli antic de Castellà.

• Zona agrícola

En contraposició als espais sobreocupats de l'horta lligada al riu Ripoll, i del progressiu abandonament de moltes parcel·les agrícoles a l'entorn de Can Messeguer i Ca n'Avellaneda, cal destacar la presència d'una zona agrícola de qualitat a l'entorn de Ca n'Ametller - Can Casamada.

• Connector ecològic

Des d'un punt de vista general, el territori municipal està emmarcat travessat per un gran connector ecològic que s'estructura al voltant del riu Ripoll en connexió amb la serra de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i el continu muntanyós de la serralada Pre-litoral. Aquest connector presenta l'amenaça principal dels continus urbans, que en el cas del present POUM, estan representats per les diferents urbanitzacions presents.

Al sud del municipi, a més, existeix un àmbit que forma part d'un dels dos eixos connectors que permeten la connexió transversal en la regió metropolitana de Barcelona, tal i com consta en el PTMB.

• Hàbitats d'interès comunitari (HIC)

No prioritari: rius mediterranis amb vegetació del *Glaucon flavi* (codi 3250) a la riera Seca, costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola (codi 8210) al voltant del sot de Matalonga, alberedes salzedes i altres boscos de ribers (codi 92A0) resseguint el riu Ripoll, alzinars i carrascars (codi 9340) de manera esporàdica per tot el territori i pinedes mediterrànies (codi 9540) a la major part de la zona forestal.

• Vegetació de ribera

Els cursos fluvials presenten vegetació de ribera associada, l'estat de conservació de la qual és variable. El riu Ripoll, i en especial el seu tram septentrional, correspon a la zona de major abundància i millor conservació, tot i que també se'n troba en alguns punts aïllats del torrent de Colobrers.

6952

- **Xarxa de camins**

Presència d'una xarxa de camins sense una jerarquia definida en base als diferents usos: prevenció d'incendis, accés a elements de l'entorn forestal, itineraris pel riu Ripoll i pel Parc Natural.

- **Patrimoni cultural catalogat+**

Trenta-sis elements de patrimoni arqueològic i vuitanta-vuit d'arquitectònic, principalment concentrats en el nucli antic, tot i que també són presents en d'altres zones. Destaquen pel seu marc legal de protecció (bé cultural d'interès nacional, BCIN), el Castell de Castellar (element arqueològic i arquitectònic) i el Puig de la Creu (arquitectònic).

- **Planejament territorial**

Des d'un punt de vista del PTMB, els àmbits més sensibles corresponen a aquells qualificats com a sòls no urbanitzables, i en especial, els espais de protecció especial. D'altra banda, els espais de protecció preventiva són minoritaris, i donen molt poc marge per allotjar nous creixements.

- **Risc d'incendis forestals elevat**

Lligat a la zona forestal, que es fa més palès en les zones de contacte entre aquesta i les àrees residencials, especialment allà on no existeixen franges de protecció.

- **Risc geològic**

Elevat, especialment significatiu en les següents zones:

- El Balcó de Sant Llorenç
- Sant Feliu del Racó
- Aire-sol
- Can Font
- Ca n'Avellaneda
- Marges del riu Ripoll a la zona de ca n'Oliver, a l'altiplà del Pla de la Bruguera.

A les urbanitzacions, el risc ve donat per principalment pels elevats pendents, que superen àmpliament en molts casos el líndar del 20%.

Als marges del riu Ripoll, el risc ve donat per la presència d'escarpats amb pendents sovint gairebé verticals. El risc es fa especialment palès allà on els escarpats són més considerables i les zones edificades s'ubiquen més a prop, com és el cas de Can Barba, Ca n'Oliver i Can Carner. També es detecta un elevat risc geològic en els marges del torrent de Canyelles, i en especial en el marge esquerre, confrontant amb el nucli antic de Castellar del Vallès.

- **Risc químic**

Lligat a les indústries incloses en el Plaseqcat, ja siguin situades en el mateix terme municipal de Castellar del Vallès (Panreac Química, SAU), o fora d'ell, però amb radi d'acció abastant parcialment l'àmbit del POUM (Laboratorios Miret, S.A., ubicats a Terrassa).

- **Risc d'exposicions a camps magnètics**

Degut a la presència de línies d'alta tensió en diversos punts de l'àmbit del POUM.

- **Sòls contaminats**

Lligats en la major part dels casos a les activitats industrials associades al riu Ripoll. En l'actualitat, l'Agència de Residus de Catalunya té els següents expedients oberts relacionats amb la problemàtica de la contaminació del sòl:

- Tintes y Aprestos, S.A. (Satina)
- Antigues instal·lacions de viuda de José Tolrà, S.A.
- Ferroveller del camí de Can Bages
- M.C. Clols

- **Activitats extractives**

Algunes d'elles restaurades o en procés de restauració; d'altres, encara en funcionament (La Sorra i Can Sallent).

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6953

6. CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS

En base als efectes definits, es proposen els criteris i objectius generals i específics. Aquests criteris i objectius relacionats segueixen un llistat d'aspectes a considerar, els quals, en base a la diagnosi, permeten una jerarquització i la concreció dels aspectes més rellevants, alguns dels quals, tot i ser de gran importància, no es poden desenvolupar en el present estadi de desenvolupament del pla.

En les següents taules es resumeix la integració d'aquests criteris ambientals. Es mostra una descripció general de la integració, fent referència als àmbits on els criteris i objectius tenen una especial incidència.

Les taules s'organitzen en base als criteris definits per Document de Referència, i són:

- A. MODEL D'OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL
- B. CICLE DE L'AIGUA
- C. AMBIENT ATMOSFÈRIC
- D. GESTIÓ DE RESIDUS
- E. BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL.
- F. PAISATGE

S'estableixen tres nivells de significació dels diferents criteris i objectius definits i adoptats pel POUM, i que són:

- Nivell 1. Quan el criteri o objectiu és clau, o prioritari.
- Nivell 2. Quan el criteri és d'aplicació general, sense una especial significació.
- Nivell 3. Quan no és d'aplicació.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

A. MODEL D'OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL

A.1 GARANTIR UNA ORDENACIÓ URBANÍSTICA EFICIENT, QUANT A FUNCIONALITAT, CONSUMS DE RECURSOS I ADAPTADES A LES CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DEL SECTOR I DEL SEU ENTORN

A.1.1 ADOPTAR ESTRUCTURES URBANES DENSES, COMPACTES I COMPLEXES.	<p>En general, la compacitat de les estructures urbanes, dins els marges de les tipologies urbanes possibles, i en coherència amb la tipologia edificatòria, ha de permetre alliberar sòl, base per a garantir la continuïtat dels sistemes naturals. És recomanable, per tal d'establir un model de ciutat compacte en contraposició als models urbans més laxos, densitats d'habitatges elevades. Aquestes estructures han d'anar acompanyades d'una barreja d'usos.</p> <p>En el cas de Castellar del Vallès existeixen dues realitats ben diferenciades. D'una banda, el nucli històric de Castellar i els diversos eixamples que progressivament i cap al sud han anat configurant el nucli actual, amb densitats d'habitatges elevades fruit de tipologies urbanes compactes. De l'altra, les urbanitzacions (llevat del nucli històric de Sant Feliu del Racó), amb una tipologia d'habitatges molt més dispersa, de més baixa densitat, també característica d'alguns entorns del perímetre del nucli urbà com el barri dels Fruïters.</p>	1
A.1.2. ADAPTAR LA ORDENACIÓ A LES FORMES DEL RELLEU, EVITANT PENDENTS AL 20 %, CONSIDERAR LES ORIENTACIONS, I L'ESTRUCTURA GEOMORFOLÒGICA DEL SECTOR.	<p>S'ha dut a terme una anàlisi dels pendents, segons la qual, la major part del territori presenta pendents superiors al 20%. Només presenten valors inferiors el nucli urbà principal i la zona industrial, assentats majoritàriament sobre l'anomenat pla de la Bruguera, així com la zona agrícola de l'entorn de Can Casamada i la zona forestal que s'estén cap al sud.</p> <p>És important remarcar que la major part de la superfície sobre la que s'assenten les diferents urbanitzacions també supera el llindar del 20%, en molts casos de manera àmplia.</p> <p>També cal tenir en compte la presència de pendents molt importants, sovint verticals, en els escarpats ubicats en el límit de sòl urbà amb el riu Ripoll i, en menor mesura, amb el torrent de Canyelles, la qual cosa deriva en un risc geològic important per a totes aquestes zones, essent especialment important en l'àmbit de ca n'Oliver i l'altiplà de la Bruguera.</p> <p>Pel que fa a les orientacions, en general el nucli urbà principal no presenta problemàtiques significatives, així com la major part de les urbanitzacions, on en general existeixen orientacions sud i est. Les úniques excepcions es presenten en algunes zones escarpades de Ca n'Avellaneda i El Racó, amb algunes orientacions cap al nord.</p>	1
A.1.3. DOTAR DE CARÀCTER ESTRUCTURADOR ELS SISTEMES LOCALS D'ESPais LLIURES I LA CONTINUÏTAT DELS SISTEMES GENERALS, ASSIGNANT ELS USOS DETALLADAMENT EN BASE ALS ÀMBITS DE MAJOR VALOR AMBIENTAL.	<p>La xarxa d'espais lliures de Castellar està actualment estructurada al voltant de quatre tipologies:</p> <p>D1: Riu Ripoll</p> <p>D2: àrees verdes perimetral, en transició entre el sòl urbà i el rústec, que exerceixen una funció d'esbarjo i lleure</p> <p>D3: places i jardins urbans, inserits en la trama urbana de Castellar</p> <p>D4: protecció de marges i barrancs, al riu Ripoll i d'altres torrents, coincidint amb àrees d'elevat risc geològic</p> <p>La continuïtat dels sistemes generals s'ha d'assentar sobre la xarxa hidrogràfica del municipi, essent l'aspecte a tenir en compte més important la presència del riu Ripoll, actualment regulat de manera molt difusa mitjançant l'esmentada clau D1, i amb una forta pressió sobre les seves ribes (ocupacions, usos disconformes, etc.).</p> <p>Per tant, un dels aspectes crucials ha de ser retornar al riu Ripoll el seu caràcter estructurador del sòl no urbanitzable, alliberant-lo de les pressions a les que actualment es troba sotmès, atorgant una ordenació coherent del seu entorn i recuperant els seus valors naturals especialment en els punts on la pressió és més gran.</p> <p>Els espais forestals i les zones agrícoles han de suposar també aspectes importants a l'hora de donar continuïtat als sistemes generals d'espais lliures.</p> <p>D'altra banda, cal potenciar la valorització dels espais lliures interiors, i dotar de funcionalitat els exteriors front a la gestió de riscos, especialment els deguts als incendis forestals.</p>	1
A.1.4. ATENDRE ALS RISC D'INCENDI EN RELACIÓ A L'ORDENACIÓ	<p>S'ha avaluat el risc d'incendi forestal, i aquest és en general força elevat per a la major part del nucli urbà ocupada per boscos i matollars. Aquest risc és especialment rellevant a les àrees amb una major densitat de vegetació, així com en les zones de contacte entre els àmbits forestals i les zones urbanitzades, principalment a les urbanitzacions Airesol (A-B, C i D), el Balcó, Sant Feliu del Racó, el Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda.</p>	2
A.1.5. ATENDRE AL RISC QUÍMIC, QUAN EL SECTOR ES TROBI PROPER A UN ESTABLIMENT AFECTAT PER LA LEGISLACIÓ D'ACCIDENTS GREUS.	<p>S'ha avaluat el risc químic segons les directrius establertes per la Direcció General de Protecció Civil, recollides en el PLASEQCAT i el TRANSCAT.</p> <p>Quant al PLASEQCAT, es conclou que Castellar del Vallès és un municipi amb risc químic, degut a l'existència d'una indústria de nivell baix en el seu àmbit (Panreac Química, SAU), i d'una altra indústria a l'àmbit de Terrassa però afectant també l'àmbit del POU (Laboratorios Miret, S.A.).</p> <p>Pel que fa al TRANSCAT, no existeix cap via de comunicació amb un volum considerable de mercaderies perilloses travessant el municipi de Castellar del Vallès, ni se'n preveuen de noves.</p>	2
A.1.6. ATENDRE AL RISC D'INUNDACIÓ, EN RELACIÓ A LA DELIMITACIÓ DE L'ÀMBIT I A LA ORDENACIÓ.	<p>El riu Ripoll constitueix el curs principal d'aigua de l'àmbit del POU. Presenta un risc d'inundabilitat associat avaluat tant per la Planificació d'Espais Fluvials (PEF) de l'Agència Catalana de l'Aigua, com pel pla Inuncat. Tots els àmbits residencials s'ubiquen fora de les zones amb risc d'inundació per a períodes de retorn de 50, 100 i 500 anys. Aquestes zones inundables queden restringides a les zones agrícoles de les lleres del riu, així com a les activitats industrials lligades tradicionalment com a font d'energia al Ripoll.</p>	2

A. MODEL D'OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL

A.1 GARANTIR UNA ORDENACIÓ URBANÍSTICA EFICIENT, QUANT A FUNCIONALITAT, CONSUMS DE RECURSOS I ADAPTADES A LES CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DEL SECTOR I DEL SEU ENTORN

A.1.7. EN CAS D'EXISTÈNCIA DE SÒLS CONTAMINATS SUPEDITAR QUALEVOL ACTUACIÓ ALS CRITERIS DE L'AGÈNCIA DE RESIDUS.	En base a la informació facilitada per l'Agència de Residus de Catalunya, a Castellar del Vallès existeixen diversos punts amb expedients informatius oberts relacionats amb la contaminació del sòl en els següents àmbits: <ul style="list-style-type: none"> - Tintes y aprestos, SA - Antigues instal·lacions de viuda José Tolrà, SA - Ferroveller del camí de Can Bages - M.C. Clots S'elaborarà un estudi detallat d'aquestes zones que determini l'abast exacte de la contaminació. Qualsevol actuació que es dugui a terme estarà condicionada al que estableixi al respecte l'Agència de Residus de Catalunya.	2
--	--	---

A.2 ESTABLIR LA ZONIFICACIÓ I ELS USOS POTENCIANT LA SEVA PLURIFUNCIONALITAT I AUTONOMIA

A.2.1. PREVEURE SOSTRE AMB APROFITAMENT URBANÍSTIC DIFERENT A L'HABITATGE I UBICAR-LO CERCANT LA INTEGRACIÓ I INTERRELACIÓ AMB AQUEST	El planejament ha d'avaluar l'oferta d'equipaments de la ciutat, així com el seu grau d'accessibilitat i la seva capacitat d'absorbir la demanda generada. El POUM haurà completar les actuals dotacions en funció de les necessitats detectades, així com establir la ubicació dels nous equipaments, en cas de ser necessaris, en funció de criteris de reequilibri i correcció dels actuals desajustos.	2
A.2.2. POTENCIAR LA CREACIÓ DE MICROCENTRALITATS O LA REUNIÓ DE DIFERENTS USOS EN ÀMBITS FÀCILMENT ACCESSIBLES A PEU	Les ordenacions, han de preveure, en tots els casos: <ul style="list-style-type: none"> - Barreja d'habitatge protegit i lliure. - Zones verdes de qualitat, en tots els casos accessibles a peu. - Equipaments distribuïts estratègicament per a donar servei al conjunt del municipi. L'accessibilitat general d'aquests àmbits i l'ordenació dels equipaments enfortits per espais lliures, genera aquestes microcentralitats, i espais de convivència. <p>Cal avaluar les urbanitzacions de baixa densitat ubicades fora del nucli urbà de Castellar, ja que és possible que les dimensions d'alguns dels sectors urbans, bàsicament aquells més allunyats del poble, no permetin l'establiment d'unes microcentralitats potents, i que aquest paper només el pugui assumir el nucli urbà.</p>	1

A.3. POSSIBILITAR UNA MOBILITAT SOSTENIBLE MITJANÇANT LA PLANIFICACIÓ INTEGRADA DELS USOS DEL SÒL I DEL TRANSPORT.

A.3.1. PREVEURE UNA ASSIGNACIÓ D'USOS QUE AFAVOREIXI EL TRANSPORT PÚBLIC	En l'actualitat, Castellar del Vallès es troba comunicat amb la resta de municipis per mitjà de l'autobús. Les línies existents són les següents: <ul style="list-style-type: none"> - C1: Castellar del Vallès - Sabadell - C3: Sabadell - Castellar del Vallès - Sant Llorenç Savall - C4: Castellar del Vallès - El Balcó de Sant Llorenç - Sant Feliu del Racó - C6: Can Font - Castellar del Vallès - Pla de la Bruguera - Línia Castellar del Vallès - Sentmenat - Caldes de Montbui - N65 (nocturn): Barcelona - Castellar del Vallès A més a més, el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026 preveu el perllongament de les línies d'FGC al Vallès fins a Matadepera i Castellar del Vallès, amb l'objectiu d'incrementar la cobertura territorial d'aquesta línia.	2
A.3.2. DEFINIR LES XARXES DE CONNEXIÓ NECESSÀRIES PER ASSEGURAR LA CONNECTIVITAT	En l'actualitat, l'estructura viària de Castellar del Vallès s'assenta sobre un eix nord-sud, el que conforma la carretera B-124, que a més de donar accés a Sabadell i Sant Llorenç Savall, permet la connexió amb les urbanitzacions d'Aíresol (A-B, C i D), El Balcó, Sant Feliu del Racó i el Racó. D'altra banda, en sentit est-oest es configura un altre eix (C-1415a), que connecta, per l'est, amb Sentmenat, i per l'oest, amb Terrassa i amb les urbanitzacions de Can Font i Ca n'Avellaneda. <p>El punt més conflictiu de la xarxa viària es dona principalment per la connexió oest (C-1415a, vehicles procedents de Can Font, Ca n'Avellaneda, i del sector Matadepera-Terrassa) amb la carretera B-142, al nord-oest del nucli urbà, i per l'elevat volum de trànsit que la B-124 pateix al seu pas pel centre urbà de Castellar.</p> <p>En aquest sentit, el municipi de Castellar del Vallès compta amb un Pla de Mobilitat Urbana (PMU), aprovat el dia 19 de juliol de 2011, que pretén regular el funcionament i la convivència de tots els modes de transport a l'espai públic del municipi, i que preveu algunes actuacions en correspondència amb els problemes detectats descrits anteriorment, i que passen per la creació d'un nou vial a ponent del nucli, entre Aíresol C i la ronda Turuguet.</p>	2

A. MODEL D'OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL

A.3. POSSIBILITAR UNA MOBILITAT SOSTENIBLE MITJANÇANT LA PLANIFICACIÓ INTEGRADA DELS USOS DEL SÒL I DEL TRANSPORT.

Nivell

A.3.3. ORDENACIÓ DE LA VIALITAT PER TAL D'AFAVORIR L'ÚS DEL TRANSPORT PÚBLIC

El Pla de Mobilitat Urbana de Castellar del Vallès recull un total de 43 actuacions a realitzar, de les quals, 5 d'elles van encarades a millorar la mobilitat en transport públic:

- Actuacions en les línies d'autobús urbà (manteniment de l'actual línia C6 fins la posada en funcionament de la futura línia interurbana Castellar-Terrassa i millores a la C4)
- Millora urbanística de l'entorn de les parades del transport públic (millora de voreres i marquesines)
- Millora de la parada d'autobús ubicada a Aïresol A-B (adaptació de les parades)) i Aïresol C (creació d'una rotonda)
- Millora dels itineraris per a vianants propers per a la futura estació de trens
- Creació de noves parades d'autobús d'intercanvi modal, a l'espai Tolrà i al polígon industrial del Pla de la Bruguera

2

A.4. ADOPTAR UN MODEL D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA ENERGÈTICAMENT EFICIENT

Nivell

A.4.1. AVALUACIÓ DE LES EMISSIONS DE CO₂

Es realitza una avaluació de les emissions de CO₂ generades, en base al model elaborat pel Departament de Territori i Sostenibilitat.

Aquest model avalua les emissions de CO₂ degudes a quatre factors principals:

- Emissions generades als habitatges
- Mobilitat generada
- Cicle de l'aigua, tant abastament com sanejament

1

A.4.2. PROGRAMA ENERGÈTIC

El programa energètic definit per al municipi de Castellar del Vallès s'ha de basar en tres grans estratègies:

A. Definició de la qualificació energètica de l'edificació. S'ha de definir una qualificació energètica de nivell C o en el cas d'ús residencial Nivell D amb els valors mínims de demanda energètica definits per a cada sector.

B. Aportació a renovables. Es complirà el Decret d'Ecoeficiència i el CTE i com a mínim una aportació d'energia renovable al consum d'ACS del 67%

C. Valoració del Decret d'Ecoeficiència.

Aquestes estratègies s'hauran de desenvolupar, tal com ja s'ha fet en l'actualitat a través d'ordenances, que permetin una millora continua i amb una major agilitat que la normativa del planejament.

2

A.4.3. ORIENTACIONS I ASOELLELLAMENT DE LES EDIFICACIONS

S'ha realitzat un estudi de les alineacions de carrer, per tal de valorar si les edificacions prioritzen una orientació que permeti la màxima eficiència de captació solar de les edificacions i l'aprofitament de la llum.

En l'actual nucli urbà, es pot considerar que de manera general, la gran majoria dels edificis plurifamiliars compleixen amb aquest requisit, llevat d'alguns edificis de l'entorn del camp de futbol municipal Pepín Valls, on existeixen algunes orientacions encarades cap al nord que poden arribar a impedir el compliment de l'esmentat criteri.

D'altra banda, la configuració de qualsevol nova edificació d'habitatges s'haurà de fer regint-se pel mateix criteri, de tal manera que es garanteixi un nivell mínim d'asselellament als habitatges.

2

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

B. CICLE DE L'AIGUA**B.1 PREVENIR EL RISC D'INUNDACIÓ, EVITANT L'AFECTACIÓ A BÉNS I PERSONES****Nivell**

B.1.1. DEFINIR L'ORDENACIÓ EN COHERÈNCIA A LA DELIMITACIÓ DE ZONES INUNDABLES (ARTICLE 6 DEL REGLAMENT DE LA LLEI D'URBANISME)

Actualment, les zones inundables per als diferents períodes de retorn generades pel Ripoll no afecten en cap cas els sectors residencials del sòl urbà de Castellar del Vallès.

El plantejament del present POUM, amb unes necessitats de creixement molt moderades, fan de la inundabilitat un element no prioritari, que no obstant, s'hauran de considerar en el cas que les necessitats d'habitatges hagin d'ocupar sòl actualment no urbanitzat.

Per tant, en tots els casos, l'ordenació s'haurà de sotmetre a allò establert en matèria d'inundabilitat per part de l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme.

2

B.1.2. EVITAR ELS CANVIS DE LES CONDICIONS HIDROGEOLÒGIQUES DE LA CONCA, JA SIGUI MITJANÇANT LA LIMITACIÓ D'USOS O L'ESTABLIMENT DE MESURES DE CONTORN

El ràpid procés d'urbanització que ha sofert l'àmbit del pla de la Bruguera en les darreres dècades, tant per l'ampliació del nucli urbà de Castellar del Vallès cap al sud, com per la construcció dels polígons industrials, ha donat lloc a uns canvis substancials en el nivell d'escolament superficial de la conca. Aquests canvis repercuteixen en les dues conques a les que vessen les aigües de la zona del pla de la Bruguera: la conca del riu Ripoll, a l'oest, i la del torrent de Colobriers, a l'est.

No obstant això, les repercussions directes sobre ambdues conques són força diferents. D'una banda, la conca del riu Ripoll és molt més extensa que la de Colobriers. Gran part de la seva superfície és forestal, amb una tendència a la densificació dels seus boscos en les darreres dècades capaç de compensar l'augment de l'escolament superficial fruit de la urbanització del pla de la Bruguera. En canvi, la conca del torrent de Colobriers és de superfície molt més reduïda, per la qual cosa, la repercussió per l'augment d'escolament superficial al pla de la Bruguera és molt més significatiu.

El POUM, per tant, haurà de preveure mesures de contenció per fer disminuir el risc associat a l'augment del nivell d'escolament superficial sofert per la conca del torrent de Colobriers. Aquest és dona tant en increment de risc, i especialment amb l'augment de recurrència, especialment per a períodes de retorn menors, generant una important desestabilització de la llera.

1

B.2 PROTEGIR LA XARXA HÍDRICA I ELS ESPAIS FLUVIALS**Nivell**

B.2.1. PROTEGIR ELS CURSOS D'AIGUA QUE TRAVESSIN O DELIMITIN ELS NUCLIS I LES SEVES RIBES.

La xarxa hídrica és certament important a Castellar del Vallès, malgrat que el seu eix estructural, el riu Ripoll, pateix la pressió que exerceix el nucli urbà i el sector industrial fruit de la seva proximitat. Cal destacar, en aquest sentit, els problemes lligats a l'ocupació de les seves lleres derivada en molts casos de la microparcel·lació de l'horta tradicional lligada al riu. Un altre fet a destacar és l'abandonament de l'activitat industrial històricament lligada al riu, que avui es tradueix en la presència d'indústries abandonades, com el Molí d'en Busquets, o l'àmbit del rieral, generant paisatges molt degradats.

Els altres cursos destacats de l'àmbit del POUM són:

Torrent de Canyelles, amb presència d'horta, entre la urbanització d'Aïresol i el nucli urbà.

Torrent de Colobriers, a l'est del pla de la Bruguera, amb presència de vegetació de ribera.

Tots tenen un potencial molt gran, quant a estructuradors dels espais lliures i per configurar un SNU de qualitat.

1

B.2.2. CONSIDERAR ELS PEF EN ELS CURSOS SUPERFICIALS ON S'HAGIN DEFINIT, O ELS SEUS CRITERIS

S'ha considerat la Planificació dels espais fluvials (PEF), de l'Agència Catalana de l'Aigua, que per al municipi de Castellar del Vallès se centra en el riu Ripoll. Respecte a aquest riu, el PEF considera que "es tracta d'un curs fluvial d'alt valor paisatgístic i ecològic a les seves parts altes. Discorre de forma molt encaixada al llarg de tot el seu recorregut entre camps conreu i petites zones boscoses".

No es preveuen actuacions programades per l'ACA en el terme de Castellar del Vallès, més enllà de l'elaboració, aprovació i difusió del Pla d'Actuació Municipal (PAM).

2

B.3. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE L'AIGUA I FOMENTAR-NE L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ EN L'ESPAI URBÀ**Nivell**

B.3.1. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE RECURSOS HÍDRICS I LA SUFICIÈNCIA DE LES INFRAESTRUCTURES PER A L'ABASTAMENT

S'han calculat els consums mitjans per tipologies edificatòries de Castellar del Vallès, dels quals es desprèn que el consum mitjà és de 108,8 l/hab i dia, essent les zones més compactes del nucli urbà de Castellar, així com el nucli històric de Sant Feliu del Racó, les que presenten uns menors nivells de consum.

Les necessitats de nous habitatges fan preveure un augment del volum total d'aigua necessària per a l'abastament del municipi, per la qual cosa, en funció dels nous consums previstos, i en base a la tipologia de planejament, es realitzarà una previsió d'abastament.

Es mantindran contactes amb les empreses subministradores i de servei per a garantir-ne la suficiència.

2

B.3.2. ORDENACIÓ. ADOPTAR UNA ORDENACIÓ I ZONIFICACIÓ CONGRUENT AMB LA CAPACITAT DELS RECURSOS HÍDRICS, D'ACORD AMB LA QUANTIFICACIÓ DE LA DEMANDA GENERADA PER ALS DISTINTS USOS

El POUM es formularà, en tots els casos com a cicle tancat, limitant les superfícies d'espais lliures en reg i proporcionat als canvis d'ús de sòl que s'han generat en la consolidació del nucli.

Es podrà detallar el màxim de superfície de reg prevista.

1

B. CICLE DE L'AIGUA

B.3. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE L'AIGUA I FOMENTAR-NE L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ EN L'ESPAI URBÀ

Nivell

B.3.3. GESTIÓ. AJUSTAR LES FONTS DE SUBMINISTRAMENT I LA QUALITAT DE LES AIGÜES AL SEU DESTÍ I ÚS, I EN CONSEQÜÈNCIA PREVEURE XARXES DIFERENCIABLES PER A LES DIFERENTS QUALITATS I USOS. ELS SISTEMES SEPARATIUS, S'ADOPTARAN TAMBÉ PER LES DE LES AIGÜES PLUVIALS I RESIDUALS GENERADES EN EL PROPÍ SECTOR

L'abastament de Castellar avui es serveix per a una única xarxa, d'aigua de boca. No hi ha cap xarxa amb qualitats diferenciades segons els seu destí. Malgrat això, la concentració d'indústria en l'àmbit sud del nucli, i el tamany d'aquesta podria fer plantejar sistemes de reutilització per a determinats usos.

També es podrà considerar directrius per a no condicionar, o facilitar la implantació de xarxes amb diverses qualitats en funció del destí, tot i preveure:

Criteris sanitaris:

La càrrega de gestió pel seguiment de qualitat de les aigües regenerades, en base al marc legal, és molt important, i requereix grans volums de reutilització. En aquest sentit, únicament es preveu la reutilització d'aigües de pluja en els espais lliures privats, i només quan en les mateixes comunitats es porti a terme la reutilització d'aigües grises.

En tot cas, en tot els espais lliures, per no impedir l'entrada d'un operador extern d'aigües no potables aptes pel reg, es podrà considerar preveure una doble xarxa, de boca i d'aigües regenerades. En aquest context únicament s'hauria de poder preveure com a zones de captació d'aigua de pluja les teulades, i les superfícies no practicables, sota criteris de qualitat i gestió de les aigües reutilitzades.

Reutilització d'aigües per tipologia

Únicament es podrà preveure la reutilització d'aigües de pluja, en espais lliures privats. Per aquest és necessari garantir una superfície mínima de captació i de volum d'emmagatzematge.

Estalvi i eficiència: A més del resultat de l'estratègia plantejada són necessàries de forma complementària mecanismes que assegurin l'eficiència del sistema:

- Eficiència en els sistemes d'aplicació.
- Limitació de pèrdues.
- Dotació de sistemes de gestió i control de la xarxa

2

B.4. FOMENTAR L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ DE L'AIGUA EN L'EDIFICACIÓ

Nivell

B.4.1. PRIORITZAR AQUELLES TIPOLOGIES URBANÍSTIQUES I EDIFICATÒRIES QUE COMPORTEN UN MENOR CONSUM D'AIGUA

Per valorar l'eficiència de les mesures, s'hauran d'establir límits de consum. Es poden prendre els definits per l'ITEC com:

- Consum estàndard d'aigua a l'habitatge: 168 L/persona i dia
- Consum objectiu: 80 L/persona i dia
- Consum viable: 72 L/persona i dia

Per assolir aquests valors, tendint al viable, es podran definir estratègies com:

- D'estalvi, amb productes i sistemes que afavoreixen l'estalvi com aixetes i elements de dutxa, vàters, etc.
- Reutilització d'aigües grises
- Reutilització d'aigües de pluja

En tots els casos, són tractades el 100% de les aigües grises i de pluja. L'estalvi amb els sistemes adoptats és d'un 57%, respecte el consum estàndard.

2

B.5. PRESERVAR I MILLORAR LA QUALITAT DE L'AIGUA

Nivell

B.5.1. GARANTIR LA CONNECTIVITAT AMB EL SISTEMA PÚBLIC DE SANEJAMENT EN ALTA, LA CAPACITAT D'AQUEST PER ATENDRE LA DEMANDA DEL SECTOR I ELS COMPROMISOS DE FINANÇAMENT NECESSARIS

Es garanteix la connectivitat al sistema públic de sanejament en alta, i per aquest fet es mantindran contactes amb els gestors d'aquestes xarxes. Actualment existeixen desguassos que aboquen les seves aigües de manera directa al medi.

La xarxa en els nous sectors es preveu separativa, diferenciant aigües de pluja i residuals domèstiques, malgrat gran part de la xarxa actual és unitària.

2

B.5.2. ASSEGURAR LA QUALITAT DE LES AIGÜES PLUVIALS ABOCADES A LA LLERA PÚBLICA

Les aigües pluvials no es poden considerar netes. Per aquest motiu, s'ha d'establir la connexió de les noves xarxes amb la xarxa existent o de nova construcció.

Aquest serà un aspecte a tenir en compte donada l'existència, en l'actualitat, de desguassos d'aigua que vessen directament al medi, sense estar connectats prèviament a la xarxa municipal d'aigües.

2

58

C. AMBIENT ATMOSFÈRIC

C.1. MANTENIR LA POBLACIÓ EXPOSADA A NIVELLS ACÚSTICS PERMESOS PER LA LEGISLACIÓ

		Nivell
C.1.1. DETERMINACIÓ DE LES PRESCRIPCIONS ACÚSTIQUES	El municipi de Castellar del Vallès disposa d'un Mapa de capacitat acústica, que haurà d'actualitzar-se en el marc del planejament com a marc de la qualitat acústica.	2
C.1.2. ESTRATÈGIES D'ORDENACIÓ	L'ordenació ha estat definida de forma coherent amb els usos previstos del sòl, tenint en compte que no existeixen problemes de soroll destacables en l'àmbit de Castellar.	2
C.1.3. ESTABLIR CONDICIONANTS EN L'EDIFICACIÓ SI LA ORDENACIÓ NO PERMET NIVELLS DE QUALITAT EN LES EDIFICACIONS EN ALÇADA	En coherència amb aquelles zones on s'han detectat nivells de soroll més elevats, normativament, es sol·licitaran nivells d'aïllament acústic, per tal de garantir la qualitat dels ambients interiors.	2

C.2. LIMITAR LA GENERACIÓ DE NECESSITATS D'ENLLUMENAT EXTERIOR (PÚBLIC I PRIVAT) I EVITAR-NE ELS FLUXOS HEMISFERI SUPERIOR, LA INTRUSIÓ LLUMINOSA I L'IMPACTE NEGATIU SOBRE ELS ORGANISMES VIUS

C.2.1. ADAPTAR L'ORDENACIÓ ALS NIVELLS MÀXIMS DE CONTAMINACIÓ LLUMINOSA DERIVATS DEL MAPA DE LA PROTECCIÓ ENVERS LA CONTAMINACIÓ LLUMINOSA A CATALUNYA	<p>La zonificació lumínica actual a Castellar del Vallès és la següent:</p> <ul style="list-style-type: none"> - E1: àmbit del PEIN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac - E2: resta del sòl no urbanitzable - E3: sòl urbà i nucli de les Arenes <p>S'estableixen els següents criteris en tots els àmbits en relació a la zonificació lumínica, segons els possibles usos pretesos per l'ordenació del POU, i en coherència amb el Mapa de protecció lumínica de Catalunya. Cal tenir en compte la presència d'un àmbit de màxima protecció (PEIN):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vialitat: E3 - Zones verdes intensives: E3 - Zones verdes extensives: E2 - Residencial: E3, excepcionalment E4 en àrees allunyades del PEIN - Equipaments: E3, excepcionalment E4 en àrees allunyades del PEIN 	2
C.2.2. IMPLEMENTACIÓ EN LES INSTAL·LACIONS D'ENLLUMENAT EXTERIOR DE CRITERIS TÈCNICS FONAMENTATS EN LES DISPOSICIONS DE LA LLEI 6/2001, DE 31 DE MAIG I DEL DECRET 82/2005, DE 3 DE MAIG	S'hauran d'implementar criteris en l'enllumenat exterior per tal de complir amb la legislació vigent, recollida en la Llei 6/2001, pel que fa referència a les característiques d'instal·lacions i aparells d'il·luminació exterior. No obstant, aquests aspectes hauran de concretar-se en el planejament derivat.	2

C.3. REGULAR LA IMPLANTACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS DE RADIOCOMUNICACIÓ I DE TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA, PER TAL DE MINIMITZAR ELS SEUS EFECTES SOBRE ELS ÉSSERS VIUS I EL PAISATGE

C.3.1. RADIOCOMUNICACIONS. EVITAR LA IMPLANTACIÓ D'INSTAL·LACIONS DE RADIOCOMUNICACIONS EN ENTORNS ESPECIALMENT SENSIBLES	En l'actualitat, existeixen instal·lacions de radiocomunicació arreu del municipi pertanyents a les diferents companyies telefòniques que operen en el territori. En el cas que de noves instal·lacions de radiocomunicació, aquestes hauran de ser instal·lades fora dels àmbits més sensibles, com ara centres educatius o de salut.	2
C.3.2. TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA. CORREGIR AFECCIONS D'ESTES ELÈCTRIQUES EXISTENTS, SI ÉS EL CAS, I ESTABLIR DIRECTRIUS PER A EVITAR O MINIMITZAR L'EFFECTE DE NOVES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT D'ELECTRICITAT AL SECTOR	<p>Existeixen algunes línies d'alta tensió en diversos punts del municipi, algunes d'elles fruit de la proximitat amb la subestació elèctrica de Sentmenat, ubicada molt propera al límit oriental de l'àmbit del POU.</p> <p>S'han especificat els criteris i recomanacions quant als camps electromagnètics. Aquestes recomanacions s'han basat en:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Recomanació del Consell de Ministres de sanitat de la Unió Europea 2. RD 3151/1968, de 28 de novembre, Reglament de Línies Elèctriques Aèries d'Alta Tensió 3. Organització Mundial de la Salut (OMS) 4. Límits i recomanacions d'altres països 	2

D. GESTIÓ DE RESIDUS

D.1. IMPLANTAR L'EQUIPAMENT I ELS SISTEMES DE DISSENY URBÀ ADIENTS PER A LA REUTILITZACIÓ I LA RECOLLIDA SELECTIVA DELS RESIDUS.	En funció de les estadístiques de residus generats, i del tipus de planejament, s'ha d'estimar el nombre de contenidors necessaris en cada un dels sectors urbanitzables, així com l'increment del volum de residus degut al nou planejament.	2
D.2. PROMOUR EN ELS EDIFICIS LA PREVISIÓ D'ESPais I INSTAL·LACIONS QUE FACILITIN LA RECOLLIDA SELECTIVA DELS RESIDUS I, EN GENERAL, LES OPERACIONS DE GESTIÓ.	La normativa urbanística haurà de preveure, en coherència amb els sistemes de recollida de residus del municipi: Magatzem de contenidors de l'edifici o espai de reserva En tots els edificis, independentment de la gestió municipal de recollida, es preveu un magatzem de contenidors de l'edifici o espai de reserva. Segons el Codi Tècnic de l'Edificació, cada edifici ha de disposar-ne de com a mínim un, d'almenys 3 m ² de superfície. Espais d'emmagatzematge immediat en habitatge. El Codi Tècnic de l'Edificació, més restrictiu que el Decret d'ecoeficiència, estableix un mínim de 45 dm ³ d'espai per fracció, és a dir, 225 dm ³ , que en tot cas s'ajustarà en funció dels ocupants habituals de l'habitatge.	2
D.3. ORDENAR EL DESENVOLUPAMENT DE L'ACTIVITAT CONSTRUCTIVA AMB L'OBJECTIU DE MINIMITZAR ELS IMPACTES ASSOCIATS ALS MATERIALS UTILITZATS I FOMENTAR-NE LA DURABILITAT, LA REUTILITZACIÓ I EL RECICLATGE.		Nivell
D.3.1. GESTIÓ DE TERRES I ENDERROCS	Els moviments de terra s'han de reduir el màxim possible, segons els criteris adoptats d'ajust a la topografia. En tot cas, l'opció preferent, en cas d'excedents de terres, és la seva internalització en els respectius sectors de gestió urbanística. S'estableixen, si això no és possible, altres destinacions per a la restauració d'espais degradats, activitats extractives i en últim cas la millora de finques agrícoles. Alhora, es preveu una avaluació dels volums i característiques dels residus originats per enderrocs, la definició de les operacions de destriament i recollida en la pròpia obra, així com el detall de les instal·lacions de reciclatge i disposició del rebuig, on es gestionaran, en cas que no s'emprin o es reciclin.	2
D.3.2. GESTIÓ DE RESIDUS DURANT LA CONSTRUCCIÓ	La normativa urbanística en el desenvolupament dels sectors o en les obres d'edificació inclourà la necessitat de preveure punts nets tant per les obres d'urbanització com d'edificació. Hi haurà com a mínim un punt net per a cada obra o gestor. Aquests estaran dotats com a mínim d'un àmbit que permeti fraccionar runes, fusta, plàstic, paper i cartró, metalls i residus especials. Per avaluar la incidència d'aquesta mesura s'ha de detallar el volum aparent previst dels residus de la urbanització o l'edificació.	2
D.3.3. AFAVORIR L'ÚS DE MATERIALS PROCEDENTS DEL RECICLATGE O RECICLABLES, O EN TOT CAS AMB UN BAIX PODER CONTAMINANT EN LA SEVA PRODUCCIÓ.	S'haurà de valorar el volum d'enderrocs previsiblement generats, donades les preexistències en els diferents sectors. En relació a les directrius establertes al Decret 21/2006 i al Codi Tècnic de l'Edificació, i valorant el volum d'enderrocs que es generen, sembla coherent la reutilització de part dels residus de demolició allà on aquests són més importants. Aquests es podran utilitzar per a fers, àrids per a formigó no estructural, etc.	2

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

E. BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL.**E.1. ESTABLIR COM ELEMENT BÀSIC I VERTEBRADOR UN SISTEMA D'ESPais LLIURES QUE RESPONGUI A CRITERIS DE BIODIVERSITAT URBANA, FÍSICAMENT CONTINU I CONNECTAT A LES XARXES URBANES I TERRITORIALS** Nivell

E.1.1. INTRODUIR CRITERIS DE BIODIVERSITAT, I UNA CONCEPCIÓ RETICULAR COM ELEMENT DE COHERÈNCIA EN EL DISSENY DELS ESPAIS LLIURES URBANS. PREVEURE LA CONNECTIVITAT DELS ESPAIS LLIURES EXTERIORS AMB ELS ESPAIS LLIURES INTERIORS	A Castellar del Vallès, el principal eix de connectivitat ve determinat pel riu Ripoll, en connexió amb el PEIN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i continuïtat del Parc del Ripoll a Sabadell. Altres connectors importants ascendeixen també per Colobriers. El POUM, ha de definir la formació d'un sistema que garanteixi la interconnexió de les diferents peces d'espais lliures, entès com una xarxa reticular, de interconnexió també dels espais lliures exteriors i interiors, donant valor a tot el conjunt.	1
E.1.2. QUALIFICAR COM A ZONES VERDES O ESPAIS LLIURES ELS INDRETS DE MAJOR VALOR, ENVOLTANTS DE CONNECTORS ECOLÒGICS	Els indrets de major valor des d'un punt de vista mediambiental corresponen essencialment al riu Ripoll, i als torrents de Canyelles i Colobriers; i a la zona forestal, especialment aquells àmbits qualificats com a PEIN, Xarxa Natura 2000 El present planejament promourà la protecció i valorització de totes aquestes zones per tal de potenciar els seus valors naturals.	1
E.1.3. CONSERVAR ELS PEUS ARBORIS I CONJUNTS ARBRATS AMB ESPECIAL VALOR I MÉS SIGNIFICATIUS DELS SECTORS.	Dins del nucli urbà de Castellar, destaca com a zona arbrada del Bosquet de Can Bogunyà, o el Parc de Colobriers, on s'hi ubica l'alzina del forn d'en Quim, un dels 103 arbres monumentals de l'àmbit del POUM recollits al PGOU. El planejament, garantirà la protecció dels peus arboris i conjunts arbrats més importants.	2

E.2. FOMENTAR LA NATURALITZACIÓ DE L'ESPai URBÀ.

E.2.1. QUALIFICAR COM ESPAIS LLIURES ELS HÀBITATS D'INTERÈS I ALTRES ESPAIS DE VALOR INTRODUINT MESURES PER A LA SEVA PRESERVACIÓ, I EN ESPECIAL DELS ESPAIS FLUVIALS I DE LA VEGETACIÓ DE RIBERA.	Destaquen com a àmbits de major valor, els cursos fluvials i en especial, el riu Ripoll, i els torrents de Canyelles i Colobriers, les zones forestals, moltes d'elles HIC, i els espais inclosos en XN2000 del Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Els espais agrícoles completen un mosaic agroforestal, que s'apropa al nucli i és el que n'estableix la relació més propera, patint en molts casos fortes pressions. El planejament prendrà mesures per a la seva conservació, establint qualificacions específiques, amb l'objectiu de relaxar la pressió antròpica a la que en l'actualitat es troben sotmesos aquests àmbits de major valor, i especialment l'horta del riu Ripoll i el torrent de Canyelles. Es delimitaran de forma clara els àmbits fluvials, amb els seus sistemes naturals associats, dels espais d'horta. Es definiran les eines de gestió per a permetre el manteniment dels sistemes naturals, a partir d'eines pròpies com la gestió forestal, i l'agricultura.	1
E.2.2. AFAVORIR L'ÚS DE MATERIALS PROCEDENTS DEL RECICLATGE O RECICLABLES, O EN TOT CAS AMB UN BAIX PODER CONTAMINANT EN LA SEVA PRODUCCIÓ.	En el desplegament normatiu es definiran els nivells d'exigència quant a la procedència dels materials de processos de reciclatge o reutilització, o potencial contaminant. És destacable l'existència d'elements en el sòl no urbanitzable actualment en runes amb una acumulació significativa de residus, com és el cas de l'antiga indústria associada al riu Ripoll del Molí d'en Busquets.	2
E.2.3. DOTAR D'ARBRAT EL CONJUNT DE LA XARXA VIÀRIA, UTILITZAR A LA JARDINERIA D'ESPais PÚBLICS ESPÈCIES ADAPTATS BIOCLIMÀTICAMENT, I VALORAR LA POSSIBILITAT D'INTRODUIR HORTS URBANS	Igualment la normativa urbanística establirà directrius: - Promovent a la xarxa viària del planejament la inclusió d'arbrat, fent especial atenció en l'important déficit actualment existent en la zona industrial i algunes zones del propi nucli urbà. - L'adaptació bioclimàtica, i específicament de consum de recursos hídrics es preveurà permetent una major cobertura de verd, amb espècies amb menors requeriments, i donat que es fixa com estratègia la dotació d'aigua pel municipi, en funció de la ocupació de sòl.	2
E3. POSAR DE MANIFEST LA PRESÈNCIA D'ESPais NATURALS PROTEGITS AIXÍ COM ELS CRITERIS AMBIENTALS DERIVATS DE LA NORMATIVA ASSOCIADA	El TM de Castellar del Vallès està ocupat en gran part per un dels espais naturals ubicats a la serralada Pre-litoral; es tracta del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que a més, està qualificat com a espai PEIN i Xarxa Natura 2000. Actualment hi ha prevista l'ampliació del Parc Natural a l'entorn del torrent de Canyelles	2

F. PAISATGE

F.1. PRESERVAR I MILORAR ELS VALORS PAISATGÍSTICS EXISTENTS D'INTERÈS, EL PATRIMONI CULTURAL I ELS VALORS IDENTITARIS.

Nivell

F.1.1. DESCRIPCIÓ GENERAL DEL PAISATGE

El municipi de Castellar del Vallès presenta unes estructures des del punt de vista paisatgístic clarament diferenciades. Aquestes són:

- Paisatge forestal, amb estructures contínues, més denses i de més qualitat quant més al nord se situen, dins de l'àmbit PEIN i Xarxa Natura 2000. La xarxa hidrogràfica s'articula al voltant del riu Ripoll, que recorre el municipi de nord a sud.

- Paisatge agrícola, de diverses característiques en funció de la zona. Àrees conreades d'elevada qualitat a l'entorn de Can Casamada, el torrent de Canyelles i Can Cadafalc. Per contra, les àrees a ponent del nucli urbà presenten paisatges més degradats, ja sigui l'horta lligada al riu Ripoll, per ocupacions amb elements d'autoconstrucció, ja sigui els àmbits de secà de l'entorn de Ca n'Avellaneda i Can Messeguer, per abandonament de l'activitat agrícola.

- Paisatge urbà, ja sigui el pertanyent al nucli urbà principal i als polígons industrials, que formen un conjunt compacte ubicat al pla de la Bruguera, o el pertanyent a les diferents urbanitzacions, amb habitatges unifamiliars molt més dispersos.

2

F.1.2. VALORS ESPECÍFICS I IDENTITARIS DEL PAISATGE

S'han analitzat els diferents valors específics i identitaris del paisatge.

Dins una matriu agroforestal destaquen els espais agrícoles, tant de secà com de regadiu, de major proximitat al nucli i als espais de relació amb el sòl urbà. La gestió agrària d'aquests espais incideix directament sobre la qualitat del paisatge de tot el municipi. Destaquen els secans de Can Casamada, i les hortes del Ripoll i del torrent de Canyelles.

Destaquen també l'entorn del riu Ripoll, de Colobriers, i les seves ribes, que allotgen, a més dels sistemes naturals que l'acompanyen un paisatge industrial, en alguns casos malmès, però amb un gran potencial cultural.

Finalment com a referència cal destacar Sant Llorenç del Munt, i la Mola, com a punt culminant del paisatge i fons de terme de Castellar del Vallès.

1

F.2. ESTABLIR L'ORDENACIÓ A PARTIR D'ESTRATÈGIES D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA.

L'anàlisi del paisatge, i la identificació dels valors específics que el defineixen, ha de comportar la ordenació sota criteris d'integració paisatgística, tractament de límits entre el sòl urbà i no urbanitzable.

Pren especial significació com a proposta específica l'arranjament de la façana urbana de Castellar sobre el Riu Ripoll i el Torrent de Canyelles.

La qualificació urbanística del SNU ha d'integrar estratègies de gestió que permetin generar paisatges de qualitat, des de les seves potencialitats i dinàmiques. A partir d'aquí, com a eines amb major potencial, cal afavorir l'activitat agrària en general, agrícola sobre els espais de conreu, o altres sòls en transició (també sòls urbanitzables o urbans sense edificar, on la gestió agrària pugui tenir sentit), i la forestal en la important superfície de bosc de Castellar.

2

F.3. URBANITZACIÓ. TENIR CURA DE LA QUALITAT PAISATGÍSTICA DELS ESPAIS URBANS I ESPAIS LLIURES EN SÒL NO URBANITZABLE

Nivell

F.3.1. PREVEURE ASPECTES COM LA CONTINUÏTAT, ELS ESPAIS DE VIANANTS I BICICLETES, EL TRACTAMENT DE LA VEGETACIÓ...

S'ha de preveure la continuïtat dels espais de vianants i bicicletes, especialment a través dels espais lliures. Un aspecte important al respecte és l'adequació dels espais destinats a vianants i bicicletes resseguint la llera del riu Ripoll, així com una bona accessibilitat des del tram urbà a aquesta xarxa de camins en el SNU

Pot resultar necessari, alhora, l'estudi d'un vial per a bicicletes i vianants, que connecti les urbanitzacions més properes (El Racó i Sant Feliu del Racó, El Balcó, i Airesol A-B, C i D), amb el nucli de Castellar.

1

F.3.2. EXIGÈNCIA DE LA INTEGRACIÓ VISUAL EN EL PAISATGE URBÀ DE LES INSTAL·LACIONS DE SERVEIS TÈCNICS EN SUPERFÍCIE AMB EL SEU SOTERRAMENT SEMPRE QUE SIGUI POSSIBLE, I ESPECIALMENT EN EL CAS DE LES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA I SIMILARS

En general, les instal·lacions de serveis tècnics s'han d'integrar al paisatge urbà, ja sigui en tractaments de límit o amb la definició arquitectònica de les edificacions, quan aquesta es produeixi.

S'ha d'estudiar, especialment, el pas de línies elèctriques d'alta tensió.

2

F.3.3. DUR A TERME TRACTAMENTS ESPECÍFICS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA DELS ESPAIS DE VORA AMB ELS SÒLS NO URBANITZABLES.

Els espais de vora són els que estan sotmesos a majors pressions per la relació entre el SU i SNU, patint amb major o menor grau la recepció d'externalitats i una major pressió d'ús.

També són sovint espais en transició, ja sigui cap a una transformació urbana, o en l'altre extrem l'emboscament de terrenys agrícoles. En tots els casos generen paisatges en transició, en busca d'un nou equilibri, urbà o forestal. Aquests paisatges en transició són sovint de baixa qualitat, però amb una alta sensibilitat de percepció per la proximitat al sòl urbà

El control d'aquests espais en transició és clau per a generar un paisatge de qualitat en el conjunt del municipi, accelerant els processos de transició, o establint mecanismes de gestió que permetin el seu control. L'agricultura és una bona eina pel control d'aquests paisatges.

1

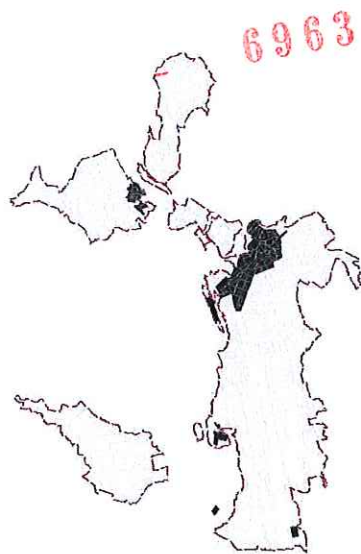
F.4. EDIFICACIÓ. TENIR CURA DE LA QUALITAT PAISATGÍSTICA DE L'EDIFICACIÓ

Nivell

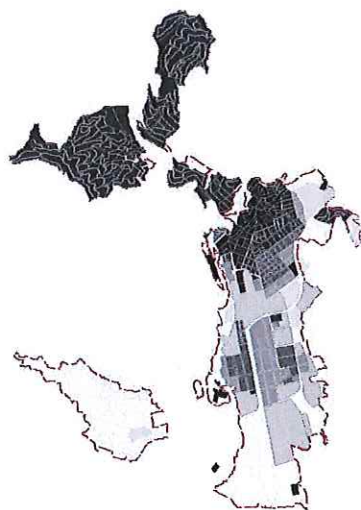
F.4.1. ORDENAR ELS VOLUMS DE LES EDIFICACIONS EN RELACIÓ A LES CARACTERÍSTIQUES DEL TERRENY I DEL PAISATGE, TOT ESTABLINT CRITERIS PER A LA SEVA DISPOSICIÓ I ORIENTACIÓ PEL QUE FA A LA SEVA PERCEPCIÓ VISUAL.

La normativa urbanística haurà d'incloure estratègies que permetin una correcta ordenació de volumetries, per als edificis de nova construcció, atenent a criteris funcionals, d'orientació, i a la seva percepció visual.

2

Castellar del Vallès, any 1930

Castellar del Vallès, any 2005

7. ALTERNATIVES

7.1 PROPOSTA D'ALTERNATIVES

Per descriure la configuració bàsica de Castellar, es pot fer un esquema basat en tres realitats molt concretes:

- **Sòl urbà residencial**, amb els seus eixamples molt consolidats, ocupant la part més alta del pla de la Bruguera, en contraposició amb uns creixements externs molt extensos fora del nucli (urbanitzacions dels Aïresols, el Balcó, Can Font i Can d'Avellaneda). L'extensió d'aquestes urbanitzacions supera amb escreix el nucli, presentant densitats que no arriben als 10 habitatges/ha.
- **Sòl industrial compacte**, ocupant la resta del Pla de la Bruguera, amb successius creixements, en contraposició amb una indústria tradicional, lligada necessàriament al riu, que resulta en enclavaments puntuals. Aquesta indústria, amb un model en certa manera obsolet, i confinada en els límits de l'espai fluvial, genera certes tensions en un àmbit molt sensible.
- **Sòl no urbanitzable**, majoritàriament forestal, amb una major compacitat en les parts més altes del terme, coincidint amb els espais inclosos en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, malgrat baixa pels torrents força encaixats, i els vessants amb més relleu. El sòl agrícola es situa en les zones més planes, amb caràcter extensiu. De forma lineal, aprofitant les terrasses del riu Ripoll, fonamentalment, però també el torrent de Canyelles i de Colobriers, es situa l'horta. Aquesta horta està patint pressions molt importants, especialment per ocupacions indegudes, i per una microparcel·lació i confinament o delimitació de la propietat que degrada de forma molt aguda el seu paisatge. El sòl de secà presenta diferents nivells de qualitat en funció d'estar o no creat, i depèn de la gestió de pocs propietaris.

També el sol de secà, al voltant del nucli, en zones major relleu, i que tradicionalment acollien conreus llenyosos, com oliveres o fruiters, estan en una important regressió, en estadis diversos d'abandonament, emboscant-se. Queden mostres d'aquests sòls, encara conreats, a la part alta del torrent de Canyelles, i a l'est del sòl urbà.

Davant d'aquesta realitat, Castellar està davant nombrosos reptes, que el planejament, en allò que li correspon, haurà de resoldre.

Fins a la data, i especialment en els últims anys, el planejament urbanístic s'ha basat en l'expansió i el creixement, amb consum de sòl o canvi dels seus usos, amb més o menys intensitat. L'estratègia ha estat el creixement com a motor per a la millora.

Dins d'aquest context, amb la incorporació dels aspectes ambientals en l'urbanisme, inicialment des de la pròpia disciplina, i posteriorment, de forma més recent, de forma reglada, els canvis en els usos del sòl responen a allò que es pot transformar, en base al seu valor i la coherència del conjunt, preservant aquells espais millors i les seves relacions. Per tant, al consum de sòl per al creixement se li posen uns certs límits o condicions.

Dins el marc del planejament territorial es preveu per a Castellar del Vallès un creixement moderat. Quant a la possibilitat d'estendre el sòl urbà, els sòls d'especial protecció envolten els sòls urbans, limitant-se els sòls de protecció preventiva, i per tant susceptibles de transformació, a espais molt reduïts.

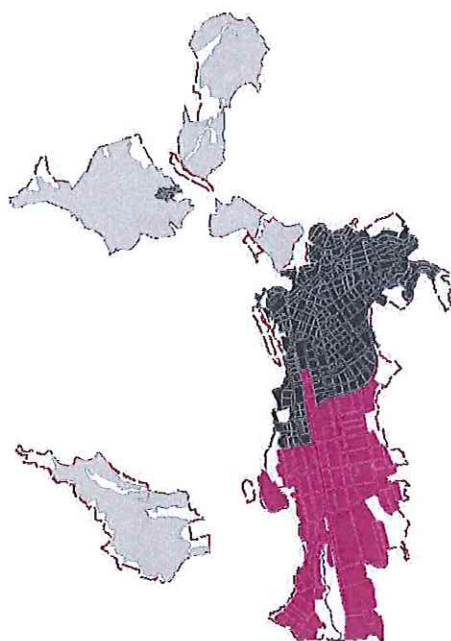
Esgotat doncs a Castellar un nou creixement expansiu, s'obre una nova etapa on es planteja com a proposta estratègica construir sobre allò que ja està fet, i per tant, incidir sobre una estratègia de millora basada en la regeneració, més que en el creixement.

Les directrius estratègiques per al nou POUM es basen doncs en un creixement moderat de l'habitatge que cobreixi les mancances actuals en nombre i tipologia, que es situa al voltant de 3.500 nous habitatges, i una nova regulació del sòl d'activitat per a fer-lo més elàstic, i per tant generant una oferta més àmplia. A part, establir les estratègies concretes d'equipaments i serveis, que permetin continuar amb uns estàndards de qualitat que avui ja són molt notables.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6964

Usos i teixits a Castellà del Vallès.

Mentre el creixement industrial, des d'un inici lligat al riu com a font d'energia, s'ha anat desenvolupant sobre la part sud del Pla de la Bruguera, en períodes successius, el creixement residencial ha estat extremadament expansiu, amb un model d'extensió de nucli, en el mateix pla de la Bruguera, i creixements discontinus de gran entitat.

El creixement residencial, concretat en la demanda aproximada de 3.500 nous habitatges per als propers 15 anys, s'ha de localitzar, presentant-se bàsicament dos models, que generen dues alternatives

ALTERNATIVA 1

Localitzar el creixement en el nucli fomentant la regeneració urbana sobre el teixit existent.

ALTERNATIVA 2

Fomentar el creixement en els sòls residencials discontinus, permetent incrementar el seu pes respecte el nucli, amb l'objectiu d'incrementar els equipaments en aquests nuclis discontinus. Per proximitat i accessibilitat, aquest model s'ha estructurat sobre la teoria de fer créixer les urbanitzacions del nord, més properes i accessibles al nucli urbà, excloent-ne, per tant, Can Font i Ca n'Avellaneda.

7.2 AVALUACIÓ D'ALTERNATIVES.

L'avaluació de les alternatives plantejades, i en referència a la situació actual o alternativa 0, és produeix en dos estadis successius. Un primer, d'estimació d'una sèrie d'indicadors de sostenibilitat, i en el cas que es produeixin d'ocupació de sòl. Un segon, d'avaluació qualitativa dels criteris i objectius ambientals establerts com prioritaris en el present pla, suportat quant és possible amb els valors dels indicadors calculats.

7.2.1 INDICADORS

Prenent de base que l'estratègia base és no incrementar el sòl urbà, la discussió de la bondat de cadascuna de les alternatives plantejades respon essencialment a criteris de sostenibilitat del model urbà, i de nivell de servei d'equipaments i d'espais lliures al conjunt del municipi.

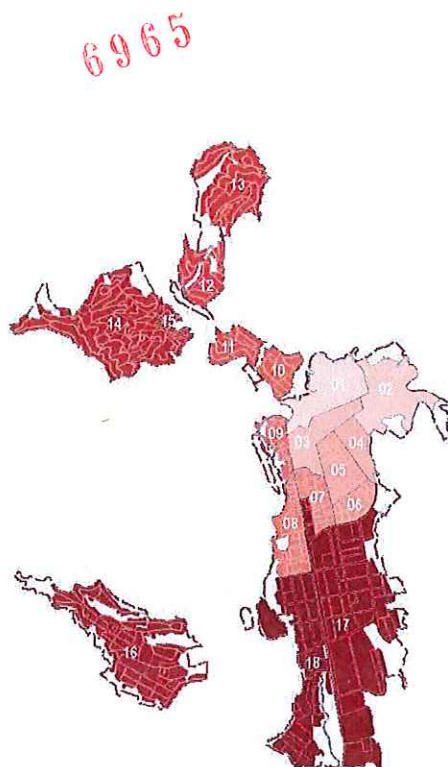
Per tant s'han proposat una sèrie d'indicadors, que han de permetre determinar quina de les alternatives és la més adequada.

Els indicadors definits es diferencien en dos grans capítols:

- Nivell de serveis i equipaments
 - Equipaments docents (escoles d'infantil i primària, i centres de secundària) (1 i 2)
 - Accés al transport públic (3)
 - Zones verdes urbanes (4)
 - Vialitat (5)
- Indicadors de sostenibilitat
 - Consum d'aigua (6)
 - Emissions de CO₂ (7)

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Esquema de les zones delimitades

El càlcul dels indicadors ha sol·licitat delimitar àmbits uniformes quant a tipologia de teixit urbà configurant diferents zones, que han de permetre obtenir la densitat mitjana d'habitatges, com a base per a l'estimació dels diferents indicadors. Concretament s'han delimitat 18 zones, de les quals, les dues últimes corresponen a sòl industrial (polígon industrial Can Carner i del Pla de la Bruguera).

Els paràmetres que defineixen cada una d'aquestes zones són els següents:

ZONIFICACIÓ DEL SÒL URBÀ

Zona	Habitatges	Sup. (ha)	Habitatges/ha
ZONA I	1.351	35,2	38,4
ZONA II	612	38,6	15,9
ZONA III	2.369	22,9	103,5
ZONA IV	445	13,1	34,0
ZONA V	1.096	21,4	51,3
ZONA VI	228	12,3	18,5
ZONA VII	997	15,5	64,4
ZONA VIII	470	23,7	19,8
ZONA IX	453	11,7	38,7
ZONA X	66	14,2	4,6
ZONA XI	132	14,6	9,1
ZONA XII	150	20,5	7,3
ZONA XIII	253	45,0	5,6
ZONA XIV	264	92,0	2,9
ZONA XV	156	2,6	58,9
ZONA XVI	397	76,7	5,2
TOTAL	9.440		

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INDICADOR 1**NOM**

COBERTURA D'EQUIPAMENTS DOCENTS. ESCOLES D'INFANTIL I/O PRIMÀRIA

DESCRIPCIÓ

Amb aquest indicador es pretén conèixer el nombre d'habitants que suporta cada centre, a partir de la distància mitjana de desplaçament, mesurada en minuts a peu, i el número de persones sense accessibilitat a peu als centres (considerant aquest aspecte com > 20 minuts a peu).

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'han utilitzat les diferents escoles d'infantil i/o primària, públiques i concertades, existents en el terme municipal de Castellar. Se n'han comptabilitzat un total de 8. Els desplaçaments a peu es calculen a una velocitat de 4 km/h per mitjà de la vialitat existent.

RESULTATS

COBERTURA D'EQUIPAMENTS DOCENTS. ESCOLES D'INFANTIL I/O PRIMÀRIA

Centre	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL			ALT 2: CREIXEMENT NUCLI			ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUS		
	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min
A1 Mestre Pla	1.248	7,1	0	2.188	7,0	0	1.248	7,1	0
A2 Emili Carles-Tolrà	5.645	3,7	1.096	6.948	3,9	1.096	5.645	3,9	1.096
A3 Joan Blanquer	6.758	5,5	0	9.259	5,5	0	6.758	5,5	0
A4 El Sol i la Lluna	605	3,6	0	1.035	3,9	0	605	3,6	0
A5 Bonavista	1.547	5,2	0	2.615	5,3	0	1.547	5,2	0
A6 Sant Esteve	3.398	2,3	2.301	3.747	2,4	2.301	12.416	1,9	10.261
B1 FEDAC La Immaculada	3.472	5,3	0	4.653	5,4	0	3.472	5,3	0
B2 El Casal	732	8,8	0	1.544	8,8	0	732	8,8	0

*sense comptabilitzar les distàncies dels habitants ubicats a més de 20 min

Dels resultats obtinguts es pot concloure que les escoles A2 i A3 són les que presenten una major càrrega, amb valors superiors als 5.000 habitants, mentre que les escoles A4 i B2 presenten càrregues inferiors als 1.000 habitants.

Les persones residents a les urbanitzacions, sense escoles d'infantil i primària en el seu entorn immediat, bolquen les seves càrregues sobre les escoles A6, en el cas dels nuclis septentrionals (El Balcó, Airesols, El Racó i Sant Feliu del Racó), i A2, en el cas de Can Font i Ca n'Avellaneda. De fet, aquestes dos centres educatius, pel fet de rebre l'alumnat de les urbanitzacions, són els que presenten càrrega d'habitants sense accés a peu (1.096 persones a l'A2 i 2.301 a l'A6).

Respecte a la distància a peu, l'escola B2 és de mitjana la més allunyada dels habitants als que dona servei, amb gairebé 9 minuts de desplaçament, mentre que la més propera correspon a l'A6, amb poc més de 2 minuts. En cap cas es comptabilitzen les persones ubicades a més de 20 minuts del centre educatiu.

CONCLUSIONS

En el cas de l'alternativa 2, de creixement del nucli, augmenta la càrrega d'habitants que suporten tots els centres d'infantil i primària, mentre que el nombre de persones sense accés a peu es manté en 3.397 (1.096 de l'A2 i 2.301 de l'A6).

Pel que fa a l'alternativa 1, de donar pes a als sòls residencials discontinus, només el centre A6, que dona servei a totes les urbanitzacions del nord (El Racó, Sant Feliu del Racó, El Balcó i Airesols), augmenta clarament la seva càrrega respecte a la situació actual, passant de 3.398 a 12.416 persones. Això implica, a més, un augment considerable d'habitants sense accés directe al centre educatiu, passant de 2.301 a 10.261.

En una variant a l'alternativa 1, s'ha considerat l'efecte d'emplaçar una nova escola de primària en un punt aproximadament equidistant entre El Racó, Sant Feliu del Racó i els Airesols. El resultat és que aquesta nova escola absorbiria l'alumnat d'aquests nuclis (llevat d'Airesol A-B, el més proper al nucli urbà de Castellar), permetent reduir la càrrega de l'escola A6. No obstant això, continuarien quedant un nombre considerable de ciutadans sense accés a peu a aquest centre educatiu, degut al caràcter dispers i poc dens dels sectors discontinus.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INDICADOR 2

6967

NOM

COBERTURA D'EQUIPAMENTS DOCENTS. CENTRES DE SECUNDÀRIA

DESCRIPCIÓ

Amb aquest indicador es pretén conèixer el nombre d'habitants que suporta cada centre, a partir de la distància mitjana de desplaçament, mesurada en minuts a peu, i el número de persones sense accessibilitat a peu als centres (considerant aquest aspecte com > 20 minuts a peu).

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'han utilitzat els diferents centres de secundària, públics i concertats, existents en el terme municipal de Castellar. Se n'han comptabilitzat un total de 4. Els desplaçaments a peu es calculen a una velocitat de 4 km/h per mitjà de la vialitat existent.

RESULTATS

COBERTURA D'EQUIPAMENTS DOCENTS. CENTRES DE SECUNDÀRIA

Centre	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL			ALT 2: CREIXEMENT NUCLI			ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUS		
	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min	hab.	t mitjà (min)*	hab. > 20 min
B1 FEDAC La Immaculada	7.234	6,8	0	9.963	6,9	0	7.234	6,8	0
B2 El Casal	1.381	8,3	0	2.722	8,4	0	1.381	8,4	0
C1 Puig de la Creu	6.132	8,2	0	8.945	8,2	0	6.132	8,2	0
C2 Castellar	8.656	4,7	3.562	10.359	5,2	3.562	17.674	3,0	11.873

*sense comptabilitzar les distàncies dels habitants ubicats a més de 20 min

Dels resultats obtinguts es pot concloure que en general els centres tenen unes càrregues d'entre 6.000 i 9.000 persones, llevat del B2, amb una càrrega sensiblement inferior, de 1.381.

Les persones residents a les urbanitzacions, sense centres de secundària en el seu entorn immediat, bolquen les seves càrregues sobre C2, que conseqüentment suporta la càrrega més elevada de totes (8.656 habitants), de les quals 3.562 no tenen accés a peu (és a dir, desplaçaments a peu de més de 20 minuts de durada).

Les distàncies mitjanes varien entre 4 i 8 minuts, depenent del centre.

CONCLUSIONS

En el cas de l'alternativa 2, l'augment de població en el nucli urbà de Castellar implicaria un augment de les càrregues que suporten cadascun dels instituts, fins a valors que oscil·len entre 2.700 i 10.400 habitants, però el nombre de persones sense accés a peu es mantindria invariable, en 3.562 persones.

La situació canvia en el cas de donar pes a les zones residencials discontinues. En aquesta situació, les càrregues dels centres B1, B2 i C1 es mantenen invariables respecte a l'alternativa 0, ja que tot el pes de la nova població va a parar a C2, que dobla la seva càrrega fins a 17.674 persones. Això implica automàticament un augment paral·lel de la gent sense accés a peu a l'institut, assolint el valor d'11.873 habitants.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6968

E.1.2. QUALIFICAR COM A ZONES VERDES O ESPAIS LLIURES ELS INDRETS DE MAJOR VALOR, ENVOLTANTS DE CONNECTORS ECOLÒGICS

Els indrets de major valor des d'un punt de vista mediambiental corresponen essencialment al riu Ripoll, i als torrents de Canyelles i Colobriers; i a la zona forestal, especialment aquells àmbits qualificats com a PEIN, Xarxa Natura 2000 o PEIN.

Els diferents models plantejats qualifiquen com a espais lliures aquests indrets de major valor. Cal destacar com a punt clau la importància del riu Ripoll com a eix principal de la connectivitat ecològica del municipi. En aquesta zona, a més de ser qualificada com a espai lliure, les alternatives promouen la restauració dels espais degradats, en especial la zona del Rieral i altres àmbits degradats propers.

No existeixen diferències significatives entre alternatives.

E.2.1. QUALIFICAR COM ESPAIS LLIURES ELS HÀBITATS D'INTERÈS I ALTRES ESPAIS DE VALOR INTRODINT MESURES PER A LA SEVA PRESERVACIÓ, I EN ESPECIAL DELS ESPAIS FLUVIALS I DE LA VEGETACIÓ DE RIBERA

En aquest sentit, cal remarcar la necessitat de protegir els espais fluvials del municipi, i en especial, el riu Ripoll, i els torrents de Canyelles i Colobriers.

Els models d'ordenació definits incideixen en la necessitat de dotar d'infraestructures el sòl no urbanitzable, especialment a la zona qualificada com a PEIN, obrint la porta a la possibilitat de la seva ampliació.

Es definirà acuradament la xarxa hidrològica, incloent els sistemes naturals associats, com la vegetació de ribera, i es promourà la restauració dels hàbitats més degradats.

No hi ha diferències significatives entre els models plantejats.

F.3.1. PREVEURE ASPECTES COM LA CONTINUÏTAT, ELS ESPAIS DE VIANANTS I BICICLETES, EL TRACTAMENT DE LA VEGETACIÓ.

Les dues alternatives preveuen articular els espais lliures per mitjà d'una xarxa de camins que permetin la continuïtat dels espais de vianants i bicicletes. En aquest sentit, s'adequaran els espais destinats per a vianants i bicicletes principalment resseguint el riu Ripoll, connectant amb el parc fluvial continuïtat de Sabadell. Ambdós models potencien també l'accés al nucli urbà de Castellar, a través d'una definició i dotació que permeti la seva accessibilitat.

Alhora, es planteja la necessitat de millorar l'accés al nucli urbà de Castellar des de les urbanitzacions, i en especial des de les situades al nord (El Racó, Sant Feliu del Racó, El Balcó i els Airesols), per mitjà d'un vial per a vianants i bicicletes que interconnecti des del fons de vall, resseguint l'eix del Ripoll aquests discontinus urbans.

En general, no existeixen diferències significatives al respecte entre els diferents models definits.

F.3.3. DUR A TERME TRACTAMENTS ESPECÍFICS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA DELS ESPAIS DE VORA AMB ELS SÒLS NO URBANITZABLES

Els espais de vora són els que estan sotmesos a majors pressions per la relació entre el SU i SNU, patint amb major o menor grau la recepció d'externalitats i una major pressió d'ús.

També són sovint espais en transició, ja sigui cap a una transformació urbana, o en l'altre extrem l'emboscament de terrenys agrícoles. En tots els casos generen paisatges en transició, en busca d'un nou equilibri, urbà o forestal. Aquests paisatges en transició són sovint de baixa qualitat, però amb una alta sensibilitat de percepció per la proximitat al sòl urbà

El control d'aquests espais en transició és clau per a generar un paisatge de qualitat en el conjunt del municipi, accelerant els processos de transició, o establint mecanismes de gestió que permetin el seu control. L'agricultura és una bona eina pel control d'aquests paisatges.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6969

B.2.1. PROTEGIR ELS CURSOS D'AIGUA QUE TRAVESSIN O DELIMITIN ELS NUCLIS I LES SEVES RIBES

La xarxa hidrològica és certament important a l'àmbit del POUM de Castellar del Vallès. El seu eix estructural, el riu Ripoll, pateix la pressió humana que exerceix el nucli urbà i el sector industrial fruit de la seva proximitat. Cal destacar, en aquest sentit, els problemes lligats a l'ocupació de les seves lleres derivada en molts casos de la microparcel·lació de l'horta tradicional lligada al riu. Un altre fet a destacar és l'abandonament de l'activitat industrial històricament també lligada al riu Ripoll, que avui en dia es tradueix en la presència d'indústries abandonades, com el Molí d'en Busquets, amb els problemes de residus derivats.

Al respecte de la importància de la xarxa hidrològica, tots dos models d'alternatives plantegen la necessitat de delimitar acuradament aquesta xarxa en base als sistemes naturals en sí, i als riscos, donant caràcter d'espai lliure dotat, i fent especial èmfasi en el riu Ripoll i en els torrents de Canyelles i Colobrers.

Aquests aspectes han de completar-se amb uns bons accessos i una bona connexió amb la xarxa de camins en continuïtat amb el parc fluvial del Ripoll cap a Sabadell.

Prendrà una especial importància la restauració dels àmbits més degradats, lligats al caràcter hortícola de les ribes del Ripoll, fent especial atenció en l'àmbit del Rieral i la seva expansió cap al nord.

No existeixen diferències entre els models plantejats.

B.3.2. ORDENACIÓ. ADOPTAR UNA ORDENACIÓ I ZONIFICACIÓ CONGRUENT AMB LA CAPACITAT DELS RECURSOS HÍDRICS, D'ACORD AMB LA QUANTIFICACIÓ DE LA DEMANDA GENERADA PER ALS DISTINTOS USOS

Les diferents alternatives plantegen la formulació del POUM com a cicle tancat, limitant les superfícies d'espais lliures en reg.

El consum actual d'aigua en conjunt del municipi és de 108,8 L/hab i dia. S'han calculat, a més, els consums totals anuals d'aigua en la situació actual (alternativa 0), i també per als dos models plantejats (alternatives 1 i 2):

CONSUMS D'AIGUA

Consums	ALT 0	ALT 1	ALT 2
Consum total anual (m³)	988.604	1.343.075	1.360.108
Consum per habitants (L/dia)	108,8	108,5	111,3

En ambdós casos, i sense que existeixin diferències significatives, es preveu un augment de la demanda d'aigua d'un 36-37%, el que suposa superar el valor anual dels 1.300.000 m³, amb consums per habitants similars als actuals (111,3 L/hab i dia en l'alternativa 1, i 108,5 L/hab i dia en la 2).

E.1.1. INTRODUIR CRITERIS DE BIODIVERSITAT, I UNA CONCEPCIÓ RETICULAR, COM ELEMENT DE COHERÈNCIA EN EL DISSENY DELS ESPAIS LLIURES URBANS. PREVEURE LA CONNECTIVITAT DELS ESPAIS LLIURES EXTERIORS AMB ELS ESPAIS LLIURES INTERIORS

La continuïtat i interrelació dels espais naturals és un dels aspectes importants en el present planejament, motiu pel qual en la concepció del POUM es tenen en compte els grans eixos de connectivitat.

Les dues alternatives es basen en articular una autèntica xarxa d'espais lliures, tant en el sòl urbà com en el sòl no urbanitzable.

En aquest sentit, les majors diferències entre les propostes de les dues alternatives es donaran alhora de dotar i interconnectar aquests espais lliures en funció de la seva càrrega. Actualment, les zones verdes de la zona central del nucli de Castellar són les que pateixen una pressió més forta, amb elevats índexs de càrrega mesurats com a nombre d'habitants per superfície de zona verda, fet que es veuria incrementat en el cas de l'alternativa 1, en contraposició a uns espais en les urbanitzacions amb una càrrega menor.

El nivell de dotació d'aquests espais verds urbans i de relació entre ells hauria de ser més important en els espais amb una major càrrega, generant una xarxa d'interconnexió dels verds en aquells sòls més urbans, i de relació amb el sòl no urbanitzable.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6970

En aquest sentit, l'estratègia de crear microcentralitats en un àmbit equidistant a les diferents urbanitzacions (per exemple, a Sant Feliu del Racó) no sembla una bona solució, tal i com mostren els resultats dels indicadors abans exposats. La dispersió de la població dels sectors residencials discontinus i la seva baixa densitat, provocarien que una part de la població d'aquestes zones, malgrat tenir-los més a prop, continués tenint dificultats d'accessibilitat als serveis esmentats.

A.4.1. AVALUACIÓ DE LES EMISSIONS DE CO₂

S'han calculat les emissions de CO₂ per a cada una de les alternatives proposades. La metodologia emprada segueix el "Manual d'ús del full de càlcul d'emissions de CO₂ associades a un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal en fase d'avanç de pla" (Versió 1. Abril de 2012) elaborat per la Direcció General de Polítiques Ambientals del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Aquest indicador estima les emissions de CO₂ associades a tres aspectes:

- Mobilitat generada
- Consums energètics en els usos residencials
- Consums energètics en el cicle de l'aigua.

EMISSIONS Tn CO₂/ANY

Concepte	ALT 0	ALT 1	ALT 2
Mobilitat industrial		139.127	
Mobilitat habitatge	83.113	103.817	96.916
Energia habitatge	24.888	35.675	33.850
Cicle de l'aigua	365	502	495
Total	247.493	279.121	270.388

Dels resultats obtinguts es pot concloure les emissions són menors per l'alternativa 2 de densificació del nucli, respecte l'alternativa 1 de donar més densitat a les urbanitzacions, amb diferències que no són però molt significatives.

B.1.2. EVITAR ELS CANVIS DE LES CONDICIONS HIDROGEOLÒGIQUES DE LA CONCA, JA SIGUI MITJANÇANT LA DELIMITACIÓ D'USOS O L'ESTABLIMENT DE MESURES DE CONTORN

El ràpid procés d'urbanització que ha sofert l'àmbit del pla de la Bruguera en les darreres dècades, tant per l'ampliació del nucli urbà de Castellar del Vallès cap al sud, com per la construcció dels sectors d'activitat, ha donat lloc a uns canvis substancials en el nivells d'escolament superficial a la conca. Aquests canvis repercuteixen en les dues conques a les que vessen les aigües la zona del pla de la Bruguera: la conca del riu Ripoll, a l'oest, i la del torrent de Colobriers, a l'est.

No obstant això, les repercussions directes sobre ambdues conques són força diferents. D'una banda, la conca del riu Ripoll és molt més extensa que la de Colobriers. Gran part de la seva superfície és forestal, amb una clara tendència a la densificació dels seus boscos en les darreres dècades capaç de compensar l'augment de l'escolament superficial fruit de la urbanització del pla de la Bruguera. En canvi, la conca del torrent de Colobriers és de superfície molt més reduïda, per la qual cosa, la repercussió per l'augment d'escolament superficial al pla de la Bruguera és molt més significatiu.

Les dues alternatives plantegen els nous creixements com a regeneració dels diferents teixits urbans del municipi, ja sigui el nucli urbà principal, en l'alternativa 1, ja sigui els discontinus, en l'alternativa 2. És a dir, els límits de l'actual sòl urbà no creixen, i per tant, d'aquesta manera s'evita un canvi en les condicions hidrogeològiques de la conca representats per un augment de l'escolament superficial.

Ambdues alternatives, a més, plantegen altres propostes en el mateix sentit, com és el manteniment de l'espai agrícola en el sòl no urbanitzable, per evitar la seva regressió, o dotar el sòl forestal, a partir de la seva pròpia activitat i gestió. Totes aquestes mesures han de permetre evitar que es produeixin canvis significatius en les condicions hidrogeològiques de les diferents conques.

No existeixen diferències significatives entre ambdues alternatives.

6971

A.1.2. ADAPTAR L'ORDENACIÓ A LES FORMES DEL RELLEU, EVITANT PENDENTS AL 20 %, CONSIDERAR LES ORIENTACIONS, I L'ESTRUCTURA GEOMORFOLÒGICA DEL SECTOR.

S'ha dut a terme una anàlisi dels pendents, segons la qual, la major part del territori presenta pendents superiors al 20%. Només presenten valors inferiors el nucli urbà principal i la zona industrial, assentats majoritàriament sobre l'anomenat pla de la Bruguera, així com la zona agrícola de l'entorn de Can Casamada i la zona forestal que s'estén cap al sud. També cal tenir en compte la presència de pendents molt importants, sovint verticals, en els escarpats ubicats en el límit de sòl urbà amb el riu Ripoll i, en menor mesura, amb el torrent de Canyelles, amb un risc geològic associat elevat.

Els nous creixements, en el cas de l'alternativa 1, es preveuen sobre el nucli urbà de Castellar, és a dir, sobre la zona del pla de la Bruguera, un àmbit planer amb un risc geològic baix (llevat de la zona de contacte amb el Ripoll, on augmenta considerablement). Sembla més adient aquesta opció que la que planteja l'alternativa 2, que emplaça els creixements sobre els discontinus urbans del Racó, els Aïresols i El Balcó, amb pendents considerables, i amb un consegüent risc geològic associat.

Pel que fa a les orientacions, en general el nucli urbà principal no presenta problemàtiques significatives. Les noves edificacions s'ubicaran tenint en compte les orientacions. Els majors problemes poden sorgir en els discontinus, on existeixen alguns vessants aïllats orientats de manera desfavorable.

A.1.3. DOTAR DE CARÀCTER ESTRUCTURADOR ELS SISTEMES LOCALS D'ESPAIS LLIURES I LA CONTINUÏTAT DELS SISTEMES GENERALS, ASSIGNANT ELS USOS DETALLADAMENT EN BASE ALS ÀMBITS DE MAJOR VALOR AMBIENTAL

La xarxa d'espais lliures de Castellar està actualment estructurada al voltant de quatre tipus de qualificacions urbanístiques, segons el planejament vigent:

D1: espais de protecció.

D2: àrees verdes perimetrals, en transició entre el sòl urbà i el rústec, que exerceixen una funció d'esbarjo i lleure.

D3: places i jardins urbans, inserits en la trama urbana de Castellar.

D4: protecció de marges i barrancs, al riu Ripoll i d'altres torrents, coincidint amb àrees d'elevat risc geològic.

La continuïtat dels sistemes generals s'ha d'assentar sobre la xarxa hidrogràfica del municipi, i principalment sobre el riu Ripoll, que ha de ser l'eix vertebrador sobre el qual s'articuli una vertadera xarxa d'espais lliures.

En aquest sentit, les alternatives centren les seves propostes entorn a dos aspectes:

- Articular una xarxa d'espais lliures en el sòl no urbanitzable basada en el riu Ripoll i el torrent de Canyelles, així com en la xarxa de camins rurals. Aquests últims són l'extensió del sòl urbà en el sòl no urbanitzable, connectant les masies i cases rurals, i altres enclavaments, que defineixen una xarxa de nodes urbans en tot el terme.
- Complementàriament els espais lliures urbans actuaran com a estructures connectores a través del sòl urbà, del sòl no urbanitzable.

Les alternatives proposades són coincidents en aquestes propostes.

A.2.2. POTENCIAR LA CREACIÓ DE MICROCENTRALITATS O LA REUNIÓ DE DIFERENTS USOS EN ÀMBITS FÀCILMENT ACCESSIBLES A PEU

Els diferents models d'alternatives preveuen:

- Barreja d'habitatge protegit i lliure.
- Zones verdes de qualitat, en tots els casos accessibles a peu.
- Equipaments distribuïts estratègicament per a donar servei al conjunt del municipi.

L'accessibilitat general d'aquests àmbits i l'ordenació dels equipaments enfortits per espais lliures, genera aquestes microcentralitats, i espais de convivència.

En l'actual situació de Castellar del Vallès, l'accessibilitat des de les urbanitzacions a la xarxa d'equipaments, recolzada bàsicament sobre el nucli urbà, és complicada, ja que la distància existent les fa poc accessibles a peu.

L'alternativa 1 vindria a reforçar el model actual on el gruix dels nous creixements tindrien un fàcil accés als equipaments més bàsics del municipi.

En el cas de l'alternativa 2, en canvi, amb els creixements recolzats sobre els nuclis urbans discontinus, s'agreuaria la manca d'accessibilitat d'una part de la població a la xarxa d'equipaments.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

69.72

En general, es presenten en tots els casos uns valors de qualitat ambiental en la proposta de densificar el nucli de Castellar superiors als de la segona alternativa, de densificar les urbanitzacions. Aquesta és dona per tres raons bàsiques:

1. Els nivells de qualitat ambiental són superiors en la primera proposta, reduint el consum d'aigua, les emissions de CO₂, especialment associada a l'increment de mobilitat, accés al transport públic, etc..
2. En els casos en que els indicadors en l'alternativa de densificació de les urbanitzacions milloren, com la càrrega sobre els espais lliures, disminució de longitud de viabilitat respecte el nombre d'habitatges, etc., milloren molt més en el cas de situar-se aquests creixements en el nucli.
3. En les hipòtesis d'increment d'equipaments als nuclis discontinus, malgrat s'incrementa el nivell de servei a aquests, sempre és necessari, per a mantenir una càrrega equivalent a la resta dels equipaments del municipi, incloure part del nucli de Castellar, no existint raons doncs per situar-los fora.

Per tant, es pot concloure que la millor alternativa és establir estratègies de regeneració sobre el nucli de Castellar, contenint els nuclis discontinus.

Donar pes als sectors discontinus incrementa els efectes ambientals negatius en un grau superior a la millora.

7.2.2 LÍNIES ESTRATÈGIQUES

A partir dels criteris i objectius considerats prioritaris, es realitza una discussió de les alternatives, que juntament amb les conclusions extretes de l'anàlisi dels indicadors anteriorment exposats, han de resultar en la tria del model que resol més favorablement les necessitats de Castellar del Vallès amb una menor pressió sobre el medi ambient.

A.1.1. ADOPTAR ESTRUCTURES URBANES DENSES, COMPACTES I COMPLEXES

En general, la compacitat de les estructures urbanes, dins els marges de les tipologies urbanes possibles, i en coherència de la tipologia edificatòria, ha de permetre alliberar sòl, base per a garantir la continuïtat dels sistemes naturals. És recomanable, per tal d'establir un model de ciutat compacte en contraposició als models urbans més laxos, densitats d'habitatges elevades. Aquestes estructures han d'anar acompanyades d'una barreja d'usos.

En el cas de Castellar del Vallès existeixen dues realitats ben diferenciades. D'una banda, el nucli històric de Castellar i els diversos eixamples que progressivament i cap al sud han anat configurant el nucli actual, amb densitats d'habitatges elevades fruit de tipologies urbanes compactes.

De l'altra, les urbanitzacions (llevat del nucli històric de Sant Feliu del Racó), amb una tipologia d'habitatges molt més dispersa, de més baixa densitat, també característica d'alguns entorns del perímetre del nucli urbà com el barri dels Fruiters.

En relació a tot l'exposat, sembla coherent concloure que l'alternativa 1 de densificar el nucli permet adoptar estructures urbanes més denses i compactes, en contraposició a l'alternativa 2, d'ubicar les necessitats de creixement sobre les àrees residencials discontinues.

Aquestes dades queden recollides en la següent taula:

DENSITATS D'HABITATGES PER ALTERNATIVES

Àmbit	ALT 0 habitatges/ha	ALT 1 habitatges/ha	ALT 2 habitatges/ha
Nucli urbà	41,3	59,3	41,3
Urbanitzacions*	4,6	4,6	23,4

*sense comptabilitzar Sant Feliu del Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda

L'alternativa 1 permet consolidar un model de ciutat compacte en el nucli urbà de Castellar, amb densitats que assolirien els 59,3 habitatges/ha. En el cas de densificar les urbanitzacions, no s'arriba a assolir valors de ciutat compacta, amb densitats que no passen dels 23 habitatges/ha, lluny dels 41 habitatges/ha actuals del nucli.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INDICADOR 7**NOM.**EMISSIONS DE CO₂**DESCRIPCIÓ**

El present indicador té per objecte l'estimació de les emissions de CO₂, per als diferents models desenvolupats en les alternatives plantejades, seguint les directrius de la Direcció General de Polítiques Ambientals del Departament de Territori i Sostenibilitat.

METODOLOGIA

La metodologia emprada segueix el "Manual d'ús del full de càlcul d'emissions de CO₂ associades a un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal en fase d'avanç de pla" (Versió 1. Abril de 2012) elaborat per la Direcció General de Polítiques Ambientals del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Aquest indicador estima les emissions de CO₂ associades a tres aspectes:

- Mobilitat generada
- Consums energètics en els usos residencials
- Consums energètics en el cicle de l'aigua.

Resten per determinar les emissions associades a la gestió de residus i al canvi dels usos del sòl, malgrat s'estima que els aspectes avaluats són els que tenen una major incidència.

L'eina de càlcul emprada, elaborada pel DTS, donada la seva complexitat, no permet adaptar-se a les variabilitats de les propostes de tots els planejaments.

La necessitat d'emprar en tots els POUM la mateixa base de càlcul, per tal de poder establir una base de comparació entre els diferents planejaments, i aquesta rigidesa exposada, fa que s'hagin de definir diferents escenaris de càlcul, la composició dels quals generaran les diferents alternatives, inclosa l'alternativa 0.

Aquests escenaris són:

- Emissions associades al teixit industrial, que a efectes de càlcul es manté invariable en les dues alternatives proposades.

Per aquest indicador les emissions es calculen en Tn CO₂/ha sòl industrial.

Donat que no es preveuen variacions sobre el sòl industrial, si s'associen les emissions a la població, resultaria que un creixement en població comportaria implícit una reducció, per aquest concepte, per persona, comportant lectures errònies.

- Emissions associades a cada una de les alternatives en relació al teixit residencial, que afecten especialment a la mobilitat i a la tipologia d'habitatge, amb una tendència a l'habitatge unifamiliar en els sectors discontinus, i plurifamiliar en el nucli.

En tot cas, s'ha definit, per a cada zona, i per tant teixit residencial, la tipologia d'habitatge, diferenciant-ne quatre:

- Clau 3. Habitatge plurifamiliar. Illa tancada
- Clau 4. Habitatge plurifamiliar. Illa oberta
- Clau 5. Habitatge unifamiliar entre mitgeres
- Clau 6. Habitatge unifamiliar aïllat

TIPOLOGIA D'HABITATGE PER ZONA

Zona	Tipologia habitatge
ZONA I	Clau 3
ZONA II	Clau 5
ZONA III	Clau 4
ZONA IV	Clau 3
ZONA V	Clau 5
ZONA VI	Clau 5
ZONA VII	Clau 3
ZONA VIII	Clau 5
ZONA IX	Clau 5

TIPOLOGIA D'HABITATGE PER ZONA

Zona	Tipologia habitatge
ZONA X	Clau 6
ZONA XI	Clau 6
ZONA XII	Clau 6
ZONA XIII	Clau 6
ZONA XIV	Clau 6
ZONA XV	Clau 5
ZONA XVI	Clau 6

D'aquesta en resulta per a cada una de les alternatives, les següents tipologies d'habitatge:

HABITATGES I DENSITAT PER ALTERNATIVES I TIPOLOGIA EDIFICIS

Clau	Habitatges total			Densitat hab/ha		
	0	1	2	0	1	2
3	2793	2793	3912	43,840	43,840	61,419
4	2369	2369	2772	103,496	103,496	121,075
5	3015	3015	4993	27,330	27,330	45,255
6	1263	4763	1263	4,801	18,107	4,801

RESULTATS**EMISSIONS Tn CO₂/ANY**

Concepte	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUS	ALT 2: DENSIFICACIÓ NUCLI
Mobilitat industrial		139.127	
Mobilitat habitatge	83.113	103.817	96.916
Energia habitatge	24.888	35.675	33.850
Cicle de l'aigua	365	502	495
Total	247.493	279.121	270.388

CONCLUSIONS

Dels resultats obtinguts es pot concloure les emissions són menors per l'alternativa 2 de densificació del nucli, respecte l'alternativa 1 de donar més densitat a les urbanitzacions, amb diferències que no són però molt significatives.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INDICADOR 6**NOM**

CONSUM D'AIGUA

DESCRIPCIÓ

Amb aquest indicador es pretén conèixer el consum mitjà d'aigua per habitant i dia, així com els consums totals per zones per als tres escenaris.

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'han utilitzat les dades de la principal empresa subministradora d'aigua del municipi, que realitza l'abastament a tots els nuclis urbans de l'àmbit del POUM llevat de Can Font i Ca n'Avellaneda (zona XVI), de les quals no se n'han obtingut dades.

S'han ponderat les dades obtingudes per al primer trimestre de 2012 per tal d'obtenir dades anuals. A partir d'aquests consums, amb els habitants actuals per zona, i l'estimació dels habitants potencials segons el tipus de creixement (alternativa 1 o alternativa 2), s'han calculat els consums mitjans i els consums totals per a les tres alternatives.

RESULTATS**CONSUM D'AIGUA**

Zona verda	Consum mitjà (L/hab. i dia)	Consum total (m³ anuals)		
	Actual	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 2: CREIXEMENT NUCLI	ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUUS
ZONA I	108,5	141.156	201.149	141.156
ZONA II	138,1	84.944	168.849	84.944
ZONA III	92,4	208.792	242.079	208.792
ZONA IV	112,9	47.124	70.325	47.124
ZONA V	114,2	126.032	164.432	126.032
ZONA VI	146,1	36.604	75.972	36.604
ZONA VII	107,4	106.940	133.104	106.940
ZONA VIII	134,1	65.276	115.287	65.276
ZONA IX	93,3	42.380	59.555	42.380
ZONA X	125,9	18.980	18.980	52.711
ZONA XI	102,4	8.544	8.544	36.735
ZONA XII	119,0	19.392	19.392	62.053
ZONA XIII	97,3	26.688	26.688	103.279
ZONA XIV	108,2	51.340	51.340	224.636
ZONA XV	80,4	4.412	4.412	4.412
ZONA XVI	-	-	-	-
TOTAL	108,8	988.604	1.360.108	1.343.075

Dels resultats obtinguts es pot concloure que les zones amb un menor consum mitjà d'aigua, amb valors inferiors als 95 L/habitant i dia, corresponen a aquelles tipologies urbanes més denses: les zones III i IX, que coincideixen amb els primers eixamples del nucli urbà de Castellar, de tipologia plurifamiliar. Per contra, les zones amb un major consum corresponen a aquelles tipologies d'habitatges unifamiliars i de rendes aparentment més altes, és a dir, les zones II, VI i VIII, amb una despesa mitjana superior als 130 L/habitant i dia.

D'aquestes dades es conclou, per tant, que el major consum d'aigua va lligat a:

- Tipologia d'habitatge. Els habitatges unifamiliars, tendeixen a un consum superior que els plurifamiliars.
- Renda. La primera condició va inexorablement lligada a aquesta segona, ja que no només es necessita espai pel consum, sinó un nivell de renda suficientment alt per poder realitzar-lo.

D'altra banda, s'ha avaluat el consum total d'aigua, per zones, per a les tres models proposats.

CONCLUSIONS

En les alternatives 1 i 2, es produeix un augment del 36% de consum d'aigua, passant dels 988.000 m³ anuals actuals, a 1.350.000 m³ aproximadament.

Per zones, en l'alternativa 2 els augments del valor absolut de consum d'aigua tenen lloc a les zones I a IX, mentre que a l'alternativa 1, són les zones X, XI, XII, XIII i XIV les que augmenten el seu volum de despesa d'aigua.

Per tant, es pot concloure que si bé els dos models impliquen un augment en el consum d'aigua en contraposició a l'estat actual (alternativa 0), no existeixen diferències significatives entre ambdues.

D'altra banda, les diferències entre zones, aquestes diferències significatives, es produeixen essencialment per la tipologia d'habitatge i pel nivell de renda.

6974

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6975

INDICADOR 5**NOM****VIALITAT****DESCRIPCIÓ**

Amb aquest indicador es pretén conèixer la càrrega de vialitat per tipologia urbana, en base a al nombre d'habitants per unitat de superfície de vialitat.

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'ha emprat la superfície de vialitat del plànol del sòl urbà de Pla General d'Ordenació Urbana vigent de Castellar del Vallès.

RESULTATS**VIALITAT****Zona****Habitants/ha de vialitat**

	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 1: CREIXEMENT URBANITZACIONS	ALT 2: CREIXEMENT NUCLI
ZONA I	516,47	516,47	752,67
ZONA II	144,48	144,48	304,69
ZONA III	994,30	994,30	1163,19
ZONA IV	310,67	310,67	471,08
ZONA V	436,71	436,71	586,39
ZONA VI	156,62	156,62	363,79
ZONA VII	486,82	486,82	619,78
ZONA VIII	183,68	183,68	346,45
ZONA IX	305,16	305,16	443,62
ZONA X	79,18	399,16	79,18
ZONA XI	165,75	509,64	165,75
ZONA XII	102,24	364,43	102,24
ZONA XIII	120,55	523,83	120,55
ZONA XIV	58,44	440,71	58,44
ZONA XV	606,19	606,19	606,19
ZONA XVI	93,54	93,54	93,54

El càlcul de la càrrega d'habitants per unitat de superfície de vialitat permet estimar el cost del manteniment de la vialitat, és a dir, si un metre quadrat de carrer i els serveis associats (enllumenat, clavegueram, recollida de residus), és suportat per molts o per pocs contribuents.

La situació actual mostra una clara diferència entre les tipologies urbanes denses, plurifamiliars, i aquelles molt més laxes, on predominen els habitatges unifamiliars en baixa densitat.

Així doncs, les zones on la vialitat suporta una major càrrega d'habitants correspon a la zona III, amb gairebé 1.000 persones per hectàrea de vialitat. La zona III correspon a l'àrea més densa de totes. Per sota se situen les zones I, V, VII i XV, amb valors en tots els casos per sobre dels 400 habitants per hectàrea de vialitat.

Per contra, algunes de les zones coincidents amb les urbanitzacions presenten càrregues molt inferiors, per sota dels 100 habitants per hectàrea: són les zones X, XIV i XVI. De fet, però, la resta de zones pertanyents a urbanitzacions presenten càrregues per sota dels 170 habitants per hectàrea.

CONCLUSIONS

En l'alternativa 2, de densificar el nucli urbà, les diferències nucli urbà-urbanitzacions s'aprofundeixen, fins el punt d'assolir valors superiors als 1.000 habitants per hectàrea en el cas extrem de la zona III.

A l'alternativa 1, de densificació de les urbanitzacions, aquestes diferències inicials es suavitzen fins al punt de tendir a homogeneïtzar-se els valors entre el nucli urbà de Castellar i les urbanitzacions, reduint-se la càrrega de manteniment a valors més uniformes.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Consell Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6976

ZONES VERDES URBANES

Zona verda	Rati sup. zona verda (m²)/sup. pol. influència (m²)	Habitants/superfície verd (m²)		
		ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT1: CREIXEMENT DISCONTINUS	ALT 2: DENSIFICACIÓ NUCLI
16-01	0,00	0,342	0,342	0,342
16-02	0,00	0,404	0,404	0,404
16-03	0,01	0,133	0,133	0,133
17-01	0,14	0,005	0,005	0,006
17-02	0,09	0,009	0,009	0,016
17-03	0,01	0,000	0,000	0,000
17-04	0,05	0,000	0,000	0,000
17-05	0,04	0,000	0,000	0,000
17-06	0,01	0,000	0,000	0,000

*01-05 = zona 1, espai verd 5

CONCLUSIONS

En la situació actual, les zones verdes ubicades al centre del nucli urbà principal de Castellar del Vallès, allà on la densitat de població és superior i on aquestes zones verdes són de petita dimensió, presenten càrregues força elevades, amb valors superiors als 0,5 habitants per m² de superfície verda, i superant en alguns casos la barrera dels 2 habitants per m².

Per contra, els espais verds de les urbanitzacions, així com aquelles zones verdes ubicades el perímetre del nucli urbà amb el torrent de Canyelles, el riu Ripoll, i sobre les zones amb una densitat d'habitatges menys densa, presenten càrregues inferiors en la majoria dels casos als 0,25 habitants per m² de superfície verda.

En el cas de l'alternativa 2, de densificació del nucli urbà, implica una densificació de les zones verdes del nucli de Castellar, mentre que l'alternativa 1 suposa un augment de la càrrega dels espais verds ubicats a les urbanitzacions.

No hi ha un patró específic de càrrega associat a les diferents tipologies urbanes. La densificació del nucli permet establir estratègies de connexió d'espais lliures a través de vies cíviques que permetin alleugerir la càrrega, o aproximar espais lliures de major entitat, funcionant tot el conjunt com a xarxa.

Aquesta estratègia no és possible en el cas dels sectors discontinus, on els espais lliures estan isolats, i presenten, en general un potencial de qualitat força discret.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

INDICADOR 4**NOM****ZONES VERDES URBANES****DESCRIPCIÓ**

Amb aquest indicador es pretén conèixer la càrrega d'habitants que asumeix cadascuna de les zones verdes urbanes del municipi.

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'han utilitzat les diferents zones verdes urbanes qualificades pel planejament vigent com a zones D3 (places i jardins urbans).

En total, se'n comptabilitzen 94, repartides de la següent manera: 10 a la zona I, 12 a la II, 6 a la III, 1 a la IV, 4 a la V, 7 a la VI, 5 a la VII, 14 a la VIII, 2 a la X, 2 a la XII, 8 a la XIII, 14 a la XIV, 3 a la XVI i 6 a la XVII.

RESULTATS:**ZONES VERDES URBANES**

Zona verda	Rati sup. zona verda (m²)/sup. pol. influència (m²)	Habitants/superfície verd (m²)		
		ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUS	ALT 2: CREIXEMENT NUCLI
01-01	0,16	0,054	0,080	0,054
01-02	0,04	0,241	0,351	0,241
01-03	0,12	0,083	0,118	0,083
01-04	0,07	0,193	0,256	0,193
01-05	0,03	0,463	0,605	0,463
01-06	0,02	0,492	0,674	0,492
01-07	0,10	0,050	0,070	0,078
01-08	0,11	0,089	0,129	0,089
01-09	0,13	0,061	0,094	0,061
01-10	0,09	0,105	0,153	0,105
02-01	0,05	0,083	0,175	0,083
02-02	0,03	0,128	0,269	0,128
02-03	0,03	0,118	0,248	0,118
02-04	0,03	0,245	0,392	0,245
02-05	0,03	0,143	0,301	0,143
02-06	0,03	0,145	0,305	0,145
02-07	0,07	0,067	0,128	0,067
02-08	0,04	0,239	0,348	0,239
02-09	0,10	0,040	0,085	0,040
02-10	0,22	0,018	0,038	0,018
02-11	0,05	0,074	0,155	0,074
02-12	0,11	0,040	0,080	0,040
03-01	0,04	0,402	0,499	0,402
03-02	0,02	1,381	1,655	1,381
03-03	0,01	2,365	3,211	2,365
03-04	0,06	0,391	0,467	0,391
03-05	0,01	3,298	4,007	3,298
03-06	0,03	0,773	0,913	0,773
04-01	0,15	0,066	0,094	0,066
05-01	0,01	2,107	2,785	2,107
05-02	0,06	0,147	0,221	0,147
05-03	0,11	0,097	0,138	0,097
05-04	0,17	0,059	0,087	0,059

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ZONES VERDES URBANES

Zona verda	Rati sup. zona verda (m²)/sup. pol. influència (m²)	Habitants/superfície verd (m²)		
		ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 1: CREIXEMENT NUCLI	ALT 2: CREIXEMENT DISCONTINUS
06-01	0,08	0,051	0,101	0,051
06-02	0,05	0,036	0,084	0,036
06-03	0,08	0,058	0,135	0,058
06-04	0,04	0,028	0,065	0,028
06-05	0,06	0,080	0,185	0,080
06-06	0,03	0,033	0,076	0,033
06-07	0,02	0,088	0,203	0,088
07-01	0,05	0,305	0,386	0,305
07-02	0,21	0,084	0,104	0,084
07-03	0,05	0,278	0,357	0,278
07-04	0,17	0,081	0,108	0,081
07-05	0,11	0,114	0,150	0,114
08-01	0,09	0,054	0,086	0,054
08-02	0,07	0,116	0,181	0,116
08-03	0,28	0,017	0,032	0,017
08-04	0,22	0,022	0,042	0,022
08-05	0,21	0,023	0,043	0,023
08-06	0,17	0,027	0,051	0,027
08-07	0,00	0,075	0,142	0,075
08-08	0,04	0,027	0,052	0,027
08-09	0,03	0,050	0,094	0,050
08-10	0,10	0,050	0,095	0,050
08-11	0,49	0,010	0,019	0,010
08-12	0,04	0,091	0,171	0,091
08-13	0,16	0,030	0,056	0,030
08-14	0,10	0,047	0,090	0,047
10-01	0,01	0,197	0,197	0,613
10-02	0,08	0,016	0,016	0,078
12-01	0,01	0,361	0,361	1,298
12-02	0,01	0,175	0,175	0,631
13-01	0,01	0,183	0,183	0,798
13-02	0,01	0,097	0,097	0,423
13-03	0,06	0,026	0,026	0,111
13-04	0,03	0,056	0,056	0,245
13-05	0,00	0,513	0,513	2,232
13-06	0,01	0,103	0,103	0,448
13-07	0,01	0,113	0,113	0,450
13-08	0,01	0,154	0,154	0,668
14-01	0,00	0,238	0,238	1,792
14-02	0,01	0,066	0,066	0,498
14-04	0,06	0,012	0,012	0,091
14-05	0,01	0,104	0,104	0,783
14-06	0,08	0,009	0,009	0,068
14-07	0,06	0,012	0,012	0,089
14-08	0,06	0,013	0,013	0,098
14-09	0,02	0,032	0,032	0,241
14-10	0,02	0,035	0,035	0,266
14-11	0,04	0,020	0,020	0,149
14-12	0,05	0,013	0,013	0,100
14-13	0,01	0,107	0,107	0,475
14-14	0,02	0,318	0,319	0,522

INDICADOR 3**NOM****ACCÉS AL TRANSPORT PÚBLIC****DESCRIPCIÓ**

Amb aquest indicador es pretén conèixer l'accés al transport públic estimat en base a la distància mitjana a peu, calculada en temps (minuts), que un resident de Castellar del Vallès té des de casa seva fins a la parada de bus més propera.

METODOLOGIA

Per al càlcul del present indicador, s'han utilitzat les diferents parades de bus existents en el terme municipal de Castellar que pertanyin a almenys una de les diferents línies que operen en el municipi (C1, C3, C4, C6). En total s'ha comptabilitzat un total de 71 parades de bus (7 al sector de Sant Feliu del Racó i El Racó, 21 a l'àmbit de les urbanitzacions d'Airesol i El Balcó, 5 a Can Font i Ca n'Avellaneda, 29 al nucli urbà i 9 a la zona industrial). S'han exclòs les parades que únicament donen servei a la línia N65, per tractar-se d'una línia nocturna.

RESULTATS:**ACCÉS AL TRANSPORT PÚBLIC**

Zona	Distància mitjana (min)		
	ALT 0: SITUACIÓ ACTUAL	ALT 1: CREIXEMENT DISCONTINUS	ALT 2: CREIXEMENT NUCLI
ZONA I	4,7	4,7	4,7
ZONA II	3,0	3,0	3,0
ZONA III	2,5	2,5	2,5
ZONA IV	2,7	2,7	2,7
ZONA V	2,6	2,6	2,6
ZONA VI	3,3	3,3	3,3
ZONA VII	2,5	2,5	2,5
ZONA VIII	4,6	4,6	4,6
ZONA IX	3,2	3,2	3,2
ZONA X	4,6	4,6	4,6
ZONA XI	4,8	4,8	4,8
ZONA XII	2,9	2,9	2,9
ZONA XIII	6,2	6,2	6,2
ZONA XIV	7,5	7,5	7,5
ZONA XV	2,5	2,5	2,5
ZONA XVI	6,9	6,9	6,9

Dels resultats obtinguts es pot concloure que la totalitat dels habitants de Castellar del Vallès es troben ubicats a menys de 20 minuts a peu d'alguna de les estacions de busos existents. És a dir, l'actual sistema de transport públic, dona servei a tota la població, independentment del destí final de cadascun dels usuaris de la xarxa de busos.

CONCLUSIONS

Donat que cap de les alternatives planteja un augment de la superfície urbana, i que els creixements previstos es realitzaran sobre el sòl urbà actual, ja sigui del nucli urbà, ja sigui de les urbanitzacions, els resultats no varien entre les diferents alternatives.

Per zones, però, s'observen algunes diferències, ja que els nuclis més dispersos del Balcó, el Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda, pertanyents a les zones XIII, XIV i XVI, s'ubiquen de mitjana a més de 6 minuts de l'estació de bus més propera, mentre que les mitjanes a les zones més centrals del nucli urbà no arriben als 3 minuts.

D'altra banda, és important destacar que en general les parades de bus del nucli urbà donen accés a un número superior de línies i amb destinacions més diverses que les parades de les urbanitzacions, des d'on normalment caldrà fer transbordament amb el centre urbà per comunicar amb els municipis del voltant.

Les freqüències també presenten, en el mateix sentit, diferències importants.

6978

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6979

8. PROPOSTA

8.1 INTRODUCCIÓ

El POUM de Castellar es fonamenta sobre tres estratègies bàsiques:

- Especialitzar el sòl no urbanitzable.
- Dotar els límits, especialment els del SU amb el SNU com espais o fronteres, més o menys àmplies, on es generen les tensions entre dues intensitats d'usos, i on s'ha de permetre la resolució de conflictes.
- Model de sostenibilitat de l'àmbit urbà.

Un cop portada a terme la discussió de les alternatives, que per l'estratègia territorial de contenció del creixement, necessàriament està centrada en la sostenibilitat del model urbà, es porta a terme un segon nivell de proposta, que es fonamenta en el respecte a l'estructura del municipi, establint les directrius bàsiques d'ordenació, i que es concreta en un segon apartat específic del SNU.

DIAGNOSI

Castellar s'estructura sobre diferents trames bàsiques:

- **Sòl forestal**, molt compacte al nord del terme, coincidint amb el parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, i que es va fraccionant a mesura que es baixa i el relleu es fa més suau.
- **Sòl urbà compacte**, que inclou el nucli residencial i els sectors industrials continus que ocupen el pla de la Bruguera.
- **El sòl urbà de els urbanitzacions**. Sòl residencial de baixa densitat i amb un nivell moderat d'ocupació.
- **Sòl agrícola**, de secà, amb àmbits de més o menys extensió, en les divisòries, seguint els careners, flanquejant tot l'àmbit urbà central. En franca regressió a favor del sòl forestal en el SNU.
- **Horta**, seguint fonamentalment el riu Ripoll, i remuntant el torrent de Canyelles. És el màxim aprofitament agrícola, segur previ a l'aprofitament industrial de l'aigua, lligat al Ripoll, però que ha generat sinèrgies amb les estructures de transport de l'energia, base d'aquest funcionament industrial.

Aquests aprofitaments agrícoles estan avui generant una important pressió tant sobre la mateixa horta com sobre el riu.

- **La xarxa hidrogràfica**, amb els espais de ribera que l'acompanyen, principalment el riu Ripoll, i en segon terme i no menys important el torrent de Colobrers i el torrent de Canyelles.

El riu Ripoll ha estat el motor agrícola i industrial tradicional, amb els diferents assentaments industrials que s'encadenen.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- Contenir el sòl urbà, en els seus límits.
- Dotar el sòl forestal, a partir de la seva pròpia activitat i protecció.
- Mantenir l'espai agrícola, tant de secà com de regadiu, per evitar la seva regressió.
- Delimitar la xarxa hidrogràfica, a partir de la lògica del propi riu i dels sistemes naturals que s'hi desenvolupen, i com a connector de processos naturals i dels espais lliures.

8.2 ORDENACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE

8.2.1 ESTRATÈGIES GENERALS

Des de l'avanç de planejament es van establir una sèrie d'estratègies per a l'ordenació del sòl no urbanitzable, que fan referència a:

- El sòl forestal.
- El sòl agrícola de seca.
- L'horta.
- El riu Ripoll i la xarxa hidrogràfica.
- Els camins.
- Xarxa d'espais lliures.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6980

EL SÒL FORESTAL

DIAGNOSI

El sòl forestal ocupa bona part del municipi, fins a un 70 %.

Des d'un punt de vista econòmic, la seva explotació sovint no justifica un manteniment de les masses forestals ni de les infraestructures, bàsicament camins, que permeten si més no la seva protecció.

El parc natural, genera servituds i alhora recursos per al manteniment de les masses forestals.

Les urbanitzacions demanen l'autoprotecció en relació als incendis forestals. Aquesta autoprotecció és bidireccional, en relació a l'extinció i la ignició.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- Incorporar les directrius del Pla Especial del Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac a la gestió dels espais que conté en el municipi de Castellar.
- Fer extensiva la protecció, i fins i tot instar a l'ampliació del parc en el terme de Castellar als espais de major valor.
- Dotar d'infraestructures, especialment d'una xarxa de camins jerarquitzada, que garanteixi un manteniment mínim i la intervenció pública, i per tant l'accessibilitat en tot moment.
- Dotar de serveis tècnics el sòl forestal, integrant les infraestructures de prevenció d'incendis, com punts d'aigua, xarxa d'hidrants, revolts, etc.
- Delimitar les franges de protecció de les urbanitzacions, i si cal franges de baixa combustibilitat en els marges de determinats camins.
- Mantenir el sòl agrícola com a estratègia de compartimentació del sòl forestal, i per tant de contenció de l'extensió dels focs forestals.

EL SÒL AGRÍCOLA DE SECÀ

DIAGNOSI

El sòl agrícola de secà és sobre el qual especialment el sòl urbà (residencial i industrial) ha anat generant els seus creixements. Un àmbit especialment significatiu ha estat el pla de la Bruguera.

Actualment Castellar presenta dues realitats respecte els sòls de secà, que es fonamenten en l'activitat agrària o gestió de poques explotacions.

Així l'àmbit de Can Casamada està conreat, generant un paisatge de qualitat, mentre que l'àmbit oposat de Ca n'Avellaneda i Can Messeguer, l'activitat agrària sobre el secà és menys intensa i la pressió sobre el SNU és més acusada.

El conreu de secà és un factor de qualitat del sòl no urbanitzable, si més no a Castellar del Vallès.

Actualment, la normativa urbanística, tot i reconèixer la qualificació d'aquest sòl agrícola (13.1 Agrícola i ramader), no té un desplegament normatiu específic que permeti assegurar uns estàndards de qualitat i gestió.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- Delimitar el sòl agrícola de secà.
- Dotar de contingut el cos normatiu del POUM per establir uns estàndards de manteniment i de gestió.
- Limitar estrictament els usos permesos, per evitar les ocupacions indegudes o els usos disconformes.
- Establir mecanismes d'intervenció pública, si s'escau.

L'HORTA

DIAGNOSI

L'horta es desenvolupa en relació a la presència de sòl agrícola i l'aigua, tradicionalment al llarg dels torrents de Canyelles i del riu Ripoll, aprofitant la xarxa de reg existent i també lligada als antics usos industrials.

És un gran valor i potencialitat del paisatge. Com a estructura fonamental dels espais lliures, sofreix enormes pressions, fins al punt que en determinats àmbits, com el Rieral, però en expansió molt ràpida aigües amunt del Ripoll, genera paisatges molt degradats i és cobertura d'activitats i situacions molt agressives (desguassos, construccions d'autoconstrucció, acumulació de deixalles, opacitat lateral de camins, etc.).

L'arranjament del Ripoll, i possiblement la situació econòmica de crisi, i una pèrdua de responsabilitat i custòdia de la propietat, ha portat a aquesta situació.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6981

El conreu d'horta és un factor de qualitat de les riberes del riu Ripoll i del Torrent de Canyelles.

Actualment, la normativa urbanística reconeix la qualificació d'aquest sòl agrícola (13.2 Hortícola), però no hi ha, de la mateixa manera que en el cas del secà, un desplegament normatiu específic que permeti assegurar uns estàndards de qualitat i gestió.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- La proposta presenta dues vessants, com a proposta i com a gestió, basada en dotar de contingut el cos normatiu del POUM per establir uns estàndards de manteniment i de gestió.
- Actualment, Castellar ja disposa d'una ordenança que s'haurà d'integrar als cos normatiu en aquells aspectes estructurals.

Proposta:

- Donar estructura i dotar els parcs del Ripoll i de Canyelles, generant ara la pressió sobre els usos no desitjats.
- Generar espais amb control públic, per treure pressió sobre la resta dels espais d'horta, preferentment regenerant espais avui degradats, amb la complicitat de la propietat.

Aquests espais hauran de ser propers al nucli i amb una bona accessibilitat.

Dotar-los dels serveis suficients per garantir la seva funcionalitat i atracció, gestionats per l'Ajuntament.

En el seu conjunt hauran de tenir una superfície equivalent a l'avui ocupada.

- Delimitar el sòl agrícola d'horta i les seves infraestructures (recs, derivacions del riu, estat de les concessions), com a parts necessàries per al seu funcionament.
- Limitar estrictament els usos permesos, per evitar les ocupacions indègudes o els usos disconformes.

Gestió

- Establir mecanismes d'intervenció pública àgils per evitar l'ocupació dels espais agrícoles.
- Dotar-se de mecanismes per mantenir conreus, o si més no llaurats, els espais no ocupats, ja sigui a través de la propietat o de la intervenció pública.

EL RIU RIPOLL I LA XARXA HIDROGRÀFICA

DIAGNOSI

El riu Ripoll ha estat l'eix principal del desenvolupament d'activitats en el municipi de Castellar:

- Inicialment el sector primari, amb l'agricultura més intensiva.
- L'aprofitament d'energia en relació als assentaments industrials.
- Eix de les activitats del lleure, recollint els itineraris des de Sabadell.

Hi ha una important pressió sobre el riu Ripoll i sobre les seves ribes, possiblement per la pressió recollida de l'arranjament del Parc Fluvial del Ripoll a Sabadell, i per l'abandonament o obsolescència de les activitats industrials lligades al riu (com el Rieral o Molí d'en Busquets).

Hi ha amplis espais degradats i ocupats, que generen efectes importants sobre el paisatge, els itineraris sobre aquest sòl, i sobre els sistemes naturals.

La delimitació actual del planejament no respon al riu en tots els seus elements, i per tant l'aigua i els sistemes naturals que l'acompanyen.

El parc fluvial del Ripoll i els itineraris que pugen de Sabadell per la riera de Colobres, demanen una continuïtat amb diferents nivells d'intervenció, però dotant d'accés aquests sistemes fluvials.

L'accessibilitat i relació amb els espais lliures interiors al Ripoll especialment, però també al torrent de Canyelles i al de Colobres, és limitada, o és marginal.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- Delimitar la xarxa hidrogràfica, concretament el riu Ripoll, incloent l'aigua, els riscos i els sistemes naturals.
- Donar caràcter d'espai lliure dotat en sòl no urbanitzable principalment el riu Ripoll i els torrents de Colobres i Canyelles.

En aquests últims cas, obrir els darreres del municipi generant una nova façana de Castellar al torrent de Canyelles, sent un dels principals accessos i continuïtat dels espais estructurals en els sòl no urbanitzable.

- Establir una xarxa d'espais lliures basada en la xarxa hidrogràfica relacionada amb els espais lliures interiors.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6982

- Definir i dotar els accessos.
- Connectar aquesta xarxa en continuïtat amb els camins i senders que venen d'aigües avall, i amb el parc fluvial del Ripoll especialment.
- Restaurar els espais degradats en l'àmbit fluvial, amb un caràcter molt intensiu en l'àmbit del Rieral, i en les zones més properes al terme de Sabadell.

ELS CAMINS

DIAGNOSI

Actualment a Castellar hi ha definida una xarxa de camins, inclosa en el planejament, sobre la qual no hi ha definida de forma específica una jerarquia en base als usos.

Aquesta xarxa de camins ve definida per:

- Pla de prevenció d'incendis.
- Accés a les activitats.
- Accés a les masies i cases rurals.
- Accés al forest.
- Itineraris al llarg del Ripoll i d'accés al parc de Sant Llorenç.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

- Establir una xarxa jerarquitzada de camins que permeti definir geometria, i infraestructures i nivell d'intervenció. Aquestes funcions i morfologia tindran especial importància en la xarxa de camins per a la prevenció dels incendis forestals.
- Prendre els assentaments industrials del Ripoll, les masies i cases rurals, especialment aquelles incloses en el Patrimoni protegit (recorreguts culturals), i els accessos als sòl urbà i a l'estructura dels espais lliures urbans, com l'estructura nodal dels recorreguts en el sòl no urbanitzable.

XARXA D'ESPAIS LLIURES

DIAGNOSI

Els espais lliures a Castellar estan estructurats en quatre tipologies:

- D1. Protecció dels cursos fluvials
Comprèn els terrenys de les lleres del riu Ripoll i dels torrents i les obres hidràuliques.
- D2. Àrea verda perimetral
Són els sòls destinats a espais verds de gran superfície que tenen com a funció principal l'esplai l'esbarjo i el lleure dels ciutadans, i que estan generalment en el perímetre urbà actuant com a elements de transició amb el sòl rústec.
- D3. Places i jardins urbans
Són els sòls destinats a espais verds o àrees pavimentades, de superfície mitjana o petita que tenen com a funció principal el repòs, l'esbarjo i la relació social entre els ciutadans.
Responen fonamentalment amb el espais lliures urbans.
- D4. Protecció de marges i barrancs
Comprèn els terrenys situats en els marges del riu Ripoll i dels torrents caracteritzats pel seu valor morfològic i paisatgístic i que presenten grans desnivells.

Són espais de límit del sòl urbà, que en gran part inclouen zones de risc geològic.

Cadascun d'aquests espais, tenen diverses vocacions, en alguns casos més propis del sòl no urbanitzable, i en d'altres amb una clara vocació urbana. En tot cas, es poden diferenciar en tres grans grups:

- Estructura del sòl no urbanitzable, com és el cas del riu Ripoll, i la continuïtat cap al torrent de Canyelles. En un altre extrem, el torrent de Colobriers. Aquesta estructura del sòl no urbanitzable es complementa amb la xarxa de camins, que es poden entendre com les estructures del sòl urbà en el SNU.
- Espais de relació, entre el sòl no urbanitzable i el sòl urbà, que es concreten en les claus D2 i D4. Han d'actuar de portes entre ambdós tipologies de sòl, i assegurar-ne l'accessibilitat a través dels seus espais.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6983

- **Parcs i jardins urbans**, que són mostres del SNU en el sòl urbà, sovint desconnectades, i amb càrregues també diferents.

S'ha portat a terme una anàlisi de la càrrega per zona verda, delimitant per proximitat les zones d'influència de cada una d'elles. Hi ha diferències molt importants de càrrega o demanda de servei. Per tant, és necessari establir estratègies de compensació.

PROPOSTA PROGRAMÀTICA

La proposta en els espais lliures es basa en diverses estratègies:

- Establir una autèntica xarxa d'espais lliures, a través del sòl urbà i del sòl no urbanitzable, fonamentada en:
 - En el sòl no urbanitzable, recolzats en les estructures del territori, i especialment en el riu Ripoll i el torrent de Canyelles, i en la xarxa de camins rurals, fent que siguin una extensió del sòl urbà a través del sòl no urbanitzable.

Estendre la ciutat a través d'aquests sistemes.

- Considerar els espais lliures urbans com estructures nodals i de connexió del sòl no urbanitzable a través del sòl urbà.

En aquest context, dotar-les de relacions, a través de la vitalitat del nucli.

- Dotar els espais lliures en funció de la seva càrrega.

Replantejar-se la funcionalitat de certs espais lliures de protecció, especialment al voltant del nucli, i molt especialment en l'àmbit de les urbanitzacions.

8.2.2 QUALIFICACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE

L'objectiu és definir una qualificació que permeti establir sobre una delimitació estable, i sobre un estat d'ús actual del territori, uns objectius de qualitat i millora del SNU basat en els processos que el generen. Així, evitant una caracterització estàtica, o una fossilització dels usos actuals, com a estat òptim o de partida, es proposa una qualificació àmplia i una caracterització del conjunt.

Per tant la qualificació urbanística s'estableix a través de:

- Unitats territorial, de paisatge uniformes. Àmbits que siguin invariables en el temps, resultat de la lectura del paisatge.
- Components de qualificació, o components zonals, que permeten caracteritzar en base als usos existents, cada una de les unitats territorials.
- Pressió sobre aquests espais, en base a l'existència d'usos que no li correspondrien sobre dinàmiques estrictament tradicionals.

8.2.2.1 Unitats territorials. Qualificació

S'estableix doncs, a partir d'una lectura territorial, una qualificació del sòl no urbanitzable en quatre àmbits principals:

- La Serralada
- La Plana Vallesana
- Les Terrasses del Ripoll
- El Ripoll

Un cinquè àmbit (Rústic), correspon a l'actual zona de Can Carner, ocupant l'àmbit de protecció preventiva.

LA SERRALADA

La Serralada és la part nord del TM, eminentment forestal i de major relleu. Inclou com a part més important, i referent d'objectiu de qualitat, els espais inclosos en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, inclòs en el PEIN i en la Xarxa Natural 2000. Aquest espai, de fet, es proposa ampliar dins el TM de Castellar del Vallès.

LA PLANA VALLESANA

Juntament amb la Serralada, és l'àmbit més extens de Castellar, malgrat també és el que ha patit en els últims decennis les majors transformacions. Està format pels pals que connecten amb la plana vallesana, al sud del TM inclouent camps de conreu, i boscos de pi i alzina. És un mosaic agroforestal típic del Vallès, colmatat en molt casos, i també a Castellar, pel desenvolupament especialment industrial i residencial.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6984

LES TERRASSES DEL RIPOLL

Per sota de la Serralada, i al marge dret del riu Ripoll, hi ha una zona amb un relleu més suau, on domina, contràriament a la Plana Vallesana, el bosc respecte el conreu, malgrat també hi ha conjunts conreats, al voltant de masies i habitatges, que en alguns casos han donat nom també a desenvolupaments residencials com Can Avellaneda.

EL RIPOLL

És l'eix estructurador del municipi, de nord a sud, el que ha configurat les comunicacions i el desenvolupament tradicional de Castellar, inicialment amb l'horta, i posteriorment amb la indústria tèxtil, que pren l'energia del riu.

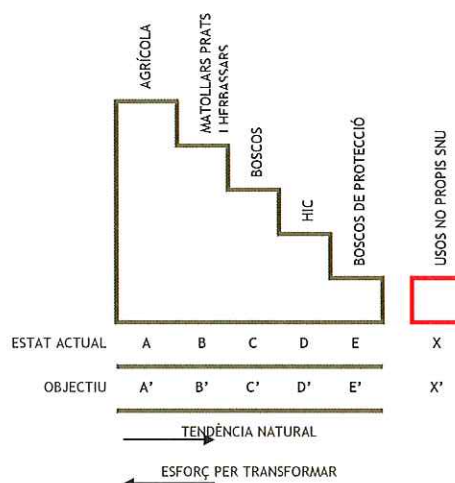
Avui és un espai amb fortes pressions, però amb una gran potencialitat i valor estratègic per al municipi, que sol·licita un esforç suplementari de reflexió, per ordenar les seues usos, i configurar l'espai de referència i de relació del SNU de Castellar, i amb els municipis veïns. Es preveu amb aquest objectiu el desenvolupament d'un Pla Especial que inclourà tot l'àmbit del Ripoll, incloent el torrent de Canyelles, configurant la façana nord de Castellar.

Aquesta qualificació en àmbits territorials estables, es complementa amb els seus components de qualificació, i amb els estàndards d'ocupació d'usos no concordants amb els objectius del sòl no urbanitzable, com activitats extractives o edificacions no relacionades amb l'activitat agrària o ramadera extensiva (lligada al territori).

8.2.2.2 Els components de qualificació

Es components de qualificació permeten caracteritzar el territori en base a una distribució de cobertes, des dels usos més estables, lligades a masses forestals més madures, fins als espais agraris més intensius.

S'estableix una relació entre els diferents components de qualificació, que mostra la seva evolució natural, i l'esforç per mantenir cobertes agràries:

El valor no està en cada un dels components de qualificació, sinó en els valors del conjunt (A', B', C', D', E'), i les seves relacions. Per exemple, en el cas de les Terrasses del Ripoll, el component de zona principal seria l'agricultura de secà, però també, els HIC.

El control sobre cada zona es fa en funció dels topalls que es defineixin. Per exemple, si hi ha un 50 % d'horta, proposem que s'ha de mantenir com a mínim un 50 % d'horta, per tant no se'n podrà destruir en conjunt, però si es podrà bellugar dins del mateix component de qualificació, de forma que podran haver camps de conreu que s'emboquin mentre que se'n recuperin d'altres.

El mateix passaria amb els hàbitats lligats al riu, malgrat en aquest cas la seva posició és un factor determinant, i per tant no tindran elasticitat.

L'evolució en un sentit o un altre, ha de permetre emprendre mesures actives per part de municipi per tal d'assolir els objectius perseguits.

Les transicions d'un component de qualificació a un altre seran preferentment a costa del graó veí, segons el gràfic anterior, de forma activa de dreta a esquerra (de matoll a conreu, per exemple), i de forma espontània d'esquerra a dreta (deixant emboscar camps, o establir estratègies de gestió forestal per arribar a masses més madures).

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6985

Cada una de les claus en SNU es compona dels següents components de qualificació

Qualificació			RIUS I RIERES	MASSES FORESTALS MADURES			ESPAIS DE TRANSICIÓ	AGRÍCOLES					
Rústic, codi		Protecció preventiva		-	-	-	Matollars, prats i herbassars	Secà herbacis i llenyosos					
Serralada	a	Protecció especial		Massetes forestals de protecció > 50 % pendient	HIC Alzinar i carrascars. Pinedes mediterrànies	Boscos	Matollars, prats i herbassars	Secà herbacis i llenyosos					
	a'	PEIN Sant Llorenç del munt											
PE del Ripoll	-	Pla especial del riu Ripoll							Massetes forestals de protecció > 50 % pendient	HIC Alberedes, salzedes i Boscos de ribera	Boscos	Matollars, prats i herbassars	Horta
Plana Vallesana	-	Protecció Especial							Massetes forestals de protecció > 50 % pendient	HIC Alzinar i carrascars. Pinedes mediterrànies	Boscos	Matollars, prats i herbassars	Secà herbacis i llenyosos
Terrasses del Ripoll	-								Massetes forestals de protecció > 50 % pendient	HIC Alzinar i carrascars. Pinedes mediterrànies	Boscos	Matollars, prats i herbassars	Secà herbacis i llenyosos
Components de qualificació			RIUS I RIERES						MASSES FORESTALS DE PROTECCIÓ	HIC	BOSCOS	MATOLLARS, PRATS I HERBASSARS	AGRÍCOLA

Malgrat el valor de cada qualificació està en l'equilibri objectiu dels diferents components (A',B',C',D',E'), sempre es proposarà un major pes sobre els extrems, i per tant sobre les estructures més estables, ja sigui de forma natural, i per tant masses forestals madures, com les mantingudes, com els camps de conreu, i concretament l'horta.

Un sòl urbanitzable actiu, i de qualitat, en principi es recolza sobre els extrems, amb masses forestals madures, i espais agraris actius, i concretament amb poca superfície en transició, generalment provinent de masses agràries abandonades en transició cap a forest, o espais forestals de poca qualitat, sovint resultat d'incendis forestals.

En la següent taula es mostra la quantificació dels components de zona per cada qualificació urbanística, establint alhora les tendències per a cada un d'ells.

Components	PLA ESPECIAL DEL RIPOLL			PLANA VALLESANA			SERRALADA			TERRASSES RIPOLL			RÚSTIC		
	sup. (m²)	sup. (%)		sup. (m²)	sup. (%)		sup. (m²)	sup. (%)		sup. (m²)	sup. (%)		sup. (m²)	sup. (%)	
Agrícola de regadiu	410.618,95	19,57	+	18.949,13	0,30					12.917,95	0,49				
Agrícola de secà	347.636,33	16,56	=	1.620.556,29	25,86	+ / =	603.493,26	2,32	+	364.555,97	13,99	+	788,12	5,07	=
Bosc	76.873,60	3,66	=	368.896,51	5,88	- / =	1.697.417,31	6,53	-	23.593,18	0,90	=			
HIC	255.227,20	12,16	=	3.860.550,09	61,61	=	21.419.029,07	82,47	=	1.395.646,46	53,56	=			
Matollars i prats	116.437,41	5,54	-	366.026,19	5,84	-	490.345,71	1,88	-	126.249,79	4,84	-	14.768,44	94,93	=
Pendents	140.154,00	6,68	=	35.780,35	0,57	=	1.665.077,99	6,41	=	442.018,40	16,96	=			
Xarxa hídrica	751.084,07	35,79	=	14.003,91	0,22	=	95.331,72	0,36	=	240.397,06	9,22	=			
TOTAL	2.098.031,60			6.265.813,37			25.970.695,09			2.605.378,825			15.556,56		

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6986

8.2.2.3 Metodologia per a la delimitació dels usos existents que exerceixen pressió sobre el sòl no urbanitzable

Finalment es defineix un topall màxim d'usos no concordants amb els objectius del sòl no urbanitzable. Aquest indicador correspon al definit per a la caracterització del territori, i anomenat: "Percentatge d'ocupació del sòl no urbanitzable".

QUALIFICACIÓ	sup. (m²)	sup. (%)	Tend
PLA ESPECIAL DEL RIPOLL (PE)	241.348,2	11,50 %	-
PLANA VALLESANA (PV)	165.411,1	2,64 %	=
SERRALADA (SE)	595.332,5	2,29 %	=
TERRASSES DEL RIPOLL (TR)	98.708,8	3,79 %	-
RÚSTIC (RU)	3.809,00	25,79 %	=
TOTAL	1.100.800,5	100,0	

La interpretació dels valors de l'indicador es faran seguint la següent taula:

PRESSIÓ SOBRE EL SÒL NO URBANITZABLE

i>10%	5%<i<10%	3%<i<5%	2%<i<3%	i<2%
Pressió severa	Pressió important	Pressió mitjana	Pressió moderada	Pressió baixa

L'ordenació i l'executivitat del Pla en el sòl no urbanitzable (d'ara endavant SNU) es basa en dos aspectes claus:

- Els components de qualificació, que determinen les proporcions d'usos en cada una de les qualificacions urbanístiques del sòl no urbanitzable. Els components de qualificació que es poden trobar en les diferents zones i sistemes del SNU s'estableixen en funció de la cobertura actual o potencial determinada a partir de la vocació de cada tipus de sòl i de la resistència o tendència natural als canvis en un o altre sentit, incorporant criteris de protecció del sòl, dels valors naturals i ecològics, i de les activitats pròpies del SNU, com són les activitats agrícoles i forestals.
- Els usos existents que exerceixen pressió sobre el sòl no urbanitzable. Per conèixer el grau de pressió que aquests usos exerceixen sobre el sòl no urbanitzable utilitzarem un indicador que mesurarem segons la seva superfície d'ocupació, expressada en m².

En relació a aquest segon aspecte hi ha diversos punts importants per garantir una correcta interpretació de la situació del SNU i de l'executivitat de les determinacions del Pla, en funció del resultat obtingut de l'indicador.

En aquest punt, cal aclarir que l'indicador, de la mateixa manera que els components de qualificació, fa referència al conjunt de la zona urbanística, mentre que l'executivitat del Pla i, per tant, les activitats o la construcció, fa referència a les propietats. Per tant, ha d'haver un mecanisme de transposició d'allò que passa a una escala superior, des d'on s'estableixen els objectius del POUM, a allò que és possible a nivell de la propietat i de la parcel·la.

S'exposen tres passos en la caracterització de l'ocupació i la seva executivitat:

1. Mètode per determinar l'ocupació.
2. Interpretació.
3. Executivitat a nivell de propietat.

MÈTODE PER DETERMINAR L'Ocupació

La metodologia utilitzada per a la delimitació dels usos existents que exerceixen pressió sobre el sòl no urbanitzable dels Plans d'ordenació urbanística municipal (POUM), es basa en la delimitació de polígons sobre base cartogràfica actual, i incorporant:

1. Qualsevol tipus d'edificació, independentment de l'ús a què estigui destinada, i la seva àrea d'influència associada. S'inclouen tant les edificacions incloses en el catàleg de masies, com qualsevol tipus d'habitatge, cobert, granja, etc.
Queden excloses les edificacions i instal·lacions de caràcter tècnic, com les EDAR o subestacions elèctriques, que tenen un caràcter municipal o supramunicipal.
2. Per diferenciar les edificacions d'altres tipus d'activitats més extensives, es preveu també la delimitació d'allò que s'ha vingut a dir "activitats superficials", com:

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6987

Usos no concordants lligats a edificacions tradicionals i la seva àrea d'influència

Usos no concordants lligats a parcel·lacions agràries amb edificacions

Usos no concordants lligats a un circuit de motocicletes

Usos no concordants lligats a abassegaments de materials

Usos no concordants lligats a activitats extractives

- Circuits de motocicletes
- Abassegaments de materials petris, o plantes de classificació d'àrids
- Abocadors, o altres instal·lacions de dipòsit i tractament de residus
- Activitats extractives, i instal·lacions associades. S'exclou d'aquesta delimitació el límit miner no explotat o aquell que ja ha estat restaurat
- Campes de maquinària, o d'abassegament o emmagatzematge en superfície
- Aparcaments de vehicles en SNU, caravanes, etc.
- Càmpings
- Parcel·lacions que continguin algun tipus d'edificació associada
- Qualsevol altra activitat expressament no permesa per normativa

Els límits dels usos existents que exerceixen pressió sobre el sòl no urbanitzable es delimitaran mitjançant l'ortofoto més recent de què es disposi, i s'ajustaran, sempre que sigui possible, als límits definits pel cadastre.

A partir de la delimitació dels usos no concordants, es passa a calcular quin percentatge representa la seva superfície respecte a la superfície total de cadascuna de les qualificacions del sòl no urbanitzable.

INTERPRETACIÓ

D'acord amb el percentatge d'ocupació (i), cada zona del SNU es classifica en funció de la pressió exercida per part dels usos no concordants, segons la següent taula:

PRESSIÓ SOBRE EL SÒL NO URBANITZABLE				
i>10%	5%<i<10%	3%<i<5%	2%<i<3%	i<2%
Pressió severa	Pressió important	Pressió mitjana	Pressió moderada	Pressió baixa

EXECUTIVITAT

El grau de pressió sobre cadascuna de les zones del SNU determinarà les restriccions pel que fa a les activitats i construccions admeses limitant, respecte al total potencial, l'ocupació màxima de la finca i l'edificabilitat.

S'estableixen, doncs, factors de ponderació de les noves ocupacions, actuant sobre:

- Ocupació màxima de finca (expressada en %)
- Edificabilitat màxima (expressada en m²st/m²sl)

RESTRICCIONS SOBRE LA MÀXIMA PREVISTA

Pressió severa	Pressió important	Pressió mitjana	Pressió moderada	Pressió baixa
80 %	40 %	20 %	10 %	Sense restriccions

Exemple:

La normativa del POUM estableix les determinacions següents per a la construcció de granges dins la zona X del SNU:

- Finca mínima de 5 ha
- Ocupació màxima de la finca del 5 %
- Volum màxim edificable 9.000 m³
- Alçada màxima 8 m

Segons aquesta informació, l'ocupació màxima de granges en una finca de 5 ha, situada dintre de la zona X del SNU, s'establirà en funció de la pressió exercida sobre l'esmentada zona X:

OCUPACIÓ MÀXIMA D'UNA FINCA DE 5 HA. GRANGES

Grau de pressió	Restriccions	Ocupació màxima permesa (%)	Ocupació màxima permesa (m ²)
Baixa	sense restriccions	5 %	2.500
Moderada	10 %	4,5 %	2.250
Mitjana	20 %	4 %	2.000
Important	40 %	3 %	1.500
Severa	80 %	1 %	500

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6988

Així doncs, en una zona X amb una pressió important, el propietari d'una finca de 5 ha, no podrà construir granges que ocupin una superfície total superior als 1.000 m², que correspon a una restricció del 60% respecte del màxim permès, fixat en un 5% d'ocupació de la superfície total de la finca.

Aquesta restricció actua sobre el conjunt de la zona, permetent doncs establir objectius a nivell de POUM que tenen una transposició a les finques concretes a través d'aquestes restriccions.

La interpretació del % de sostre actual, en cas de que n'hi hagi, es comptabilitzarà prenent de referència la màxima possible, ponderada en les restriccions. Així, prenent de base l'exemple anterior, si en la finca existeix ja una ocupació de 800 m², només serà possible un increment de 200 m², fins assolir els 1.000 m².

Aquesta estratègia té per objecte afavorir el reciclatge o reutilització de les edificacions existents o, si més, no la seva renovació, no generant noves ocupacions.

8.2.3 ELS CAMINS I LA XARXA D'ESPais LLIURES

Els camins es poden entendre com l'extensió del SU en el SNU, connectant aquells enclavaments presents en el terme, i alhora conduint les infraestructures cap aquests indrets. Independentment de la seva titularitat pública o privada, el seu caràcter estructurador del SNU, i de dotació d'infraestructures d'autoprotecció, els fa ser una infraestructura estratègica en el SNU i per tant necessàriament regulada pel POUM.

S'ha establert una xarxa de camins en el SNU, definint dos nivells de jerarquia, i en coherència les seves dimensions i la seva vocació quant a propietat:

- Camins de primer ordre: Responen a eixos estructuradors de les principals peces del territori municipal o be enllacen amb localitzacions singulars i poblacions veïnes. La seva amplada, en general serà de 5 metres. En el cas que aquesta geometria no sigui possible, amb una distància màxima de 250 m, s'habilitaran punts que permetin l'encreuament de vehicles, mantenint invariable la secció a la resta del camí

En els camins forestals, on no hi ha tanques, la secció mínima serà de 5 metres, amb un gàlib lliure d'obstacles de 5 metres, per a permetre el pas dels equips d'extinció d'incendis

- Camins de segon ordre, codi Xr2: Es tracta d'aquells camins que tenen, també, un cert paper estructurador o ajuden a enllaçar carreteres. Habitualment parteixen de camins de primer ordre i estructurats al seu voltant els de tercer ordre. La seva amplada serà de 4 metres. En el cas que aquesta geometria no sigui possible, amb una distància màxima de 250 m, s'habilitaran punts que permetin l'encreuament de vehicles, mantenint invariable la secció a la resta del camí

En els camins forestals, on no hi ha tanques, la secció mínima serà de 4 metres, amb un gàlib lliure d'obstacles de 5 metres, per a permetre el pas dels equips d'extinció d'incendis. Aquest gàlib es podrà mantenir sense autorització expressa de la propietat.

Contràriament als camins, els espais lliures interiors, en el SU, es poden entendre com l'extensió del SNU a l'interior del nucli. En aquest sentit, en base a l'estructura de camins, s'ha establert una continuïtat a través del nucli, a partir dels espais lliures, de manera que la xarxa de camins és continua en tot el terme de Castellar, a partir de camins rurals en el SNU, i a partir d'espais lliures, en el SU.

8.2.4 PLANS ESPECIALS EN SÒL NO URBANITZABLE. EL RIU RIPOLL

Tal com s'ha exposat, el Ripoll és l'eix estructurador del municipi, de sud a Nord, el que ha configurat les comunicacions i el desenvolupament tradicional de Castellar, inicialment amb l'horta, i posteriorment amb l'indústria tèxtil, que pren l'energia del riu.

Avui és un espai amb importants pressions, i alhora amb una gran potencialitat per a la millora del conjunt del municipi, tant de l'espai lliure, de la relació del SU i del SNU, i de relació amb el conjunt del municipi amb els municipis veïns. Alhora el Ripoll, i els seus principals afluents, concretament el torrent de Canyelles delimiten la façana urbana de Castellar del Vallès, afegint al ja exposat un potencial paisatgístic del mateix sistema com dels seus límits estratègic per Castellar.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6989

En aquest context es preveu el desenvolupament d'un Pla Especial de l'àmbit del riu Ripoll, amb els següents objectius:

- a) Mantenir i ordenar els horts, amb l'objectiu d'evitar un excés de parcel·lació i d'infraestructures associades no directament lligades a la pràctica agrícola. Per tant el pla especial haurà d'establir de forma clara la vocació de cada un dels sòls agrícoles d'horta, establint si tenen una dimensió productiva, i per tant amb una dimensió de parcel·la en coherència, o si tenen una vocació social i de lleure, establint les dimensions mínimes de parcel·la i especialment els elements construïts i de límits permesos. Aquests hauran de ser els mínims, tenint com a objectiu ser similars a l'explotació comercial de l'horta.
- b) potenciar la qualitat ambiental: protecció de la qualitat de les aigües; restauració de la vegetació natural i ampliació de les àrees forestals; protecció i potenciació de la fauna; creació de nous hàbitats naturals i disminució de l'impacte ambiental de les infraestructures.
- c) Millorar el paisatge associat al riu
- d) Limitar les edificacions.
- e) Determinar i concretar la jerarquia i les característiques específiques dels camins que creuen o ressegueixen el Parc fluvial, en atenció a la seva funció.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Infraestructures
Direcció General del Territori i Infraestructures
Comissió Territorial de Barcelona

6990

9. IDENTIFICACIÓ I QUANTIFICACIÓ DELS SÒLS OBJECTE DE TRANSFORMACIÓ I DE LES DEMANDES ADDICIONALS

El nou planejament comporten una nova demanda de sòl i recursos. El primer lligat a una ocupació física, mentre que el segon comporta la necessitat de la connexió als sistemes generals, i per tant certes externalitats, les quals també comporten ocupacions indirectes.

Des d'un punt de vista de model, i en referència als aspectes ambientals, l'ocupació i demanda de sòl s'hauria de resoldre amb formulacions compactes, i la segona, tot i que també relacionat amb un model compacte, i per tant més eficient en la seva gestió, tindria a veure amb els aspectes de sostenibilitat.

9.1 DEMANDA DE SÒL

Tot i que la demanda de sòl pot respondre únicament a un concepte de superfície, el tipus de sòl, o els seus usos, fa que els aspectes qualitatius puguin augmentar l'efecte de la transformació. Així un projecte de regeneració urbana, sobre un sòl urbà, té un efecte diferent que si els aprofitaments previstos s'aconsegueixen sobre sòls rurals.

En aquest sentit, es fa una anàlisi del consum de sòl per part dels sectors definits pel POUM diferenciant els usos actuals. Aquests són:

- Forestal
- Agrícola
- Zones nues
- Vies de comunicació
- Zones esportives i de lleure.
- Zones urbanes.

En la següent taula es mostra el consum de sòl del POUM:

CONSUM DE SÒL SEGONS ELS DIFERENTS USOS

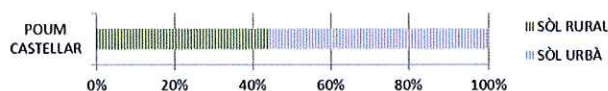
Agrícola	Zones nues	Forestal	Vies de comunicació	Zones verdes	Zones urbanes	Total general
46.975,71	12.934,93	169.048,03	3.169,89	10.244,37	246.390,53	488.763,45

La mateixa taula es pot simplificar agrupant els usos, independentment del seu règim urbanístic en:

- Sòls rurals, que inclou l'agrícola i el forestal
- Sòls urbans, que inclou la resta, i que són: erms urbans, vies de comunicació, zones verdes (urbanes), zones urbanes.

DISTRIBUCIÓ DE SÒL EN FUNCIÓ DELS USOS

Planejament	Sòl rural		Sòl urbà	
	Sup. (m²)	%	Sup. (m²)	%
POUM Castellar del Vallès	216.023,74	44,20	272.739,72	55,80

Els desenvolupaments urbanístics que tindran lloc com a conseqüència de l'aplicació del nou POUM es realitzaran majoritàriament sobre sòl urbà (56%). Aquesta dada es correspon amb el fet de que la major part d'ells corresponen a projectes de millora urbana en entorns actualment urbanitzats. La resta de sòls (44%) corresponen a àmbits més rurals, que en molts casos estan vinculats a superfícies no urbanitzades on s'hi ha desenvolupat algun tipus de vegetació dins de l'entramat urbà.

6991

9.2 DEMANDA DE RECURSOS

A més del consum de sòl, per les noves àrees residencials, el seu funcionament comporta una important demanda de recursos, els quals són indispensables. Aquests fan referència a:

- Abastament d'aigua
- Sanejament d'aigües residuals, preveient xarxes separatives
- Abastament d'energia
- Generació de residus

En tots els casos s'estan fent contactes amb les diferents companyies de servei per tal d'assegurar el servei i la seva suficiència.

9.2.1 ABASTAMENT D'AIGUA

El nou planejament comporta la necessitat d'abastament d'aigua. Seguint els criteris facilitats per l'Institut Català del Sòl, en funció dels usos s'estima les següents dotacions:

ESTIMACIÓ DE CONSUM

Concepte	Consum	Ut
Consum habitant	200	L/hab i dia
Consum zona comercial	0,3	l/s i ha
Consum zones verdes	0,1	l/s i ha
Indústria logística i terciari	0,3	l/s i ha
Altres indústries	0,5	l/s i ha
Consum zona equipaments	0,3	l/s i ha

(*) 10% A més s'ha de preveure la pèrdua d'un 10 % de la xarxa de distribució en baixa.

En base a aquests consums, i per la tipologia del planejament, es preveu el següent previsió d'abastament:

PREVISIONS D'ABASTAMENT

Planejament	m³/dia	m³/any
POUM Castellar del Vallès	8.651,97	3.157.969,88

D'aquí se'n desprèn que els consums estimats estan certament per sobre dels consums reals mesurats. De fet, tal com s'exposa en l'annex adjunt del cicle de l'aigua, el consum actual de Castellar del Vallès, considerant tots els usos associats a la xarxa d'abastament, és d'1.262.037 m³/anyals (138,9 L/hab i dia), mentre que l'estimat està al voltant de 371,4 L/ persona i dia.

En relació a això, s'han fet els contactes amb les companyies de servei d'abastament. La documentació relativa a les consultes, i en el seu cas el certificat e suficiència, o la necessitat de noves infraestructures es presentarà en un apèndix en els respectius documents d'obres d'urbanització dels diferents plans que desenvolupin el POUM.

El municipi de Castellar del Vallès s'abasteix totalment mitjançant captacions pròpies. Actualment existeixen 9 pous, una mina i un brollador que alimenten a la totalitat de la població.

L'aigua distribuïda a la zona de cota més alta del municipi s'emmagatzema als dipòsits de Mas Olivet I i Mas Olivet II els quals distribueixen l'aigua als dipòsits que abasteixen a les urbanitzacions que es troben a la zona més alta.

Les captacions que abasteixen la zona alta del municipi són les següents:

- Pou Sot del Guix I
- Pou Sot del Guix II
- Pous 1,2,4 i 5

Cal afegir que a la zona alta del municipi, concretament des del dipòsit del Girbau, existeix una venta en alta a Aigües de Terrassa.

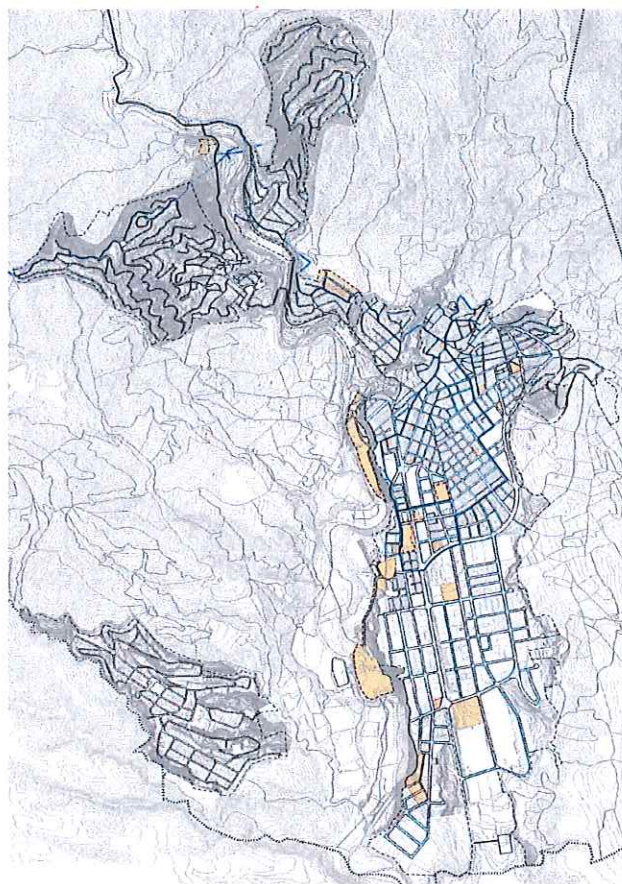
L'aigua de les captacions situades a la zona baixa del municipi s'emmagatzema al dipòsit de Canyelles que distribueix l'aigua als dipòsits de la zona de cota més baixa de Castellar del Vallès.

Les captacions que abasteixen la zona baixa del municipi són les següents:

- Pou Font de la Riera I
- Pou Font de la Riera II
- Mina Turell

6992

Plànol d'abastament i distribució d'aigua potable

- Deu Bullidors
- Pou Bullidors

L'aigua extreta dels pous Font de la Riera I i Font de la Riera II es sotmet a tractament de potabilització que combina l'acció física d'un Stripping+Àcid Clorhídric amb l'objecte de regular el nivell de phde d'aigua.

Tot seguit es mostren les dades d'aigua subministrada (Taula1), dotació i demanda diària (Taula 2) al període 2009 a 2012. La dotació representa el volum mig subministrat en litres per cada habitant cada dia mentre que la demanda mitja representa la mitjana d'aigua subministrada en m3 cada dia a tot el municipi.

A destacar la previsió de connexió a Aigües Ter-Llobregat ATLL com a alternativa al consum de fonts pròpies que s'efectua actualment. Gran part de les instal·lacions per connectar Castellà a la xarxa ATLL es troben realitzades.

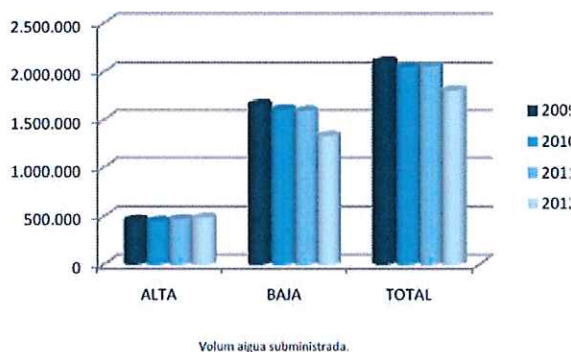
Par tant, la disponibilitat i qualitat del servei d'abastament d'aigua al municipi per a la població actual i futura, està garantitzada.

Concepte	2009	2010	2011	2012
ALTA	454.370	444.258	461.536	476.511
BAJA	1.651.278	1.600.518	1.589.726	1.324.619
TOTAL	2.105.648	2.044.776	2.051.262	1.801.130

Volum aigua subministrada

Concepte	2009	2010	2011	2012
Demanda (l/hb·dia)	262	254	241	211
Mitja diària (m3/dia)	5.602	5.620	5.620	4.935

Evolució de la demanda.

9.2.2 SANEJAMENT D'AIGÜES RESIDUALS

L'ús de l'aigua comporta alhora la necessitat del sanejament de les aigües residuals, que sempre serà necessari malgrat les mesures de reutilització i reciclatge de les aigües en l'interior del planejament. Prenent de base les recomanacions facilitades per l'ICS, es prenen de base els següents cabals:

ESTIMACIÓ DE GENERACIÓ D'AIGÜES RESIDUALS

Concepte	Producció	Ut
Producció habitant :	200	l/hab idia
Producció zona comercial :	0,1	l/s i ha
Producció zones verdes :	0,0	l/s i ha
Indústria logística i terciari	0,1	l/s i ha
Altres indústries	0,2	l/s i ha
Producció zona equipaments :	0,1	l/s i ha

(*) Es prenen de base les dades d'abastament corregides pels diferents usos

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

En base a aquesta producció, i per la tipologia del planejament, es preveu el següent previsió de generació d'aigües residuals:

6993

PREVISIONS DE SANEJAMENT

Planejament	m ³ /dia	m ³ /any
POUM Castellar del Vallès	9.254,84	3.378.018,41

En relació a això, s'han fet els contactes amb les companyies de servei d'abastament. La documentació relativa a les consultes, i en el seu cas el certificat de suficiència, o la necessitat de noves infraestructures es presenta en un apèndix al present document.

El destí de les aigües residuals del municipi és l'EDAR de Castellar del Vallès, en funcionament des de 1995.

La xarxa de clavegueram està formada principalment per col·lectors, elements de captació (embornals i reixes) i estacions de bombament. Al municipi de Castellar del Vallès disposem de les següents instal·lacions:

ELEMENTS DE LA XARXA DE CLAVEGUERAM.

Concepte	2013
Col·lectors xarxa (km)	86
Col·lectors urbanitzacions (km)	36
Elements de captació (Ut.)	3.452
Estacions de bombament (Ut.)	12

EDAR de castellar del vallès

El sistema de sanejament en alta consta de l'EDAR, 3 bombaments en alta i aprox. 12 quilòmetres de col·lectors.

L'EDAR saneja una població aproximada de 24.900 habitants, i està dissenyada per una població de 76.667 habitants equivalents.

El procés de depuració consisteix en un tractament biològic i tractament de fangs amb espessiments per gravetat i deshidratació per centrifugació.

El cabal promig diari tractat és de 4.500 m³/d i està dimensionada per tractar 8.000 m³/d

9.2.3 ABASTAMENT D'ENERGIA

Per al càlcul d'abastament d'energia elèctrica s'han tingut en compte els paràmetres del Plec de Prescripcions Tècniques de l'Institut Català del Sòl. Aquests es resumeixen en la següent taula:

ABASTAMENT D'ENERGIA

Planejament	Potència habitatges (Kw)	Potència pàrquing (Kw)	Potència comerç i (Kw)	Potència equipaments (Kw)	Potència vialitat (Kw)	Potència zona verda (Kw)	POTÈNCIA TOTAL (Kw)
POUM Castellar	1.231	145	424	391	34	36	2.260

9.2.4 GENERACIÓ DE RESIDUS

La recollida selectiva s'ha anat desenvolupant al llarg dels anys al municipi de Castellar del Vallès, dotant de contenidors de vidre, paper i cartró, envasos, piles, roba i matèria orgànica en els punts estratègics per a donar un millor servei. S'han establert freqüències de recollida concretes per tal d'evitar acumulacions de materials en aquests contenidors.

Existeix també unes altres xarxes de recollida de materials especials (tònners, piles i fluorescents, olis de cuina usats). Els punts de recollida d'aquestes xarxes, són bàsicament els establiments que tenen a la venda tònners, piles i fluorescents, o que produeixen en quantitats importants. L'objectiu és aconseguir una reutilització i reciclatge dels residus que s'han generat.

Per aquells residus que no hi ha contenidors específics al carrer o un sistema de recollida, existeix la Deixalleria de Castellar del Vallès.

6994

En tot cas, independentment de la gestió final del residu, es resumeixen a continuació les dades de generació de residus domèstics actualment a Castellar del Vallès:

GENERACIÓ DE RESIDUS A CASTELLAR DEL VALLÈS

Nombre habitants	23.238	Tn/hab/any	L/hab/dia
Matèria orgànica	800	0,034	0,813
Vidre	372	0,016	0,121
Paper i cartró	452	0,019	0,533
Envasos lleugers	218	0,009	1,287
Residus voluminosos	670	0,029	
Poda i jardineria	778	0,033	
Piles	4	0,0002	
Medicaments	2	0,0001	
Tèxtil	56	0,002	
Altres residus. Deixalleries	92	0,004	
Selectiva Tn	4.260	0,183	
% Recollida selectiva	38%		
Fracció resta a tractament	6.825	0,294	
Fracció resta directa a dipòsit controlat	0	-	
Fracció resta directa a incineració	0	-	
Total fracció resta directa a disposició final	0	-	
Total fracció resta	6.825	0,294	
% Fracció resta	62%		
GENERACIÓ TOTAL	11.084	0,477	
Kg/hab/dia	1,31		

En base al volum teòric, la tipologia de contenidors i la freqüència de recollida, s'estima el nombre total de contenidors en carrer per al màxim desenvolupament del planejament:

ESTIMACIÓ NOMBRE DE CONTENIDORS

Tipus de residu	L/hab/dia	L/dia	Freqüència dies ¹	Volum (L) ²	Volum (L) ³	Núm. contenidors	Contenidors finals ⁴
Vidre	0,121	314	30	9.426	3.000	4	8
Paper i cartró	0,533	1.388	10	13.876	3.000	5	8
Envasos lleugers	1,287	3.355	7	23.485	3.000	8	8
Orgànica	0,813	2.118	1	2.118	250	9	9
RESTA	8,842	23.041	1	23.041	3.000	8	9

¹ interval de dies de recollida recomanat

² volum necessari de contenidors en carrer o soterrats

³ volum de contenidors (en carrer estàndard)

⁴ número de contenidors proposats, prenent de referència el número més elevat de cada grup de contenidors: 1) vidre, paper i cartró i envasos lleugers, i 2) orgànica i RESTA

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6995

10. IDENTIFICACIÓ I AVALUACIÓ AMBIENTAL DELS EFECTES SIGNIFICATIUS I MESURES PER A LA PRESERVACIÓ I MILLORA DEL MEDI AMBIENT

En les següents taules es fa l'avaluació del planejament, es verifica i justifica la congruència del pla amb els objectius ambientals establerts. Així, es confronten els objectius ambientals definint com s'han incorporat a la proposta, prenent els objectius un a un i esmentant, per a cadascun, les propostes concretes que hi incideixen de manera rellevant.

La justificació dels continguts resumits de la taula es troben en els annexos, en tot allò a que fa referència:

- Annex 3. Cicle de l'Aigua.
- Annex 4. Qualitat atmosfèrica.
- Annex 6. Residus.
- Annex 8. Biodiversitat
- Annex 9. Paisatge

Els criteris i objectius de l'apartat A no es consideren en cap dels annexos, ja que fan referència al model d'ordenació i ocupació del sòl, per la qual cosa, es desenvolupen a continuació:

A. MODEL D'ORDENACIÓ I OCUPACIÓ DEL SÒL

A.1. GARANTIR UNA ORDENACIÓ URBANÍSTICA EFICIENT, QUANT A FUNCIONALITAT, CONSUMS I RECURSOS I ADAPTADES A LES CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DEL SECTOR I DEL SEU ENTORN:

A.1.1 Adoptar estructures urbanes denses, compactes i complexes.

En el cas de Castellar del Vallès existeixen dues realitats ben diferenciades. D'una banda, el nucli històric de Castellar i els diversos eixamples que progressivament i cap al sud han anat configurant el nucli actual, amb densitats d'habitatges generalment elevades fruit de tipologies urbanes compactes. De l'altra, les urbanitzacions (llevat del nucli històric de Sant Feliu del Racó), amb una tipologia d'habitatges molt més dispersa, de molt baixa densitat, també característica d'alguns entorns del perímetre del nucli urbà com el barri dels Fruïters.

En general, es donen densitats d'habitatges en els nous creixements per sobre de 20 habitatges/ha, assolint en alguns casos valors per sobre dels 100 habitatges/ha. Es tracta de densitats que permeten estructures en general denses i compactes, conseqüents amb el model de regeneració urbana plantejat, en front un model de creixement dispers que implica un major consum de sòl.

Aquesta estratègia, a més, permet alliberar sòl i ajudar a garantir la continuïtat dels sistemes naturals.

A.1.2. Adaptar l'ordenació a les formes del relleu, evitant pendents superiors al 20%, considerar les orientacions, i l'estructura geomorfològica del sector.

S'ha dut a terme una anàlisi dels pendents, segons la qual, la major part del territori presenta pendents superiors al 20%. Només presenten valors inferiors el nucli urbà principal i la zona industrial, assentats majoritàriament sobre l'anomenat pla de la Bruguera, així com la zona agrícola de l'entorn de Can Casamada i la zona forestal que s'estén cap al sud.

De manera general, els nous creixements eviten els pendents situats per sobre del límit del 20%, ja que la majoria s'ubiquen sobre el pla de la Bruguera.

Pel que fa a les orientacions, en general el nucli urbà principal no presenta problemàtiques significatives, així com la major part de les urbanitzacions, on en general existeixen orientacions sud i est. Les úniques excepcions es presenten en algunes zones escarpades de Can Avellaneda i El Racó, amb algunes orientacions cap al nord.

6996

A.1.3. Dotar de caràcter estructurador els sistemes locals d'espais lliures i la continuïtat dels sistemes generals, assignant els usos detalladament en base als àmbits de major valor ambiental.

La xarxa d'espais lliures de Castellar està actualment estructurada al voltant de quatre tipologies:

D1: Riu Ripoll

D2: àrees verdes perimetrals, en transició entre el sòl urbà i el rústec, que exerceixen una funció d'esbarjo i lleure

D3: places i jardins urbans, inserits en la trama urbana de Castellar

D4: protecció de marges i barrancs, al riu Ripoll i d'altres torrents, coincidint amb àrees d'elevat risc geològic

La continuïtat dels sistemes generals s'assenta sobre l'eix hidrogràfic definit pel riu Ripoll, que travessa el terme municipal de Castellar del Vallès de nord a sud. La importància d'aquest element com a eix vertebrador ha portat a l'elaboració, en paral·lel al present POUM, d'un Pla Especial per al riu Ripoll.

Aquest esmentat Pla Especial, entre d'altres aspectes, ha de regular els usos de l'àmbit, que actualment pateix una forta pressió derivada de certs usos disconformes i d'ocupacions de diversos tipus. El Pla Especial, doncs, ha de servir per relaxar aquesta pressió i retornar al riu el caràcter estructurador del sòl no urbanitzable i els seus valors naturals.

D'altra banda, els espais forestals i agrícoles també juguen un paper important en la configuració d'una xarxa d'espais lliures potent i de qualitat. Juntament amb el riu Ripoll, són la base del sòl no urbanitzable

A.1.4. Atendre als risc d'incendi en relació a l'ordenació.

S'ha avaluat el risc d'incendi forestal, i aquest és en general força elevat per a la major part del nucli urbà ocupada per boscos i matollars.

Aquest risc és especialment rellevant a les àrees amb una major densitat de vegetació, així com en les zones de contacte entre els àmbits forestals i les zones urbanitzades, principalment a les urbanitzacions Airesol (A-B, C i D), el Balcó, Sant Feliu del Racó, el Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda.

En aquests sectors, es delimitaran franges de 25 m al seu voltant com a protecció envers els incendis forestals. Les condicions d'aquestes franges es recullen al Decret 123/2005, de 14 de juny, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, i a la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana.

Hauran de presentar peus arboris espaiats i podats, i una cobertura de matolls d'un màxim del 15% i mates aïllades separades per un mínim de 3 metres.

A.1.5. Atendre al risc químic, quan el sector es trobi proper a un establiment afectat per la legislació d'accidents greus.

S'ha avaluat el risc químic segons les directrius establertes per la Direcció General de Protecció Civil, recollides en el PLASEQCAT i el TRANSCAT.

Quant al PLASEQCAT, es conclou que Castellar del Vallès és un municipi amb risc químic, degut a l'existència d'una indústria de nivell baix en el seu àmbit (Panreac Química, SAU), i d'una altra indústria a l'àmbit de Terrassa però afectant també l'àmbit del POUM (Laboratorios Miret, S.A.).

El risc químic, per tant, i pel que fa al PLASEQCAT, no comporta mesures específiques en l'àmbit del planejament. La inclusió en el present document és únicament de caràcter informatiu, fent-se constar per donar compliment al Decret 287/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament parcial de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme.

Pel que fa al TRANSCAT, no existeix cap via de comunicació amb un volum considerable de mercaderies perilloses travessant el municipi de Castellar del Vallès, ni se'n preveuen de noves.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6997

A.1.6. Atendre al risc d'inundació, en relació a la delimitació de l'àmbit i a l'ordenació

La relació del POUM amb l'espai fluvial es concreta en els diversos torrents i rieres que creuen el municipi, i molt especialment amb aquells que es relacionen amb el sòl urbà municipal: el riu Ripoll, i el torrent de Canyelles.

Ambdós cursos d'aigua presenten un risc d'inundabilitat associat avaluat tant per la Planificació d'Espais Fluvials (PEF) de l'Agència Catalana de l'Aigua, com pel pla Inuncat. Tots els àmbits residencials s'ubiquen fora de les zones amb risc d'inundació per a períodes de retorn de 50, 100 i 500 anys. Aquestes zones inundables queden restringides a les zones agrícoles de les lleres del riu, així com a les activitats industrials lligades tradicionalment com a font d'energia al Ripoll.

A.1.7. En cas d'existència de sòls contaminats supeditar qualsevol actuació als criteris de l'agència de residus

En base a la informació facilitada per l'Agència de Residus de Catalunya, a Castellar del Vallès existeixen diversos punts amb expedients informatius oberts relacionats amb la contaminació del sòl en els següents àmbits:

- Tintes y aprestos, SA
- Antigues instal·lacions de viuda José Tolrà, SA
- Ferroveller del camí de Can Bages
- M.C. Clots

S'elaborarà un estudi detallat d'aquestes zones que determini l'abast exacte de la contaminació. Qualsevol actuació que es dugui a terme estarà condicionada al que estableixi al respecte l'Agència de Residus de Catalunya.

A.2. ESTABLIR LA ZONIFICACIÓ I ELS USOS POTENCIANT LA SEVA PLURIFUNCIONALITAT I AUTONOMIA:

A.2.1 Preveure sostre amb aprofitament urbanístic diferent a l'habitatge i ubicarlo cercant la integració i interrelació amb aquest.

El planejament ha d'avaluar l'oferta d'equipaments de la ciutat, així com el seu grau d'accessibilitat i la seva capacitat d'absorbir la demanda generada. El POUM millorarà l'estàndard, l'ordenació i la regulació de sòls destinats a equipaments, que constitueixen la base de la qualitat urbana del poble.

Prendrà especial importància l'Espai Tolrà, un equipament de gran centralitat, un lloc privilegiat per la seva gran dimensió, on caldrà potenciar i flexibilitzar nous usos.

Respecte els nous equipaments, es proposa la reserva per als següents usos:

- Docent, sanitari, assistencial, esportiu, supramunicipal i altres usos.
- Els solars disponibles han de permetre relocalitzar serveis que actualment poden generar determinats conflictes en àmbits residencials

A.2.2. Potenciar la creació de microcentralitats o la reunió de diferents usos en àmbits fàcilment accessibles a peu

Les ordenacions, han de preveure, en tots els casos:

- Barreja d'habitatge protegit i lliure: els nous creixements contemplen la creació d'habitatge protegit, que suposarà aproximadament el 19,2 % dels nous habitatges totals previstos.
- Zones verdes de qualitat, en tots els casos accessibles a peu. Es proposa la creació d'itineraris que lliguin els espais lliures entre sí, amb l'objectiu de d'alleugerir la càrrega que pateixen aquells espais ubicats en les zones de major densitat de població.
- Equipaments distribuïts estratègicament per a donar servei al conjunt del municipi.

A més a més, s'assegura l'accés des dels nuclis més aïllats del Racó, Sant Feliu del Racó i els Airesòls amb el nucli urbà de Castellar per mitjà de la vialitat existent i d'un itinerari per a vianants i bicicletes.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6998

A.3. POSSIBILITAR UNA MOBILITAT SOSTENIBLE MITJANÇANT LA PLANIFICACIÓ INTEGRADA DELS USOS DEL SÒL I DEL TRANSPORT:**A.3.1 Preveure una assignació d'usos que afavoreixi el transport públic.**

En general s'han assignats a usos diferents als habitatges en un percentatge no inferior al 15% l'edificabilitat destinada a l'aprofitament urbanístic per habitatge i usos diferents de l'habitatge un percentatge no inferior al 60% de les plantes baixes.

En un principi, l'actual xarxa de transport públic cobreix de manera eficient les necessitats de Castellar. Aquesta xarxa s'assenta sobre diverses línies d'autobús, i segons el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026, s'ha de veure reforçada amb el perllongament de les línies d'FGC al Vallès fins a Matadepera i Castellar del Vallès.

A.3.2. Definir les xarxes de connexió necessàries per assegurar la connectivitat

El municipi de Castellar del Vallès compta amb un Pla de Mobilitat Urbana (PMU), aprovat el dia 19 de juliol de 2011, que pretén regular el funcionament i la convivència de tots els modes de transport a l'espai públic del municipi, i que preveu algunes actuacions en correspondència amb els problemes detectats referents a la connexió oest (C-1415a amb la B-142), i que passen per la creació d'un nou vial a ponent del nucli, entre Airesol C i la ronda Turuguet.

A.3.3. Ordenació de la vialitat per tal d'afavorir l'ús del transport públic

El Pla de Mobilitat Urbana de Castellar del Vallès recull un total de 43 actuacions a realitzar, de les quals, 5 d'elles van encarades a millorar la mobilitat en transport públic:

- Actuacions en les línies d'autobús urbà (manteniment de l'actual línia C6 fins la posada en funcionament de la futura línia interurbana Castellar-Terrassa i millores a la C4)
- Millora urbanística de l'entorn de les parades del transport públic (millora de voreres i marquesines)
- Millora de la parada d'autobús ubicada a Airesol A-B (adaptació de les parades) i Airesol C (creació d'una rotonda)
- Millora dels itineraris per a vianants propers per a la futura estació de trens
- Creació de noves parades d'autobús d'intercanvi modal, a l'espai Tolrà i al polígon industrial del Pla de la Bruguera

També amb l'objectiu d'afavorir el transport públic, es proposa la delimitació dels aparcaments en superfície, la creació d'un "Park and Ride" proper a la futura estació de tren, i la creació d'un sistema de gestió de l'estacionament en via pública al voltant també de l'estació de tren.

A.4. ADOPTAR UN MODEL D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA ENERGÈTICAMENT EFICIENT:**A.4.1. Avaluació de les emissions de CO₂**

S'han avaluat les emissions de CO₂ a través de tres aspectes:

- Mobilitat generada
- Consums energètics en els usos residencials
- Consums energètics en el cicle de l'aigua

L'eina emprada ha estat l'elaborada per a tal efecte per part del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Els resultats han estat els següents:

EMISSIONS TN CO₂/ANY

Concepte	Proposta POUM
Mobilitat Industrial	139.127
Mobilitat habitatge	103.817
Energia habitatge	35.675
Cicle de l'aigua	502
Total	279.121

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

6999

Cal tenir en compte que Castellar del Vallès està adherit al Pacte d'Alcaldes de la UE, adquirint el compromís de reduir l'emissió de gasos amb efecte hivernacle. Amb aquesta finalitat es va elaborar el 2009 el Pla d'Acció per l'Energia Sostenible (PAES), amb els següents objectius estratègics de reducció de gasos amb efecte hivernacle:

- Compromís de reducció objectiu allà on l'Ajuntament hi desenvolupa una acció directa de gestió energètica (equipaments, enllumenat públic, bombeig, semàfors, flota de vehicles municipals, flota de vehicles externalitzada) d'un 30%.
- Compromís de reducció objectiu en els àmbits on l'ajuntament es compromet a actuar amb accions indirectes (sector domèstic, sector serveis i mobilitat privada) d'un 20%.

El PAES defineix un pla d'acció com a eina que donarà practicitat i aplicació a la política de reducció d'emissions de GEH i que s'estructura en tres eixos:

1. La reducció d'emissions de GEH
2. Definir les responsabilitats de compliment
3. Pla de seguiment

A.4.2. Programa energètic

El programa energètic definit per al municipi de Castellar del Vallès es basa en tres grans estratègies:

A. Definició de la qualificació energètica de l'edificació. S'ha de definir una qualificació energètica de nivell C o en el cas d'ús residencial Nivell D amb els valors mínims de demanda energètica definits per a cada sector.

B. Aportació a renovables. Es complirà el Decret d'Ecoeficiència i el CTE i com a mínim una aportació d'energia renovable al consum d'ACS del 67%

C. Valoració del Decret d'Ecoeficiència.

Aquestes estratègies s'hauran de desenvolupar, tal com ja s'ha fet en l'actualitat a través d'ordenances, que permetin una millora continua i amb una major agilitat que la normativa del planejament.

A.4.3. Orientacions i aïllament de les edificacions

S'ha realitzat un estudi de les alineacions de carrer, per tal de valorar si les edificacions prioritzen una orientació que permeti la màxima eficiència de captació solar de les edificacions i l'aprofitament de la llum.

En l'actual nucli urbà, es pot considerar que de manera general, la gran majoria dels edificis plurifamiliars compleixen amb aquest requisit, llevat d'alguns edificis de l'entorn del camp de futbol municipal Pepín Valls, on existeixen algunes orientacions encarades cap al nord que poden arribar a impedir el compliment de l'esmentat criteri.

D'altra banda, la configuració de qualsevol nova edificació d'habitatges s'haurà de fer regint-se pel mateix criteri, de tal manera que es garanteixi un nivell mínim d'aïllament als habitatges.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

B. CICLE DE L'AIGUA

B.1 PREVENIR EL RISC D'INUNDACIÓ, EVITANT L'AFECTACIÓ A BÉNS I PERSONES

Nivell

B.1.1. DEFINIR L'ORDENACIÓ EN COHERÈNCIA A LA DELIMITACIÓ DE ZONES INUNDABLES (ARTICLE 6 DEL REGLAMENT DE LA LLEI D'URBANISME)

En aquest context, la proposta del sòl no urbanitzable, en les diferents qualificacions urbanístiques, sempre inclou una component de zona que són rius i rieres, delimitada en base a aspectes geomorfològics i que en tot cas inclou les zones inundables.

Per altra banda, la importància del riu Ripoll ha motivat el mandat, a partir del present POUM, d'un Pla Especial que abasti aquest àmbit fluvial. Aquest ha de resoldre també els aspectes relacionats amb la inundabilitat, especialment en els nous usos que es proposi com espais lliures estructurador del conjunt dels espais lliures de Castellar del Vallès.

2

B.1.2. EVITAR ELS CANVIS DE LES CONDICIONS HIDROGEOLÒGIQUES DE LA CONCA, JA SIGUI MITJANÇANT LA LIMITACIÓ D'USOS O L'ESTABLIMENT DE MESURES DE CONTORN

El ràpid procés d'urbanització que ha sofert l'àmbit del pla de la Bruguera en les darreres dècades, tant per l'ampliació del nucli urbà de Castellar del Vallès cap al sud, com per la construcció dels polígons industrials, ha donat lloc a uns canvis substancials en el nivell d'escolament superficial de la conca. Aquests canvis repercuteixen en les dues conques a les que vessen les aigües de la zona del pla de la Bruguera: la conca del riu Ripoll, a l'oest, i la del torrent de Colobriers, a l'est.

No obstant això, les repercussions directes sobre ambdues conques són força diferents. D'una banda, la conca del riu Ripoll és molt més extensa que la de Colobriers. Gran part de la seva superfície és forestal, amb una tendència a la densificació dels seus boscos en les darreres dècades capaç de compensar l'augment de l'escolament superficial fruit de la urbanització del pla de la Bruguera. En canvi, la conca del torrent de Colobriers és de superfície molt més reduïda, per la qual cosa, la repercussió per l'augment d'escolament superficial al pla de la Bruguera és molt més significatiu.

D'aquí, en resulta que el nou planejament comporta un augment d'escolament al voltant de 0,1 mm/any respecte de la situació actual, i per tant poc significatiu, considerant el conjunt de la conca del riu Ripoll.

1

B.2 PROTEGIR LA XARXA HÍDRICA I ELS ESPAIS FLUVIALS

Nivell

B.2.1. PROTEGIR ELS CURSOS D'AIGUA QUE TRAVESSIN O DELIMITIN ELS NUCLIS I LES SEVES RIBES.

Obres de Defensa

En el present POUM no es preveuen específicament obres de defensa. Aquestes però, no es poden excloure del desenvolupament del pla especial, o altres infraestructures que es puguin plantejar.

Vialitat, infraestructures i serveis

S'ha de preveure la possibilitat de pas de noves infraestructures. Aquest pas haurà d'estar regulat en el Pla Especial del Ripoll que es portarà a terme. Malgrat això, en general es recomana que els serveis hauran d'anar lligats a la nova vialitat definida, i per tant no s'han de preveure excavacions en les lleres. En tots els casos, en la definició d'aquests passos d'infraestructures, s'haurà d'atendre a les recomanacions de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Altres aspectes poden venir relacionats amb els punts de descàrrega de la xarxa d'aigües pluvials, que es porti fins a les lleres. En aquests casos, de concentració de cabals en cas de pluja, més enllà de les mesures definides per a evitar la descàrrega de contaminants, s'han de preveure, dissipadors d'energia, mitjançant la construcció de bases empedrades o de formigó, que evitin erosions en els punts de descàrrega. La definició formal d'aquests punts de descàrrega estarà en consonància amb la naturalitat dels cursos, i de la qualitat dels paisatges dels espais lliures on s'inclouen.

1

B.2.2. CONSIDERAR ELS PEF EN ELS CURSOS SUPERFICIALS ON S'HAGIN DEFINIT, O ELS SEUS CRITERIS

S'han caracteritzat i tipificat els rius i rieres més importants (riu Ripoll, el torrent de Canyelles i el de Colobriers) de l'àmbit del POUM, aplicant per a tots ells els criteris que defineix la PEF de l'Agència Catalana de l'Aigua.

2

B.3. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE L'AIGUA I FOMENTAR-NE L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ EN L'ESPAI URBÀ

Nivell

B.3.1. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE RECURSOS HÍDRICS I LA SUFICIÈNCIA DE LES INFRAESTRUCTURES PER A L'ABASTAMENT

S'ha fet una estimació dels consums analític, prenent l'estat actual del municipi de Castellar del Vallès, en relació al seu sòl urbà consolidat. Per tant, queden exclosos els usos en sòl urbanitzable i els sòls no consolidats.

Les necessitats de sanejament s'estimen com un 80 % de l'abastament, resultat d'extreure aquells conceptes que no generen retorn, com els espais lliures, la neteja de carrers o la part proporcional d'espais lliures en la resta d'aprofitaments.

D'aquest, i en base als escenaris d'abastament s'aproximen les necessitats d'abastament:

2

B.3.2. ORDENACIÓ. ADOPTAR UNA ORDENACIÓ I ZONIFICACIÓ CONGRUENT AMB LA CAPACITAT DELS RECURSOS HÍDRICS, D'ACORD AMB LA QUANTIFICACIÓ DE LA DEMANDA GENERADA PER ALS DISTINTS USOS

El POUM es formularà, en tots els casos com a cicle tancat, limitant les superfícies d'espais lliures en reg i proporcionat als canvis d'ús de sòl que s'han generat en la consolidació del nucli.

1

B. CICLE DE L'AIGUA

B.3. GARANTIR LA DISPONIBILITAT DE L'AIGUA I FOMENTAR-NE L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ EN L'ESPÀI URBÀ

Nivell

B.3.3. GESTIÓ. AJUSTAR LES FONTS DE SUBMINISTRAMENT I LA QUALITAT DE LES AIGÜES AL SEU DESTÍ I ÚS, I EN CONSEQÜÈNCIA PREVEURE XARXES DIFERENCIADES PER A LES DIFERENTS QUALITATS I USOS. ELS SISTEMES SEPARATIUS, S'ADOPTARAN TAMBÉ PER LES DE LES AIGÜES PLUVIALS I RESIDUALS GENERADES EN EL PROPI SECTOR	<p>Criteris sanitaris</p> <p>En principi no es preveu la reutilització d'aigües de pluja per a espais lliures públics. Únicament es preveu la reutilització en espais lliures privats sempre que la pròpia comunitat assumeixi alhora la reutilització d'aigües grises, per a la descàrrega de sanitaris, donat que comporten la mateixa gestió i per tant comparteixen la seva càrrega.</p> <p>No es preveu, en cap cas, la utilització d'aigües regenerades, d'EDAR, o de qualsevol altra procedència, llevat de que siguin subministrades per un operador específic, utilitzant la reserva de xarxa prevista, i amb les garanties de gestió exigibles per a l'ús d'aquests tipus d'aigua.</p>	2
---	--	---

B.4. FOMENTAR L'ESTALVI I LA REUTILITZACIÓ DE L'AIGUA EN L'EDIFICACIÓ

Nivell

B.4.1. PRIORITZAR AQUELLES TIPOLOGIES URBANÍSTIQUES I EDIFICATÒRIES QUE COMPORTEN UN MENOR CONSUM D'AIGUA	<p>Es defineixen diferents mesures, tant d'estalvi com, en un segon nivell, de reutilització:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Foment de l'estalvi i eficiència. - Establir unes directrius per a la utilització de instal·lacions i mecanismes que afavoreixin l'estalvi com productes amb el distintiu d'etiqueta ecològica, en el capítol de "Productes i sistemes que afavoreixen l'estalvi d'aigua" DOGC núm 3321, de 6 de Febrer de 2001, que conté: aixetes i elements de dutxa, limitadors de cabal, vàters, dispositius que estalvien aigua al vàter, i altres sistemes que afavoreixen l'estalvi. - Electrodomèstics més eficients en el consum. - Reutilització d'aigües grises, de les aigües de dutxes i banys, per a vàters. Aquesta mesura comporta la instal·lació d'un sistema de tractament d'aigües grises. - Reutilització d'aigües de pluja, per a reg i neteja de espais lliures privats. 	2
---	--	---

B.5. PRESERVAR I MILLORAR LA QUALITAT DE L'AIGUA

Nivell

B.5.1. GARANTIR LA CONNECTIVITAT AMB EL SISTEMA PÚBLIC DE SANEJAMENT EN ALTA, LA CAPACITAT D'AQUEST PER ATENDRE LA DEMANDA DEL SECTOR I ELS COMPROMISOS DE FINANÇAMENT NECESSARIS	<p>Dissenyar adequadament del sistema públic de sanejament en baixa amb el grau de precisió adequat per permetre'n l'execució immediata.</p> <p>Preveure-hi xarxes de sanejament separatives de les aigües blanques i els espais públics i privats necessaris. En general, adequar-se a les condicions establertes pel Reglament dels serveis públics de sanejament (Decret 130/2003, de 13 de maig)</p> <p>En cas necessari, establir normativament la necessitat de sistemes de pretractament d'aigües residuals no domèstiques.</p>	2
B.5.2. ASSEGURAR LA QUALITAT DE LES AIGÜES PLUVIALS ABOCADES A LA LLERA PÚBLICA	<p>Assumint la necessitat d'establir un sistema de xarxa separativa, el planejament planteja:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Suficiència de les instal·lacions de sanejament d'aigües residuals, que es tracta separatament - Tractaments específics per les aigües pluvials. La justificació del tractament d'aigües pluvials en xarxes separatives es deriva de que aquestes aigües en cap cas es poden considerar com a "netes", tant pels contaminants que arrosseguen com pels sòlids carretejats. 	2

7001

C. AMBIENT ATMOSFÈRIC

C.1. MANTENIR LA POBLACIÓ EXPOSADA A NIVELLS ACÚSTICS PERMESOS PER LA LEGISLACIÓ

Nivell

C.1.1. DETERMINACIÓ DE LES PRESCRIPCIONS ACÚSTIQUES	La zonificació acústica del municipi de Castellar del Vallès, es realitza a partir dels objectius de qualitat acústica de cada àmbit, definits en el Mapa de Capacitat Acústica. Es determinaran les zones de soroll generades per les infraestructures del transport i aquestes en modelitzaran per a preveure la influència del soroll sobre l'àmbit del planejament.	2
C.1.2. ESTRATÈGIES D'ORDENACIÓ	L'ordenació proposada en el POUm de Castellar del Vallès té en compte les fonts de soroll més importants del municipi, associades a les carreteres C-1415a, B-124 (C-642), i als polígons industrials existents a l'àmbit (polígon del Pla de Bruguera, Can Carner).	2
C.1.3. ESTABLIR CONDICIONANTS EN L'EDIFICACIÓ SI LA ORDENACIÓ NO PERMET NIVELLS DE QUALITAT EN LES EDIFICACIONS EN ALÇADA	S'estableixen els valors mínims d'aïllament (indicats al codi tècnic de l'edificació) per tal de garantir uns nivells de qualitat acústica a l'interior dels edificis. L'aïllament acústic a les façanes contra el soroll aeri D2m,nT,Atr no ha de ser inferior als valors de la taula següent, segons l'ús de l'edifici i el nivell d'avaluació dia Ld que els ens locals han de facilitar a partir dels mapes estratègics de soroll, mapes de la situació acústica existent, mapes de capacitat acústica, mesuraments representatius o mètodes de càlcul.	2

C.2. LIMITAR LA GENERACIÓ DE NECESSITATS D'ENLLUMENAT EXTERIOR (PÚBLIC I PRIVAT) I EVITAR-NE ELS FLUXOS HEMISFERI SUPERIOR, LA INTRUSIÓ LLUMINOSA I L'IMPACTE NEGATIU SOBRE ELS ORGANISMES VIUS

Nivell

C.2.1. ADAPTAR L'ORDENACIÓ ALS NIVELLS MÀXIMS DE CONTAMINACIÓ LLUMINOSA DERIVATS DEL MAPA DE LA PROTECCIÓ ENVERS LA CONTAMINACIÓ LLUMINOSA A CATALUNYA	Les mesures correctores van dirigides a adoptar estructures compactes, garantint la mateixa formulació. A més, els nous creixements de Castellar del Vallès plantejats, mantenen la continuïtat o estan inserits en trames urbanes consolidades.	2
C.2.2. IMPLEMENTACIÓ EN LES INSTAL·LACIONS D'ENLLUMENAT EXTERIOR DE CRITERIS TÈCNICS FONAMENTATS EN LES DISPOSICIONS DE LA LLEI 6/2001, DE 31 DE MAIG I DEL DECRET 82/2005, DE 3 DE MAIG	Els projectes d'il·luminació i la seva execució han d'acreditar el compliment dels requeriments següents (Llei 6/2001): 1. Els valors flux a l'hemisferi superior, la il·luminació, la luminància, etc. siguin el més inferiors possibles en relació amb els indicats als annexos del decret esmentat, els quals tenen el caràcter de màxims. 2. Exigència d'enllumenat públic eficient i de baix consum en espais oberts públics i privats. Priorització de les làmpades de vapor de sodi i prohibició de les de vapor de mercuri. Instal·lar pàmpols amb el mínim flux a l'hemisferi inferior, per tal de generar el mínim impacte ambiental sobre el medi nocturn. 3. La il·luminació màxima d'àrees destinades a activitats industrials, comercials, de serveis, esportives, recreatives i equipaments a l'exterior ha de complir, quan existeixin, amb els valors màxims d'il·luminació intrusa	2

C.3. REGULAR LA IMPLANTACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS DE RADIOCOMUNICACIÓ I DE TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA, PER TAL DE MINIMITZAR ELS SEUS EFECTES SOBRE ELS ÉSSERS VIUS I EL PAISATGE

Nivell

C.3.1. RADIOCOMUNICACIONS. EVITAR LA IMPLANTACIÓ D'INSTAL·LACIONS DE RADIOCOMUNICACIONS EN ENTORNS ESPECIALMENT SENSIBLES	No es preveu la construcció de noves antenes de radiocomunicació. En el cas que de noves instal·lacions de radiocomunicació, aquestes hauran de ser instal·lades fora dels àmbits més sensibles, com ara centres educatius o de salut.	2
C.3.2. TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA. CORREGIR AFECCIONS D'ESTESES ELÈCTRIQUES EXISTENTS, SI ÉS EL CAS, I ESTABLIR DIRECTRIUS PER A EVITAR O MINIMITZAR L'EFFECTE DE NOVES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT D'ELECTRICITAT AL SECTOR	No es recomana establir cap tipus d'activitat amb risc elevat (com per exemple, una llars d'infants) a una distància menor de 30 m de la torre elèctrica d'alta tensió.	2

D. GESTIÓ DE RESIDUS

D.1. IMPLANTAR L'EQUIPAMENT I ELS SISTEMES DE DISSENY URBÀ ADIENTS PER A LA REUTILITZACIÓ I LA RECOLLIDA SELECTIVA DELS RESIDUS.	Com a conseqüència del creixement previst pel POU, la generació de residus al municipi de Castellar del Vallès es preveu que augmenti un 11,2%, passant de les 11.084 Tn/any actuals a 12.327 Tn/. Aquest augment haurà d'anar acompanyat d'una millora dels sistemes de gestió de residus actuals que permeti absorbir el creixement previst.	2
D.2. PROMOUR EN ELS EDIFICIS LA PREVISIÓ D'ESPAYS I INSTAL·LACIONS QUE FACILITIN LA RECOLLIDA SELECTIVA DELS RESIDUS I, EN GENERAL, LES OPERACIONS DE GESTIÓ.	A Castellar del Vallès s'adopta el criteri més restrictiu, i per tant 225 dm3/habitatge. Aquest, procedent del Codi Tècnic de l'Edificació, és independent del tipus de recollida, i per tant d'aplicació en tots els planejaments.	2
D.3. ORDENAR EL DESENVOLUPAMENT DE L'ACTIVITAT CONSTRUCTIVA AMB L'OBJECTIU DE MINIMITZAR ELS IMPACTES ASSOCIATS ALS MATERIALS UTILITZATS I FOMENTAR-NE LA DURABILITAT, LA REUTILITZACIÓ I EL RECICLATGE.		Nivell
D.3.1. GESTIÓ DE TERRES I ENDERROCS	Pel que fa als moviments de terres de la urbanització, les quals es reduiran el màxim d'acord amb el que ha estat indicat a A-1, preveure com a opció preferent la seva reutilització en la mateixa obra i, complementàriament, en altres obres autoritzades	2
D.3.2. GESTIÓ DE RESIDUS DURANT LA CONSTRUCCIÓ	Incorporar als projectes d'urbanització integrats en el PDU, i edificació d'un pla de gestió de residus de la construcció que permeti incrementar la valorització de residus i, en general, la seva correcta gestió	2
D.3.3. AFAVORIR L'ÚS DE MATERIALS PROCEDENTS DEL RECICLATGE O RECICLABLES, O EN TOT CAS AMB UN BAIX PODER CONTAMINANT EN LA SEVA PRODUCCIÓ.	S'atendran els següents criteris: - Prioritzar en les actuacions urbanitzadores la utilització de materials i productes de llarga durada, reutilitzables o reciclables i, en general, materials i productes que disposin de distintius de garantia de qualitat ambiental. - Evitar la utilització de materials amb forts impactes ambientals de fabricació i d'aquells potencialment perillosos per a la salut. - Fomentar els dissenys constructius amb criteris de deconstrucció i minimització dels residus, tant en les obres d'urbanització com en la regulació de l'edificació.	2

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

7003

E. BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL.

E.1. ESTABLIR COM ELEMENT BÀSIC I VERTEBRADOR UN SISTEMA D'ESPais LLIURES QUE RESPONGUI A CRITERIS DE BIODIVERSITAT URBANA, FÍSICAMENT CONTINU I CONNECTAT A LES XARXES URBANES I TERRITORIALS Nivell

<p>E.1.1. INTRODUIR CRITERIS DE BIODIVERSITAT, I UNA CONCEPCIÓ RETICULAR COM ELEMENT DE COHERÈNCIA EN EL DISSENY DELS ESPais LLIURES URBANS. PREVEURE LA CONNECTIVITAT DELS ESPais LLIURES EXTERIORS AMB ELS ESPais LLIURES INTERIORS</p>	<p>El POUM defineix un sistema que garanteix la interconnexió de les diferents peces d'espais lliures, entès com una xarxa reticular, de interconnexió també dels espais lliures exteriors i interiors, donant valor a tot el conjunt.</p> <p>Es defineix una xarxa que permet la connexió dels espais lliures del sòl no urbanitzable amb els del sòl urbà, per mitjà d'itineraris que penetren en el nucli de Castellar del Vallès, creant un sistema que afavoreix una bona connexió entre els espais verds interiors, tant els que pateixen una major càrrega, ubicats al centre, com aquells amb un nivell de freqüentació menor.</p> <p>La xarxa de camins del sòl no urbanitzable s'assenta sobre el conjunt de camins del pla de prevenció d'incendis.</p>	1
<p>E.1.2. QUALIFICAR COM A ZONES VERDES O ESPais LLIURES ELS INDRETS DE MAJOR VALOR, ENVOLTANTS DE CONNECTORS ECOLÒGICS</p>	<p>El model plantejat qualifica com a espais lliures els indrets de major valor. Cal destacar com a punt clau la importància del riu Ripoll com a eix principal de la connectivitat ecològica del municipi. En aquesta zona, a més de ser qualificada com a espai lliure, es promou la restauració dels àmbits que actualment estan sotmesos a una forta pressió per part d'elements d'autoconstrucció i d'altres tipus de construccions, com és el cas especialment de la zona del Rieral, tot i que extensible a d'altres punts del riu propers al sòl urbà de Castellar.</p>	1
<p>E.1.3. CONSERVAR ELS PEUS ARBORIS I CONJUNTS ARBRATS AMB ESPECIAL VALOR I MÉS SIGNIFICATius DELS SECTORS.</p>	<p>Es conservaran els peus arboris més rellevants del tram urbà de Castellar del Vallès, així com els conjunts arboris destacats de la resta del terme municipal.</p>	2
E.2. FOMENTAR LA NATURALITZACIÓ DE L'ESPai URBÀ.		Nivell
<p>E.2.1. QUALIFICAR COM ESPais LLIURES ELS HÀBITATS D'INTERÈS I ALTRES ESPais DE VALOR INTRODUIENT MESURES PER A LA SEVA PRESERVACIÓ, I EN ESPECIAL DELS ESPais FLUVIALS I DE LA VEGETACIÓ DE RIBERA.</p>	<p>Els espais de valor, dintre de l'espai urbà, corresponen a la xarxa hidrogràfica i la vegetació que l'acompanya.</p> <p>En referència als espais fluvials, pren especial importància l'existència d'una xarxa fluvial en la que destaca el riu Ripoll, amb pendents molt elevats, així com vegetació associada.</p> <p>El Pla Especial del Ripoll determinarà la relació de la xarxa hidrològica del Ripoll amb el límit urbà de Castellar, definint aquelles actuacions necessàries per assegurar la conservació d'aquests espais i la compatibilitat amb els usos urbans contigus.</p>	1
<p>E.2.2. AFAVORIR L'ÚS DE MATERIALS PROCEDENTS DEL RECICLATGE O RECICLABLES, O EN TOT CAS AMB UN BAIX PODER CONTAMINANT EN LA SEVA PRODUCCIÓ.</p>	<p>Com a norma general, els enderrocs que puguin haver-hi hauran de ser reaprofitats per a ferms i àrids per formigons no estructurals en la mesura del possible. En cas de no ser possible el seu reaprofitament, com el de la resta d'elements, es procedirà al seu reciclatge, sempre que sigui possible.</p> <p>A més a més, sempre que sigui possible, els materials a emprar hauran de procedir de processos de reciclatge.</p>	2
<p>E.2.3. DOTAR D'ARBRAT EL CONJUNT DE LA XARXA VIÀRIA, UTILITZAR A LA JARDINERIA D'ESPais PÚBLICS ESPÈCIES ADAPTATS BIOCLIMÀTICAMENT, I VALORAR LA POSSIBILITAT D'INTRODUIR HORTS URBANS</p>	<p>En general, tota la xarxa viària del POUM inclou arbrat. L'adaptació bioclimàtica, i específicament de consum de recursos hídrics es preveu, permetent una major cobertura de verd, amb espècies amb menors requeriments, donat que es fixa la dotació d'aigua pel sector.</p>	2
<p>E3. POSAR DE MANIFEST LA PRESÈNCIA D'ESPais NATURALS PROTEGITS AIXÍ COM ELS CRITERIS AMBIENTALS DERIVATS DE LA NORMATIVA ASSOCIADA</p>	<p>El TM de Castellar del Vallès està ocupat en gran part per un dels espais naturals ubicats a la serralada Pre-litoral; es tracta del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que a més, està qualificat com a espai PEIN i Xarxa Natura 2000.</p> <p>Actualment hi ha prevista l'ampliació del Parc Natural a l'entorn del torrent de Canyelles</p>	2

Generalitat de Catalunya
 Departament de Territori i Sostenibilitat
 Direcció General d'Ordenació
 del Territori i Urbanisme
 Consell Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

F. PAISATGE

F.1. PRESERVAR I MILLORAR ELS VALORS PAISATGÍSTICS EXISTENTS D'INTERÈS, EL PATRIMONI CULTURAL I ELS VALORS IDENTITARIS.

Nivell

F.1.1. DESCRIPCIÓ GENERAL DEL PAISATGE

El municipi de Castellar del Vallès presenta unes estructures des del punt de vista paisatgístic clarament diferenciades. Aquestes són:

- Paisatge forestal, amb estructures contínues, més denses i de més qualitat quant més al nord se situen, dins de l'àmbit PEIN i Xarxa Natura 2000. La xarxa hidrogràfica s'articula al voltant del riu Ripoll, que recorre el municipi de nord a sud.
- Paisatge agrícola, de diverses característiques en funció de la zona. Àrees conreades d'elevada qualitat a l'entorn de Can Casamada, el torrent de Canyelles i Can Cadafalc. Per contra, les àrees a ponent del nucli urbà presenten paisatges més degradats, ja sigui l'horta lligada al riu Ripoll, per ocupacions amb elements d'autoconstrucció, ja sigui els àmbits de secà de l'entorn de Ca n'Avellaneda i Can Messeguer, per abandonament de l'activitat agrícola.
- Paisatge urbà, ja sigui el pertanyent al nucli urbà principal i als polígons industrials, que formen un conjunt compacte ubicat al pla de la Bruguera, o el pertanyent a les diferents urbanitzacions, amb habitatges unifamiliars molt més dispersos.

Els àmbits on la incidència sobre el paisatge es preveu més important correspon essencialment als ambients associats als torrents i al riu Ripoll, canals i basses associats al regadiu, espais lliures de transició entre l'àmbit urbà i el medi natural, plantacions arbòries, i l'activitat agrària.

2

F.1.2. VALORS ESPECÍFICS I IDENTITARIS DEL PAISATGE

S'han analitzat els diferents valors específics i identitaris del paisatge.

Dins una matriu agroforestal destaquen els espais agrícoles, tant de secà com de regadiu, de major proximitat al nucli i als espais de relació amb el sòl urbà. La gestió agrària d'aquests espais incideix directament sobre la qualitat del paisatge de tot el municipi. Destaquen els secans de Can Casamada, i les hortes del Ripoll i del torrent de Canyelles.

Destaquen també l'entorn del riu Ripoll, de Colobriers, i les seves ribes, que allotgen, a més dels sistemes naturals que l'acompanyen un paisatge industrial, en alguns casos malmès, però amb un gran potencial cultural.

Finalment com a referència cal destacar Sant Llorenç del Munt, i la Mola, com a punt culminant del paisatge i fons de terme de Castellar del Vallès.

1

F.2. ESTABLIR L'ORDENACIÓ A PARTIR D'ESTRATÈGIES D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA.

L'anàlisi del paisatge, i la identificació dels valors específics que el defineixen, ha de comportar la ordenació sota criteris d'integració paisatgística, tractament de límits entre el sòl urbà i no urbanitzable.

Pren especial significació com a proposta específica l'arranjament de la façana urbana de Castellar sobre el Riu Ripoll i el Torrent de Canyelles.

2

F.3. URBANITZACIÓ. TENIR CURA DE LA QUALITAT PAISATGÍSTICA DELS ESPAIS URBANS I ESPAIS LLIURES EN SÒL NO URBANITZABLE

Nivell

F.3.1. PREVEURE ASPECTES COM LA CONTINUÏTAT, ELS ESPAIS DE VIANANTS I BICICLETES, EL TRACTAMENT DE LA VEGETACIÓ...

Es preveu la continuïtat dels espais de vianants i bicicletes majoritàriament, i especialment a través dels espais lliures. Aquests aspectes es concreten en l'estudi de mobilitat generada així com en la llera del riu.

1

F.3.2. EXIGÈNCIA DE LA INTEGRACIÓ VISUAL EN EL PAISATGE URBÀ DE LES INSTAL·LACIONS DE SERVEIS TÈCNICS EN SUPERFÍCIE AMB EL SEU SOTERRAMENT SEMPRE QUE SIGUI POSSIBLE, I ESPECIALMENT EN EL CAS DE LES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA I SIMILARS

En general, les instal·lacions de serveis tècnics s'integren al paisatge urbà, ja sigui en tractaments de límit, en afloraments de servituds de pas, o amb la definició arquitectònica de les edificacions, quan aquesta es produeixi.

2

F.3.3. DUR A TERME TRACTAMENTS ESPECÍFICS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA DELS ESPAIS DE VORA AMB ELS SÒLS NO URBANITZABLES.

Els espais de vora són els que estan sotmesos a majors pressions per la relació entre el SU i SNU, patint amb major o menor grau la recepció d'externalitats i una major pressió d'ús.

També són sovint espais en transició, ja sigui cap a una transformació urbana, o en l'altre extrem l'emboscament de terrenys agrícoles. En tots els casos generen paisatges en transició, en busca d'un nou equilibri, urbà o forestal. Aquests paisatges en transició són sovint de baixa qualitat, però amb una alta sensibilitat de percepció per la proximitat al sòl urbà.

El control d'aquests espais en transició és clau per a generar un paisatge de qualitat en el conjunt del municipi, accelerant els processos de transició, o establint mecanismes de gestió que permetin el seu control. L'agricultura és una bona eina pel control d'aquests paisatges.

1

F.4. EDIFICACIÓ. TENIR CURA DE LA QUALITAT PAISATGÍSTICA DE L'EDIFICACIÓ

Nivell

F.4.1. ORDENAR ELS VOLUMS DE LES EDIFICACIONS EN RELACIÓ A LES CARACTERÍSTIQUES DEL TERRENY I DEL PAISATGE, TOT ESTABLINT CRITERIS PER A LA SEVA DISPOSICIÓ I ORIENTACIÓ PEL QUE FA A LA SEVA PERCEPCIÓ VISUAL.

S'han definit un seguit de criteris referents a volumetries i atenent a criteris funcionals, d'orientació i a la seva percepció visual.

2

7006

11. MESURES DE SUPERVISIÓ I CONTROL. ESTUDI DE SEGUIMENT AMBIENTAL

11.1 INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS

El programa de supervisió i control té com objectius:

- A/ Que el planejament es realitzi segons les condicions en que s'hagi autoritzat.
- B/ Determinar l'eficàcia de les mesures de protecció ambiental contingudes en l'ISA
- C/ Verificar l'exactitud i correcció de l'avaluació ambiental en el desenvolupament del pla.

L'exactitud i correcció de l'avaluació ambiental dependrà, en un principi, del nivell de desenvolupament del pla i de l'escala de treball o el nivell de definició del pla a avaluar. Així també, les mesures proposades i la seva eficàcia seran relatives a l'exactitud d'aquest pla.

En aquest sentit el programa de seguiment actuarà a dos nivells:

- Control de que les successives fases del planejament, o dels projectes que el concretin, es realitzin segons el document avaluat, portant a terme les mesures i actuacions proposades
- Verificació de l'exactitud i eficàcia de les mesures correctores aplicades.

Aquests dos nivells de supervisió seran font d'un procés iteratiu de presa de decisions, objecte del programa de supervisió i control. Així, en un primer pas, es controlarà l'aplicació de les mesures i/o activitats, per posteriorment avaluar la seva suficiència, podent aparèixer:

- diferències de concreció en el programa de supervisió, respecte l'ISA
- noves relacions entre els agents, fruit de noves decisions a nivell del programa
- o falta d'exactitud en l'ISA o documents que el desenvolupin

convergent en nous efectes ambientals, que demanaran noves mesures o un canvi d'intensitat d'aquestes, entrant altre cop en el cicle de presa de decisions, fins arribar a un estat final del medi receptor d'acord amb l'ISA

Per a dur a terme els objectius caldrà:

- Definir uns paràmetres ambientals de seguiment sensibles a l'avaluació d'eficàcia, prenent de referència els definits en l'ISA, i que prenen de base els del Document de Referència
- Definir unes directrius per a l'aplicació de les mesures d'actuació i correctores, per les quals es pren de base el cos normatiu del POUM, i especialment els que fan referència als indicadors executius, i concretament en el seguiment dels components de zonificació, i la pressió sobre el SNU.
- Definir un Pla de seguiment, en relació a les fases de desenvolupament del planejament.
- Seguiment documental
 - Les Incidències Ambientals, on s'indiquin les desviacions sobre el pla, el canvi d'intensitat de les mesures, i/o l'aparició de nous efectes.
 - Seguiment de l'eficàcia de la normativa definida, quant als estàndards de qualitat ambiental.

11.2 EXECUCIÓ DEL P.V.A.

El responsable de l'execució del programa de supervisió i control és en aquest cas el promotor del planejament, i per tant l'Ajuntament de Castellar del Vallès

Aquesta vigilància haurà de coordinar-se amb el Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, organisme competent en els temes relatius a la protecció de l'entorn i del medi ambient, durant les tres fases d'actuació:

- Fase de planejament, en el cas d'haver planejament derivat
- Fase de projecte, l'atorgament de llicències
- Fase d'obra, en aplicació de l'anterior.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

11.3 PROCEDIMENTS DEL PLA I PARÀMETRES DE SEGUIMENT. 7007

Cal fixar uns paràmetres de seguiment, per tal d'avaluar l'eficàcia de les mesures dictades, i/o la possible aparició de nous impactes.

El pla de seguiment actua a tres nivells:

- Desenvolupament del planejament derivat, o projectes que el formalitzin, aplicant els paràmetres ambientals en la normativa urbanística, en allò que fa referència a:
 - Capítol IV. Instruments i mesures ambientals: mobilitat, medi natural i paisatge, del Títol segon. Desenvolupament i execució del POUM
 - Capítol II. Condicions generals de protecció ambiental, del Títol setè. Sòl no urbanitzable.
- Seguiment dels indicadors del SNU, i concretament:
 - % de components zonals per a cada Qualificació urbanística. Es farà un seguiment amb un periodicitat de 5 anys.

Els valors de referència seran els següents

Components	PLA ESPECIAL DEL RIPOLL (%)		PLANA VALLESANA (%)		SERRALADA (%)		TERRASSES RIPOLL (%)		RÚSTIC (%)	
Agrícola de regadiu	19,57	+	0,30				0,49			
Agrícola de secà	16,56	=	25,86	+ / =	2,32	+	13,99	+	5,07	=
Bosc	3,66	=	5,88	- / =	6,53	-	0,90	=		
HIC	12,16	=	61,61	=	82,47	=	53,56	=		
Matollars i prats	5,54	-	5,84	-	1,88	-	4,84	-	94,93	=
Pendents	6,68	=	0,57	=	6,41	=	16,96	=		
Xarxa hídrica	35,79	=	0,22	=	0,36	=	9,22	=		

- % de pressió sobre cada un de les qualificacions, prenent de referència els definits en el POUM, i també amb una periodicitat de 5 anys.

Els valors de referència són els següents.

QUALIFICACIÓ	sup. (%)	Tend
PLA ESPECIAL DEL RIPOLL (PE)	11,50 %	-
PLANA VALLESANA (PV)	2,64 %	=
SERRALADA (SE)	2,29 %	=
TERRASSES DEL RIPOLL (TR)	3,79 %	-
RÚSTIC (RU)	25,79 %	=
TOTAL	100,0	

- Indicadors definits pel Document de Referència, que en principi s'haurien de mantenir estables al llarg de la vigència del Pla, pel seu caràcter finalista. En aquest sentit, seran indicadors d'avaluació i es quantificaran el final de la vigència del POUM.
 - Indicador B1. Percentatge d'ocupació del sòl no urbanitzable.
 - Indicador B2. Percentatge de sòl artificialitzat
 - Indicador B3. Previsió de nous habitatges.
 - Indicador B4. Intensitat d'ús de sòl per a habitatge.
 - Indicador B5. Grau de protecció del sòl no urbanitzable
 - Indicador C2. Intensitat de creixement.
 - Indicador C3. Tipologia de creixement.
 - Indicador C5. Percentatge de carrers de prioritat per als vianants.
 - Indicador 9. Sòl urbà i urbanitzable amb pendents superiors al 20% i al 40%
 - Indicador 10. Sòl urbà i urbanitzable en zones inundables

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

7008

11.4 SEGUIMENT DOCUMENTAL

El planejament, i concretament els estudis ambientals, que es concreten, en el cas de l'avaluació ambiental de plans i programes, en una memòria ambiental, actuen de seguiment ambiental de les determinacions procedents de plans de rang superior, i la seva concreció en el planejament concret desenvolupat. Per tant, en el cas de planejament, la memòria ambiental ja actua de seguiment documental de les determinacions dels plans, no sent necessari establir un seguiment documental específic.

En la concreció del planejament per projectes en obres, aquests hauran de contemplar la necessitat de establir un registre ambiental on s'indiquin:

- Incidències ambientals: on s'indiquin les desviacions sobre les previsions del POUM
- Seguiment dels indicadors:
 - Indicadors del SNU. Revisió cada 5 anys de vigència del Pla
 - Indicadors de seguiment ambiental. Revisió cada 10 anys, o al final de la vigència del POUM

Per tal de fer un seguiment del desenvolupament del POUM es preveu la realització d'un Document Ambiental de Seguiment, incorporant els aspectes relacionats. Aquest document es portarà a terme amb una periodicitat recomanada de 2 anys, i en tot cas no superior a 5 anys.

El Document de Seguiment Ambiental es presentarà a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Sostenibilitat, per al seu coneixement i seguiment del POUM.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

7009

12. DOCUMENT COMPRESIU**12.1 INTRODUCCIÓ**

El present apartat constitueix el **Document compresiu** del conjunt de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Castellar del Vallès.

Aquest informe de Sostenibilitat Ambiental s'ha estructurat de la següent manera:

1. Memòria

Actua com a document de síntesi dels diferents annexos desenvolupats.

2. Annexos

Desenvolupen els aspectes més importants de l'ISA, el resum dels quals queda recollit en la memòria de l'ISA.

Els annexos desenvolupats han estat els següents:

- Annex 1. Document de referència
- Annex 2. Clima
- Annex 3. Cicle de l'aigua
- Annex 4. Qualitat atmosfèrica
- Annex 5. Residus
- Annex 6. Programa energètic
- Annex 7. Riscos
- Annex 8. Biodiversitat
- Annex 9. Paisatge
- Annex 10. Reportatge fotogràfic

3. Plànols

Recullen la informació gràfica que permet la descripció del terme municipal de Castellar del Vallès, i que inclou aspectes relatius al seu encaix territorial, l'estudi del medi, els riscos, el planejament vigent i els usos del sòl.

12.2 SÍNTESI DEL PLA

El present Informe de Sostenibilitat Ambiental s'ha redactat amb l'objectiu de desenvolupar els aspectes ambientals en relació al Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Castellar del Vallès, en base al marc legislatiu vigent.

Administrativament, el terme municipal de Castellar del Vallès està subjecte a les determinacions del Pla Territorial Metropolità de Barcelona (PTMB), que, a més del sòl urbà, els seus creixements i àrees especialitzades, caracteritza el sòl no urbanitzable de Castellar del Vallès com a sòl de protecció especial pel seu interès natural i agrari. A més, existeixen altres plans sectorials susceptibles de ser d'aplicació sobre el present POUM, com el Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya 2006-2026 o el Pla de l'Energia 2012-2020, entre d'altres.

El POUM s'assenta sobre uns criteris i objectius generals que fan referència a la necessitat de limitar el canvi climàtic i fomentar les energies netes, conservar la biodiversitat i impulsar-ne el seu ús sostenible. D'altra banda, el PTMB també defineix uns criteris i objectius aplicables sobre el present planejament, i que es poden agrupar en quatre grans blocs: garantir una accessibilitat i mobilitat sostenibles, racionalitzar el model d'ocupació del sòl, millorar l'eficiència dels fluxos ambientals i energètics, i preservar els valors naturals i culturals.

Quant a les característiques del medi de Castellar del Vallès, cal destacar que el TM està situat a la comarca del Vallès Occidental, al nord de Sabadell. Compta amb un total de 23.455 habitants, concentrats preferentment al nucli urbà principal, tot i l'existència d'un seguit d'urbanitzacions que concentren una part de la població gens menyspreable: Airesol A-B, Airesol C, Airesol D, El Balcó, Can Font, Ca n'Avellaneda i El Racó, a més d'altres dos nuclis històrics: Sant Feliu del Racó i les Arenes.

Des del punt de vista del medi físic, Castellar del Vallès se situa dins la fossa tectònica del Vallès - Penedès, en un entorn caracteritzat per una elevada diversitat de materials. Destaca l'existència de la geozona de Sant Llorenç i l'Obac ubicada a la zona nord. En general, la major part del TM presenta pendents molt elevats, només suavitzats a la zona del Pla de la Bruguera, on s'assenta el nucli de població principal i la indústria. Es tracta d'un entorn amb una bona qualitat atmosfèrica i un cert nivell de contaminació acústica derivada de les activitats lligades al trànsit rodar i la indústria.

7010

Quant a la hidrologia, Castellar del Vallès s'assenta sobre les masses d'aigua Pre-litoral de Castellar del Vallès - la Garriga - Centelles, Al·luvials del Vallès i Ventall al·luvial de Terrassa, totes elles a l'extrem sud. Té com a curs d'aigua principal el riu Ripoll, que travessa el TM de nord a sud. Altres cursos d'aigua importants per la seva relació amb el sòl urbà són el torrent de Canyelles i el de Colobrers. En general, el sòl urbà resta fora de les àrees inundables.

Respecte al medi natural, l'entorn de Castellar del Vallès s'ubica en un entorn de vegetació mediterrània de muntanya, si bé l'acció del home ha modificat substancialment el paisatge, amb un bosc predominantment constituït per pins, amb els alzinars arraconats a àrees molt concretes o barrejats. Quant a la fauna, el grup més característic és el de les aus, com certes rapinyaires forestals. La meitat nord del municipi forma part del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que alhora forma part de la Xarxa Natura 2000 i PEIN.

La xarxa viària de l'àmbit del planejament s'assenta sobre les carreteres B-124 i C-1415a. No existeix xarxa ferroviària dins del TM.

Quant als riscos ambientals, cal destacar l'elevat risc d'incendis forestals, associat a masses forestals contínues, denses i altament inflamables. El risc geològic tampoc és gens menyspreable a l'entorn dels escarpats del riu Ripoll, per bé que aquest risc resta fora dels àmbits urbans.

En base a totes aquestes característiques que defineixen l'entorn on s'assenta el municipi de Castellar del Vallès, s'ha definit un plànol de sensibilitat, que defineix les zones amb un major grau de sensibilitat ambiental o, d'una altra manera, amb un nivell d'acollida de nous usos inferior. D'aquí en resulta que els àmbits de sensibilitat superior corresponen principalment als àmbits forestals protegits i amb pendents elevats, així com el curs del riu Ripoll.

La diagnosi mostra els efectes ambientals més destacables, i que condicionen la proposta, entre els que destaquen:

- Límit entre el sòl urbà i el no urbanitzable amb nombroses pressions, abandonament de zones agrícoles i generació de paisatges de transició. A més, a l'entorn del Ripoll, la presència d'escarpats pronunciats, tractats com a darreres, esdevenen façanes de poca qualitat en front un SNU de gran qualitat.
- Ocupació de les lleres del riu Ripoll per elements d'autoconstrucció associats a l'activitat hortícola, especialment a l'entorn del Rieral, amb paisatges molt degradats i activitats molt agressives sobre l'entorn. Molts d'aquests problemes es reproduïxen al torrent de Canyelles.
- Abandonament de l'activitat agrícola, general a tot el municipi.
- Risc d'incendis forestals elevat, la qual cosa s'accentua sobre els límits dels sòls urbans, i en especial de les urbanitzacions, sovint en contacte directe amb el sòl forestal envoltant.
- Falta d'estructuració de la xarxa de camins.

En aquest punt, es defineixen un seguit de criteris i objectius ambientals específics per al POUM de Castellar del Vallès, dividits per apartats:

- Model d'ordenació i ocupació del sòl
- Cicle de l'aigua
- Qualitat atmosfèrica
- Gestió de residus
- Biodiversitat i paisatge

Sobre aquests es fonamenta la formulació de les alternatives d'ordenació proposades, ja des de l'avanç. Aquestes es van plantejar al voltant de la localització de les noves necessitats d'habitatge, tenint en compte que en cap cas es preveia l'ampliació de la superfície de sòl urbà:

- Alternativa 1. Localitzar els creixements en el nucli, fomentant la regeneració urbana sobre el teixit existent.
- Alternativa 2. Fomentar els creixements en els sòls residencials discontinus, permetent incrementar el seu pes respecte el nucli, amb l'objectiu d'incrementar els equipaments en aquests àmbits.

Les alternatives s'han discutit en base als criteris i objectius ambientals considerats prioritaris, però també en funció d'uns indicadors que han permès avaluar la conveniència de centrar els nous creixements en una o altra zona, i que s'han basat en la cobertura dels equipaments docents, l'accés al transport públic, la càrrega d'habitants de les zones verdes urbanes, la càrrega de vialitat, els consums d'aigua i les emissions de CO₂.

La proposta del sòl no urbanitzable s'ha concretat en una qualificació dividida en quatre grans unitats territorials:

- La Serralada, que inclou tot el sector muntanyós de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.
- La Plana Vallesana, a l'est del nucli urbà, que inclou un mosaic agroforestal.
- Les Terrasses del Ripoll, per sota de la Serra, a ponent del riu Ripoll, on domina el bosc sobre el conreu.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

7011

- El Ripoll, que inclou el riu i les seves lleres.

Aquesta qualificació sobre àmbits territorialment estables, es complementa amb els anomenats components de qualificació, que permeten determinar les proporcions d'usos en cadascuna de les qualificacions urbanístiques del sòl no urbanitzable. Els components de qualificació que es poden trobar en les diferents zones i sistemes del SNU s'estableixen en funció de la cobertura actual o potencial determinada a partir de la vocació de cada tipus de sòl i de la resistència o tendència natural als canvis en un o altre sentit, incorporant criteris de protecció del sòl, dels valors naturals i ecològics, i de les activitats pròpies del SNU, com són les activitats agrícoles i forestals.

Les característiques de cada una de les zones definides, no està tant en el valor unitari de cada parcel·la, com es proposa en una qualificació del SNU estàndard, sinó en el seu conjunt o les seves proporcions. D'aquesta manera és possible establir objectius del POUM en el conjunt de les zones, sense condicionar de forma específica cada una de les parcel·les, i permetent dinàmiques que en una qualificació mimètica dels usos actuals parcel·la a parcel·la no fa possibles.

La caracterització de cada una de les zones es complementa amb un indicador d'ocupació del SNU, de saturació. Per tal de quantificar aquests usos s'ha establert una metodologia específica. A partir d'aquests usos no concordants s'estableix quin és el grau de pressió sobre cada qualificació, en funció dels quals s'establiran unes restriccions sobre les ocupacions màximes en superfície i de sostre de les noves edificacions permeses en sòl no urbanitzable, en el conjunt de la zona.

Aquesta estratègia ha de permetre aturar o alentir l'ocupació del SNU i afavorir estratègies de regeneració del SNU a partir d'allò ja construït.

L'ISA realitza una identificació i quantificació dels sòls objecte de transformació, que mostra que els nous creixements previstos seran sobre sòls rurals. També es realitza una quantificació de la demanda de recursos per a les noves àrees residencials, centrada en la necessitat d'abastament d'aigua i sanejament d'aigües residuals, abastament d'energia i generació i gestió de residus.

Per últim, s'enumeren les mesures per a la preservació i millora del medi ambient, en aquells aspectes que l'ordenació per sí sola no és capaç de resoldre.

Aquestes mesures s'estructuren en els mateixos capítols que els criteris i objectius ambientals definits, generant unes directrius incorporades en la normativa del POUM:

- Model d'ordenació i ocupació del sòl
- Cicle de l'aigua
- Qualitat atmosfèrica
- Gestió de residus
- Biodiversitat i paisatge

12.3 TRÀMIT

El present document, d'Informe de Sostenibilitat Ambiental (ISA), és el segon pas en el procediment d'avaluació ambiental, iniciat amb la redacció de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental Preliminar. L'ISA, integrat amb la resta de documents del POUM, que s'acompanya, i sotmès a exposició pública, incorpora les prescripcions del Document de Referència formulats per part de l'administració ambiental, en aquest cas, el Departament de Territori i Sostenibilitat.

Aquests documents conjuntament, i un cop aprovats inicialment, s'han posat a exposició pública per un període de 45 dies.

Amb les determinacions de l'exposició pública, i dels informes sectorials que s'ha portat a terme la redacció definitiva del planejament i de l'Informe de Sostenibilitat Ambiental. En el mateix moment es portat a terme conjuntament amb l'òrgan ambiental la redacció de la Memòria Ambiental, la qual s'acompanya a aquest ISA refós.

Aquests documents es trameten a l'òrgan ambiental per a que formulï la seva resolució.

Un cop formulada la resolució de la memòria ambiental, i posteriorment a un segon text refós, si s'escau, es portarà a terme l'aprovació provisional. Aquest és l'últim tràmit per part de l'Ajuntament, que trametrà el POUM a la comissió territorial d'urbanisme per a la seva aprovació definitiva.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Ignasi Grau Roca
ENGINYER AGRÒNOM
Castellar del Vallès, Gener 2016

REGLAMENT DE LA TAULA DE MOBILITAT DE CASTELLAR DEL VALLÈS

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Aprovació: Ple de 18 de desembre de 2007- Publicat: BOPB núm.: 80 de 2/04/2008

1a modificació: Ple de 19 de juliol de 2011 - Publicat: BOPB de 8/10/2013

2013

PREÀMBUL

L'Ajuntament de Castellar del Vallès considera necessari impulsar la Taula de Mobilitat, que es configura com a òrgan de participació i debat entorn a la problemàtica que el model de mobilitat genera al nostre municipi. El ràpid creixement que ha experimentat Castellar del Vallès, així com les pròpies característiques de les persones que s'han integrat en la nostra ciutat i la tradicionals relacions –laborals, formatives, assistencials i lúdiques– que s'han mantingut amb els municipis veïns, fan necessari obrir un ampli debat ciutadà que faciliti el disseny d'unes polítiques de mobilitat adients i adaptades a les necessitats actuals.

El debat obert sobre la conveniència i viabilitat de portar el tren fins a Castellar, la necessitat de ampliar la carretera B-124, la urgència de millorar la connexió interna i els accessos al nucli urbà i la conveniència d'ampliar i millorar el transport col·lectiu per garantir una connexió ràpida i eficient entre els diferents nuclis de població i amb les poblacions veïnes són solament alguns dels reptes als que caldrà enfrontar-nos en els propers mesos.

És evident que moltes de les estratègies que caldrà emprendre en aquest sentit, necessiten de la participació de un ampli espectre de la societat civil castellarenca. En aquest marc, l'Ajuntament de Castellar del Vallès considera que és necessari obrir el debat sobre mobilitat a la participació ciutadana.

El caràcter d'aquest òrgan de participació és informatiu i consultiu, és a dir, té com a funció principal la d'assessorar l'Ajuntament pel que fa al disseny de les seves polítiques de mobilitat. Alhora que ha de ser un espai per la reflexió i pel disseny de noves propostes.

ARTICLE 1.- NATURALESA I FINALITATS DE LA TAULA DE MOBILITAT

La Taula de Mobilitat de Castellar del Vallès és un òrgan de participació i consulta ciutadana que es constitueix per assessorar a l'Ajuntament en el disseny de la seva política de mobilitat. Els debats que s'obrin en el si d'aquesta taula estaran relacionats tant amb la mobilitat i l'accessibilitat de la ciutat, que forma part de l'àmbit de responsabilitat de l'Ajuntament, com amb altes assumptes i projectes de caràcter supramunicipal, donat que poden tenir una influència decisiva sobre la mobilitat a Castellar del Vallès.

L'Ajuntament de Castellar del Vallès es compromet a considerar les propostes i conclusions que surtin del debat en el procés de presa de decisions de l'equip de govern municipal.

Per la seva pròpia naturalesa, la Taula de Mobilitat es constitueix com un òrgan de participació i consulta de caràcter permanent i evolutiu, que s'anirà adaptant a les futures circumstàncies i necessitats.

ARTICLE 2.- OBJECTIUS

- Ser l'òrgan de participació de referència de l'Ajuntament en matèria de mobilitat i accessibilitat
- Fomentar el debat entre els seus integrats fins a la generació de propostes concretes d'actuació.
- Fer el seguiment del Pla de Mobilitat.
- Copsar de forma periòdica les preocupacions dels ciutadans respecte a la mobilitat i accessibilitat a Castellar del Vallès i vehicular-les, així com també les de les entitats, les institucions i les empreses.
- Coordinar-se amb altres òrgans de participació i altres organismes municipals.

- Organitzar conferències, jornades i campanyes informatives.
- Proposar l'elaboració i/o encàrrec d'informes.
- Convidar als experts externs que es consideri necessari per enriquir el debat.
- Elevar les conclusions –incloses les de les diferents comissions que es puguin crear– als òrgans de govern municipals competents.
- Fer un seguiment dels acords i propostes.
- Informar i consultar els integrants de la Taula de la Mobilitat respecte de les actuacions municipals en matèria de mobilitat.

7014

ARTICLE 3.- COMPOSICIÓ

- El President serà l'alcalde/essa, o bé el regidor/a en qui delegui.
- Un/a regidor/a de Mobilitat i Transport.
- Un/a regidor/a de Territori.
- Via Pública i Medi Ambient.
- Un/a regidor/a de Seguretat Ciutadana.
- Un/a tècnic/a de mobilitat.
- Un/a representant per cada grup municipal, que no cal que ostenti el càrrec de regidor/a, que sigui preferentment coneixedor/a, expert/a o competent en temes de mobilitat.
- Un/a representant de l'Associació d'Empresaris de Castellar (ASEMCA).
- Un/a representant de l'Associació de Comerciants de Castellar (ACC).
- Un/a representant de cada un dels sindicats implantats a Castellar.
- Un/a representant de la Cambra de Comerç de Sabadell.
- Un/a representant de les entitats d'atenció a les persones amb discapacitació, d'entre les entitats inscrites al Registre d'Entitats de Castellar.
- Un/a representant de les entitats mediambientals d'entre les entitats inscrites al Registre d'Entitats de Castellar i un/a representant de les entitats mediambientals d'àmbit comarcal.
- Un representant de l'entitat del tren per Castellar.
- Un representant del Consell Escolar Municipal.
- Un representant de les associacions de veïns del nucli urbà.
- Un representant de les associacions de veïns de les urbanitzacions.
- Un/a representant de cadascuna de les empreses concessionàries del transport públic a Castellar del Vallès (SARBUS i SAGALÉS).
- Un/a representant de l'Associació Radio-Taxi Castellar.
- El Cap de l'àrea de Territori i Medi Ambient.
- El Secretari o personal en qui delegui amb veu i sense vot.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

7015

ARTICLE 4.- DESIGNACIÓ DELS REPRESENTANTS

Els membres de la Taula de Mobilitat seran nomenats per resolució de l'Alcaldia a proposta de la institució, entitat o grup al que pertanyin. La Taula es renovarà íntegrament quan es renovi la corporació municipal, sense perjudici del dret de cada entitat a revocar el seu representant i designar-ne un altre. Es podrà designar un suplent per a la substitució eventual del titular.

En cas que qualsevol de les persones anomenades per formar part del Consell deixi de pertànyer a la institució, entitat o grup que l'ha designat com a representant, automàticament deixarà de ser membre d'aquest Consell, i l'esmentada institució, entitat o grup haurà de proposar un nou representant dintre del període del mandat.

ARTICLE 5.- ABSÈNCIES

En el cas que algun membre, per causa justificada, no pugui assistir a les reunions plenàries, haurà de posar-ho en coneixement de la secretària abans que la reunió tingui lloc, i demanar la substitució per un representant de la mateixa entitat.

ARTICLE 6.- ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

La Taula de Mobilitat s'estructura de la forma següent:

- La Presidència.
- El Ple.
- Les Comissions de Treball.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

ARTICLE 7.- DE LA PRESIDÈNCIA

La Presidència serà exercida per l'Alcalde/essa o Regidor/a de Mobilitat en qui delega.

Són funcions del President les següents:

- a) Dirigir i representar la Taula davant qualsevol Administració.
- b) Presidir, suspendre i aixecar les sessions i moderar els debats.
- c) Fixar l'ordre del dia.
- d) Fer el seguiment dels informes sol·licitats i de les propostes formulades al Ple de la Taula de Mobilitat.
- e) Autoritzar l'assistència al Ple de persones que pels seus coneixements específics puguin assessorar o col·laborar en la resolució d'un tema concret, o d'altres que puguin resultar afectades o tenir un interès pel tema a tractar, totes elles amb veu i sense vot.
- f) Actuar com a representant de la Taula de Mobilitat i signar els escrits que aquesta Taula pugui trametre a altres administracions, a les associacions i entitats que representin el sector de la mobilitat o persones que tinguin algun interès o puguin col·laborar en aquest tema.

ARTICLE 8.- EL PLE

El Ple és l'òrgan de màxima representació de la Taula de Mobilitat, integrat per la totalitat de les persones designades per formar-ne part. A aquest plenari podran incorporar-se els tècnics municipals o assessors que es consideri adients amb veu i sense vot, autoritzats per la presidència i proposats pel propi Ple.

El plenari és el responsable del funcionament de la Taula de Mobilitat i ha d'actuar com a motor generador de propostes. Valorarà i aprovarà les diferents propostes que siguin sotmeses al seu anàlisi. Establirà les normes internes de funcionament de la Taula de Mobilitat.

També proposarà la creació i definició de les comissions de treball que es considerin oportunes per tractar assumptes específics relacionats amb la mobilitat.

ARTICLE 9.- COMISSIONS DE TREBALL

Es podran crear tantes comissions de treball com consideri oportú el plenari amb l'objectiu de centrar el debat, facilitar la concreció de propostes i aconseguir un òptim funcionament operatiu.

Formaran part d'una determinada comissió de treball els representants que designin les entitats i grups municipals que formin part del plenari i considerin adients apuntar-s'hi i els representants de les entitats, organismes, tècnics, experts o altres que, tot i no formar part de la Taula, el plenari consideri oportú convidar.

El President pot delegar la seva funció a les Comissions en qualsevol membre de la Taula de Mobilitat, assumint les funcions de coordinador/moderador. Com a mínim comptarà amb la presència d'un tècnic municipal, que també haurà de garantir la funció de secretaria. Les comissions de treball elaboraran les propostes que elevarà al Ple, que serà l'encarregat d'aprovar-les.

ARTICLE 10.- CONVOCATÒRIA ORDINÀRIA

El plenari es reunirà amb caràcter ordinari com un mínim un cop al trimestre.

La convocatòria de les sessions ordinàries anirà a càrrec del president, en la data decidida pel Ple de la Taula. També fixarà l'ordre del dia recollint les propostes dels membres de la mateixa Taula, les fetes a la darrera sessió o les que hagin arribat a secretaria entre una sessió i l'altra. Les convocatòries seran notificades a tots els membres de la Taula de Mobilitat amb un mínim de 15 dies naturals.

La Taula de Mobilitat, complerts els requisits de la convocatòria, es considerarà vàlidament constituïda amb l'assistència d'un terç dels membres que l'integren. Sempre serà necessària la presència del president i del secretari, o de les persones encarregades de substituir-los.

No serà objecte d'acord ni de dictamen cap assumpte que prèviament no hagi estat inclòs en l'ordre del dia amb l'excepció d'aquell que sigui declarat d'urgència amb el vot favorable de la majoria.

Les convocatòries es faran via correu electrònic o correu ordinari a qui no disposi d'aquest servei. A més, es penjaran del web de l'Ajuntament.

ARTICLE 11.- CONVOCATÒRIA DE SESSIONS EXTRAORDINÀRIES

El plenari es reunirà amb caràcter extraordinari a petició del seu president o d'una quarta part dels membres que el componen. Els convocants hauran d'argumentar la convocatòria i aportar la documentació necessària. El President haurà de signar la convocatòria abans dels set dies hàbils següents a la recepció del escrit, i la sessió haurà de celebrar-se abans de set dies després de la convocatòria. El President haurà de signar la convocatòria abans dels set dies hàbils següents a la recepció del escrit, i la sessió haurà de celebrar-se abans de set dies després de la convocatòria.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

2017

ARTICLE 12.- ORDRE DEL DIA

El secretari, amb una antelació suficient a la convocatòria del plenari, obrirà un període per a la presentació de propostes a incloure en l'ordre del dia que no havien estat recollides en l'anterior plenari. Les propostes hauran de presentar-se per escrit en el període establert. El primer punt de l'ordre del dia serà l'aprovació de l'acta de la reunió anterior.

ARTICLE 13.- ACORDS I DICTÀMENS

Els acords i dictàmens s'adoptaran per majoria simple. Amb l'objectiu de reflectir les diferents sensibilitats presents a la Taula i donat el seu caràcter consultiu, en els acords que es prenguin i els dictàmens que s'emetin s'hi reflectiran les diferents posicions dels seus membres i es preveurà l'emissió de vots particulars.

ARTICLE 14.- ACTES

S'aixecarà acta de la cada sessió, ordinària i extraordinària, que celebri la Taula de Mobilitat. En les actes hauran de constar el noms dels assistents i dels excusats, els assumptes tractats i els acords presos. Tots els membres que componen la Taula de Mobilitat rebran, en un termini màxim de 15 dies des de la celebració de la reunió, una còpia de l'acta. Aquesta acta serà pública i publicitada, podent ésser consultable a la pàgina web de l'Ajuntament (tant de manera provisional com definitiva). Les actes s'enviaran per correu electrònic o correu ordinari a qui no disposi d'aquest servei. Les esmenes es podran fer per correu electrònic o correu normal.

Les actes seran aprovades en les reunions posteriors. Un cop aprovades seran novament enviades als integrants de la Taula.

ARTICLE 15.- DISSOLUCIÓ

La dissolució de la Taula de Mobilitat correspon a l'Ajuntament de Castellà del Vallès. I en qualsevol cas serà de manera automàtica en acabar el mandat del Consistori.

ARTICLE 16.- D'ALLÒ NO PREVIST EN AQUEST REGLAMENT

En tot allò no previst en aquest reglament correspon al President del Consell adoptar la decisió que consideri més adient d'acord amb les normes de funcionament dels òrgans administratius, informant al Plenari en la següent sessió per a la seva ratificació i, si s'escau, propasant la corresponent modificació de la normativa.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General d'Ordenació
del Territori i Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona